RPR

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITAŢII
DIN
BUCUREŞTI

No. Curent 10396 Format .....

No. Inventar 14632 Anul .....

Secţia ..... Raftul .....

ACADEMIA ROMÂNĂ

PUBLICAȚIUNILE FONDULUI VASILE ADAMACHI
No. XXXI.

ZOOCECIDII

DIN

ROMÂNIA

DE

I. BORCEA
MAESTRU DE CONFERINȚE DE ZOOLOGIE LA UNIVERSITATEA DIN IAȘI.

CU 19 STAMPE

BUCUREȘTI
LIBRĂRIA SOCEC & COMP.

VIENA
GEROLD & COMP.

BERLIN
R. FRIEDLAENDER & SOHN.

LIPSCA
O. HARRASSOWITZ.

1912.

31.672

Prețul 5 lei.

BUCUREŞTI
Instit. de Arte Grafice „CAROL GÖBL"
S-sor ION ST. RASIDESCU
16, Strada Doamnei, 16
1912.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI
COTA 10396 Inv. 11209
RC 63/05
Inv. 10396.
CONTROL 1957
B.C.U.Bucuresti
C14632
B288669

ZOOCECIDII DIN ROMÂNIA

DE

I. BORCEA
Maestru de conferințe de Zoologie la Universitatea din Iași.

Ședința dela 16 Martie 1912.

CLASIFICAREA ZECIMALĂ R.P.R.

INTRODUCERE.

Memoriul de față cuprinde enumerarea și descrierea zoocecidiilor sau galelor produse pe diverse plante prin acțiunea unor paraziți animali (Acarieni și Insecte), deformațiuni particulare ce am observat în țara noastră în decursul ultimilor ani și cu deosebire în numeroase excursiuni făcute în sezonul frumos al anilor 1910 și 1911.

14632

Asupra acestei chestiuni, în afară de un număr de cazuri datorite Afidelor galicole și citate în lucrarea mea anterioară: *Contribuțiuni la Catalogul Aphidelor din România*, nu găsim nimic altceva în literatura științifică românească.

Memoriul contribue deci la îmmulțirea cunoștințelor faunistice asupra țerii noastre, prezentând și expunerea unui însemnat număr de cazuri de patologie vegetală, întovărășite de un număr de observații personale, și interesante atât din punct de vedere practic, cât și din punct de vedere pur științific.

Galele, după cum foarte bine a spus profesorul *Giard*, ne prezentă un interesant capitol de Teratologie experimentală, cu experiențe imposibil de a fi realizate de noi și cari cercetate cu atenție ne dau interpretarea unui însemnat număr de fenomene biologice și în prima linie cu privire la reacțiunea morfogenă a paraziților asupra gazdei. Secrețiile paraziților modifică modul de desvoltare normală a unor organe, determinând pentru acestea alte posibilități de a fi decât posibilitățile normale sau obișnuite. Prin aceasta ne găsim în marea problemă a variației organelor și organismelor sub influențe determinate. Se întrevede, în mod clar, acțiunea ce o exercită unele diastaze sau substanțe chimice în modificările morfologice și în mod paralel

632.2 (498)
591.9 (498)
BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

ne luminăm și asupra reacțiunii exercitate între partea germinativă și partea somatică din corpul animalelor și plantelor. Substanțe identice se comportă deosebit în substraturi deosebite și în acelaș substrat, o plantă dată d. ex.; observăm variațiuni morfologice cu totul deosebite după natura specifică a parazitului și a secrețiilor sale.

Nu am pretenția de a da o listă completă de asemenea deformații sau desvoltări anormale, în memoriul de față. Asemenea listă se va completă negreșit prin nouă cercetări. Am expus rezultatele cercetărilor mele după grupe zoologice de ființe galicole, dând pentru fiecare caz descrierea deformațiilor, localitățile unde le-am observat și dând în acelaș timp sinonimiile și indicațiile bibliografice necesare. In acest chip se va puteà ști cu preciziune, în fiecare caz, cu ce formă și cu ce fenomene avem a face și se vor evità confuziile datorite neuniformității denominațiunilor întrebuințate în diferite tratate și memorii. Am întocmit la urmă o tabelă botanică, cu enumerarea alfabetică a genurilor și speciilor de plante, indicând pentru fiecare galele observate; această tabelă va puteà servì de conducere pentru cei ce ar urmări mai departe asemenea cercetări.

Terminând, țin să aduc viile mele mulțumiri, celor ce mi-au dat concurs în executarea acestei lucrări. D-lui Sp. Haret, fost Ministru al Instrucțiunii Publice, care sprijinind începuturile de creare a unei secțiuni de Entomologie agricolă pe lângă laboratorul de Zoologie descriptivă din Iași, a determinat prin aceasta îndemnul către asemenea cercetări, acordând și mijloace de excursii în vara anului 1910; d-lor Dr. Gr. Antipa și Dr. D. Ionescu pentru a-mi fi înlesnit mai multe excursiuni în Delta Dunărei; d-lor profesor Alex. Popovici și Dr. I. Constantineanu, la cunoștințele botanice ale cărora am făcut apel în multe rânduri; d-lui Lucian Roiu care s'a însărcinat cu executarea fotografiilor ce întovărășesc acest memoriu și mi-a dat un prețios concurs în strângerea materialului de studiu; acelaș concurs l-am avut și din partea d-lor Dr. V. Bocescu din Ștefănești (Botoșani) și Profesor Alex. Calafateanu din Tulcea.

1951

I. ACAROCECIDII.

ERIOPHYIDE.

1. **Epitrimerus piri** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Tegonotus piri, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 162; — id., 1894, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 61, p. 162;—*Trimerus piri*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 155;—*Epitrimerus piri*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 64, n. 10;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 503;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1192.

Unele frunze de Păr (*Pirus communis* L.) se văd colorate mai închis ca de obiceiu, fiind brune-violete; marginea limbului mai îngroşată ca de obiceiu prezintă o îndoitură îngustă la faţa superioară. In cavitatea îndoiturii nu se găsesc peri anormali, se găsesc însă eriofiizi având 0,13—0,15 mm. lungime.

Localităţi: Vişan, Pester (Iaşi); Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău).

2. **Epitrimerus trilobus** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes trilobus, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2;—id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 388;—*Trimerus trilobus*, Nalepa, 1895, in «Anz. Ak. Wien» v. XXXII, p. 213;—*Epitrimerus trilobus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 65, n. 14;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 499;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, n. 141;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 922;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 264, n. 1719.

Olim.: *Craspedoneus Sambuci*, Amerling.

Acest parazit se întâlneşte pe faţa superioară a foliolelor frunzelor terminale de Soc (*Sambucus nigra* L.) şi Soc-roş (*S. racemosa* L.). Foliolele atinse sunt mai subţiri decât de obiceiu, sunt sbârcite şi cu marginile îndoite la faţa superioară.

Localităţi: Pester, Vişan, Bucium, Ciurea (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani), Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Brateş-Tarcău şi Piatra (Neamţ).

3. **Eriophyes annulatus** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Erineum Rhamni, Pers. in: Hieronymus, 1890 «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 85, n. 193;—*Eriophyes annulatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 21, n. 58;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 704;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen p. 248, n. 1580.

Pe faţa inferioară a frunzelor de Verigariu (*Rhamnus cathartica* L.) pete erineiforme, de coloare verde-cenuşie, situate lângă nervura principală, de obiceiu în un-

ghiul format de accasta cu o nervură secundară. Petele sunt compuse din peri anormali cilindrici, umflaţi uşor la capăt, drepţi sau suciţi. Intre peri trăesc eriofiizi având cam 0,15 mm. lungime.

Localităţi: Bucium şi Vişan (Iaşi).

4. **Eriophyes artemisiae** Can.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus artemisiae Canestrini, 1891, in «Bull. Soc. Veneto-Trent.» v. V, p. 15;—id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 650;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 261;—*Eriophyes artemisiae* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 40, n. 130;—Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica» fasc. XIX, n. 453;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1002;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 101, n. 199.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 62, n. 43.

Pe frunzele de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.) se văd uneori pustule roşietice ceratoneiforme, având 1—1,5 mm. înălţime şi cam 1 mm. diametru, proeminând pe faţa superioară a foliolelor şi prezentând la faţa inferioară un ostiol închis de peri. In interior se găsesc eriofiizi având 0,13—23 mm. lungime. Asemenea pustule se pot întâlni şi pe flori.

Localităţi: Vişan, Repedea, Ciurea, Pester (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Bereşti, Fântânele, Letea, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel).

5. **Eriophyes artemisiae** var. **subtilis** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus subtilis, Nalepa, 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 327;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 261;—*Eriophyes artemisiae* var. *subtilis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41. 130 α;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, p. 1001;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 102, n. 208.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 62, n. 44.

Acest eriofiid determină o deformaţie a mugurilor terminali şi a capitulelor florale de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.) şi de Peliniţă (*A. campestris* L.). Mugurii îi vedem transformaţi în buchete de foi lineare cu marginile îndoite, de coloare galbenă-verde, iar capitulele sunt mai umflate ca de obiceiu, globuloase, cu flori atrofiate în centru.

Localităţi: Vişan, Ciurea (Iaşi); Racova, Bereşti, Fântânele, Mânăstirea Caşin, (Bacău); Leordeni (Muscel); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

6. **Eriophyes avellanae** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Acarus pseudogallarum, Vallot, 1836, in «Mém. Ac. Dijon», p. 189;—*Phytoptus pseudogallarum*, Targioni-Tozzetti, 1888, in «Ann. di Agricoltura, p. 489;—Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 48;—*Phytoptus coryligallarum*, Targioni-Tozzetti, 1885, in «Atti d. Accad. Geog. Firenze», s. 4, v. VIII, p. 144;—*Phytoptus avellanae*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien. Math.-Naturw. Cl.» v. 98, I, p. 126;—id., 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 281; *Eriophyes avellanae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 9;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. III, n. 59;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

In timpul iernii şi primăvara se observă pe Alun (*Corylus avellana* L.) unii muguri mai desvoltaţi decât alţii, umflaţi, având aproape 1 cm. diametru. Aceşti muguri

sunt compuşi din solzi hipertrofiaţi şi cei situaţi către interiorul mugurului prezintă pe faţa lor internă mici emergenţe neregulate între cari trăesc acarieni mici având 0,18—0,21 mm. lungime.

Localităţi: Vişau (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Buhalniţa (Neamţ).

7. **Eriophyes betulae**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Thomas, 1876, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, n. 2, p. 266, n. 10, pl. X, fig. 12—15; — *Phytoptus betulae*, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 873, pl. II, fig. 3—4; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, T. I, p. 272; — *Eriophyes betulae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophydae, p. 9, n. 10; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 195; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 109.

Olim.: *Cephaloneon betulinum*, Bremi.

Pe frunzele de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh.) se văd, fie la faţa superioară, fie la faţa inferioară, mici excrescenţe digitiforme scurte, având 0,8 mm. înălţime şi 1 mm. diametru la bază; ele proeminează şi pe faţa opusă printr'o proeminenţă conică având 0,4—0,5 mm. înălţime cu un fin orificiu la vârf. Galele sunt cărnoase, de coloare verde-brună, netede, în cavitatea internă sunt excrescenţe sau peri anormali scurţi, între cari trăesc paraziţii. Galele sunt răspândite pe limbul frunzei între nervure.

Am observat asemenea gale în împrejurimile oraşului Piatra-N., în localitatea Peste-Vale.

8. **Eriophyes brevipunctatus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus brevipunctatus, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p, 130; — *Eriophyes brevipunctatus*, Nalepa 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 15, n. 33; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. II, n. 27; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, vol. I, p. 365; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1992;—Rübsaamen, 1895, Üb. russ. Zoocecidien, p. 423, n. 43.

La faţa superioară a frunzelor de Velniş (*Ulmus effusa* Willd.) se observă mici excrescenţe veziculare în formă de pungi având 1—2 mm. înălţime şi diametru, îngustate la bază şi cari se deschid la faţa inferioară a frunzelor. Coloarea verde palidă sau gălbuie. Peretele galei e subţire şi e acoperit de peri albi fini. Partea îngustată a galei ce traversează limbul e îngroşată având un conduct îngust ce se deschide prin orificiul dela faţa inferioară. Acest orificiu e încunjurat de peri albi fini ce se continuă şi în cavitatea pedunculului. In cavitatea galei acarieni alungiţi având 0,12—0,16 mm. lungime.

Localităţi: Grajduri, Bârnova (Vasluiu); Mânăstirea Caşin (Bacău); Leordeni (Muscel).

9. **Eriophyes brevitarsus**, Fockeu.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus brevitarsus, Fockeu, 1890, in «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 3; — Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 662; — Massalongo, 1891, «Nuovo Giorn. bot. it.» v. XXIII; — *Eriophyes brevitarsus*, Nalepa, 1890, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8, n. 8; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 101;—Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 76; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 202; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 93, n. 113.

Olim.: *Mucor ferrugineus* Bulliard; — *Erineum alneum* Pers.; — *Phyllerium alnigenum* Kunze; — *Phyllerium purpureum* D. C.

Pe frunzele de Arin-negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.) şi Arin-alb (*A. incana* D. C.) se văd cele mai deseori pe faţa inferioară şi mai rareori pe faţa superioară pete erineiforme albe în timpul verii, sau galbene-brune către finele verii şi toamna, compuse din peri anormali, unicelulari, umflaţi în mod neregulat la vârf. Pe faţa opusă observăm uneori o foarte uşoară bulbucătură şi decolorare corespunzând petei. Între peri trăiesc acarieni alungiţi având 0,15—0,16 mm. lungime.

Localităţi: Broşteni, Neagra Şarului, Valea Barnarului, Borca (Suceava); Răpciuni, Bicaz, Brateş-Tarcău, Tazlău, Piatra, Roznov (Neamţ); Racova, Fântânele, Bereşti, Letea, Buhociu, Mânăstirea Caşin, Comăneşti, Tg.-Ocna, Dărmăneşti, Brusturoasa, Palanca (Bacău); Predeal, Azuga, Sinaia, Buşteni pe Valea Cerbului (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic, Călimăneşti, Lotru, Malaia, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

10. **Eriophyes centaureae**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus centaureae, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien». v. XXVII, p. 212; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58 p. 869; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 290; — *Eriophyes centaureae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41, n. 133; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 158; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1026; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 123, n. 424.

Pe frunze de diferite specii de Centaură (*Centaurea maculosa* Lam., *C. nigrescens* Willd., *C. amara* L., *C. scabiosa* L.) se văd nişte pustule, de formă mai mult sau mai puţin rotunzită, având 1—2 mm. diametru, proeminând puţin pe ambele feţe ale limbului. Pustulele sunt de coloare verde palidă, sau bat puţin în roşietic violet, ori brun. Ele prezentă un orificiu foarte mic, în centrul feţei superioare; în cavitatea lor sunt eriofiizi având 0,12 — 0,14 mm. lungime.

Localităţi: Vişan, Pester, Repedea (Iaşi); Racova, Bereşti, Comăneşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Ciocăneşti, Paserea — Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Curtea-de-Argeş; Vârciorova (Mehedinţi); între Buşteni şi Azuga (Prahova).

11. **Eriophyes cerreus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Nalepa, 1898, «Anz. d. k. Ak. Wiss. Math. — naturwiss. Cl. Wien» v. XXII, p. 234. Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica» fasc. XIV, n. 348; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies» T. I, p. 334. (*Erineum quercinum* Pers).

Pe frunzele de Cer (*Quercus cerris* L) producând deformaţii asemănătoare cu cele provocate de *Eriophyes quercinus*. Observat la Comana (Vlaşca); Buftea, Ciocăneşti (Ilfov); Piatra-Olt.

12. **Eriophyes cladophthirus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus cladophthirus, Nalepa, 1892, in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 526; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 515; — *Eriophyes cladophthirus* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 35, v. 108; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, n. 142; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. I, n. 4; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 867; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 275, n. 1830.

Fără denumire. Hieronymus, 1890 in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 93, n. 238.

Sub influenţa acestui parazit mugurii terminali şi florile de Zârnă sau Iarba Jâdanului (*Solanum dulcamara* L.) se transformă în tufe de foliole mici păroase aglomerate (cloranţie). Pe asemenea foliole găsim eriofiizi având 0,10—0,15 mm. lungime.

Localităţi: Socola, Bucium, Holboca (Iaşi); Racova, Letea (Bacău); Piatra (Neamţ); Paserea — Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Leordeni (Muscel); Tulcea, Malcoci, Mila 23, Pardina (Tulcea).

13. **Eriophyes convolvens**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes convolvens, Nalepa, 1889. in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; id., 1892, in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 537; *Phytoptus convolvens* Frauenfeld, 1865, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien» v. XV, p. 898; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 317; — *Eriophyes convolvens*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 55; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. I, p. 681; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 109; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 143, n. 641.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 70, n. 93.

Marginea limbului frunzelor de Voniceriu *(Evonimus europaeus* L.) e uşor hipertrofiată pe o întindere oarecare şi îndoită pe faţa superioară. In cavitatea îndoiturii, se găsesc eriofiizi având 0,11 mm. lungime.

Localităţi: Pester (Iaşi); Paserea — Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca).

14. **Eriophyes dispar**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus dispar, Nalepa, 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 369;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 872, pl. II, fig. 1-2; —Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 393. *Eriophyes dispar*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12, n. 23; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 20; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 52; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 118; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 204, n. 1257; — Küster, 1904, in «Marcellia» vol. III, p. 60; — Massalongo, 1904, in «Marcellia» v. III, p. 118, n. 31.

Mugurii tineri de Plop-tremurător *(Populus tremula* L.) sub influenţa acestui parazit se desvoltă în rămurele anormale, cu întrenodurile scurte, frunzele apropiate, mici, sbârcite, cu marginile îngroşate şi sucite la faţa superioară; părţile îngroşate colorate în galben, sau roşietic. In cavitatea îndoiturilor sunt peri anormali şi eriofiizi având 0,13—0,16 mm. lungime. Asemenea deformaţii se prezentă ca buchete de rămurele scurte cu frunze mici, îndoite şi sbârcite.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Ştefăneşti (Botoşani).

15. **Eriophyes diversipunctatus** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus diversipunctatus, Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Wien» v. 99, I, p. 41, pl. I, fig. 1-2; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 393; — *Eriophyes diversipunctatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12, n. 22; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 121; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I p. 120; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1280.

Olim: *Heliazeus populi* Kirchner.

Gala descrisă încă, ca gală de Phytoptus, nedeterminată însă specific de Thomas, 1876, in «Nova Acta der Ksl. Leop-Carol. Deutschen Akademie der Naturforscher» v. XXXVIII, n. 2, p. 270—273, pl. X, fig. 17—20.

Mici excrescenţe cu suprafaţa neregulată, de mărimea unei gămălii de bold, de coloare galbenă roşietică, situate la baza limbului, de o parte şi de alta a extremităţii peţiolului frunzelor de Plop tremurător *(Populus tremula* L). Ele provin din

hipertrofiarea unor glande, ce normal se găsesc în acest loc. Cele mai deseori aceste excrescenţe sunt reunite. Paraziţii trăesc între anfractuozităţile dela partea inferioară a acestor nodozităţi.

Localităţi: Călimăneşti (Vâlcea); Buhalniţa (Neamţ); Fântânele (Bacău).

16. **Eriophyes euphorbiae** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes euphorbiae, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213; — id., 1891, in «Denk, Ak. Wien» v. 59 p. 879; — *Phytoptus euphorbiae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zooccidies, p. 316; — *Eriophyes euphorbiae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 21, n. 59; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II p. 668;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 633.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 58 suppl. p. 69, n. 91 şi 92.

Sub influenţa acestui parazit ce trăeşte pe frunzele şi florile de Laptele-Câinelui *(Euphorbia cyparisias* L.) frunzele se sucesc şi prezentă marginile lor îndoite, iar florile prezentă fenomenul cloranţiei.

Vlădeni, Iacobeni, Rediu, Ştefăneşti (Botoşani); Tulcea, Malcoci (Tulcea); Pasărea-Brăneşti (Ilfov).

17. **Eriophyes filiformis** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus filiformis, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 374; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 101, n. 272; — Thomas, 1876, in «N. Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, p. 265, n. 7; — *Eriophyes filiformis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 14, n. 31; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 296; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 363; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1994.

Bursuflături sau pustule cu contur circular neregulat, conţinute în grosimea limbului frunzelor de Ulm *(Ulmus campestris* L.) având 1—2 mm. de diametru, de coloare verde deschisă sau gălbue-brună, proeminând foarte puţin la faţa inferioară a frunzelor unde prezintă un mic orificiu. La faţa superioară se recunosc numai ca pete colorate. In interior sunt acarieni alungiţi având 0,12—0,17 mm. lungime.

Localităţi: Comana (Vlaşca); în împrejurimile mânăstirii Cocoş şi în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

18. **Eriophyes fraxinicola,** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus fraxinicola, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2;—id. 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. XCIX, I, p. 48;— Rübsaamen, 1895, Über russische Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 408, n. 19;— *Eriophyes fraxinicola*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 33; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 807; — Grevillius und Niessen, 1910, Zoocecidia et Cecidozoa, fasc. V, n. 101.

Pe faţa superioară a limbului frunzelor de *Fraxinus excelsior* L. se observă uneori mici excrescenţe de formă semisferică sau neregulată având cam 2 mm. diametru şi 1,5 mm. înălţime. Coloarea lor e galbenă sau puţin roşietică. Ele se continuă la faţa inferioară a frunzei cu nişte mici emergenţe crateriforme deschise la vârf sau pe o latură. Cavitatea internă e căptuşită de prelungiri neregulate între cari trăeşte parazitul.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Piatra (Neamţ).

19. Eriophyes fraxinivorus, Karp.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus fraxini, Karpelles, 1884, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 90, I, p. 52; — Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 99, I, p. 49; — Löw, 1878, in «Verh. zool. — bot. Gesell. Wien», p. 134; — *Eriophyes fraxini* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 33; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 9; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 805; — *Eriophyes fraxinivorus*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 147, n. 688, fig. 57.

Florile, sau pedunculele florale, sau muguri ordinari de Frasân (*Fraxinus excelsior* L.) sunt uneori transformaţi în nişte glomerule sau masse neregulate în formă de conopidă, de coloare verde la început şi mai apoi brună. Aceste masse sunt compuse din frunze şi solzi foarte rudimentari, dar mai ales din excrescenţe neregulate şi peri anormali între cari trăesc acarieni alungiţi având 0,15—0,18 mm. lungime.

Am întâlnit asemenea deformaţii în pădurea dela Curcuz lângă Malcoci (Tulcea) şi la Căciulata (Vâlcea).

20. Eriophyes galii, Karp.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus galii, Karpelles, 1884, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 90, I, p. 47; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 327; — *Cecidophyes galii*, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p. 142; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 72, n. 103 şi 105; — *Eriophyes galii*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 38, n. 122; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. X, n. 243; id., fasc. XIX, n. 469; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 53; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 905; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p, 151, n. 725.

Sub influenţa acestui eriofiid, frunzele de Turiţă (*Galium aparine* L.), de Sânziană (*G. verum* L.), asemenea cele de *G. mollugo* L. şi *G. silvaticum* L., se sucesc şi prezentă o uşoară hipertrofiare şi o îndoitură a marginii limbului, la faţa superioară sau la faţa inferioară.

Localităţi: Vişan, Repedea, Ciurea (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Piatra (Neamţ); Ciocăneşti, Paserea — Brăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel).

21. Eriophyes geranii, Can.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus geranii, Canestrini, 1891, in «Bull. Soc. Veneto — Trent.» v. V. 43; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 674; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 331; — *Ph. malvae*, Canestrini, 1891, in «Atti Ist. Veneto» s. 7, v. II, p. 883; — *Eriophyes geranii*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 47; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 648; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 102; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 154, n. 758.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 75, n. 126.

Sub influenţa acestui parazit, mugurii terminali de *Geranium sanguineum* L., se transformă în masse de foliole subţiri, apropiate între ele, sucite, cu marginile îndoite şi colorate în roşietic.

Localităţi: Paserea — Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Vârciorova (Mehedinţi).

22. Eriophyes gibbosus, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus gibbosus, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 191; — id., 1895, in «Denk. Ak. Wien» v. 62, p. 634; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 483; — *Eriophyes gibbosus*, Nalepa, 1898, in «Das

Tierreich» Eriophyidae, p. 28, n. 82; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 186; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1615 şi 1624.

Olim: *Phyllerium rubi* Fries; *Erineum rubeum* Persoon.

Pe Smeură (*Rubus idaeus* L.), Mură (*R. fruticosus* L.) şi Rug albastru (*R. caesius* L. se observă la faţa inferioară a frunzelor, cu deosebire în lungul nervurei mediane, sau de o parte şi alta a bazei nervurelor secundare pete erineiforme, catifelate, de coloare verde sau galbenă-gri, compuse din peri anormali fini alungiţi, ascuţiţi, strălucitori şi mătăsoşi. Asemenea pilozitate se poate observă şi pe muguri, pe peţiolul frunzelor şi pe vârful ramurilor verzi. Intre peri se întâlnesc eriofiizi având 0,15—0,18 mm. lungime.

Localităţi: Stânca-Ştefăneşti (Botoşani); Mânăstirea Caşin, Dărmăneşti, Comăneşti (Bacău); Buhalniţa, Răpciuni, Schitu-Durău (Neamţ); Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Călimăneşti (Vâlcea).

23. Eriophyes goniothorax, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus goniothorax, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien, v. 98, I, p. 140; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 300; — *Eriophyes goniothorax*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 27, n. 78; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 5; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 514; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 534.

Olim: *Erineum oxyacanthae* P.: *E. clandestinum* Grev.; *Revolularia oxyacantae* Vall.

Marginile frunzelor de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.) sunt uneori hipertrofiate, decolorate sau colorate în roşietic şi întoarse în formă de îndoituri înguste, aplicate pe faţa inferioară. Cavităţile astfel formate conţin pe pereţii lor peri anormali albi, devenind bruni cu timpul, claviformi sau în formă de măciucă. Intre aceşti peri, trăesc paraziţii.

Localităţi: Vişan, Ciurea (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Piatra (Neamţ):

24. Eriophyes gracilis, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes gracilis Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 385; — *Eriophyes gracilis*, Nalepa, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 28, n. 84; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1620; — Fără denumire, in: Hieronymus, 1890, «Jahresb. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 86, n. 202.

Foliolele de Smeură (*Rubus idaeus* L.) atinse de acest eriofiid se prezentă îndoite în chip neregulat, nervura principală şi nervurele secundare fiind sucite, determinându-se astfel îndoituri ale suprafeţei limbului, şi cari îndoituri se prezentă decolorate. La faţa inferioară, în aceste îndoituri, cum şi pe restul suprafeţei limbului, între perii normali, se întâlnesc eriofiizii având 0,10—0,12 mm. lungime.

Localităţi: Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Tazlău, Brateş-Tarcău (Neamţ).

25. Eriophyes heteronyx, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus heteronyx, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wissensch. Wien» v. XXVII, p. 212; — id, 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 387; — *Eriophyes heteronyx* Nal., 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 19, n. 51; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica» fasc. XVI, n. 376; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 692; — Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 8.

Pe rămurelele tinere de Arţar *(Acer platanoides* L.) şi Jugastru *(Acer campestre* L.) se observă uneori mici nodozităţi în formă de calote neregulate simple, sau reunite câte mai multe, de coloarea scoarţei însă bătând în roşietic către vârf. Ele au cam 2—2,5 mm. diametru şi 1,5—2 mm. înălţime. Tinere sunt turgide, apoi se sbârcesc şi se observă la vârf un orificiu stelat; în interior conţin o cameră în care se găsesc mici acarieni alungiţi având 0,11—0,13 mm. lungime.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Comana (Vlaşca); Racova şi Fântânele (Bacău).

26. **Eriophyes hippocastani,** Fockeu.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus hippocastani, Fockeu, in «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 61;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 247; — *Eriophyes hippocastani,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 19, n. 50;— Trotter e Cecconi, 1909, în «Cecidotheca italica» fasc. XIX, n. 452; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 700;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 88, n. 68.

Fără denumire: Thomas, 1876, in «N. Acta Ac. Leop.» v. XXXVIII, n. 2, p. 273, n. 13; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 58, n. 23.

Olim: *Erineum Aesculi* Endl.; *Phyllerium axillare* Opiz; *Phyllereus hippocastani* Kirchner.

La faţa inferioară a foliolelor de Castan-sălbatec *(Aesculus hippocastanum* L.) se observă în colţurile formate de nervurele secundare cu nervura principală buchete sau pete mici de peri anormali cilindrici, de coloare brună. Printre peri se găsesc eriofiizii având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Piatra, Bacău, Bucureşti şi împrejurimi, Curtea-de-Argeş, Craiova.

27. **Eriophyes hippophaenus,** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus Nalepai, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213;—Trouessart, 1891, in «Naturaliste» v. XIII, p. 26;—Nalepa, 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 529; — *Phytoptus hippophaenus,* Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 339; — *Eriophyes hippophaenus,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 25, n. 72;—Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIII, n. 325; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 749; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 161, n. 828.

Sub influenţa acestui parazit, frunzele de Cătină-albă *(Hippophaë rhamnoïdes* L.) prezentă bursuflături proeminente pe faţa superioară, sau marginile îndoite în sus, sau sunt sucite în spirală.

Localităţi: In lunca Siretului la Buhociu, şi luncile Bistriţei la Letea, Lespezi, Gârleni (Bacău).

28. **Eriophyes laevis,** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus laevis, Nalepa, 1889, in «Sitzunsber. Ak. Wien, Math-Naturw. Cl.» v. 98, I, p. 132;—id, 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 383; — *Eriophyes laevis,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 7;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 51;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa» f. II, n. 28; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 201;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 103.

Olim: *Cephaloneon pustulatum* Bremi;— *Folliculus alni glutinosae* Kalchberg.

Pe frunzele de Arin-negru *(Alnus glutinosa* Gaertn.), Arin-alb *(A. incana* D. C.)

și Liliac-de-munte (*A. viridis* D. C.), se văd uneori excrescențe subglobuloase sau digitiforme, îngustate la bază, având 1—2 mm. diametru, brune-roșietice, glabre, deschizându-se la fața inferioară a frunzei, orificiul proeminând puțin în formă de gurguiu sau cheutoare. In interiorul galei, peri anormali cilindrici foarte deși, între cari se găsesc acarieni alungiți având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localități: Broșteni, Neagra-Șarului, Borca, (Suceava); Ceahlău, Răpciuni, Bicaz, Piatra, (Neamț); Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca, (Bacău); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia, (Prahova); Curtea-de-Argeș; Râmnic, Călimănești, Cozia, Lotru, Silișle, Malaia, pe pâraiele Galbina, Latoriția și Voinești în com. Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

29. **Eriophyes macrochelus**, Nal. var. **crassipunctatus.**

Sinonime și citațiuni. Phytoptus carinifex, Kieffer, 1902, in «Synops. des Zoocécid.», p. 243;—*Eriophyes macrochelus*, var. *carinifex*, Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 201; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 695; — *Eriophyes macrochelus* var. *crassipunctatus*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 84, n. 25.

La fața inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) se vede în lungul nervurelor secundare proeminențe longitudinale, cu conturul neregulat având o întindere variabilă și cam 2—3 mm. lățime și 1,5—2 mm. înălțime de coloare verde închisă. Aceste pliuri hipofile se deschid prin tăeturi longitudinale la fața superioară a limbului. In cavitatea pliurilor sunt peri albi sau bruni cilindrici, puțin suciți, între cari trăesc paraziții. Asemenea peri se pot observă și la fața superioară a frunzei, pe marginile deschiderii galei.

Localități: Buhalnița, Mânăstirea Agapia și Mânăstirea Neamț (Neamț); Racova și Fântânele (Bacău); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci și în împrejurimile mânăstirii Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov).

30. **Eriophyes macrochelus**, Nal. var. **erinea.**

Sinonime și citațiuni. Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VII, n. 152;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 695.

Olim: *Erineum purpurascens* Gaertner.

La fața superioară, sau la fața inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) sau de Paltin (*Acer pseudoplatanus* L.) se văd uneori, în spațiul dintre nervure, pete erineiforme compuse din peri anormali, în formă de măciucă, albi, devenind bruni cu timpul. Asemenea pete ocupă uneori mai toată suprafața limbului.

Localități: Piatra, Mânăstirea Neamț, Tarcău-Brateș (Neamț); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Călimănești (Vâlcea); Mânăstirea Cocoș și pădurea Curcuz (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov).

31. **Eriophyes macrochelus**, Nal. var. **megalonyx.**

Sinonime și citațiuni. Phytoptus macrochelus, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien, Math. Naturn. Cl.» v. XXVII, p. 212;—id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop. Nat. Curios.» v. 55, p. 382; — *Eriophyes macrochelus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 53;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 1;— Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 54;—Houard, 1909. Les Zooécidies, v. II, 694;—*Er. macrochelus*, var. *megalonyx*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 83, n. 20.

Olim: *Cephaloneon solitarium*, Bremi.

La faţa superioară a frunzelor de Jugastru *(Acer campestre* L.) se văd uneori în unghiul dintre două nervure sau în fundul unei tăeturi de pe marginea limbului, gale solitare sau rareori reunite câte două, în formă de mici sfere având 2—4 mm. diametru reunite de limb prin un scurt pedicul ce se deschide la faţa inferioară a frunzei.

Galele acestea sunt de coloare galbenă-brună-roşietică, puţin păroase, la faţa inferioară a frunzei proemineză în formă de două umflături situate la partea internă a nervurelor, între cari se află orificiul alungit al galei. Peretele galei e relativ gros, de consistenţă cărnoasă. Orificiul şi cavitatea internă a galei prezentă peri anormali unicelulari, între cari se află mici acarieni alungiţi, având 0,11—0,14 mm. lungime.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor, Racova şi Mânăstirea Caşin (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlaşca); Periş (Ilfov); Leordeni (Muscel).

32. **Eriophyes macrorhynchus,** Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus macrorhynchus, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien» v. 98, I, p. 137; *Eriophyes macrorhynchus,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 20, n. 52; Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 2; id. fasc. VII, n. 154; fasc. XIII, n. 304;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 685;—Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 84, n. 22;—Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 103.

Olim. *Cephaloneon myriadeum* Bremi; *Erineum margaritaceum* Berenger; *Ceraloneon vulgare,* Bremi.

La faţa superioară a frunzelor de Paltin *(Acer pseudoplatanus* L.), Arţar *(Acer platanoides* L.) şi Jugastru *(Acer campestre* L.) se observă uneori un foarte mare număr de mici digitaţiuni, ceva mai înguste către bază, având 0,5—2 mm. înălţime şi 0,5—1 mm. grosime. Galele acestea sunt prevăzute la suprafaţă cu un număr restrâns de peri albi fini. Coloarea lor e verde sau galbenă bătând în roş sau în brun către vârf. Deschiderea galelor se găseşte la faţa inferioară a frunzei, în planul limbului, fiind înconjurată şi acoperită de un foarte mare număr de peri albi, bătând uşor în brun, peri anormali, cilindrici, unicelulari şi cari se găsesc şi în interiorul galei. Perii sunt foarte numeroşi în jurul deschiderii galelor şi cum acestea mai totdeauna sunt foarte numeroase şi apropiate, ne dau aspectul unei pulberi maşcate continui, sau a unei pâsle cu deosebire în vârful unghiurilor dintre nervurele principale.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Broşteni, Drăguşeni (Suceava); Tazlău, Brateş-Tarcău, Bicaz, Piatra, Mânăstirea Neamţ, Mânăstirea Agapia (Neamţ); Racova, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); în pădurea dela Curcuz şi în împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea); Periş (Ilfov); Comana (Vlaşca); Predeal, Azuga, Sinaia, Buşteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Drăgăşani, Călimăneşti, Râmnic (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinţi).

33. **Eriophyes macrotrichus,** Nalepa.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus macrotrichus, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. d. k. Akad. Wissensch. Math.-Naturuw. Cl. Wien» v. 98, I, p. 132;—*Eriophyes macrotrichus,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 9;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 4;—Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 189. Olim: *Legnon confusum* Bremi; *Cristaria Carpini* Vallot.

La faţa inferioară a frunzelor de Carpen *(Carpinus betulus* L.) se văd îndoituri sinusoidale puţin proeminente şi repetate de mai multe ori în lungul nervurelor

secundare, ele sunt deschise la fața superioară a frunzei. In interior se găsește o pilozitate anormală și acarieni mici, alungiți, având 0,14—0,16 mm. lungime.

Localități: Grajduri (Vasluiu); Racova, Bereşti, Fântânele (Bacău); Brateş-Tarcău; Buhalnița și Schitul Durău (Neamț) în împrejurimele Mânăstirii Cocoș (Tulcea); Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia (Prahova); Râmnic (Vâlcea) și Vârciorova (Mehedinți).

34. **Eriophyes malinus**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Cecidophyes malinus, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVIII, p. 199; — *Phytoptus malinus*, 1895, in «Denk, Ak, Wien» v. 62, p. 629; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380; — *Eriophyes malinus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 26, n. 75; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 419; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 507; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 199, n. 1207.

Olim: *Erineum malinum* D. C.; *Erineum mali* Amerl.; *Erineum pyrinum* Feé.

La fața inferioară a frunzelor de Măr (*Pirus malus* L.) se văd pete erineiforme, compuse din peri anormali, cilindrici, suciți, de coloare brună. Intre acești peri anormali se întâlnesc eriofiizi, având 0,11—0,15 mm. lungime.

Localități: împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Racova, Bereşti, Fântânele, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Piatra, Mânăstirea Bistrița, Buhalnița, Băltățești (Neamț); Adjud (Putna); București și împrejurimile Bucureștilor; Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

35. **Eriophyes megacerus**, Can. & Massal.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus megacerus Canestrini Massalongo, 1893, in «Bull. Soc. Veneto — Trent.» v. V, p. 152; — Canestrini, 1894, Prosp. Acarof. v. VI, p. 785; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 365, — *Eriophyes megacerus* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 37, n. 116; — Trotter e Cecconi, 1902 in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 166; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 862; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 185, n. 1061.

Sub influența acestui eriofiid, se desvoltă pe frunzele și tulpinile de Mintă sălbatică (*Mentha silvestris* L.) și Minta broaștei (*M. aquatica* L) o pilozitate anormală compusă din peri albi pluricelulari simpli sau ramificați.

Localități: Vișan, Bucium (Iași); Letea (Bacău); Comana, Grădiștea (Vlașca); în pădurea Curcuz, Malcoci și Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Râmnic și Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți)

36. **Eriophyes nalepai**, Fockeu.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus nalepai, Fockeu, 1890, in «Rev. biol. Nord France» v. III, p. 7; — *Phytoptus alnicola*, Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 696; — *Phytoptus alni*, Fockeu, 1896, Rech. anat. galles, p. 117; — *Phytoptus Altumi*, Liebel, 1892, Entom. Nachrichten, p. 260; — *Eriophyes nalepai*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 6; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 102;—Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia» fasc. I, n. 6; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I p. 202; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 110.

Olim: *Erineum lanugo* Schlecht.; *Erineum axillare* Fée.

Pe frunzele de Arin-negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.) se observă uneori pe fața superioară, în colțurile dintre nervurile secundare și nervura principală niște excrescențe ovoidale, având 2—3 mm. lungime, glabre, îngustate către bază și deschi-

zându-se la fața inferioară, mărginile lor fiind tapisate de peri galbeni bruni ce se observă lesne în colțurile corespunzând galelor. Interiorul galei tapisat cu peri normali pluricelulari suciți și peri mai scurți, anormali unicelulari.

Localități: Buhalnița, Răpciuni și Piatra (Neamț); Râmnic, Călimănești (Vâlcea), pe Valea Cerbului (Prahova).

37. **Eriophyes nervisequus**, Can.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus nervisequus, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 139;— Nalepa, 1895, in «Denk. Ak. Wien» v. 62, p. 630; — *Eriophyes nervisequus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10;—Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 235;—Houard, 1898, Les Zoocécidies, T. I. p. 210.

La fața superioară a frunzelor de Fag *(Fagus silvatica* L.) se observă în lungul nervurilor secundare niște dungi albe, ce mai târziu devin roze sau brune și cari dungi observate cu un măritor se văd că sunt formate din niște peri anormali scurți, ovoizi sau în formă de măciucă (erineum), iar între peri se întâlnesc eriofiizi mici și înguști având cam o zecime de milimetru lungime.

Localități: Predeal, Azuga (Prahova); Călimănești (Vâlcea); Curtea de Argeș; Mânăstirea Cașin (Bacău); Vârciorova (Mehedinți).

38. **Eriophyes nervisequus**, var. **maculifer**, Trotter.

Sinonime și citațiuni. Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. X, n. 236; — Massalongo, 1901, in «Nuovo Giorn. bot. it.» v. XXIII, p. 99;— Schlechtendal, 1882, in «Zeitschr. f. Naturwiss.» Bd. LV, p. 52.

Olim: *Erineum fagineum*, Persoon.

Pete de peri albi sau bruni pe fața inferioară a frunzelor de Fag, de aceeaș structură ca și petele longitudinale din lungul nervurilor determinate de *Eriophyes nervisequus*, varietatea tipică. Aceste pete sunt neregulate, situate între nervuri.

Localități: Racova, Fântânele, Mărgineni, Buhociu, Blăgești și Mânăstirea Cașin (Bacău); Schitul Durău (Neamț); Grajduri (Vasluiu); Predeal, Azuga (Prahova): Vârciorova (Mehedinți).

39. **Eriophyes nudus**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Cecidophyes nudus, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 213; id., 1891 in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 879, pl. IV, fig. 5 și 6; — *Phytoptus nudus*, Kieffer, 1901—2, Sinopsis des Zoocécidies, p. 331; — *Eriophyes nudus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 27, n. 81; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 112;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 535; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 155, n. 767.

Olim: *Phyllerium Gei* Fries.

Pe frunzele de Rădichioară *(Geum urbanum* L.) se observă uneori pe fața superioară, sau mai deseori pe fața inferioară un erineum alb compus din peri unicelulari alungiți, situați în depresiuni ale limbului ce proeminează pe fața opusă sub formă de bulbucături colorate în roș. Intre peri se găsesc eriofiizi având 0,13—0,16 mm. lungime. Asemenea erineu se poate observă și pe frunzele rudimentare din muguri, pe sepalele florilor și pe partea terminală a tulpinii.

Localități: Piatra, Mânăstirea Bistrița (Neamț); Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău).

40. **Eriophyes origani**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus origani, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 377; id., 1893, in Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 326; — Kieffer, 1891—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 370;—*Eriophyes origani*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 37;— Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 854;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 189, n. 1110 *(Eriophyes Thomasi* var. *origani)*.

Pe vârfurile tulpinii de Sovârv *(Origanum vulgare* L.) se văd masse de frunze mici păroase apropiate între ele, între cari se găsesc eriofiizi.

Localităţi: Mânăstirea Caşin, Comăneşti, Palanca (Bacău); între Buşteni şi Azuga (Prahova).

41. **Eriophyes padi**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus padi, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, I, p. 55; — *Eriophyes padi*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 29, n, 90; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 424; id., fasc. XVIII, n. 427;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 560; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, 1337.

Olim: *Folliculus pruni padi* Kalchb.; *Ceratoneon attenuatum* Bremi; *Cephaloneon molle* Bremi; *Bursifex pruni* Amerling; *Erineum padi*, Rebent.

Acest acarian produce două feluri de gale: unele cari se observă mai des pe Perj *(Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.) şi Porumbel *(Pr. spinosa* L.) pe faţa superioară a limbului şi cu deosebire către baza acestuia în vecinătatea nervurii mediane, în formă de excrescenţe cilindrice scurte sau veziculoase, verzi la bază şi roşietice către vârf ce e ceva mai umflat, păroase având 1—2 mm. înălţime şi 1—1,5 mm. diametru; altele pe Mălin *(Prunus padus* L.) producând iarăş pe faţa superioară şi mai rar pe faţa inferioară proeminenţe cilindrice, sau în formă de măciucă, având 4 mm. înălţime şi maximum 1 mm. diametru către vârf; la bază sunt mai subţiate; de coloare galbenă sau roşietică. Uneori asemenea gale par reunite câte două; sunt tot veziculoase, însă puţin păroase. Galele au câte un ostiol la faţa inferioară a frunzei, obstruat de peri anormali; în cavitatea lor internă, se văd în abundenţă pe perete acarieni alungiţi albi-roşietici având 0,17—0,22 mm. lungime.

Localităţi: Vişan, Pester, Ciurea (Iaşi); Grajduri, Căueşti (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Buhalniţa, Piatra, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Racova, Fântânele, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş; Vârciorova (Mehedinţi).

42. **Eriophyes phloeocoptes**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus phloeocoptes, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2;—id., 1890. in «Sitzungsber. Ak. Wien.» v. 99, I, p. 54; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 397;—Eriophyes phloeocoptes, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 29, n. 88; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 423;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 559;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, n. 1329.

La baza crenguţelor tinere de Perj *(Prunus domestica* L.) se văd mici vesicule corticale, roşietice închise, sau negre când sunt uscate, având cam 1 mm. diametru, cu o deschidere şi în cavitatea lor trăesc paraziţii. Galele sunt cele mai deseori aglomerate câte mai multe; ele provin din muguri, formate în axa acestora; solzii au căzut.

Localităţi: Vişan, Pester, Ciurea (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Buhalniţa (Neamţ).

43. **Eriophyes pini**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus pini, Nalepa, 1887, in «Sitzungsber Ak. Wien» v. 96, I, p. 133;—idem, 1889, v. 98, I, p. 122;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 379;—*Eriophyes pini*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 6, n. 1;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 37; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 196, n. 1176;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. II, n. 29; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 261; id., fasc. XVII, n. 416.

Pe crengile tinere de Pin (*Pinus silvestris* L.) și de Brad (*Abies alba* Mill.) se văd umflături ce întrec de două, trei ori diametrul crenguței, ovoidale sau rotunde, ajungând până la mărimea unei alune. Aceste umflături provin din hipertrofiarea parenchimului cortical. In acest parenchim anormal sunt spații neregulate ce comunică cu exteriorul și în cari găsim eriofiizi, având 0,23 - 0,27 mm. lungime. După Cecconi, acest parazit ar determină și o deformație a mugurilor florali de Brad, deformații cari însă par a aveà cauze multiple.

Localități: Broșteni (Suceava); Brateș-Tarcău și Tazlău (Neamț); Mânăstirea Cașin (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, Predeal (Prahova); Voineasa (Vâlcea).

44. **Eriophyes plicator**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus plicator, Nalepa, 1890, in Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2;—id., 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 381;—id., 1892. in «Denk. Ak. Wien» v. 59, p. 534; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 364;—*Eriophyes plicator*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 31, n. 95;—Trotter e Cecconi, 1907, in Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 414;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 604; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 183, n. 1045 și 1052.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 77, n. 146.

Sub influența acestui parazit, foliolele de Culbeceasă (*Medicago falcata* L, și *M. lupulina* L.) prezentă îndoituri păroase îngroșate, proeminând pe fața superioară și bătând în violet; foliolele sunt astfel îndoite și sucite.

Localități; Bucium, Repedea (Iași); Ciocănești, Paserea-Brănești (Ilfov); Câmpina, Sinaia, Azuga (Prahova); Râmnic-Călimănești (Vâlcea); Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău).

45. **Eriophyes piri**, Pagenst.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus pyri, Pagenstecher, 1857, in «Verh. Ver, Heidelberg» v. I, p. 48;—Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI, p. 162;—id., 1890, in «Sitzunsber. Ak. Wien» v. 99, I, p. 50;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 380;—*Phytoptus arianus, Ph. coloneastri, Ph. sorbi*, Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto—Trent.» v. XII, p. 16, 20, 21;—*Phytoptus aroniae*, Canestrini, 1890, Difesa dai Parasiti, v. I, p. 282;—*Eriophyes piri*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 25, n. 73;— Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica» fasc. I, n. 16, 17; fasc. III, n. 73; fasc. XI, n. 262; fasc. XVII, n. 418;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 504;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1189.

Frunzele de Păr (*Pirus communis* L.), de Sorb (*Sorbus torminalis* Crantz), de Scoruș (*S. aucuparia* L.) prezentă pe limbul lor, în spațiul dintre nervuri, pustule în grosimea parenchinului, proeminând ușor pe ambele fețe, cu aspect neregulat. Aceste pustule sunt verzi și devin brune, sau brune negre cu timpul. Ele prezentă

632.

un mic orificiu pe fața inferioară a frunzei. In cavitatea lor sunt eriofiizi paraziți având 0,17—0,20 mm. lungime. Pe frunzele atăcate pustulele sunt în genere foarte numeroase.

Localități: Vișan, Ciurea (Iași); Buhalnița, Mânăstirea Neamț, Mânăstirea Agapia, Piatra, Schitu Durău, Mânăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin (Bacău); Pasarea (Ilfov); Mânăstirea Cocoș (Tulcea): Leordeni (Muscel).

46. **Eriophyes populi**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus populi, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVI. p. 162;—id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Wien» v. 99, I, p. 43, pl. II, fig. 3—4;—*Eriophyes populi*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae p. 12, n. 21;—Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 268; id. fasc. XIV, n. 342;—Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min. n. 79;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 115;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 204, n. 1258. Olim: *Calycophtora populi* Amerling; *Batoneus populi* Kirchner.

Pe trunchiul și pe ramurile Plopilor (*Populus alba* L., *P. nigra* L., *P. tremula* L. și *P. pyramidalis* Roz.) se observă niște masse conopidiforme, având câțivă centimetri diametru, cu suprafața foarte neregulată, provenind din muguri ce s'au hipertrofiat și au evoluat în acest chip anormal. Se recunosc la suprafața acestor muguri foliole rudimentare, excrescențe și peri anormali. Massele sunt de coloare verzue sau roșietică, afară de cele de pe Plopul alb, ce apar albe ca vata, din pricina unei pubescențe compuse din peri fini, albi mătăsoși. In cuiburile dintre excrescențele galei și între perii anormali conici sau cilindrici trăesc acarienii paraziți.

Pe Plopul alb am observat asemenea deformații întinse și pe limbul frunzelor, ce se prezentă foarte sbârcite, prevăzute cu excrescențe și acoperite la fața inferioară de o pubescență albă anormală. Sbârciturile sunt mai dure decât restul limbului. Pețiolele frunzelor iarăș sunt hypertrofiate și sucite prezentând un contur neregulat.

Localități: Iași, Ungheni (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Călimănești (Vâlcea); Piatra (Neamț).

47. **Eriophyes quadrisetus**, Thomas.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus quadrisetus, Thomas, 1889, in «Nuovo Giorn. bot. ital.» v. XXII, p. 460;—Canestrini, 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 609;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 347;—*Eriophyes quadrisetus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 6;—Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 328;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 48; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 887 și 888.

Acest eriofiid determină pe de o parte o deformare a vârfurilor tinere de Ienuper (*Juniperus communis*), ce rămân scurte, cu frunzele apropiate între ele și îngroșate la bază; pe de altă parte atacă fructele în formație determinând o hipertrofie a ovarului, fructul rămânâd deschis la vârf.

Localități: Schitu-Durău (Neamț); Sinaia, Predeal, pe Vârful cu Dor și Valea Cerbului (Prahova).

48. **Eriophyes quercinus**, Can.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus quercinus, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent» v. XII, p. 140;—id., 1892, Prosp. Acarof v. V, p. 670 t. 46, f. 4,5. Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica» fasc. XV, n. 355, 356:—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I. p. 252.

Pe frunzele de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan (*Q. pubescens* Willd), se observă la faţa superioară nişte proeminenţe rotunde sau alungite, cărora la faţa inferioară le corespund depresiuni acoperite de o pâslă de peri anormali, printre cari unii mai lungi şi suciţi sunt albi, hialini, alţii mai scurţi sunt de coloare brună arcaţi şi cu extremitatea liberă uneori umflată. (*Erineum quercinum* Pers).

Localităţi: Vişan (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Isaccea, Mânăstirea Cocoş, (Tulcea); Mânăstirea Caşin (Bacău); Comana (Vlaşca); Leordeni (Muscel); Vârciorova (Mehedinţi).

49. **Eriophyes rudis**, Can.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus rudis, Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.», v. XII, p. 51; — *Phytoptus calycophthirus*, Nalepa, 1891, in «Nova Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 385; id., 1891, in «Denk, Ak. Wien» v. 58, p. 874; — *Eriophyes rudis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8, n. 9; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 8; id., fasc. III, n. 58; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 193 şi 195; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 109.

Olim.: *Erineum betulinum* Schum.; *Erineum roseum* Schulz.

Această specie de eriofiid determină pe Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehhr. şi *B. pubescens* Ehrh.) o deformaţie a mugurilor ce sunt umflaţi, cu solzii îngroşaţi şi desfăcuţi, cu baza îngroşată, sau determină pete erineiforme de peri anormali în formă de măciucă, sau ciupercă, de coloare roză sau albă, situate între nervuri, sau la colţurile dintre nervurile secundare cu nervura principală.

Localităţi: Piatra, Buhalniţa (Neamţ).

50. **Eriophyes salicis**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus salicis, Murray, 1877, Econ. Ent. Apt., p. 361; — Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 162; — id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539; — *Eriophyes salicis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 25; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 154, p. 146 (S. 62, a.). *Eriophyidae*, Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 95; — Rübsaamen 1895, Über russ. Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 417, n. 34; — Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges.», v. XXIV, p. 57.

Olim.: *Folliculus salicis albae.* Kalchberg.

Mici pustule, foarte asemănătoare cu cele de *E. tetanothrix*, având cam 1 mm. diametru, proeminând pe ambele feţe ale limbului frunzelor de Salcie albă (*Salix alba* L.), cu conturul exterior neregulat acoperit de peri albi asemănători cu cei de pe restul frunzei. Un mic orificiu în polul inferior al galei; în interior sunt netede sau prezentă mici proeminenţe neregulate, unde găsim acarieni alungiţi având 0,16 mm. lungime.

Localităţi: Pardina, Pătlăgeanca şi numeroase alte puncte din Delta Dunărei.

51. **Eriophyes salviae**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus salviae, Nalepa, 1891, in «N. Acta Ac. Leop.», v. 55, p. 370; — id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 871; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 498; — *Eriophyes salviae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 36, n. 114; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 140; id., fasc. XII, n. 283; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 30; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 850; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1716.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 92, n. 229.

Olim: *Erineum salviae* Vallot; *Bursifex salviae* Amerling.

Frunzele de Coada-Vacii (*Salvia silvestris* L.), Jaleş sau Salvie de câmpuri (*S. pratensis* L.) şi Salvia austriacă (*S. austriaca* L.) prezentă uneori bursuflături păroase de aspect neregulat, ce proeminează pe faţa superioară sau pe faţa inferioară a limbului, de coloare verde, galbenă sau uşor roşietică. In cavitatea bursuflăturii e un erineum compus din peri anormali albi sau bruni, simpli şi ramificaţi, între cari se întâlnesc eriofiizi, având 0,12—0,15 mm. lungime.

Localităţi: Copou, Pester, Socola, Bucium, Repedea, Vişan, Galata, Ciurea (Iaşi); Racova, Bereşti, Fântânele (Bacău); Silişte, Români, Mânăstirea Agapia, Mânăstirea Neamţ, Buhalniţa (Neamţ); Pasărea-Brăneşti, Chitila, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlaşca); Drăgăşani (Vâlcea).

52. **Eriophyes sanguisorbae**, Can.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus sanguisorbae, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Ven.-Trent.», v. XII, p. 379; — id., 1892, Prosp. Acarof., v. V, p. 634; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 396; — *Eriophyes sanguisorbae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 28, n. 86; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 483; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 537.

Olim.: *Erineum poterii* D. C.

Erineum compus din peri anormali simpli, albi sau galbeni-bruni, desvoltat pe Cebarca (*Poterium sanguisorba* L.), putându-se observă pe toate părţile plantei, dar cu deosebire pe frunze, în lungul nervurilor sau pe margini.

Localităţi: împrejurimile Mânăstirii Neamţ şi Piatra (Neamţ); Pasărea-Brăneşti (Ilfov).

53. **Eriophyes schmardae**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes schmardae, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 98, T. I, p. 147; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 66, n. 67; — *Phytoptus schmardai*, Nalepa, 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.» v. VII, p. 327; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 280; — *Eriophyes schmardae*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 38, n. 120; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 219; id., fasc. XIII, n. 310; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 104; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 949; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 117, n. 364.

Sub influenţa acestui parazit, florile de diferite specii de Campanulă (*C. trachelium* L., *C. rapunculoides* L., *C. glomerata* L., *C. sibirica* L.) se metamorfozează; toate părţile florale se transformă în foliole mici verzi, sucite şi păroase, încât spre vârful tulpinilor vedem asemenea buchete de foliole verzi aglomerate.

Localităţi: Repedea (Iaşi); Palanca, Comăneşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Schitul-Durău (Neamţ); între Azuga şi Buşteni (Prahova); Călimăneşti (Vâlcea).

54. **Eriophyes similis**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus similis, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, I, p. 53; — v. 99, p. 53; — Rübsaamen, 1895, in «Bull. soc. imp. Nat. Moscou», n. 30, pl. XV, fig. 21; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 399; — *Eriophyes similis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 29, n. 89; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecido-

theca italica», fasc. V, n. 125;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 560;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, n. 1336.

Olim: *Cephaloneon hypocrateriforme* Bremi; *C. confluens* Bremi; *Vulvulifex pruni* Amerling.

Pe frunzele de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan, (*Pr. insititia* L.) şi Porumbel (*Pr. spinosa* L.) se văd cu deosebire pe marginea limbului, şi mai rar pe restul frunzei, gale veziculare ce proemineazâ în formă de mici pungi alungite la faţa inferioară a frunzei şi deschizându-se la faţa superioară prin o deschidere alungită înconjurată de un burelet păros ce apare decolorat faţă de restul frunzei. Galele sunt albe-verzui sau roze, puţin păroase, au cam 2—3 mm. diametru, şi 1—2 mm. înălţime. Cavitatea internă e tapisată de peri anormali cilindrici în formă de colonete, între cari trăesc eriofiizi transparenţi având 0,15—0,23 mm. lungime. Se întâlnesc şi gale ce proemineazâ pe faţa superioară a frunzei şi se deschid pe faţa inferioară.

Localităţi: Vişan, Ciurea, Pester (Iaşi); Grajduri, Căueşti (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Buhalniţa, Piatra, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Racova, Fântânele, Bereşti (Bacău); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş.

55. **Eriophyes stenaspis**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus stenaspis, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVIII, p. 162;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 875, taf. III, f. 1, 2, 11;—*Eriophyes stenaspis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10;—Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 237;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209.

Olim: *Legnon circumscriptum* Bremi.

Marginea limbului frunzei de Fag (*Fagus silvatica* L.) se prezentă în total sau în parte îngroşată şi îndoită la faţa superioară, dându-ne aspectul unui îngust burelet marginal. In interiorul acestei îndoituri e desvoltat un eryneum, în care trăesc mici acarieni având cam 0,1 mm. de lungime.

Localităţi: Grajduri (Vasluiu); Racova, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Azuga, Predeal, Buşteni, Sinaia (Prahova); Călimăneşti şi Râmnic (Vâlcea).

56. **Eriophyes stenaspis** var. **plicator**, Nal.

Citaţiuni. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 71, n. 97;—Löw, 1887, in «Verh. Zool.-Bot. Ges. Wien», v. XXXVII, p. 34;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209, n. 1159;—Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. IV, n. 79.

Unele frunze terminale de pe rămurelele de Fag (*Fagus silvatica* L.) rămân rudimentare şi se prezentă cu numeroase îndoituri în sensul nervurilor secundare. Aceste sunt hipertrofiate, limbul tot e îngroşat anormal şi acoperit de peri anormali. Coloarea acestor frunze e gri sau galbenă bătând puţin în violet. Dacă asemenea frunze cresc mai departe, rămân sbârcite şi boţite.

Localităţi: Racova, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Schitu-Durău, Buhalniţa, Tarcău (Neamţ); Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic şi Călimăneşti (Vâlcea).

57. **Eriphyes tenellus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus tenellus, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien» v. XXIX, p. 190; id., Denk. Ak. Wien, v. 72, p. 627; *Eriophyes tenellus*, Nalepa,

1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 8; Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 55; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 188.

Mici depresiuni la fața inferioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) situate în colțurile dintre nervura principală și nervurile secundare, acoperite de peri anormali, unicelulari de formă subcilindrică și de coloare brună. Aceste depresiuni proeminează pe fața superioară sub formă de mici umflături ovoidale, reunite două câte două în formă de V și înșirate în lungul nervurii principale. (*Phyllerium s. Erineum pulchellum* Schl.).

Localități: Grajduri Vasluiu); Racova (Bacău); Predeal și Azuga (Prahova); Râmnic (Vâlcea).

58. **Eriophyes tenuirostris**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phyloptus tenuirostris, Nalepa, 1896, in «Anz. Ak. Wien» v. XXXIII, p. 108;—*Eriophyes tenuirostris*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 41, n. 131; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 993; — Ross, 1911, Die Pflanzengalen, p. 101, n. 201.

Prezența acestui eriofiid la suprafața frunzelor de Pelin (*Artemisia absinthium* L.) determină mici pustule proeminând la fața inferioară sau superioară. Aceste pustule alungite, pediculate, verzi mai întâiu, devin brune închise cu timpul.

Localități: Intre Ungheni și Cristești, Vișan, Bucium, Ciurea (Iași); Grajduri (Vasluiu); Racova (Bacău); Comana (Vlașca); Paserea-Brănești (Ilfov); Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Curtea-de-Argeș; Câmpina (Prahova).

59. **Eriophyes tenuis**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phyloptus tenuis, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 212;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien» v. 58, p. 871;—Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 275;—*Eriophyes tenuis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 7, n. 5;— Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. V, n. 104; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 81; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 112, n. 316.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 65, n. 59—62.

Prezența acestui eriofiid în inflorescența unor Graminee: *Bromus arvensis* L., *Br. tectorum* L., *Br. erectus* Huds., *Br. mollis* L., *Br. sterilis* L., *Dactylis glomerata* L., determină o cloranție parțială și o deformare a spicelor. Glumele inferioare sunt dilatate și alungite, spicele umflate și aglomerate.

Localități: Vișan, Holboca, Cristești, Aroneanu, Repedea, (Iași); Piatra-Neamț; Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin (Bacău); Băneasa, Paserea-Brănești, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Isaccea (Tulcea).

60. **Eriophyes tetanothrix**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Cecidophyes tetanothrix, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien. Math-Naturw. Cl.» v. XCVIII, I, p. 145, t. 7, f. 1—4; — *Phyloptus tetanothrix*, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien.» v. XXIX, p. 128; — *Eriophyes tetanothrix*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 26; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1701 și 1702; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 146 (S. 62).

Pe frunzele de Răchită (*Salix fragilis* L.), Iovă (*S. caprea* L.) și diferite specii de Salcie (*S. amygdalina* L., *S. aurita* L., *S. incana* Schrank, *S. pentandra* L.,

S. purpurea L., *S. viminalis* L.), se observă pustule ale limbului, pe faţa superioară sau pe faţa inferioară, cefaloneiforme sau alungite, deschise sau închise, cu cavitatea internă netedă sau neregulată prezentând excrescenţe; alteori proeminând pe ambele feţe ale limbului, în care caz iarăş suprafaţa internă e netedă sau subdivizată prin excrescenţe neregulate (A se vedea *Houard*, p. 146; idem *Rübsaamen:* Ueber russische Zoocecidien und deren Erzeuger, Moscva, 1895, p. 417). In interior, acarieni alungiţi având 0,14—0,16 mm. lungime.

Asemenea gale sunt răspândite în tot cuprinsul ţerii. Citez totuş ca localităţi: Vişan, Socola, Repedea, Cristeşti, Ungheni, Sculeni (Iaşi); Grajduri, Bârnova (Vasluiu); Ştefăneşti, Stânca, Lihneşti, Truşeşti (Botoşani); Paşcani, Broşteni (Suceava); Răpciuni, Buhalniţa, Tazlău, Piatra, Roznov (Neamţ); Racova, Gârleni, Fântânele, Letea, Buhociu, Oneşti, Mânăstirea Caşin, Palanca, Comăneşti (Bacău); Adjud, Bâlca (Putna); Comana, Grădiştea, (Vlaşca); Isaccea, Tulcea, Pârdina, Patlăgeanca, Mila 23, în lungul Dunavăţului (Tulcea); pe braţul Filipoiului (Brăila); pe valea Ialomiţei (Crivina); pe valea Prahovei; Grădiştea (Vlaşca); Curtea-de-Argeş; pe toată valea Oltului; Vârciorova (Mehedinţi), etc.

61. **Eriophyes tetratrichus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus tetratrichus, Nalepa, 1890, in Anz. Ak. Wien» v. XXVII, p. 2; — id., 1891, in «N. Acta Ac. Leop.» v. 55, p. 373; — Rübsaamen, 1895, Ueb. russ. Zoocecidien, p. 423, n. 42;—*Eriophyes tetratrichus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich», Eriophyidae, p. 18, n. 46; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 714; — Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 285, n. 1925.

Olim: *Legnon crispum*, Bremi.

Pe frunzele de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) se observă uneori că marginea limbului prezentă pe o întindere oarecare un burelet îngust moniliform, rezultat din o îndoitură a marginii limbului către faţa superioară sau inferioară. In interiorul acestei îndoituri sunt desvoltaţi peri anormali simpli şi se găsesc mici acarieni alungiţi având 0,14—0,18 mm. lungime.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor, Fântânele, Palanca, (Bacău); Leordeni (Muscel).

62. **Eriophyes thomasi**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus thomasi, Nalepa, 1889 in «Sitzungsber Ak. Wien» v. 98, I, p. 135; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. v. 68 suppl. p. 96, n. 253; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 530; — *Eriophyes thomasi*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 37, n. 117; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 99; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 856; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 283, n. 1909.

Pe Cimbrişor (*Thymus serppyllum* Fries, şi *Th. chamaedrys* Fries) se văd uneori pe părţile terminale masse de frunze chircite albicioase, provenind din transformarea mugurilor şi florilor, ale căror părţi rămân ca frunze mici şi sunt acoperite pe ambele feţe de peri anormali, între cari se găsesc eriofiizi având 0,18—0,24 mm. lungime.

Localităţi: Repedea (Iaşi); Piatra (Neamţ); între Azuga şi Buşteni (Prahova); Călimăneşti (Vâlcea).

63. **Eriophyes tiliae**, var. **exilis**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus exilis, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 225; — *Ph. tiliae exilis*, Nalepa, 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 531; *Eriophyes tiliae* var. *exilis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae,

p. 18; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 194; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 31;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 715.

Olim: *Erineum bifrons* Lep.; *Malotrichus tiliae* Am.

La fața superioară a frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop) și de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.) se observă uneori în unghiurile dintre nervura principală și o nervură secundară, sau dintre aceasta și o nervură terțiară, mici proeminențe păroase având cam 1—1,5 mm. diametru și 0,5 mm. înălțime. Corespunzător acestor mici proeminențe găsim la fața inferioară o pată de peri anormali, albi, cari se continuă și în mica cavitate a galei.

Localități: Leordeni (Muscel); Sinaia, Azuga (Prahova); Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Mânăstirea Cocoș, Nicolițel (Tulcea).

64. **Eriophyes tiliae**, var. **liosoma**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus l. leiosoma, Nalepa, 1892, in Anz. Ak. Wien, v. XXIX, p. 16; — *Eriophyes tiliae*, var. *liosoma*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 45 b.; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 446; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa)», Lief. II, n. 32;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 714.

Olim: *Erineum tiliaceum* Pers., *Erineum nervale* Kunze; *Phyllereus folii tiliae* Am.

Pe fața superioară sau pe fața inferioară a frunzelor de Teiu și Teiu-pădureț (*Tilia platyphyllos* Scop. și *T. parvifolia* Ehrh.) se observă uneori pete massive albe sau brune compuse din peri erineiformi cilindrici sau claviformi, foarte apropiați între ei; petele se pot desvoltă între nervuri sau în lungul nervurilor. Când petele se desvoltă între nervuri, ele proeminează ușor la fața opusă în formă de bulbucături de coloare mai închisă și cu marginea decolorată.

Localități: Azuga, Sinaia, Bușteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Fântânele, Racova, Mânăstirea Cașin (Bacău); Râmnic și Drăgășani (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); Nicolițel (Tulcea); Comana (Vlașca); Iași, Vișan, Pester, Ciurea (Iași); Grajduri, Bârnova (Vasluiu), etc.

65. **Eriophyes tiliae** var. **typicus**, Pgst.

Sinonime și citațiuni. Phytoptus tiliae, Pagenstecher, 1857, in «Verh. Ver. Heidelberg», v. I, p. 46; — Nalepa, 1890, in «Sitzunsber. Ak. Wien», v. XCIX, I, p. 46;—*Eriophyes tiliae*, Nalepa, 1895, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 18, n. 45; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 43;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 716; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», Lief. I, n. 9.

Olim: *Ceratoneon extensum* Bremi, *Cornu tiliae*, *Erineum cornutum*, Vallot.

La fața superioară a frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.), de Teiu-pădureț (*T. parvifolia* Ehrh.), de Teiu-alb (*T. argentea* Desf.) se observă adesaori niște digitațiuni conice, în formă de coarne drepte sau mai des sucite către vârf, cu vârful ascuțit, având 5—10 mm. înălțime și 1—3 mm. lățime, de coloare verde, bătând mai mult sau mai puțin în roș; către toamnă sunt galbene sau brune. Aceste gale se deschid la fața inferioară a frunzei, în planul limbului sau prin o mică proeminență conică sau printr'un orificiu înconjurat de peri anormali și cari peri se continuă pe peretele intern al galei, fiind de formă cilindrică alungită și din ce în ce mai mulți și mai lungi pe măsură ce ne apropiem de fundul galei. Intre perii anormali se găsesc eriofizi având 0,16—0,20 mm. lungime.

Asemenea gale sunt foarte răspândite. Le-am observat în următoarele localităţi: Iaşi, Pester, Vişan, Ciurea, Podul-Iloaici (Iaşi); Bârnova, Grajduri, Rebricea, Scânteia, (Vasluiu); Broşteni (Suceava) Galbeni, Cârligi (Roman); Bereşti, Fântânele, Racova, Blăgeşti, Mărgineni, Buhociu, Mânăstirea Caşin (Bacău); Adjud (Putna); Broşteni (Suceava); Bicaz, Piatra (Neamţ); Tulcea, Mânăstirea Cocoş, Isaccea, Nicoliţel (Tulcea); Comana (Vlaşca); Periş (Ilfov); Bucureşti; pe valea Prahovei în jud. Prahova; Leordeni (Muscel); Piteşti şi Curtea-de-Argeş (Argeş); Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinţi); ş. a.

66. **Eriophyes triradiatus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus triradiatus, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien», v. 29, p. 128; — id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539; — *E. triradiatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13, n. 27; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 132, S. 1, etc.

Pe crengile de Răchită (*Salix fragilis* L.) de Iovă (*S. caprea* L.) şi unele Salcii (*S. alba* L., *S. babylonica* L., *S. purpurea* L., *S. triandra* L.) se văd foarte deseori buchete sau rozete de ramuri mici cu frunze mici, sau conuri cărnoase cu frunze rudimentare, provenind din inflorescenţe deformate şi crescute anormal; bracteele sunt mai desvoltate ca de obiceiu şi la subsuoara lor se desvoltă muguri ce rămân scurţi (*S. caprea*), sau din contră se desvoltă în rămurele lungi, cu întrenodurile scurte şi cari muguri sau rămurele sunt acoperite cu frunze mici anormale. Asemenea masse au dimensiuni variabile şi uscate rămân pe arbori, după căderea frunzelor.

Asemenea gale, denumite «Wirrzöpfe» de autorii germani, sunt foarte comune şi se observă mai pretutindeni în ţara noastră. Am găsit de multe ori în asemenea masse anormale de crenguţe, eriofiizi alungiţi având 0,17 mm. lungime şi corespunzând în totul descripţiei lui Nalepa. Am întâlnit uneori şi un afid: *Aphis amenticola*, Kaltenbach (Pflanzenfeinde, p. 586, n. 378); Nu se ştie precis care din aceste fiinţe e cauzatorul galei; unii cred că afidul, iar acarienii ar fi numai emigranţi în asemenea gale. In asemenea gale, au fost observaţi de diferiţi cercetători şi alte forme de Eriophyide descrise de Nalepa, anume: *Phyllocoptes magnirostris*, *Ph. phytophtoïdes*; *Ph. parvus*, *Epitrimerus salicobius* şi chiar *Eriophyes salicis*, ce iarăş sunt acuzaţi că ar fi cauzatori ai acestor deformaţii. Neputându-mă, pentru moment, pronunţă în această chestie şi fiindcă cele mai adeseori am observat în asemenea gale pe *Eriophyes triradiatus*, am descris gala sub această denumire, interesul acestei comunicări fiind citarea deformaţiei amintite.

Localităţi: Socola, Bucium, Vişan, Holboca, Ungheni, Sculeni, Târgul-Frumos (Iaşi); Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Paşcani, Drăguşeni, Broşteni (Suceava); Răpciuni, Piatra, Buhalniţa, Tarcău, Tazlău (Neamţ); Bereşti, Racova, Fântânele, Mărgineni, Bacău, Buhociu, Oneşti, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Bâlca, Adjud (Putna); Comana (Vlaşca); Buftea (Ilfov); în Delta Dunărei, Isaccea (Tulcea); Valea Prahovei; Curtea-de-Argeş; Drăgăşani, Brezoiu, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi); în lunca Oltului lângă Slatina.

67. **Eriophyes tristriatus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus tristriatus, Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVI, p. 162; — id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, p. 51; — *Eriophyes tristriatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 11; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 10; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 111.

Olim: *Cephaloneon bifrons* Bremi.

Pe frunzele de Nuc (*Juglans regia* L.) se observă uneori un foarte mare număr de cecidii sferice având mărimea firelor de păsat (1—2 mm. diametru) şi proeminând de o potrivă pe ambele feţe. Sunt de coloare brună-roşietică; pe faţa superioară se prezentă ca mici calote, pe faţa inferioară ca nişte proeminenţe conice, crateriforme cu un orificiu la mijloc. Cavitatea internă are un aspect neregulat şi peri anormali între cari se găsesc mici acarieni alungiţi având 0,17—0,20 mm. lungime.

Localităţi: Pester, Vişan, Păun, Ciurea (Iaşi); Scânteia, Căueşti, Grajduri (Vasluiu); Mânăstirea Bistriţa, Bălţăteşti, Buhuş (Neamţ); Racova, Fântânele, Bereşti, Letea (Bacău); Galbeni (Roman); Tulcea şi Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel); Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

68. **Eriophyes tristriatus** var. **erinea**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus tristriatus var. *erinea*, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. XXVIII, p. 162;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 875;—id., 1893, in «Zool. Jahrb. Syst.», v. VII, p. 283;— *Eriophyes tristriatus* var. *erinea*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 12; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. 1, n. 10;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 112.

Olim: *Erineum juglandis* Schleich.; *E. juglandinum* Pers.

Pe faţa superioară, cele mai deseori, şi pe faţa inferioară, mai rareori, a frunzelor de Nuc (*Juglans regia* L.) se observă între nervurile secundare o proeminenţă relativ voluminoasă, de mărimea unei fasole, cu suprafaţa sbârcită şi căreia îi corespunde pe faţa opusă o depresiune, a cărei suprafaţă neregulată e acoperită de peri anormali albi de formă cilindrică alungită.

Localităţi: Pester, Vişan (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Tulcea şi Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel); Jiblea, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

69. **Eriophyes truncatus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidophyes truncatus, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVII, p. 213; — id., 1892, in «Denk. Ak. Wien», v. 59, p. 539; — *Eriophyes truncatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 13; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 80; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 159.

Pe frunzele de Răchită şi diferite specii de Salcie (*Salix fragilis* L., *S. amygdalina* L., *S. alba* L., *S. incana* Schrank., *S. purpurea* L., *S. triandra* L., *S. viminalis* L.) se vede că marginea limbului, pe o întindere oarecare, e îndoită la faţa inferioară sau la faţa superioară, şi această parte îndoită e bursuflată şi neregulată, cevă mai umflată decât de obiceiu, de coloare gălbue sau roşietică. In cavitatea îndoiturii sunt puţini peri şi se întâlnesc acarieni alungiţi având cam 0,11 mm. lungime.

Localităţi: In luncile Prutului la Ungheni (Iaşi) şi Stânca-Ştefăneşti (Botoşani); în luncile Bistriţei la Piatra, Roznov, Răpciuni (Neamţ); Racova, Fântânele, Bacău, Letea (Bacău); pe malul Siretului la Buhociu (Bacău); pe malul Trotuşului la Comăneşti (Bacău); Comana (Vlaşca); Curtea-de-Argeş şi pe malul râului Argeş, la Grădiştea (Vlaşca); Călimăneşti, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi); Pardina, Tulcea, Mila 23, în lungul Dunavăţului (Tulcea); pe canalul Filipoiul (Brăila), etc.

70. **Eriophyes tuberculatus**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus tuberculatus, Nalepa, 1890, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVII, p. 213;—id., 1891, in «Denk. Ak. Wien», v. 58, p. 869; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 524; — *Eriophyes tuberculatus,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 44, n. 144; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 991; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 126, n. 458.

Fără denumire. Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 95, n. 250.

Olim: *Legnon tortile* Bremi.

Prezenţa acestui parazit pe foliolele de Iarba-raiului *(Chrysanthemum vulgare* Bernh. syn. *Tanacetum vulgare* L.) determină o sucire a foliolelor şi o îndoire a marginilor lor.

Localităţi: Vişan, Ciurea, Bucium, Socola (Iaşi); Grajduri-Bârnova (Vasluiu); Racova, Bereşti, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Pasărea-Brăneşti (Ilfov); Leordeni (Muscel).

71. **Eriophyes ulmi**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus campestricola, Frauenfeld, 1865, in «Verh. Ges. Wien», v. XV, p. 897;—Canestrini, 1890, in «Atti Soc. Veneto-Trent.», v. XII, p. 9; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 676; — *Phytoptus ulmi,* Nalepa, 1889, in «Anz. Ak. Wien, Math-Naturw. Cl.», v. XXVI, p. 162;—id., 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien, v. 99, I, p. 59; — id., 1893, «Zool. Jahrb. Syst.», v. VII, p. 324; — *Eriophyes ulmi,* Nalepa, 1897, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 14, n. 32; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 46; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 365; — *Eriophyes ulmicola,* Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 1996.

Gale mici punctiforme pe frunzele de Ulm *(Ulmus campestris* L.) proeminând pe ambele feţe, având la faţa superioară maximum 1 mm. diametru şi înălţime, iar la faţa inferioară de asemenea prezentându-se aici ca o eminenţă crateriformă sau cilindrică cu orificiul la vârf. De coloare verde, sau galbenă-brună, sau albicioasă având la suprafaţă peri albi asemănători cu cei de pe restul frunzei. In cavitatea galei, acarieni mici alungiţi având 0,13—0,17 mm. lungime. Asemenea gale sunt de obiceiu numeroase pe o aceeaş frunză prezentându-se ca mici eminenţe punctiforme.

Localităţi: în împrejurimile mânăstirii Cocoş şi în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea); Comana (Vlaşca); Grajduri (Vasluiu).

72. **Eriophyes vermiformis**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus vermiformis, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wien, Math.-Naturw. Cl.», v. 98, I, p. 129; — *Eriophyes vermiformis,* Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 10; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

Vârfurile mlădiţelor tinere de Alun *(Coryllus avellana* L.) prezentă uneori întrenodurile lor scurtate şi cu frunze rudimentare sucite şi păroase. Intre perii anormali se găsesc mici acarieni alungiţi, având 0,14—0,17 mm. lungime.

Localităţi: Răpciuni, Schitu-Durău (Neamţ) şi Voineasa (Vâlcea).

73. **Eriophyes viburni**, Nal.

Sinonime şi citaţiuni. Phytoptus viburni, Nalepa, 1889, in «Sitzungsber. Ak. Wissensch. Math.-Naturw. Cl. Wien», v. 98, I, p. 138, pl. VII, f. 5; — Hieronymus, 1890, in «Jahrerb. Schless. Ges.» v. 68, suppl. p. 104, n. 282; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 549; — *Eriophyes viburni,* Nalepa, 1898, in

«Das Tierreich» Eriophyidae, fasc. VIII, n. 199; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VIII, n. 199; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 924; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 299, n. 2052.

Olim: *Folliculus viburni lantanae* Kalchberg; *Cephaloneon pubescens* Bremi.

Pe faţa superioară a frunzelor de Dărmoz *(Viburnum lantana* L.) gale vesiculoase, mai mult sau mai puţin rotunde, pediculate la bază, având 1—3 mm. diametru şi 2—3 mm. înălţime; uneori reunite câte două, trei; sunt păroase şi de coloare verde roşietică; galele se deschid la faţa inferioară a frunzelor printr'un orificiu mărginit de o îngroşetură circulară păroasă. In cavitatea galei se găsesc acarieni paraziţi.

Localităţi: Pester şi Breazu (Iaşi).

74. **Eriophyes vitis,** Landois.

Sinonime şi citaţiuni, Phyloptus vitis, Landois, 1864, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», v. XIV, p. 353; — Canestrini, Acarof., v. V, Fam. Phytopt. p. 614; — Nalepa, 1890, in «Sitzungsber. Ak. Wien», v. 99, I, p. 57; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schless. Ges», v. 68 supl. p. 106, n. 286; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 553; — *Eriophyes vitis*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophidae, p. 21, n. 57; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 49; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 710; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 81; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 303, n. 2096.

Olim: *Erineum vitis*, Fries; — *Phyllerium vitis* Rabenh.

La faţa inferioară a frunzelor de Viţă *(Vitis vinifera* L.) se văd pete rotunjite sau neregulate de peri anormali subţiri, de formă subcilindrică, simpli sau ramificaţi, de coloare albă la început, şi devenind brună roşietică cu timpul. Acestor pete le corespund bulbucături pe faţa superioară a frunzei. Intre perii anormali trăesc paraziţii, acarieni alungiţi având 0,14 — 0,16 mm. lungime. Alteori paraziţii atacă inflorescenţele, transformând florile în glomerule păroase albe.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Letea, Buhociu, Dealul Mare, Fântânele (Bacău); Tulcea; Leordeni (Muscel); Drăgăşani (Vâlcea).

75. **Eriophyes xylostei,** Can.

Sinonime şi citaţiuni. Phyloptus xylostei, Canestrini, 1891, in «Atti Soc. Veneto-Trent.» v. XII, p. 377; — id., 1892, Prosp. Acarof. v. V, p. 613; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 359; — *Eriophyes xylostei*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 39, n. 125; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 928; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 999.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», p. 77, n. 141; — Thomas, 1876, in «Nova Acta Leop. Ak.» v. XXXVIII, n. 2, p. 274, pl. XI, fig. 21—26.

Olim: *Legnon laxum* Bremi.

Marginea limbului frunzei de Caprifoiu *(Lonicera xylosteum* L.) e hipertrofiată, încreţită, decolorată şi întoarsă în mod neegal pe faţa superioară. In şanţul marginal trăesc eriofiizi având 0,15—0,17 mm. lungime.

Localităţi: Bucium (Iaşi); Sinaia, Câmpina (Prahova).

76. **Eriophyidae.**

Citaţiuni. Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 377; — Loew, 1878, «Abh. K. K. Zool. bot. Ges. Wien», v. XXVIII, p. 129; — Massalongo, 1898, in «Bull. Soc. bot. it.», p. 34 *(Erineum abnorme).*

Pete erineiforme situate la faţa inferioară a frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) şi anume la baza limbului în colţurile dintre nervurile principale.

Localităţi: Vârciorova (Mehedinţi); Comana (Vlaşca); Periş (Ilfov).

77. Eriophyidae.

Pe faţa superioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) pustule albe-gălbui în formă de digitaţii, sau de formă alungită având cam 1—3 mm. diametrul şi 1—5 mm. înălţime. Ele sunt puţin păroase şi sunt formate pe socoteala parenchimului dintre nervurile secundare. La faţa inferioară se observă deschiderea lor în planul frunzei, înconjurată de peri anormali albi. Alteori umflăturile proeminează pe faţa inferioară a frunzei şi deschiderile se găsesc la faţa superioară.

Localităţi: Grajduri (Vasluiu); Azuga (Prahova); în împrejurimile mânăstirii Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel).

78. Eriophyidae.

Citaţiuni. Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XIX, n. 463;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 804.

La faţa inferioară a frunzeler de Mojdrean (*Fraxinus ornus* L.) pete erineiforme, cu deosebire către baza foliolelor în jurul nervurii mediane a acesteia.

Localităţi: Vârciorova (Mehedinţi).

79. Eriophyidae.

Citaţiuni. Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 76, n. 138; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 722, n. 4173.

Frunzele de Nalbă-albă (*Lavathera thuringiaca* L.) prezentă marginile lor îndoite în sus, pe suprafaţă prezentă încă uneori excrescenţe şi în plus o pilozitate anormală pe ambele feţe.

Localităţi: Racova (Bacău) şi Tulcea.

80. Eriophyidae.

Citaţiuni. Rübsaamen, 1902, in «Zool. Jahrb.», v. XVI, p. 275; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 842.

Pe marginea limbului frunzelor de *Phlomis pungens* Willd. se văd bursuflături netede ale limbului, proeminând pe faţa superioară, iar depresiunea dela faţa inferioară e acoperită de numeroşi peri anormali lungi.

Localităţi: Tulcea şi pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

81. Eriophyidae.

Citaţiuni. Schlechtendal, 1882, in «Zeitschr. f. Naturw.» v. LV, p. 549; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 282;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 159, n. 703 (S. 59).

Marginea frunzelor de Salcie roşie (*Salix purpurea* L.) se vede încreţită în mod neregulat pe o întindere mai mult sau mai puţin lungă; această parte încreţită e cevă mai îngroşată şi bombată către faţa superioară, iar la partea inferioară se constată depresiuni prevăzute cu mici tubercule cu peri.

Localităţi: Ungheni (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Schitu-Durău (Neamţ); în lunca Bistriţei de lângă podul dela Lespezi (Bacău); Comăneşti (Bacău); pe malul Dunărei în faţa oraşului Galaţi.

82. **Monochetus sulcatus**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Monaulax sulcatus, Nalepa, 1892, in «Anz. Ak. Wien», v. XXIX, p. 192; — id., 1895, in «Denk. Ak. Wien», v. 62, p. 639; — *Monochetus sulcatus*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 44; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 210.

La fața inferioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.) se văd în unghiurile dintre nervura principală și una sau mai multe nervuri secundare pete erineiforme formate din peri anormali. Petele acestea sunt conținute în ușoare depresiuni cărora le conrespund la fața superioară a frunzei niște ușoare bulbucături decolorate.

Localități: Predea (Prahova); Curtea-de-Argeș.

83. **Phyllocoptes allotrichus**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytocoptes allotrichus, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 189; *Phyllocoptes allotrichus*, Nalepa, 1894, in «N. Acta Ac. Leop.», v. 61, p. 304; — id., 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 54, n. 32;— Trooter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 359;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 623; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1600.

Prezența acestui acarian la suprafața foliolelor de Salcâm (*Robinia pseudo-acacia* L.) determină o sucire a acestora, întovărășită de îndoirea marginilor și de o colorare în albăstriu.

Observat la Crivina (Prahova).

84. **Phyllocoptes anthobius**, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 57, n. 47; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 327;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 903; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 729.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 72, n. 107.

Sub influența acestui parazit mugurii florali de diverse specii de *Galium* (*G. mollugo* L., *G. verum* L., *G. uliginosum* L., *G. silvaticum* L.) se metamorfozează în buchete de foi verzi sesile apropiate între ele.

Localități: Bușteni, Azuga (Prahova).

85. **Phyllocoptes fraxini**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytocoptes fraxini, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wien», v. XXVIII, p. 199;—*Phyllocoptes fraxini*, Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 55, n. 36.

Marginea foliolelor de Frasân (*Fraxinus excelsior* L.) se vede uneori îndoită pe o întindere oarecare către fața inferioară; partea îndoită e mai îngroșată, bate în brun, iar în cavitatea delimitată sunt desvoltați peri anormali, în mare cantitate, și între aceștia se întâlnesc acarieni alungiți având 0,14—0,18 mm. lungime.

Localități: Pester, Vișan (Iași); în pădurea Curcuz lângă Malcoci (Tulcea); Râmnic (Vâlcea).

86. **Phyllocoptes epiphyllus**, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 55, n. 37; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 807;—Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 148, n. 695.

Pete brune proeminând ușor pe suprafața foliolelor de *Fraxinus excelsior* L.

Localități: Vișan, Copou (Iași); București: parcul Kisseleff; Fântânele (Bacău).

87. **Phyllocoptes populi**, Nal.

Sinonime și citațiuni. Phytocoptes populi, Nalepa, 1891, in «Anz. Ak. Wiss. Wien, Math-Naturw. Cl.» v. XXVIII, p. 162; — *Phyllocoptes populi*, Nalepa, 1893, in Zool. Jahrb.-Syst.» v. VII, p. 284; — id., 1894, in «Nova Acta Ac. Leop.» v. 61, p. 300, pl. II, fig. 1-2; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 122; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min. n. 89; — Houard 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 123; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 209, n. 1301.

Olim: *Erineum populinum* Pers., *Cronartium populinum*, Fée.

Pe fața inferioară a frunzelor de Plop tremurător (*Populus tremula* L.) se observă niște depresiuni puțin profunde, situate lângă nervuri, sau în spațiul dintre nervuri, puțin alungite, acoperite de un erineum compus din emergențe parenchimatice scurte, sau peri massivi, de coloare galbenă-brună sau roșietică. Intre aceste emergențe se găsesc acarienii paraziți. Depresiunilor le corespund bulbucături pe fața superioară a limbului, decolorate. Aceste deformații determină în plus o sbârcire a limbului frunzei. Uneori pata erineiformă e pe fața superioară și bulbucătura pe fața inferioară a limbului.

Localități: împrejurimile Iașilor; Comănești și Mânăstirea Cașin (Bacău); Călimănești (Vâlcea); Schitu-Durău (Neamț).

88. **Phyllocoptes robiniae**, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 54, n. 33; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 359; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 623; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1599.

Acest acarian se întâlnește în tovărășia cu *Ph. allotrichus* pe foliolele de Salcâm (*Robinia pseudacacia* L.) deformate în modul menționat.

Localități: Crivina (Prahova).

89. **Phyllocoptes teucrii**, Nal.

Citațiuni. Nalepa, 1898, in «Das Tierreich» Eriophyidae, p. 56, n. 42; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 293; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 526; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 833; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa» fasc. V, n. 107; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 281, n. 1890.

Fără denumire: Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 95, n. 251.

Olim: *Revolutaria chamaedrys* Vallot; *Erineum chamaedrys* Vallot.

Frunzele de Dumbeț (*Teucrium chamaedrys* L.) prezentă mici bursuflături păroase pe fața superioară a limbului, sau marginea limbului e hipertrofiată și îndoită în jos; părțile acestea sunt gălbui, turgescente, păroase, iar cavitățile lor sunt acoperite în abundență de peri anormali albi-gri strălucitori, între cari se găsesc acarieni având 0,13—0,16 mm. lungime.

Localități: Repedea (Iași), Sinaia (Prahova); Piatra (Neamț).

II. INSECTOCECIDII.

COLEOPTERE.

90. **Dorytomus taeniatus**, Fabr.

Sinonime și citațiuni. Erirhinus taeniatus, Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 564, n. 23; — *Dorytomus taeniatus*, Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoo-

cecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 49;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 166;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1714.

Inflorescenţele de Iovă (*Salix caprea* L.) sunt sucite, din pricina îngroşării pe o distanţă oarecare a axului lor. In partea aceasta îngroşată se găseşte o larvă albă cu capul brun.

Localităţi: Intre Bârnova şi Grajduri (Vasluiu).

91. Ceuthorrhynchus pleurostigma, Marsh.

Sinonime şi citaţiuni. Ceut. sulcicollis Schön. Kessler, 1866, Die Lebensgeschichte von. *Ceuthor. sulcicollis* und *Nematus ventr.*, Inaug.-Diss. Marburg, 1866;— Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 31;— Schlechtendal, 1891, Die Gallbildungen, n. 454;— Ritzema Bos, 1891, Tierische Schädlinge und Nützlinge, p. 316;— Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 218;— Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa» Lief II, n. 48;— Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 455.

Toamna se găsesc pe partea inferioară a tulpinei şi pe partea superioară a rădăcinei de Varză (*Brassica oleracea* L.) tumefiaţii mari ca alunele sau nucile, cari, tăiate, arată în interiorul lor câte o larvă albă sau albă-gălbuie, uşor curbată, având 4—5 mm. lungime şi cam 1,5 mm. lărgime. Larva e apodă, inelată transversal, având peri mici albi, rari, capul şi piesele masticatoare brune. Pe la finele lui Octomvrie, larva e crescută şi rămâne până în primăvară când iese din umflătură prin un canal şi se metamorfozează în pământ. Insectele ies prin August, stau pe flori şi fructele de varză, au 3 mm. lungime, coloarea neagră. Pe dos se observă peri cenuşii, asemenea în mai mare număr pe faţa ventrală. Scutul gâtului e striat şi punctat prezentând de fiecare parte câte o excrescenţă, elitrele iarăş sunt striate. Toamna femelele depun ouă în partea superioară a rădăcinii şi partea subterană a tijei şi prezenţa larvelor în ţesuturi determină umflăturile amintite.

Loacalităţi: Târgu-Neamţ; împrejurimile Iaşilor.

92. Miarus campanulae, L.

Sinonime şi citaţiuni. Gymnetron campanulae, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 406;— *Miarus campanulae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 264, n. 784 şi 785;— Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XIX, n. 456;— Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 75;— id., fasc. V, n. 125;— Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 948;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 116, n. 352.

Acest coleopter depunând ouăle în flori de diferite specii de Campanulă (*Campanula rotundifolia* L., *C. patula* L., *C. persicaefolia* L., *C. rapunculoïdes* L., *C. trachelium* L.) determină o umflare a receptaculului şi ovarului, rezultând flori închise ce se transformă în gale subconice sau ovulare, cărnoase, uniloculare.

Localităţi: Intre Azuga şi Buşteni, pe Bucegi (Prahova); Palanca, Comăneşti, Mănăstirea Caşin (Bacău); Călimăneşti (Vâlcea).

93. Saperda populnea, L.

Sinonime şi citaţiuni. Cerambyx populnea, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 394, n. 36;— *Saperda populnea,* Fabricius, 1791, Species Insect. p. 234, n. 18;— Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 542, n. 9;— Ritzema-Bos, 1891, Thier. Schäd. und. Nützl. p. 354;— Judeich und Nitsche, 1895, Forstinzektenkunde, T. I, p. 574;— Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 25;— id.,

fasc. II, n. 50; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 76; — id., fasc. VII, n. 173; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 116, n. 476.

Pe ramuri tinere de Plop (*Populus alba* L., *P. tremula* L., *P. nigra* L., *P. canescens* Smith., şi *P. pyramidalis* Rozier) se văd umflături ovoidale atingând 1 cm. grosime şi 1,5—2 cm. lungime. In măduva ramurii la acest nivel se găseşte o cameră larvală mai dilatată la o extremitate, şi în care e o larvă albă-gălbuie lungă de 1,5—2 cm.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Paşcani (Suceava); Fântânele (Bacău); Leordeni (Muscel); în mai multe puncte din Delta Dunărei; Slatina (Olt).

94. **Sibinia femoralis,** Germar.

Sinonime şi citaţiuni. Sibynes gallicolus, Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. II, Abh. p. 470—494, pl. XVII; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 269, n. 798;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 49; — Kieffer 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 511;—*Sibinia femoralis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 406; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 273, n. 1810.

Pe tija şi ramurile de *Silene otites* Smith se văd umflături ovoidale sau sferice, câte una sau mai multe pe un internod, având 0,8—2 cm. lungime şi 0,5—0,8 grosime, întrecând de trei, patru ori grosimea tijei. Pe secţiune se constată o cavitate în regiunea umflată, conţinând o larvă albă cu capul brun, ajungând 4—5 mm. lungime. Metamorfoza larvelor are loc în pământ, dar şi în interiorul galei. Am obţinut insecte, pe mai multe exemplare de gale conservate în laborator.

Localităţi: Am întâlnit asemenea gale la Breazu (Iaşi) având cele dintâi exemplare din o colecţie de plante făcută de d-l C. Petrescu; le-am găsit de asemenea în mare abundenţă în pădurea Curcuz de lângă Malcoci şi la Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

DIPTERE.

95. **Anthomya signata,** Brischke.

Citaţiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis de Zoocécidies, p. 386; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 31; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 188, n. 1091.

Frunzele de Ferigă (*Nephrodium filix mas* Strempel, *Allyrium filix femina* Roth şi *Pteris aquilina* L.) prezentă vârful lor sucit la partea superioară. Nervurile în această regiune sunt lăţite. Partea sucită conţine larve albe, şi se usucă mai de timpuriu decât restul frunzei.

Localităţi: Broşteni, Panaciu (Suceava); Schitu-Durău, Brateş-Tarcău, Tazlău, Piatra (Neamţ); Mânăstirea Caşin, Comăneşti, Palanca (Bacău); Predeal, Azuga, Buşteni, Valea Cerbului, Sinaia (Prahova); Călimăneşti, Voineasa (Vâlcea).

96. **Arnoldia cerris,** Kollar.

Sinonime şi citaţiuni. Lasioptera cerris, Kollar, 1850, in «Denkschr. d. Acad. d. Wissensch.» Wien, I, p. 48, taf. I, fig. 1—9; — *A. cerris*, Kieffer, 1900, Monographie des Cécidomyides d'Europe et d'Algerie «Ann. Soc. ent. France», vol. LXIX, p. 378, pl. 38, fig. 2; — Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot. Gesell.» Wien, Bd. XI, p. 471, taf. XVII, fig. 1;—Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Gesell.» Wien, Bd. taf. XXVII, p. 10, taf. I, fig. 3; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 82, tav. XXXVI, fig. 1—6; *Cecidomya cerris*, Kollar in: Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengall., p. 53, taf. VI, fig. 77;—Frauenfeld, 1856, in «Bull. Soc. Imper. Nat. Moscou»,t. XXIX, p. 394, pl. IV, fig. 2; Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 27; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 340.

Gale produse de acest Dipter am găsit în mare cantitate pe frunzele de Cer (*Quercus cerris* L.), vizibile pe ambele feţe ale frunzei. Anumè pe faţa superioară se observă corespunzător fiecărei gale câte o proeminenţă conică netedă, înaltă de 1—2 mm. şi având la bază un diametru de 2—3 mm. Vârful e de coloare galbenă deschisă. Această parte conică conţine cavitatea larvară. La faţa inferioară a frunzei se vede un disc păros puţin proeminent, circular, având cam 5 mm. diametru şi care serveşte de dop camerei, căci cade la maturitate. Perii sunt fini, lungi, deşi şi au o coloare galbenă închisă. Larva e de coloare roşie. La maturitate, toamna, gala se deschide prin căderea discului păros de pe faţa inferioară a frunzei şi pupa cade pe pământ, unde rămâne până în primăvara viitoare când iese insecta. Câteodată se observă că aceste gale prezentă partea conică perforată; atunci ele au găzduit un parazit secundar.

Localităţi: Comana (Vlaşca); Periş şi Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova).

97. **Arnoldia Szepligetii**, Kieff.

Sinonime şi citaţiuni. Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécidomyides», p. 16;— *Janetia Szepligetii*, Kieffer, 1896, in «Bull. Soc. entom. France», p. 236;—Massalongo, 1894, «Bull. Soc. bot.», p. 79, n. 9 sub. *Dichelomyia;* — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 29;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 340.

Galele produse de acest dipter apar ca nişte pustule circulare pe frunzele de Cer (*Quercus cerris* L.), având 2—3 mm. diametru şi sunt vizibile pe amândouă feţele. Pe faţa superioară apar ca o îngroşare circulară uşor deprimată către mijloc, unde se distinge un punct central cevă mai proeminent. La faţa inferioară, gala apare sub forma unui disc uşor convex, prezentând iarăş un punct mai proeminent în centru. In camera larvară unică, se găseşte o larvă mică albă-roşietică, ce cade toamna pe sol ca pupă, prin deschiderea feţei inferioare a galei. Pupa rămâne pe pământ, până în primăvară, când iese insecta perfectă.

Localităţi: Comana (Vlaşca); Periş şi Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova).

98. **Asphondylia prunorum**, Wachtl.

Citaţiuni. Wachtl, 1888, Vorläuf. Beschr. einer neuen Gallmücke, in «Wien. ent. Zeitung», p. 205;— Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 396; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 24; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 559; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 211.

Muguri tineri de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.) sunt transformaţi în gale ovoidale, ascuţite la vârf, având 4—5 mm. înălţime şi 2,5—3 mm. lărgime la mijloc, cu peretele subţire, de coloare verde, cu puncte galbene sau roşii, iar vârful brun. Gala conţine în interior o larvă galbenă-portocalie, ce se metamorfozează pe loc; insecta iese prin un mic orificiu lateral. Gala e înconjurată la bază de câţivă solzi bruni.

Localităţi: Vişan, Galata, Pester (Iaşi).

99. **Asphondylia verbasci**, Vallot.

Cecidomyia verbasci Vallot, 1826—27, in «Mém. Acad. Sc. Dijon», p. 92 şi 95; — *Asphondylia verbasci*, Schiner, 1864, in «Fauna austr.», Dipt. II, p. 396; — Löw, 1875, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXV, p. 22; — id., 1888, v. XXXVIII, p. 240;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 186, n. 589;— Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 148; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 871; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 296, n. 2021; —

Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 546; — Rübsaamen, 1895, Über russ. Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 467, n. 96.

Acest dipter își depune ouăle în florile de Lumânărică (*Verbascum phlomoïdes* L., *V. lychnitis* L., *V. nigrum* L., *V. speciosum* Schrad.) determinând o desvoltare anormală a acestora. Ovarul e umflat și conține o larvă galbenă-portocalie, staminele atrofiate, corola verde sau galbenă rămâne închisă.

Localități: Socola, Bucium, Repedea, Vișan, Pester (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra, Mânăstirea Bistrița (Neamț); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); Adjud (Putna); Băneasa, Pasărea-Brănești, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Curtea-de-Argeș; Tulcea, Malcoci, pădurea Curcuz, Mânăstirea Cocoș (Tulcea).

100. **Atrichosema aceris**, Kieffer.

Citațiuni. Kieffer, 1904, in «Ann. Soc. sc. de Bruxelles», v. XXVIIII, 2-ème part. p. 19; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 153.— Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 697; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 11.

Pe pețiolul frunzelor de Jugastru (*Acer campestre* L.) în jumătatea lui superioară se observă uneori o umflătură laterală ajungând de două ori grosimea normală a pețiolului și o lungime de 4 — 5 mm. Umflătura e de coloare roșietică violacee și în interiorul ei se găsește o larvă apodă albă.

Localități: împrejurimile Iașilor.

101. **Contarinia loti**, De Geer.

Sinonime și *citațiuni. Tipula loti*, De Geer, 1776, Mém. pour servir à l'hist. d. Insectes, v. VI, p. 420; — Rondani, 1860, Atti, soc. Sc. Nat. Milano II, p. 292.— *Diplosis loti*, 1876, Bergenstamm und Löw, in «Verh. zool. — bot. Ges. Wien», v. XXVI, p. 52;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber.-Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 146, n. 461; — *Contarinia loti*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 359; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 411; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 620; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 179, n. 1014.

Acest dipter își depune ouăle în mugurii florali de Ghisdei (*Lotus corniculatus* L. și *L. uliginosus* Schkuhr.). Mugurii atinși se desvoltă în flori anormale închise cu caliciul și corola umflate, corola de coloare roșietică-galbenă, în interior se văd staminele și ovarele hipertrofiate și se găsesc mici larve.

Localități: Vișan, Pester (Iași), Paserea-Brănești (Ilfov); Sinaia (Prahova); Piatra (Neamț).

102. **Cecidomyidae.**

Pustule mici având cam 0,5 m.m. diametru și înălțime la fața superioară a frunzelor de pe mlădițe tinere de Carpăn, și desvoltate tot atât și pe fața inferioară a frunzelor unde au aspect crateriform, deschise la vârf. Ele sunt foarte numeroase pe aceeași frunză, unde se pot întâlni în număr mai mare decât 100 și sunt desvoltate pe socoteala parenchimului dintre nervurile secundare. Sunt de coloare gălbue-brună, prevăzute la suprafață cu peri rari albi.

Observate în pădurile din împrejurimile Mânăstirii Cocoș (Tulcea).

Aceste gale corespund descrierii date de Ew. H. Rübsaamen, în lucrarea sa: Ueber russiche Zoocecidien und deren Erzeuger, p. 405, *Carpinus duinensis* Scop. Taf. XV, fig. 24. Ele vor face obiectul unei comunicații ulterioare.

103. Cecidomyidae.

Citaţiuni. Rübsaamen, 1895, Über russiche Zoocecidien und deren Erzeuger, in «Bull. Soc. Nat. Moskva», v. IX, p. 447, n. 70; pl. XIII, 8, pl. XVI, 10; — Mik, 1897, in «Wiener ent. Zeitung», v. XVI, p. 294, pl. IV; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T I, p. 396.

Pe extremitatea ramurilor de *Kochia prostrata* Schrad., gale păroase, provenite din transformarea mugurilor terminali. Mugurele ia forma unei gale alungite cu pereţii subţiri, acoperită de peri foarte lungi, iar la bază înconjurată de câteva frunze mici sesile. In cavitatea galei o larvă.

Observat în împrejurimile oraşului Tulcea.

104. Cecidomyidae.

Cit. Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, pag. 338, n. 1881.

Pleurocecidie foliară proeminând pe ambele feţe ale frunzei de Cer (*Quercus cerris* L). Pe faţa superioară se vede o proeminenţă hemisferică sau conică rotunzită la vârf, netedă, de coloare galbenă având cam 1,5 mm. diametru şi 1,5 — 2 mm. înălţime. Pe faţa inferioară se observă un tub cilindric vertical având 2,5 mm. lungime şi 0,5 — 1 mm. diametru. Tubul e deschis la vârf şi-i păros pe toată lungimea lui. Perii însă sunt relativ mici neformând tufe vizibile. Cavitatea tubului e în continuitate cu cavitatea proeminenţei superioare ceva mai dilatate şi în care se găseşte o larvă galbenă.

Cecidia aceasta este figurată în planşa 38 din lucrarea lui I. I. Kieffer, 1900, Monographie des Cécidomyides d'Europe et d'Algérie. Figura 5 redă bine această gală pe ambele feţe ale frunzei, gala însă nu-i determinată, explicaţia fiind: «Galles d'une Cécidomye nouvelle».

Găsit la Comana (Vlaşca) în Septemvrie, 1910.

105. Cystiphora hieracii Fr. Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia hieracii, Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXIV, p. 145;—*Cecidomya sanguinea* Bremi, 1847, Mon. Gallmück. p. 19, 56, 65 (fără nici o descriere);—Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 403;— Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 338; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 249;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1055;— Ross, Die Pflanzengallen, p. 159, n. 809.

Pe frunze de *Hieracium murorum* L., se văd uneori în grosimea limbului pustule circulare, având 5 — 6 mm. diametru, proeminând foarte puţin pe ambele feţe şi înconjurate de un cerc roş. In interiorul fiecărei pustule se vede prin transparenţă o larvă galbenă roşietică având 3 — 4 mm. lungime.

Localităţi: Broşteni (Suceava); Răpciuni, Mânăstirea Bistriţa, Piatra (Neamţ); Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Sinaia, Azuga, Buşteni, Predeal (Prahova).

106. Cystiphora sonchi. Fr. Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia sonchi, Fr. Löw, 1875, in «Verh. zool.—bot. Ges. Wien», v. XXV, p. 18; — id., 1888, v. XXXVIII, p. 238; *Cystiphora sonchi*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 516; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 143; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1044;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 276, n. 1839.

Pe frunzele bazale de diferite specii de Susaiu (*Sonchus oleraceus* L., *S. arvensis* L., *S. asper* Will.) se văd pustule în grosimea limbului, proeminând foarte puţin pe

ambele fețe, sau numai pe fața superioară, de coloare roșietică purpurie cu mijlocul clar, sau de coloare gălbue. In interior, se vede prin transparență o larvă albă.

Localități: Broșteni (Suceava); Mânăstirea Cașin (Bacău); Holboca (Iași); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Râmnic (Vâlcea).

107. **Dasyneura acercrispans**, Kieff.

Sinonime și citațiuni. Cecidomyia acercrispans, Kieffer, 1888, in «Entom. Nachr.», v. XIV, p. 266; — *Perrisia acercrispans*, Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécid.», p. 7;—Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 380;—Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 686;—*Dasyneura acercrispans*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 83, n. 19.

Unele frunze de Paltin (*Acer pseudoplatanus* L.) de pe vârful crengilor tinere sau mlădițelor sunt uneori îndoite în lungul unor nervuri (nervura principală sau nervuri secundare); nervurile acestea sunt îngroșate, iar frunzele oprite în creștere, așă că frunzele se prezentă dure și îndoite sau boțite în chip divers. Pe fața superioară a frunzelor se constată primăvara larve tinere albe cu dosul azuriu. Frunza poate fi astfel deformată în întregime, sau numai în apropiere de pețiol, sau numai pe o parte a unei nervuri.

Localități: Broșteni, Borca (Suceava); Bicaz, Brateș-Tarcău, Piatra (Neamț); Sinaia, Bușteni, Azuga (Prahova); Fântânele, Mărgineni (Bacău).

108. **Dasyneura alni**, Löw.

Sinonime și citațiuni. Cecidomyia alni, Löw, 1878, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien» v. XXVII, p. 2; — *Perrisia alni*, Kieffer, 1898, Synopsis des Cécid. p. 7;— Trotter e Cecconi, 1906, in «Cécidotheca italica», fasc. XIII, n. 306;—Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 200; *Dasyneura alni*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 92, n. 104.

Unele frunze de Arin negru (*Alnus glutinosa* Gaertn.) sunt rudimentare, mai îngroșate și îndoite către față superioară. Nervura principală și bazele nervurilor secundare umflate. In punga astfel formată se găsesc la începutul verii larve apode albe-roșietice.

Localități: Broșteni (Suceava).

109. **Dasyneura bryoniae**, Bouché.

Sinonime și citațiuni. Cecidomyia bryoniae, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 256;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 125, n. 393;—*Perrisia bryoniae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 276;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 944;—*Dasyneura bryoniae*. Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 123, n. 323.

Pe vârful ramurilor de Cucurbețică (*Bryonia dioica* Jacq. și *Br. alba* L.) unii muguri sunt transformați în aglomerații compuse în frunze deformate, păroase, cu pețiolul și nervurile umflate, acelaș lucru cu pedunculul fructelor. Intre aceste părți anormale umflate și cu deosebire pe fața internă a frunzelor, către baza lor, se găsesc larve albe, ce se învălesc de un cocon albicios.

Localități: Vișan, Pester, Bucium, Repedea (Iași); Ștefănești (Botoșani); Piatra (Neamț); Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel); Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); Mânăstirea Cocoș, Malcoci (Tulcea).

110. **Dasyneura capitigena**, Bremi.

Sinonime și citațiuni: Cecidomya capitigena, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück. p. 23 și 50;—*Cecidomya euphorbiae* H. Löw, 1850, Dipt. Beitr. v. IV, p. 36, n. 34;— Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 131, n. 419; — *Perrisia capitigena*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 316; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 234; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 667; — *Dasyneura capitigena*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 631.

Pe extremitatea ramurilor de Laptele-câncelui *(Euphorbia cyparisias* L.) se întâlnesc buchete de frunze rudimentare, lățite la bază, apropiate între ele, formând o gală în formă de mugure și care conține una sau mai multe larve, de coloare galbenă-portocalie și care se metamorfozează în interiorul galei.

Localități: Imprejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Broșteni (Suceava); Piatra, Răpciuni, Buhalnița (Neamț); Racova, Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Mânăstirea Cocoș, Isaccea, Tulcea, Malcoci (Tulcea); Paserea-Brănești, Chitila, Ciocănești, Periș (Ilfov); Câmpina, Sinaia, Predeal (Prahova); Comana (Vlașca); Curtea de Argeș; Râmnic, Călimănești (Vâlcea).

111. **Dasyneura crataegi**, Winn.

Sinonime și citațiuni. Cecidomyia crataegi, Winnertz, 1853, Beitr. Monogr. Gallmück. p. 228;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68 suppl. p. 130, n. 411 și 412; — *Perrisia crataegi*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 299;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. III, n. 61;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 513; — *Dasyneura crataegi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 131, n. 527.

La extremitatea ramurilor de Păducel *(Crataegus oxyacantha* L.) și *Cr. monogyna* Jack) se văd buchete de frunze aglomerate, prezentând pe fața lor superioară mici emergențe aspre, verzi, roșietice sau brune. Intre frunzele apropiate, se găsesc mici larve roșietice.

Localități: împrejurimile Iașilor; Ștefănești (Botoșani); Grajduri (Vasluiu); la Cetatea Neamț, în împrejurimile Mânăstirii Neamț, Bălțătești, Buhalnița, Piatra (Neamț); Racova, Berești, Fântânele, Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud (Putna); în pădurea Curcuz, Malcoci, Mânăstirea Cocoș, Isaccea (Tulcea); Paserea, Ciocănești (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda, Câmpina, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea de Argeș; Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

112. **Dasyneura dioicae**, Rübs.

Sinonime și citațiuni. Dichelomyia dioicae, Rübsaamen, 1895, in «Entom. Nachricht. Berlin» v. XXI, p. 179;—*Perrisia dioicae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica» fasc. XII, n. 297;—Trotter, 1902, Marcellia, v. II, p 22, n. 68;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372;—*Dasyneura dioicae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 2000.

Frunzele de Urzică *(Urtica dioica* L.) prezentă o parte din marginea limbului lor și cu deosebire din partea bazală, hipertrofiată, decolorată și îndoită la fața superioară. In cavitatea astfel rezultată se găsesc mai multe larve albe.

Localități: Pester, Vișan, Ciurea (Iași); Rocova, Berești (Bacău); Paserea-Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel); Broșteni (Suceava).

113. Dasyneura glechomae, Kieff.

Sinonime și citațiuni. Cecidomyia glechomae, Kieffer, 1889, in «Wien. entom. Zeit.» v. VIII, p. 263;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68, suppl. p. 142, n. 443; — *Perrisia glechomae*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 332;—Houard, 1902, Les Zoocécidies, T. II, p. 839;—*Dasyneura glechomae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 155, n. 770.

Frunzele terminale de pe un ram de *Glechoma hederacea* L.) sunt îngroșate, decolorate, ridicate în sus, îndoite și aplicate cu concavitatea lor una pe alta, rezultând astfel un fel de pungă în partea terminală a ramurii și în care se află mici larve albe.

Localități: Pester, Breazu, Repedea (Iași).

114. Dasyneura lupulinae, Kieff.

Sinonime și *citațiuni. Cecidomyia lupulinae*, Kieffer, 1891, in «Entom. Nachricht.» v. XVII, p. 220, n. 440; id., 1896, in «Wien Entom. Zeitung», v. XV, f. III, p. 85 ;—*Perrisia lupulinae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 364;— Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 12; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 604; — *Dasyneura lupulinae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 183, n. 1042.

Pe Culbeceasa—hămeioasă (*Medicago lupulina* L.) se văd uneori la baza foliolelor gale dure, globuloase, pubescente derivând din deformația și îngroșarea unui mugure și a stipulelor; în interiorul galei se găsesc mici larve galbene-roșietice.

Localități: Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Brateș-Tarcău și Tazlău (Neamț); Comana (Vlașca); Paserea-Brănești (Ilfov); Curtea de Argeș.

115. Dasyneura mali, Kieff.

Sinonime și *citațiuni. Perrisia mali*, Kieffer, 1904, in «Ann. Soc. sc. Bruxelles», t. XXXVIII, 2-e p. extr. p. 17 ; — *id.*, Synopsis des Zoocécidies, p. 379 ; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 340 ; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T, I, p. 506.

Unele frunze de pe părțile terminale ale crengilor de Măr (*Pirus malus* L.) prezentă marginile lor îngroșate, dure și îndoite în sensul lungimii la fața superioară. Părțile deformate sunt de coloare roșietică. Uneori întreaga frunză e astfel deformată, prezentându-se ca două tuburi sau cornete alipite. In cavitățile astfel rezultate se găsesc larve apode, inelate, roșietice deschise, având cam 3 mm. lungime.

Localități: Vișan, Pester (Iași); Fântânele, Mân. Cașin (Bacău); Buhalnița, Mânăstirea Bistrița, Piatra (Neamț).

116. Dasyneura marginemtorquens, Winn.

Sinonime și *citațiuni. Cecidomyia marginemtorquens*, Winnertz, 1853, Beitr. Monogr. Gallmücken, p. 223; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 163, n. 513; id., n. 526, 547 ; — *Perrisia marginemtorquens*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 17 ; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 143; — *Dasyneura marginemtorquens*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 263, n. 1709.

Marginea frunzelor de diferite specii de Salcie (*Salix viminalis* L., *S. aurita* L., *S. triandra L.*) e îndoită la partea inferioară și prezentă o serie de îngroșituri, colorate în galben, sub fiecare din ele fiind câte o larvă.

Localități: în lunca Bistriței dela podul Lespezi și la Letea (Bacău).

117. Dasyneura persicariae, L.

Sinonime şi *citaţiuni. Cecidomyia persicariae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 149, n. 477—479;—*Perrisia persicariae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies p. 385; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 383; Grevillius und Niessen, 1908, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 71; *Dasyneura persicariae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 203, n. 1253.

Frunzele de *Polygonum amphibium* L. şi *Polygonum persicaria* L. prezentă uneori marginile frunzei îndoite către faţa inferioară; partea îndoită e colorată în roş şi puţin bursuflată. In interiorul îndoiturii sunt larve roşii.

Localităţi: în Delta Dunărei la Pardina, Mila 23, gura Dunavăţului şi în împrejurimile Sulinei.

118. Dasyneura plicatrix, H. Löw.

Sinonime şi *citaţiuni. Cecidomyia plicatrix*, Löw, 1850, Die Gallmücken, IV;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 161, n. 506;—*Perrisia plicatrix*, Kieffer, 1900, Mongr. des Cécidomyides, pl. 35, f. 1; id., 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; *Dasyneura plicatrix*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1619.

Foliolele frunzelor terminale de Smeură *(Rubus idaeus* L.), Mură *(R. fruticosus)* şi Rug albastru *(R. caesius* L.) sunt uneori sucite spiral în sensul lungimii, marginile fiind îndoite către faţa inferioară şi nervurile hipertrofiate. In cavitatea astfel formată, pe faţa inferioară a foliolelor se găsesc larve albe.

Localităţi: Răpciuni, Schitu-Durău, Buhalniţa, Brateş-Tarcău, Piatra (Neamţ); Comăneşti, Palanca, Mânăstirea Caşin (Bacău); Călimăneşti (Vâlcea).

119. Dasyneura ranunculi, Bremi.

Sinonime şi *citaţiuni. Cecidomyia ranunculi*, Bremi, 1847, Monogr. Gallmücken, p. 54; — *Perrisia ranunculi*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 472; — *Dasyneura ranunculi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 246, n. 1557.

Frunze de Piciorul-Cocoşului *(Ranunculus acris* L., *R. bulbosus* L., *R. repens* L.) se prezentă uneori îndoite în cornet, având o parte din limbul lor hipertrofiat, păros, coriaceu şi colorat roşietic-brun. In interior găsim larve roşietice.

Localităţi: Vişan, Bucium, Cristeşti, Ungheni, Ciurea (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Galaţi, Şerbeşti (Covurluiu); Băneasa, Pasărea-Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Câmpina, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic (Vâlcea); Tulcea, Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Broşteni (Suceava); Brateş-Tarcău şi Piatra (Neamţ).

120. Dasyneura rosarum, Hardy.

Sinonime şi *citaţiuni. Cecidomya rosae*, Hardy, 1850, in «Ann. Mag. Nat. Hist.», t. VI, p. 182;—*Perrisia rosarum*, Kieffer, 1898, Synopsis d. Cécid. p. 12;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 93; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 539; — *Dasyneura rosarum*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1611.

Foliolele frunzelor de Trandafir cultivat *(Rosa centifolia* L.) sau de Trandafiri sălbateci: *R. canina* L., *R. alpina* L., *R. dumentorum* Thuill., *R. spinosissima* L., se găsesc hipertrofiate şi colorate în roşietic de o parte şi de alta a nervurii mediane; cele două jumătăţi sunt îndoite şi aplicate una peste alta prin marginile lor superioare, aşă că partea hipertrofiată formează o pungă în formă de păstare. In interiorul

galei se găsesc mai multe larve galbene roşietice având cam 2,5 mm. lungime. Ele se metamorfosează în pământ părăsind gala.

Localităţi: Iaşi, Pester, Vişan, Ciurea, Bucium (Iaşi); Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Comăneşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Mânăstirea Neamţ, Piatra, Răpciuni, Schitu-Durău (Neamţ); Sinaia, Câmpina (Prahova); Comana (Vlaşca); Periş, Paserea (Ilfov); Mânăstirea Cocoş, Isaccea, Mila 23 (Tulcea); Curtea-de-Argeş; Leordeni (Muscel); Craiova, Vârciorova (Mehedinţi); Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea).

121. **Dasyneura sisymbrii**, Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Tipula sisymbrii Schrank, 1803, Fauna boica, v. III, p. 83; — *Cecidomyia sisymbrii* (syn. *C. barbareae* Curtis), Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 147; — *Dasyneura sisymbrii*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 367; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 13; — Grevillius und Niessen, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 467; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 187, n. 1085.

Pe vârful tulpinelor şi ramurilor de *Nasturtium sylvestre* R. Br., *N. austriacum* Cr., *N. palustre* D. C. se formează pe socoteala pedunculelor florale sau mugurilor gale albe spongioase, globuloase, având mărimi variabile între aceea a unui bob de mazere şi aceea a unei alune; se observă uneori pe ele şi flori rudimentare. Galele găzduesc mici larve galbene.

Localităţi: între Ungheni şi Cristeşti (Iaşi); în Delta Dunărei: Isaccea, Tulcea, Pardina, Pătlăgeanca, Mila 23, Sulina, Sf. Gheorghe, Jurilofca.

122. **Dasyneura stachydis**, Bremi.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia stachydis, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück. p. 26; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.», v. 68 suppl., p. 175, n. 562; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 494; — *Perrisia stachydis*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 519; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 847; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 122; — *Dasyneura stachydis*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 277, n. 1846.

Frunzele de Jaleş de câmp (*Stachys recta* L.) şi Balbisă (*Stachys silvatica* L.) prezentă uneori o parte din limbul lor decolorat, mai îngroşat şi mai aspru decât de obiceiu, îndoit şi aplicat peste faţa superioară, iar în cavitatea astfel rezultată se văd larve mici de coloare portocalie. Alteori găsim asemenea larve în flori atrofiate ale acestor plante, în cari numai caliciul rămâne format din piese hipertrofiate şi păroase, iar restul florii s'a atrofiat, sau în muguri terminali sau axialari formaţi din foliole groase acoperite pe faţa externă de peri aspri.

Localităţi: Repedea, Bârnova (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Mânăstirea Caşin (Bacău); Pasărea (Ilfov); Comana (Vlaşca); Sinaia, Buşteni (Prahova).

123. **Dasyneura subpatula**, Bremi.

Sinonime şi citaţiuni. Perrisia subpatula, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 316; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 667; — *Dasyneura subpatula*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 142, n. 630.

Pe extremitatea tulpinei şi ramurilor de diferite specii de Laptele-cânelui (*Euphorbia amygdaloides* L., *E. cyparisias* L., *E. virgata* W. et. Kitt.) se văd rozete sau buchete de frunze terminale rudimentare, apropiate între ele, formând o gală în formă de mugure şi care conţine una sau mai multe larve albe ce se metamorfozează în pământ.

Localităţi: Cristeşti, Ungheni, Repedea (Iaşi); Mânăstirea (Caşin (Bacău); Comana (Vlaşca); Câmpina, Sinaia (Prahova); Pasărea-Brăneşti (Ilfov).

124. Dasyneura tiliamvolvens, Rübs.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia tiliamvolvens, Rübsaamen, 1889, in «Berliner Entom. Zeitschr.», v. XXXIII, p. 55;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 177, n. 573;—*Perrisia tiliamvolvens*, Kieffer, 1898, in «Synopsis des Cécid.», p. 14;— Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 193; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 715; *Dasyneura tiliamvolvens*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 285, n. 1924.

Marginea frunzelor tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) şi de Teiu-pădureţ (*T. parvifolia* Ehrh.) se vede uneori îndoită pe o întindere oarecare, de o parte sau de ambele părţi şi aplicată la faţa superioară a restului limbului. Partea aceasta îndoită e consistentă, îngroşată şi de coloare roşietică închisă. In interiorul părţii îndoite, perii sunt mai desvoltaţi şi se observă mici larve galbene roşietice ce se metamorfozează în pământ. După ieşirea larvelor partea îndoită se usucă.

Localităţi: Pester, Repedea (Iaşi); Fântânele (Bacău).

125. Dasyneura thomasiana, Kieffer.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia thomasiana. Kieffer, 1888, in «Verh. zool. bot. Gesellsch.» Wien, v. XXXVIII, p. 95;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 177, n. 572;— *Perrisia thomasiana*, Kieffer, 1898, in «Synops. des Cécid.», p. 14; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 192; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 713; — *Dasyneura thomasiana*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 285, n. 1921.

Primăvara se observă că unele frunze tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) şi de Teiu-pădureţ (*T. parvifolia* Ehrh.), frunze abiă ieşite din muguri sau frunze dela vârful mlădiţelor, sunt boţite în mod neregulat pe o întindere oarecare a limbului şi conturnate la faţa superioară. Nervurile în regiunea atacată sunt cevă mai groase ca de obiceiu şi îndoite. In partea aceasta boţită se găsesc mici larve galbene-roşietice, ce se vor metamorfozà în pământ.

Localităţi: Pester, Vişan, Repedea (Iaşi); împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea).

126. Dasyneura tortrix, F. Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia tortrix, Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXVII, p. 6; — *Perrisia tortrix*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidiess, p. 397;—Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 345;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 558;—*Dasyneura tortrix*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 211, n. 1326.

In părţile terminale ale mlădiţelor şi crengilor tinere de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.) şi Porumbel (*Pr. spinosa* L.) se văd muguri deformaţi, consistând din frunze apropiate între ele, sucite unele peste altele şi acoperindu-se mutual; printre asemenea frunze se găsesc larve mici albe.

Localităţi: Vişan, Ciurea, Pester (Iaşi); Racova, Fântânele, Bereşti (Bacău); Galbeni (Roman); Buhalniţa (Neamţ).

127. Dasyneura trifolii, F. Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia trifolii, Fr. Löw, 1847, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXIV, p. 143;—Bergenstamm und Löw, 1876, in «Verh.

zool.-bot. Gesellsch. Wien», p. 79; — Hieronymus 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 181, n. 580 şi 581;—*Perrisia trifolii*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 535; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 146; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 616; — *Dasyneura trifolii*, Ross, 1911, Die Planzengallen, p. 288, 1949.

Foliolele de Trifoiu (*Trifolium medium* L., *Tr. pratense* L., *Tr. repens* L., se văd uneori îndoite în lungul nervurii mediane în sus, cele două jumătăţi aplicate una pe alta pe margini, şi îndepărtate mai jos, din pricină că partea limbului din vecinătatea nervurii mediane e cevă hipertrofiată şi colorată în galben sau roşietic; rezultă o gală în formă de păstare, iar alteori în formă de cornet; în cavitatea galei se găsesc mici gale galbene-roşietice.

Localităţi: Repedea, Vişan (Iaşi); Brateş-Tarcău (Neamţ); Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Sinaia (Prahova).

128. **Dasyneura ulmariae**, Bremi.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia ulmariae, Bremi, 1847, Mon., Gallmück, p. 16 şi 52, p. II, fig. 15;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 242, n. 17;—*Perrisia ulmariae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 518; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 287, id., fasc. XV, n. 369: — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 497; — *Dasyneura ulmariae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 291, n. 1975.

Pe foliolele de Aglică (*Spiraea filipendula* L.) fixate de nervura principală, sau de nervurile secundare se întâlnesc gale dure, verzi-galbene de mărimea unei seminţe de cânepă, pubescente, traversând limbul şi proeminând pe faţa superioară sau pe faţa inferioară a limbului. Pe faţa opusă se prezentă ca o mică prelungire conică. Asemenea gale se pot observă şi pe axul sau peţiolul principal al frunzei, când au forma de mici urne. In interiorul fiecărei gale se observă o larvă galbenă-portocalie.

Am observat asemenea gale în mare număr, la Izvorul-puturos, în apropiere de Dârmocsa (Succava).

129. **Dasyneura urticae**, Perris.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia urticae Perris, 1840, in «Ann. Soc. ent. France», v. IX, p. 401;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges. v. 60 suppl. p. 184, n. 588;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 530;—*Perrissia urticae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543;—Trotter e Cecconi, 1900, in Cecidotheca italica» fasc. II, n. 47;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372;—*Dasyneura urticae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294.

Pe frunzele de urzică (*Urtica dioica* L.) şi de Urzică-creaţă (*U. urens* L.) se întâlnesc cu deosebire către baza limbului pustule neregulate, albicioase, având câţivă mm. diametru, proeminând pe ambele feţe ale frunzei şi deschizându-se pe faţa superioară prin o deschidere îngustă alungită. In interiorul galei, o larvă albă. Asemenea gale se pot întâlni şi pe frunzele rudimentare, pe peţiolul frunzelor, pe tijă şi pe inflorescenţă.

Localităţi: Vişan, Pester, Ciurea (Iaşi); Racova, Fântânele, Bereşti (Bacău); Pasarea-Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca).

130. **Dasyneura veronicae**, Vallot.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia veronicae, Vallot, 1826—27, in «Mém. Ac.

Dijon», p. 93; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 471 ; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 187, n. 593; — *Perrisia veronicae* Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 518; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 48; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 94;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 682;— *Dasyneura veronicae*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 298, n. 2039.

Pe Șiopârliță (*Veronica chamaedrys* L.), Ventrilică (*V. officinalis* L.), Pribolnic (*V. beccabunga* L.) și Veronica de câmp (*V. arvensis* L.) se văd uneori muguri terminali umflați și păroși compuși din două sau patru foliole mici, umflate, cărnoase, păroase, ridicate în sus și îndoite în formă de clape, delimitând în mijloc o cavitate în care se găsesc larve de coloare galbenă-portocalie, sau galbenă-roșietică, având cam 2—2,5 mm. lungime. Aceleași larve se pot întâlni în flori deformate, umflate și închise.

Localități: Repedea (Iași); Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Mânăstirea (Neamț); Broșteni (Suceava); Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin, Comănești (Bacău); în pădurea Curcuz (Tulcea); între Chitila și Ciocănești (Ilfov); Sinaia, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; între Călimănești și Căciulata (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

131. **Harmandia cavernosa**, Rübs.

Sinonime și citațiuni. Diplosis cavernosa Rübsaamen, 1899, in «Biolog. Centralb.», v. XIX, p. 602, nota 2;—*Diplosis tremulae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 484; — *Harmandia cristata*, Kieffer, 1901 — 2, Synopsis des Zoocécidies, p. 390; — *Harmandia cavernosa*, Kieffer, 1900, Suite à la Synops. Cécid. d'Europe et d'Algérie, p. 13;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 120; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 122; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 207, n. 1282.

Pe frunzele de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) gale dure, de formă sferică turtită la fața superioară, străbătând limbul, fiind desvoltate mai mult la fața inferioară decât la fața superioară, având 5—7 mm. diametru. La fața inferioară sunt aproape hemisferice, la fața superioară apar ca un mic platou, sau ca o calotă prevăzută cu o deschidere proeminentă în formă de tăietură alungită. Galele sunt uniloculare, peretele gros la polul inferior al galei, se subțiază către deschidere. In interior o singură larvă, ce se va metamorfoză în pământ.

Localități: Palanca, pe pârâul Prisăcii la Mânăstirea Cașin (Bacău).

132. **Harmandia globuli**, Rübs.

Sinonime și citațiuni. Diplosis globuli, Rübsaamen, 1889, in «Berlin. Ent. Zeitschr.», v. XXXIII, p. 49; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 150, n. 480; — *Harmandia globuli*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 389; — Trotter e Cecconi, 1900, in Cecidotheca italica», fasc. I, n. 21; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 121; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1288.

Pe fața superioară a frunzelor de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) gale dure, de formă conică însă rotundă la vârf, fixată prin toată baza pe limb, prezentând o deschidere în formă de tăietură la fața inferioară a frunzei. Galele au 2—3 mm. înălțime și 1,5—2 mm. lărgime; sunt de coloare roșietică, peretele e subțire însă dur; în interior o larvă portocalie.

Localități: Mânăstirea Cașin (Bacău) și Călimănești (Vâlcea).

133. **Harmandia Löwi**, Winn.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia tremulae, Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 273, pl. I, fig. 2; — *Diplosis Löwi*, Rübsaamen, 1892, in «Verh. zool.-bot. Gesell. Wien», v. XXXII, p. 49; — *Harmandia tremulae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 389; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 22; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 121; — *Harmandia Löwi*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1289.

Pe faţa superioară a frunzelor de Plop-tremurător (*Populus tremula* L.) se văd gale sferice, dure, de mărimea unui bob de mazere, verzi sau roşietice, uneori de formă ovoidală, având 4—6 mm. diametru, fixate printr'un pedicul foarte scurt ce prezintă un ostiol de forma unei tăieturi foarte înguste la faţa inferioară a frunzei, înconjurată de o pată albicioasă. Gala e uniloculară, cavitatea e ovoidală, peretele fiind mai gros în polul superior al galei unde atinge 1,5—2 mm. grosime, către bază grosimea peretelui e numai de 1 mm. In interior se găseşte o larvă portocalie, având cam 2,5 mm. lungime.

Localităţi: La Mânăstirea Caşin pe pârâul Prisecii (Bacău); Călimăneşti (Vâlcea).

134. **Harmandia petioli**, Kieff.

Citaţiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 388, n. 8; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 118.

Umflătură în baza peţiolului frunzelor de Plop-alb (*Populus alba* L.) de coloare roşietică, pluriloculară.

Pe malul Prahovei şi Ialomiţei la Crivina şi Periş.

135. **Janetiella thymi**, Kieffer.

Citaţiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 529; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 445; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 856; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 283, n. 1911.

Pe extremitatea rămurelelor de Cimbrişor (*Thymus serpyllum* L.) se văd ultimele 4 frunze terminale îndoite în sus, în formă de clape apropiate între ele, delimitând o cavitate centrală în care se găsesc mici larve galbene-roşietice; frunzele sunt sesile, păroase şi înconjurate către bază de alte frunze formând în totul o producţie globuloasă de 4—5 mm. diametru.

Localităţi: Repedea (Iaşi); Piatra (Neamţ); Racova, Fântânele, Letea (Bacău); între Azuga şi Buşteni (Prahova).

136. **Janetiella thymicola**, Kieffer.

Citaţiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 529; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 444; — Greovillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 121; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 857; — Ros, 1911, Die Pflanzengallen, p. 283, n. 1910.

Unii muguri terminali de Cimbrişor (*Thymus serpyllum* L.) sunt transformaţi în gale gemiforme, având formă ovoidală de 1—1,5 cm. înălţime şi 1 cm. grosime, compuse din frunze sesile, ridicate în sus, şi apropiate între ele, în chip de a formă un fel de rozetă sau buchet strâns; frunzele prezentă pe faţa lor internă sau superioară o pubescenţă albă anormală şi în cavitate, între foile centrale, se găsesc larve roşietice.

Localităţi: Repedea (Iaşi); Roznov, Piatra (Neamţ).

137. **Lasioptera eryngii**, Vallot.

Sinonime și *citațiuni. Cecidomyia eryngii* Vallot, 1828—1829, in «Mém. Ac. Dijon», p. 113; Giraud, 1861, in «Verh. zool.-bot Gesellsch.» Wien, Bd. XI, p. 483; Massalongo, 1902 «Bull. Soc. bot. it. p. 429; Kertész «Cat. Dipt.», v. II, 16; — Houard, 1908, «Les Zoocécidies . . .» T. II, p. 760; Trotter A. e Cecconi G., 1903, «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 233.

Înțepăturile acestei insecte pentru a depune ouăle, determină umflături tumefiate pe tijă, ramuri și pe nervurile frunzelor de: Scaiul-dracului (*Eryngium campestre* L.) și pe Scaiul-vânăt (*E. planum* L.) Tumefacția poate ajunge până la 2 cm. lățime și provine din ipertrofia parenchimului medular în care rămân loje ce conțin niște larve inelate de coloare galbenă-portocalie, cărora li se disting bine stiletele bucale.

Vișan (Iași), Iulie 1911.

138. **Lasioptera rubi**, Heeger.

Citațiuni. Heeger, 1851, in «Sitzungsber. Akad. Wiss. Wien», t. VII, p. 203;— Rübsaamen, 1892, in «Berlin Entom. Zeitschr.», v. XXXVII, p. 346; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 94; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 517; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1618; — *Lasioptera picta* (Syn. *Lasioptera Rubi*), Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 160, n. 503—505.

Ramurile de Smeură (*Rubus idaeus* L.) și de Mură (*R. fruticosus* L.) prezentă umflături ovoidale atingând 2,5—3 cm. lungime și 1—2 cm. lărgime, umflături ce de obiceiu sunt mai desvoltate într'o parte. Umflăturile provin din o hipertrofiare a stratului lemnos, suprafața lor e aspră, scoarța fiind plesnită în sensul longitudinal. Pe secțiune se văd galerii și mâncături în măduvă și stratul lemnos, cu larve albe-gălbui având 2—2,5 mm. lungime.

Localități: Palanca, Comănești, Dărmănești, Slănic și Mânăstirea Cașin (Bacău); Schitu-Durău (Neamț).

139. **Lipara lucens**, Meigen.

Citațiuni. Frauenfeld, 1862, in «Verh. zool. bot. Ges. Wien», v. XII, p. 1171;— Karsch, 1877, in «Jahresber. Westf. Prov. Vereins f. Wiss. u. Kunst», v. VI;—Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 765; — Hieronimus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 122, n. 382; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 375; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 43;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 72; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 193, n. 1148.

Această muscă înțepând muguri de Trestie (*Phragmites communis* L.) pentru a-și depune ouăle, mugurii atăcați se transformă în ramuri scurte anormale, cu întrenodurile foarte apropiate, formând o umflătură dură, de mărimea unui deget, acoperită cu frunze. Pe secțiune constatăm în măduva acestei părți tumefiate și dure o cavitate lungă ca de 1 cm. și largă de 2—3 mm., în care se găsește o larvă; cavitatea se mărește cu timpul, larva rozând împrejur.

Localități: Cristești, Ungheni (Iași); pe lângă bălțile Călnișteі, Comana (Vlașca); în Delta Dunărei; la Toplița de lângă podul Bistriței la Racova (Bacău).

140. **Macrodiplosis dryobia**, Löw.

Sinonime și citațiuni. Diplopsis dryobia, Löw, 1877, in «Verh. K. K. zool.-bot. Ges. Wien», v. XXVII, p. 14, t. I, f. 5;—*Macrodiplopsis dryobia*, Kieffer, 1895,

in «Bull. Soc. ent. France» p. 194; Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 88, t. XVIII, f. 4;—Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 433;—Kieffer, 1900, Monogr. des Cécidomyidies d'Europe et d'Algérie, pl. 38, f. 11;—Tavares, 1907, Broteria, p. 126;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 251;—Ross, 1911, Pflanzengallen Mittel-und Nordeuropas, p. 233.

Lobi marginali ai frunzelor de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) și Tufan (*Q. pubescens* Willd) sunt îndoiți și lipiți prin marginea lor la fața inferioară a frunzei; ei sunt mai îngroșați cevă decât restul frunzei, sunt verzi cu pete galbene sau roșietice, sau complet colorați în galben ori roșietic. In interior se constată câtevă gale galbene-roșietice; după ieșirea acestora (metamorfoza având loc în pământ), lobii aceștia se usucă și rămân astfel în timp ce restul frunzei e încă verde.

Asemenea gală e foarte comună. Am întâlnit-o în următoarele localități: Vișan, Pester, Ungheni, Podul-Iloaei (Iași); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Grajduri, Bârnova (Vasluiu); Mânăstirea Neamț, Agapia, Buhalnița, Mânăstirea Bistrița (Neamț); Berești, Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin (Bacău); în împrejurimile Mânăstirii Cocoș (Tulcea); Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Vârciorova (Mehedinți).

141. **Macrodiplosis volvens**, Kieffer.

Sinonime și citațiuni. Kieffer, 1895, in «Feuille des jeunes Naturalistes», III ser. an. XXIX, p. 9;—id., 1904, in «Bull. Soc. d'hist. nat. de Metz», 23-e cah. 2-e ser. t. XI;—id., 1900, Monographie des Cécidomyides d'Europe et d'Algérie, pl. 38, f. 12;—Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 196, t. 39, f. 5;—Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXVII, p. 36, n. 10;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 251;—Trotter e Cecconi, 1905, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 357;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen Mittel-und Nordeuropas, p. 233. (Sinonimele *Diplosis [Clinodiplosis] Liebeli* sunt datorite unei specii nececidogene, comensală atât cu *Macrodiplosis volvens* cât și cu *Macrodiplosis dryobia).*

Marginea frunzelor de *Quercus sessiliflora, Q. pedunculata* și *Q. pubescens*, se prezentă uneori îngroșată pe o lățime mică între doi lobi și îndoită la fața superioară, determinând astfel o cameră larvară tubulară, în care se observă una sau câtevă larve mici de coloare galbenă-portocalie. Larvele ies pe la începutul verii, se metamorfozează în pământ, iar partea atinsă din limb se usucă.

Localități: Paserea (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Vârciorova (Mehedinți).

142. **Massalongia rubra**, Kieffer.

Sinonime și citațiuni. M. r. Kieffer, 1897, Meine Antwort, etc., p. 12, nota 1;— *Hormomyia rubra* Kieffer, 1890, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch.» Wien, Bd. XL, 199; Rübsaamen, 1889, «Berlin. Entom. Zeitschr., Bd. XXXIII, p. 62;—Kertész, Cat. Dipt. v. II, p. 120.

Pe fața inferioară a frunzelor de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh. sin. *B. alba* L.) se observă o hipertrofie a nervurii mediane, sau a unei nervuri secundare sub forma unei umflături fusiforme lungă de 7—10 mm. și lată de 2 mm., netedă la suprafață, de coloare închisă bătând în roșietic-violet. Pe fața superioară se observă numai o depresiune puțin pronunțată. In interior se găsesc mai multe larve albe. Galele cad cu frunzele și atunci larvele ies și se metamorfozează în pământ.

Găsit la Piatra Neamț, în localitatea Peste Vale, la 15 August 1911.

143. Mikiola fagi, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Hormomya fagi, Hartig, 1839, in «Jahresb. d. Forstwiss. und. forstl. Naturk. t. I, p. 641; Winnertz, 1853, Beitr. d. Gallmück. p. 285; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schless. Gesselsch.», vol. 68 suppl., p. 135; — Rübsaamen, 1892, «Berlin. Ent. Zeitschr.» Bd. XXXVII, p. 378; — *Mikiola fagi*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 25; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 7; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 207.

Pe faţa superioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.) se văd adeseori, în timpul verii şi toamna, gale de formă ovoidală sau conică cu vârful ascuţit, fixate prin baza lor de nervura mediană sau de o nervură secundară. Galele au 5—8 mm. înălţime şi 3—5 mm. lărgime. Ele sunt netede, au o consistenţă lemnoasă, sunt de coloare verde deschisă când sunt tinere, apoi devin galbene cu pete roşietice pe o faţă. La faţa inferioară a frunzei, cecidia apare ca o mică proeminenţă conică având 1—1,5 mm. înălţime. Vârful acestei proeminenţe are un mic ostiol mănţinut închis prin papile. Galele prezentă o cameră larvală spaţioasă, în care se găseşte o singură larvă albă, cu puncte brune pe segmentele anterioare. Galele se detaşează de pe frunze toamna târziu, deslipindu-se de nivelul feţei superioare a frunzei şi lăsând pe frunză partea inferioară a galei în forma unei mici cupe deschise. Gala rămâne pe pământ în timpul iernii şi în primăvară iese o insectă păroasă având cam 5 mm. lungime cu trunchiul de coloare închisă brun-negru, iar abdomenul roş. Aripele brune deschise cu nervurile brune închise.

Asemenea gale se observă în toate localităţile din ţară unde se găseşte Fagul. Citez ca locuri unde le-am observat: Repedea (Iaşi); Bârnova şi Grajduri (Vasluiu); Broşteni, pădurea Cristeştilor (Suceava); Schitul Durău, Taslău, Brateş-Tarcău, Răpciuni (Neamţ); Racova, Bereşti, Fântânele, Mărgineni, Buhociu, Mânăstirea Caşin, Dărmăneşti, Palanca (Bacău); Predeal, Sinaia, Azuga (Prahova); Curtea-de-Argeş; Leordeni (Muscel); Râmnic, Călimăneşti, Căciulata, Golotreni, Malaia, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

144. Putoniella marsupialis, Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Diplosis marsupialis, Löw, 1889, in «Verh. zool.-bot. Ges.» Wien, v. XXXIX, p. 536;—Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schless. Ges.» v. 68 suppl. p. 156, n. 488; — *Putoniella marsupialis*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 397;—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 23; — Houard, 1908; Les Zoocécidies, T. I, p. 560; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 212, n. 1332.

Frunzele de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan, (*Pr. insitilia* L.) şi Porumbel (*Pr. spinosa* L.) prezentă uneori o parte din nervura lor mediană, sau părţi din una sau mai multe nervuri secundare hipertrofiate în formă de pungi ce proemineză la faţa inferioară a limbului, având 0,8 cm. înălţime şi 1—3 cm. lungime. Pungile acestea sunt deschise la faţa superioară prin o tăetură alungită, cu marginile uşor încreţite şi aplicate una pe alta. Peretele pungii e de consistenţă cartilaginoasă, e decolorat în verde-albiu, sau e colorat în galben sau roşietic. In interiorul pungii se găseşte o larvă galbenă-portocalie.

Localităţi: Pester, Vişan, Ciurea (Iaşi); Buhalniţa (Neamţ); Bereşti, Racova (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş; Vârciorova (Mehedinţi).

145. Oligotrophus annulipes, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia annulipes, Hartig, 1839, in «Jahresb. d. Forstwiss. und forst. Naturk.», t. I, p. 641; — *Hormomyia piligera*, Löw, 1850, in «Dipt. Beitr.», IV, p. 26; — *Oligotrophus annulipes*, Kieffer, 1898, in «Synops. de Cécidom.», p. 25; id., Monogr. d. Cécidom. d'Europe et d'Algerie, pl. 42, fig. 7;— Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 238, id., fasc. XIII, n. 318;— Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 207.

Cecidii în formă de tubi cilindrici proeminând la faţa superioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.), având 2—3 mm. înălţime şi 1,5—2 mm. diametru, închise la partea superioară şi deschise la faţa inferioară a frunzei. Peretele galei e subţire şi e în continuitate cu parenchimul foliar, galele aceste fiind situate între nervuri. Gala e de coloare galbenă brună şi e acoperită la suprafaţă cu peri albi sau bruni. In cavitatea galei se găseşte o larvă ce se transformă pe loc în o mică insectă având 2,5—3 mm. lungime, cu trunchiul brun negru, abdomenul roş cu peri negri, iar aripele strâvezii şi cu marginea anterioară închisă. Galele, detaşându-se către finele verii sau toamna, lasă pe frunză o impresie circulară.

Localităţi: Mărgineni-Fântânele (Bacău); Brateş-Tarcău, Tazlău, Schitu-Durău (Neamţ); Mânăstirea Caşin (Bacău); Predeal, Azuga, Buşteni, Sinaia (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic, Călimăneşti, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

146. Oligotrophus bursarius, Bremi.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia bursaria, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück., p. 20 şi 52, pl. I, fig. 20; — Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 241; — Bergenstamm und Löw, 1876, in «Verh. zool.-bot. Gesellsch.», p. 31; — Massalongo, 1893, Galle fl. it. n. 62; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 142, n. 442; *Oligotrophus bursarius*, Kieffer, 1898, Synopsis d. Cécidom., p. 22;— Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 66;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 839;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 156, n. 774.

Pe frunze de Rătungioară (*Glechoma hederacea* L.) se văd proeminând pe faţa superioară a limbului nişte excrescenţe digitiforme, având 3 mm. înălţime şi 1 mm. lărgime, păroase, de coloare verde sau roşietică. La faţa inferioară a frunzei se recunoaşte o pată ce e orificiul galei astupat de peri. Peretele e subţire, cavitatea internă păroasă, conţine o larvă albă. La maturitate gala cade şi rămâne în loc un orificiu circular pe limbul frunzei.

Localităţi: Piatra-Neamţ: Peste-Vale; — Fântânele (Bacău).

147. Oligotrophus capreae, Winn.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia capreae, Winnertz, 1853, Beitr. Mon. Gallmück., p. 291; — *Hormomyia capreae*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. n. 516; — *Oligotrophus capreae*, Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 97;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 146:— Ross, 1911, die Pflanzengallen, p. 262, n. 1700.

Pe frunzele de Iovă (*Salix caprea* L.) se văd lângă nervura principală, sau lângă o nervură secundară, gale mici sferice, de mărimea unui fir de păsat, având 1—1,5 mm. diametru şi proeminând de o potrivă pe ambele feţe. Galele sunt de coloare galbenă, înconjurate la faţa superioară de un cerc brun bătând puţin în roşietic pe faţa superioară. Orificiul se găseşte în polul feţei inferioare. In interior o larvă apodă albă roşietică. Peretele e la început gros, devine însă la fine subţire şi sfărimicos.

Localităţi: Broşteni (Succava); Mânăstirea Neamţ, Buhalniţa, Brateş-Tarcău (Neamţ); Mărgineni, Fântânele, Mânăstirea Caşin, (Bacău); Predeal, Azuga, Buşteni, Sinaia (Prahova); Călimăneşti (Vâlcea).

148. **Oligotrophus capreae, Winn., var. major Kieff.**

Citaţiuni. Löw, 1877, in «Verh. zool.-bot. Ges. Wien», T. XXVII, p. 36, n. 9; — Liebel, 1866, in «Zeitschr. Naturw. Halle», p. 568; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 142; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 260, n. 1690.

Pe frunze de Iovă (*Salix caprea* L.) pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară, o umflătură tare, de consistenţă aproape lemnoasă, de mărimea unei fasole, proeminând pe ambele feţe şi colorată în roşietic închis pe faţa superioară şi în galben brun pe faţa inferioară. Gala conţine în interiorul ei mai multe camere, în cari se găseşte câte o larvă roşietică.

Localităţi: Intre Mărgineni şi Fântânele (Bacău); Schitu-Durău (Neamţ); Broşteni (Succava); Vişan (Iaşi).

149. **Oligotrophus carpini, Löw.**

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia carpini, Löw, 1874, in «Verh. zool.-bot. Ges.», Bd. XXIV, p. 322; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 128; — *Perrisia carpini*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 8; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 56; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 188; — *Oligotrophus carpini*, Roos, 1911, Pflanzengallen, p. 120.

La faţa inferioară a frunzelor de Carpen (*Carpinus betulus* L.) se observă că nervura mediană e umflată şi hipertrofiată în chip continuu sau moniliform pe o distanţă oarecare şi această hipertrofiare atinge şi partea iniţială a nervurilor secundare corespondente, de o singură parte sau de ambele părţi. In fiecare parte a umflăturii cuprinsă între două nervuri secundare, se găseşte o larvă albă având 2—3 mm. lungime.

Localităţi: Azuga, Buşteni, Sinaia (Prahova); Jiblea (Argeş); Râmnic şi Călimăneşti (Vâlcea); Nicoliţel şi în împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea).

150. **Oligotrophus fagicolus, Kieff.**

Sinonime şi citaţiuni. Mikiola cristata, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécidom.», p. 60; — *Oligotrophus fagicolus*, Kiffer, 1900, in «Suite à la Synops. d. Cécidom.», p. 23; — Trotter e Ceconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 110; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 208.

Frunzele de Fag (*Fagus silvatica* L.) prezintă uneori îndoituri hipertrofice în spaţiul cuprins între două nervuri secundare, îndoituri ce se întind dela nervura mediană şi până la marginea limbului, proeminând la faţa inferioară şi deschise la faţa superioară, însă cu marginile apropiate între ele. Indoiturile acestea determină o boţire neregulată a limbului. Ele sunt de coloare verde-galbenă sau roşietică. In cavitatea lor se întâlnesc câtevă larve roşietice, cari se vor metamorfoză în pământ.

Am observat asemenea gale în următoarele localităţi: Racova, Fântânele, Mărgineni, Mânăstirea Caşin (Bacău); Buhalniţa, Schitu Durău (Neamţ); Predeal, Valea-Cerbului, Buşteni, (Prahova); Curtea-de-Argeş; Vârciorova (Mehedinţi); Călimăneşti (Vâlcea).

151. **Oligotrophus Hartigi, Liebel.**

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia Frauenfeldi, 1874, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 79; — *Hormomyia Hartigi*, Liebel, 1892, Entom. Nachricht. v. XVIII,

p. 283; — Thomas, 1892, Beobacht. üb. Mückengallen, Programm. Ohrdruf, p. 12, n. 16; — *Oligotrophus Hartigi*, Kieffer, 1898, Synops. d. Cécid., p. 23; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 498; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 717.

Pustule în formă de pete decolorate, fără pilozitate anormală proeminând tare puțin pe ambele fețe ale frunzelor de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.). Țesutul atins e decolorat, și în el trăesc pentru puțin timp niște larve mici, ce se metamorfozează în pământ. După ieșirea larvelor, petele acestea se usucă în timp ce restul frunzei e încă verde

Localități: Vișan (Iași); Racova, Fântânele (Bacău); Comana (Vlașca); Periș (Ilfov); Leordeni (Muscel); Azuga, Sinaia (Prahova), etc.

152. **Oligotrophus juniperinus, L.**

Sinonime și citațiuni. Tipula juniperina, Linné, 1761, in «Fauna suecica», n. 1774; — *Hormomyia juniperina*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 144, n. 457; — *Oligotrophus juniperinus*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 347; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 11; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 51; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 168, n. 892.

Gală în formă de mugure pe partea terminală a ramurilor de Ienupere (*Juniperus communis* L.), ncajungând lungimea frunzelor, având 0,6—0,9 cm. înălțime și 0,4—0,5 cm. lărgime la bază. E ascuțită către vârf și-i formată din câtevă verticele terminale de frunze ce sunt apropiate prin baza lor, lărgite la bază, apropiate și acoperite între ele în chip de a delimită o cavitate internă în care se găsește o larvă portocalie.

Localități: Schitu-Durău (Neamț); Predeal, Vârful-cu-Dor (Prahova).

153. **Oligotrophus Lemeei, Kieff.**

Citațiuni. Kieffer, 1904, in «Bull. Soc. Hist. Nat. Metz, 23-e cah.; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v., 68 suppl. p. 183, n. 586; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 196; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 362; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1985.

Nervura principală sau o nervură secundară a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.) e hipertrofiată pe o întindere de 2—3 mm. și din această îngroșare pleacă o mică emergență cilindrică în formă de hogeag ce apare pe aceeaș față sau pe fața opusă, deschizându-se la maturitate prin vârful ei. Orificiul are un diametru cam de 1 mm., iar înălțimea proeminenței cilindrice 1—1,5 mm. In cavitatea galei o larvă apodă galbenă care se va metamorfozà în pământ. De multe ori îngroșerile corespunzând la mai multe gale sunt în continuitate și concrescute și atunci se observă pe aceeaș față lateral, sau pe fața opusă, atâtea eminențe cilindrice câte gale avem.

Localități: în împrejurimile Mânăstirii Cocoș și în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

154. **Oligotrophus Panteli, Kieff.**

Citațiuni. Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 346; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 250; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 49; — Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 890.

Gală pe partea terminală a rămurelelor de Ienupere (*Juniperus communis*), de forma unui fir de ovăz, formată în acelaș chip ca și gala de Oligotrophus juniperinus,

atât că frunzele deşi lăţite la bază ajung înălţimea normală, încât gala ajunge cam 1—1,2 cm. înălţime, fiind mai îngustă la bază. In interior o larvă de coloare portocalie.

Localităţi: Schitul Durău (Neamţ); Mânăstirea Caşin (Bacău); Vârful-cu-Dor, Valea Cerbului, Predeal (Prahova).

155. Oligotrophus Réaumurianus, Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Réaumur, 1737, Mem. Hist. Ins. III, p. 432, pl. XXXVIII, fig. 4-6; — *Cecidomya tiliacea,* Bremi, 1847, «Beitr. Mon. Gallmück.», p. 12, taf. I, fig. 12;—*Hormomyia Réaumuri,* Löw, 1878, «Verh. K. K. zool.-bot. Ges.», Bd. XXVIII, p. 1;—Bergenstamm und Löw, 1876, in «Verh. K. K. zool.-bot. Ges.», Bd. XXVI, p. 94;— Hieronymus, 1890, in Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 179, n. 575;— *Oligotrophus Réaumurianus,* Kieffer, 1898, Synopsis des Cécid. d'Europe et d'Alg., p. 23;—id., 1900, Mon. Cécid., pl. 40, fig. 1;—Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 448; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 717.

Pe frunzele de Teiu (*Tilia platyphylos* Scop,) de Teiu-păduret (*T. parvifolia* Ehrh.) şi de Teiu-alb (*T. argentea* Desf.) se observă uneori nişte producţiuni dure, de mărimea unui bob maşcat de grâu proeminând pe ambele feţe ale frunzei şi anume pe una din feţe (cele mai deseori faţa superioară) apare ca un mic glonte cu vârful acuminat, având cam 4 mm. înălţime şi 3—4 mm. diametru la bază; pe faţa inferioară apare sub forma unui con mai turtit, având 3 mm. înălţime şi puţin păros. Gala este verde la început şi pe secţiune se vede că se compune din un ţesut brun la partea inferioară şi către exterior, fără ca acest ţesut brun să atingă vârful superior al galei; partea centrală şi vârful galei e compusă din un ţesut alb, la baza căruia e o mică cavitate larvară conţinând o larvă apodă având cam 0,5 mm. lungime. Ţesutul alb, care e în continuitate cu camera larvală, e moale, iar cel dela limita cu ţesutul brun e dur, lemnos şi această parte, formată din ţesutul alb se diferenţiază cu timpul într'o gală internă (în parte) şi care apare ca diferenţiată de restul galei ce-i formează ca un fel de guler la faţa superioară a frunzei. Gala aceasta din nou diferenţiată e netedă, de coloare galbenă-brună şi către toamnă se detaşază şi cade pe pământ rămânând pe frunză gulerul în formă de cupă şi partea inferioară a galei. Larva se metamorfozează în interiorul galei interne pe pământ şi insecta iese în primăvara viitoare.

Localităţi: Leordeni (Muscel); Periş (Ilfov); Comana (Vlaşca); Vârciorova (Mehedinţi); Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Sinaia, Azuga (Prahova); în împrejurimile Mânăstirii Cocoş şi la Nicoliţel (Tulcea); Fântânele şi Mânăstirea Caşin (Bacău).

156. Oligotrophus Solmsii, Kieff.

Citaţiuni. 1905, in «Mitt. Phil. Ges. Els.-Lothr.» Strassbourg, t. XIII, p. 179;— Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 198;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 924; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 299, n. 2051.

Numeroase pustule circulare în grosimea parenchimului frunzelor de Dârmoz (*Viburnum lantana* L.) situate între nervuri, având 3—5 mm. de diametru, uneori reunite câte două, proeminând uşor pe ambele feţe ale frunzei. La faţa superioară apar ca nişte calote turtite de coloare verde deschisă sau roşie cu marginea galbenă. La faţa inferioară apar ca nişte discuri puţin proeminente, cu marginile mai îngroşate, de coloare verde sau galbenă albicioasă. La maturitate gala prezintă un mic orificiu lateral. In interior o larvă galbenă-portocalie având 2—3 mm. lungime, care părăsind gala se metamorfozează în pământ.

Localităţi: Vişan, Galata, Bucium, Copou, Pester, Ciurea (Iaşi); Grajduri, Bârnova, Căueşti (Vasluiu); Adjud (Putna); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea); în pădurea Şarului, lângă Piatra-Olt; Leordeni (Muscel).

157. **Oligotrophus Szépligetii**, Kieff.

Citaţiuni. Kieffer, 1901, Synops. des Zoocécidies d'Europe, p. 239; — Szépligeti, 1890, Termr. Fuez. Budapest, T. XIII, p. 12;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 697; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 82, n. 13.

Pe frunzele de Gladiş (*Acer tataricum* L.) se observă adeseori una sau mai multe pustule dure, de coloare închisă, proeminând pe ambele feţe, având 2—2,5 mm. diametru, deschise la faţa inferioară. Pustula e înconjurată concentric de un cerc galben şi de unul roş. In interiorul pustulei o larvă apodă albă.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Periş (Ilfov); Buda, Crivina (Prahova); Comana (Vlaşca); Pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Leordeni (Muscel); Malcoci (Tulcea); Drăgăşani (Vâlcea).

158. **Rhabdophaga albipennis**, Winn.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia albipennis, Winnertz, 1853, Monogr. Gallmück., p. 216; — *Rhabdophaga albipennis*, Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 188;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 138;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 258, p. 1671.

Pe rămurelele tinere de Lozie (*Salix alba* L.), se văd mici umflături laterale de mărimea unui bob de grâu, în dreptul unui mugure, sau mai des în spaţiul dintre muguri. In interior se găseşte o larvă apodă galbenă portocalie. Larva iese toamna şi se vede atunci un mic orificiu rotund din partea laterală a galei.

In lunca Bistriţei de lângă podul Lespezi (Bacău) şi în Delta Dunărei (Tulcea).

159. **Rhabdophaga heterobia**, Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia heterobia, Löw, 1850, Dipter. Beitr. p. 28 şi 35; — Winnertz, 1853, Monogr. Gallmücken, p. 223; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. n. 510 şi 511; — Rübsaamen, 1892, in «Berlin Entom. Zeitschr.», v. XXXVII, p. 353; — *Rhabdophaga heterobia*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 18;—Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 435.—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 132 şi 135;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 257, n. 1666;—*Perrisia heterobia*, Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., 197. Sunt două feluri de gale produse de acest cecidomiid: *a)* Generaţia de primăvară deformează mâtâşorii sau inflorescenţele masculo de: *Salix triandra* L., *S. amydalina* L.; *S. purpurea* L. ce apar mai îngroşate în locurile unde se desvoltă larvele acestui Cecidomiid. Filamentele staminale sunt mai umflate şi mai alungite, solzii mai îngroşaţi şi se desvoltă pe ei în abundenţă o pilozitate lânoasă formată de peri albi fini. In partea aceasta atacată se găsesc larve apode roşii portocalii. *b)* Generaţia de vară determină formaţia de rozete foliare puţin compacte, derivate din muguri terminali sau laterali, de pe ramuri tinere sau mlădiţe de Iovă (*S. caprea* L.], Răchită (*S. fragilis* L.], şi unele specii de Salcie (*S. aurita* L., *S. purpurea* L., *S. triandra* L., *S. amygdalina* L.). Foliolele ce intră în rozetă sunt păroase către bază, perii sunt albi lânoşi; între foliolele terminale scurte se găsesc larve apode galbene.

Am găsit prima formă de gală în lunca de pe malul stâng al Bistriţei, lângă podul dela Lespezi (Bacău), la Vârciorova (Mehedinţi) şi în mai multe puncte din Deltă;

forma a doua în Deltă, în lunca de pe malul drept al Dunărei, în faţa oraşului Galaţi; pe malul gârlei Filipoiului (Brăila); la Mânăstirea Caşin (Bacău); Buhalniţa (Neamţ).

160. **Rhabdophaga nervorum**, Kieff.

Citaţiuni. Rübsaamen, 1891, in «Berlin. Ent. Zeitschr.», v. XXXVI, p. 405, n. 10; — Kertesz, 1902, Cat. Dipterorum, Cecidomyidae, p. 23; — Kieffer, 1897, in «Berlin Ent. Zeitschr.», t. 42, p. 32; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 143;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 260, n. 1691.

Umflături ovoidale pe nervura mediană sau pe peţiolul frunzelor de Iovă *(Salix caprea* L.) şi Salcie aurită *(S. aurita* L.). Asemenea umflături sunt lungi de 3—5 mm., groase ca de 2 mm., cu suprafaţa netedă şi conţin în interiorul lor o larvă gălbue. Limbul se prezintă puţin îndoit în sus, din pricina acestei deformaţii.

Broşteni (Suceava); Predeal (Prahova); Brateş-Tarcău (Neamţ).

161. **Rhabdophaga rosaria**, Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia strobilina, Bremi, 1847, Monogr. Gallmück., p. 22, n. 19;— *C. heterobia*, Löw, 1850, Dipter. Beitr. IV, p. 28 şi 35: — *Rhabdophaga rosaria,* Kieffer, 1900, Monogr. Cécidomyides d'Europe et d'Algerie, pl. 34, fig. 1. Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 189;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 134; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 257, n. 1664; Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 189.

La extremitatea mlădiţelor sau ramurilor tinere de diferite specii de Salcie *(Salix purpurea* L., *S. alba* L., *S. aurita* L.; *S. caprea* L., *S. cinerea* L., *S. triandra* L.) se observă rozete mai mult sau mai puţin compacte, formate din frunzele terminale apropiate între ele. Gala provine dintr'un mugure terminal, ale cărui întrenoduri au rămas foarte scurte, frunzele apropiate între ele şi îmbricate, formând o massă compactă în mijlocul căreia se găseşte o larvă apodă, scurtă şi umflată, de coloare roşietică sau portocalie, sunt înconjurate de frunze lineare albe. Sunt varietăţi în aspectul acestei gale; uneori toate frunzele sunt verticale şi reunite în gală ce are aspectul strobiliform *(S. purpurea),* alteori frunzele dela bază sunt întinse pe laturi, desvoltându-se orizontal.

Asemenea gale sunt foarte comune, întâlnindu-se cu abundenţă în toate luncile Dunărei şi ale tuturor râurilor noastre. Citez totuş ca localităţi notate: Vişan, Ungheni, Holboca, (Iaşi); Stânca, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani, Broşteni, Panaciu, Borca (Suceava); Răpciuni, Schitul Durău, Piatra-N., Roznov, Tarcău (Neamţ); Letea, Buhociu, Racova, Fântânele (Bacău); pe toată valea Prahovei, Argeşului şi Oltului; la Vârciorova (Mehedinţi); în lungul canalului Dunavăţ (Tulcea), etc.

162. **Rhabdophaga saliciperda**, Dufour.

Sinonime şi citaţiuni. Lasioptera saliciperda, Dufour, 1841, in «Ann. Sc. Nat.-Zool.», II-ème sér. T. XVI, p. 262;—*Cecidomyia saliciperda*, Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 584, n. 360;—Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, v. II, p. 1105;—Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 44;—*Rhabdophaga saliciperda,* Kieffer, 1901—2, in «Ann. Soc. Entom. France» v. LXX, p. 490, n. 5;—id., 1900, Mon. Cécid. d'Europe et d'Algerie, pl. 34, fig. 9;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 139; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1679.

Pe ramurile în vârstă de 2—3 ani, de Răchită *(Salix fragilis* L.), Răchită albă *(S. alba* L.) şi *S. triandra,* se observă uneori umflături laterale ale lemnului în formă

de tumori pe cari scoarţa e cojită şi căzută, încât se observă lemnul gol, înnegrit, cu conturul neregulat, şi prezentând orificii cu diametrul de 1—2 mm. având marginile îngroşate. Umflătura e datorită unei hipertrofii a lemnului de sub scoarţă, datorită prezenţei larvelor de această specie de Cecidomie. Aceste larve lungi ca de 3 mm., de coloare gălbue, trăesc în colonii numeroase, fiecare în câte o galerie longitudinală. Ele se metamorfozează în aceste galerii sau în pământ.

Localităţi; Sculeni (Iaşi); în lunca Siretului de lângă Buhociu (Bacău); Tulcea, Pardina, Mila 23 (Tulcea); pe braţul Filipoiului (Brăila).

163. **Rhabdophaga salicis**, Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia salicis, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 163, n. 515, p. 172, n. 548; — Rübsaamen, 1890, in «Verh. nathist. Ver. Bonn.», t. 47, n. 161; — *Rhabdophaga salicis*, Kieffer, 1901, Synopsis des Zoocécidies d'Europe, p. 491; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 140; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1681; p. 260, n. 1692.

Către vârful rămurelelor tinere de 1 an, de Iovă (*Salix caprea* L.), de Mlajă (*S. viminalis* L.), de Salcie aurită (*S. aurita*, L.) şi de Salcie roşie (*S. purpurea* L.) se văd umflături ovoidale, sau alungite, sau neregulate când sunt mai multe în continuitate; ele ajung până la o lungime de 1,5—2 cm. şi la o grosime de 0,7—0,8 cm. pe rămurelele de *S. viminalis* şi *S. aurita*, sau de 1 cm.—1,3 cm. pe rămurelele de Iovă. Aceste umflături au o consistenţă cartilaginoasă, provenind din o hipertrofiare a ţesutului medular, iar lemnul şi scoarţa înconjurătoare au urmat această hipertrofiare. In ţesutul medular sunt mai multe camere larvare, conţinând fiecare câte o larvă roşietică, lungă de 2—2,5 mm., înconjurată de un ţesut special gălbuiu ce le servă ca hrană, diferitele loge separate prin ţesut medular brun. Peţiolele frunzelor inserate pe asemenea umflături sunt uneori şi ele umflate.

Localităţi: Mânăstirea Neamţ; Schitul-Durău (Neamţ); în lunca Bistriţei lângă podul Lespezi, Comăneşti, Mânăstirea Caşin (Bacău).

164. **Rhopalomya artemisiae**, Bouché.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia artemisiae, Bouché, 1834, Naturgeschichte d. Insekten, p. 27; — *Rhopalomya artemisiae*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 259;—Trotter, 1903, Galle, pen. Balc. e Asia min., p. 14;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 999; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 101, n. 203.

Pe vârful tulpinii sau ramurilor de Pelin nemirositor (*Artemisia vulgaris* L.), Peliniţă (*A. campestris* L.), Pelin-de-mături (*A. scoparia* W. Kitt.) şi de *A. austriaca* Jacq. unul sau mai mulţi muguri sunt transformaţi într'o aglomeraţie de mărimea unei alune, compusă din foi mici, sau părţi florale deformate şi acoperite de o pubescenţă albă mătăsoasă; în mijloc se găsesc gale ovoidale dure, conţinând fiecare câte o larvă.

Localităţi: pe prundul Bistriţei la Letea (Bacău); pe lângă pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea).

165. **Rhopalomya baccarum**, Wachtl.

Sinonime şi citaţiuni. Cecidomyia baccarum, Wachtl, 1883, in «Centralbl. f. d. ges. Forstwesen», p. 477;—id., 1887, in «Wiener entom. Zeitung», v. VI, p. 289, pl. IV, fig. 1; — *Rhopalomya baccarum*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 258; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVI, n. 383; — id., fasc. XIX, n. 454; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1001; — Ross, 1911,

Die Pflanzengallen, p. 99, n. 178; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 45.

Unii muguri dela subsuoara frunzelor de Peliniță (*Artemisia campestris* L.), Pelin-nemirositor (*A. vulgaris* L.) și Pelin-de-măturі (*A. scoparia*. Waldst. et Kit.) sunt transformați în niște gale cărnoase cu suprafața neregulată, conturul general globular având 4—6 mm. diametru, de coloare albicioasă, bătând puțin în roșietic; în interior conțin o larvă portocalie. Găsim gale mai mici în formă de bacă pe limb proeminând pe ambele părți și conținând asemenea o larvă portocalie; galele mai mari dela subsuoara frunzelor pot fi și pluriloculare.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Berești (Bacău); Comana, Grădiștea (Vlașca); Mănăstirea Cocoș (Tulcea); Vârciorova (Mehedinți).

166. **Rhopalomyia tanaceticola**, Karsch.

Citațiuni. Karsch, 1879, in «Jahresber. der Zoolog. Section des Westfäl. Provinzial-Vereins für Wissenschaft und Kunst. Münster», p. 26;—Rübsaamen, 1895, Über russiche Zooccecidien und deren Erzeuger, p. 464, n. 90, pl. XII; Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 523; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 991;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 125 și 126.

Pe Iarba-raiului (*Chrysanthemum vulgare* Bernh. syn. *Tanacetum vulgare* L.), se văd cecidii în formă de cupe globuloase având 0,7—0,8 cm. înălțime și 0,4—0,5 cm. grosime, terminate la partea superioară cu un guler compus din dinți triunghiulari ascuțiți. Gala e cărnoasă de coloare verde, peretele relativ gros, în interior o cameră larvară cilindrică, tapisată în partea ei superioară de peri mătăsoși albi, orientați în sus și proeminând afară prin orificiul galei. In partea inferioară a cavității o larvă roză. Asemenea gale se găsesc înserate la subsuoara frunzelor, sau chiar pe frunze pe nervura mediană a foliolelor, proeminând între lobii dințați ai acestora, sau în fine pe capitolul florilor.

Am întâlnit asemenea gale în Delta Dunărei și anume la Mila 23 și la gura Dunavățului.

167. **Stictodiplosis corylina**, Löw.

Sinonime și citațiuni. Diplosis corylina, Löw, 1878, in «Verh. zool.-bot. Ges.» v. XXVIII, p. 396; — *Cecidomyia coryli*, Kaltenbach, 1847, Pflanzenfeinde, p. 637; — *Contarinia (Stictodiplosis) coryli*, Kieffer, 1900, Monogr. Cécidom. d'Eur. et d'Alg. pl. 40, fig. 3; — *Stictodiplosis corylina*, Kieffer, 1898, in «Synops. d. Cécid.», p. 22 și 64; Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 223; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 190.

Inflorescențele masculе de Alun (*Coryllus avellana* L.) sunt uneori umflate în total sau în parte, așă că se prezintă cu un aspect ovoidal, piriform, sau în formă de măciucă. Intre solzișorii umflați de asemenea, se găsesc, toamna, mici larve albe vermiforme.

Localități: Vișan (Iași); Racova, Fântânele, Berești (Bacău); Schitu-Durău (Neamț).

168. **Zeuxidiplosis Giardiana**, Kieff.

Sinonime și citațiuni. Diplosis Giardiana, Kieffer, 1896, in «Bull. Soc. entom. France», p. 383; — *Zeuxidiplosis Giardiana*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 341; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 163;— Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 727; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 163, n. 856.

Pe partea terminală a ramurilor de Pojarniță (*Hypericum perforatum* L.), cele două frunze terminale sunt deformate în scuturi scobite și sunt apropiate prin marginile lor formând o gală rotunzită, în interiorul căreia se găsesc larve galbene-roșietice.

Localități: Vișan, Repedea (Iași); Piatra (Neamț).

HYMENOPTERE (Cynipide și Tentredinide).

169. Andricus adleri, Mayr.

Citațiuni. Mayr, 1880, in «Verh. K. K. zool.-bot. Gesellsch. Wien», v. XXX, p. 8; Kieffer, 1899, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 405, t. 15, f. 7; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 127; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 337; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 510.

Pe frunze rămase mici și boțite de Cer (*Quercus cerris* L.), se observă mici umflături dure sferice sau ovoidale, proeminând pe ambele fețe, dar mai mult pe fața superioară. Ele au 1,5—2,5 mm. diametru și prezintă la suprafață peri mici simpli și stelați. Galele au o cavitate larvală simplă, relativ voluminoasă, sunt adulte pe la finele primăverii, când prezintă un orificiu la polul superior.

Observat la Comana (Vlașca).

170. Andricus callidoma, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Andricus cirratus,* Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 182, t. XI, f. 11-a; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 97; — Kieffer, 1889—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 443; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 216.

Generația agamă. *Cynips gallae pistilliformis* part. Anthoine in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 39; — *Cynips callidoma,* Hartig, 1841, in «Z. Ent. German.» v. III, p. 336; — *Aphilothrix callidoma,* Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 181, t. XI, f. 11; — *Andricus callidoma,* Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 21; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 97; — Houard 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 237; — *Andricus Giraudi,* Wachtl, 1882, in «Wien. ent. Zeit.», v. I, p. 295; — Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 460; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. Nat. Porto», v. VII, p. 30; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 244. Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia Minore, p. 48.

Pe inflorescențele mascule de Stejar, se poate observă în cursul primăverii, ocupând locul unei stamine, din care provine, o cecidie ovoidă mică, având 2 mm. înălțime și prezentând două mici scobituri sau dungi pe o latură, de coloare verde la început și mai târziu brună. La polul opus celui de fixație, gala poartă un buchet de peri albi lungi ca de 5—8 mm. Desvoltându-se multe stamine în asemenea gale, axul inflorescenței rămâne scurt, așă că inflorescența ne apare ca o massă mătăsoasă sferică înconjurată de solzi mici la bază. Din asemenea gale ies insecte, masculi și femele, lungi de 1,2—1,5 mm. (generația sexuată *Andricus cirratus)* pe la finele primăverii. Femelele, după acuplare, depun ouă în axul mugurilor axilari determinând niște gale fusiforme pediculate lungi de 15—20 mm. Gala propriu zisă are forma și mărimea unui grăunte de orz, iar pețiolul e mai lung decât ea. Gala e de coloare verde și suprafața ei e parcursă de 5--6 coaste longitudinale ce bat în roșietic și cari converjază către vârful ascuțit al galei. De asemenea se observă la

BIBLIOTECA CENTR
UNIVERSITARĂ
BUCUREST

suprafață perișori fini dirijați în jos. Peretele e relativ subțire, dur, iar camera larvală voluminoasă. Asemenea gale se observă în cursul verii, prin Septemvrie cad pe pământ, iar în primăvara viitoare iese din fiecare din ele câte o insectă lungă cam de 4 mm. (generația agamă: *Andricus callidoma)* și care depunând ouăle sale în mugurii destinați a se desvoltă în inflorescențe masculе, determină gala precedent descrisă. Am întâlnit asemenea gale pe stejarii comuni *Quercus sessiliflora* și *Q. pedunculata)* în următoarele localități: Vișan (Iași); Mânăstirea Neamț, Buhalnița, Agapia (Neamț); Fântânele, Mânăstirea Cașin (Bacău); Buda (Prahova) și Leordeni (Muscel).

171. **Andricus cerri**, Beijerinck.
(vezi *Cynips calicis).*

172. **Andricus cirratus**, Adl.
(vezi *Andricus callidoma* Hartig).

173. **Andricus crispator**, Tschek.

Sinonime și citații. Andricus crispator. Tschek, 1871, in «Verh. Ges. Wien», v. XXI, p. 798;—Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 403;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 337: — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 510.

Pe frunze de Cer *(Quercus cerris)* se întâlnește o gală asemănătoare mult cu cea de *Andricus Adleri*, elipsoidală, având cam 2 mm. diametru mare și 1—1,5 mm. în celelalte direcții. Gala proeminează pe ambele fețe ale frunzei. Fiind implântată pe nervura mediană, aceasta se hipertrofiază de partea opusă, așă că atât nervura cât și frunza se îndoaie, iar de partea galei frunza se rupe. Gala tânără e verde, adultă e galbenă brună, e uniloculară și are la suprafață peri stelați implântați aproape vertical.

Observat la Comana (Vlașca) în Iunie 1911.

174. **Andricus curvator curvator**, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Andricus curvator*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. II, p. 191;—id, 1841, v. III, p. 337;—*Cynips Roeseli*, Dahlbom, 1842, Onchia & Callaspidia, tab. 5;—*Andricus perfoliatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII;—*Spathegaster dimidiatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII;—*Andricus curvator*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 40, t. V, f. 56; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl. p. 204, 229; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 89; — Kieffer, 1899 — 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 447; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies... T. I, p. 262; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VIII, n. 179; — *Cynips curvator*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande» v. XXIV, p. 63; *A. curvator curvator*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 483.

Generația agamă. *Cynips collaris*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar. v. II, p. 190; — Ratzeburg, 1844, Forst. Ins. v. III, t. 5, f. 5; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;—*Aphilothrix collaris*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 25, t. IV, f. 32;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 177, t. 10, f. 3; — *Andricus collaris*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles.

Ges.» v. 68 suppl. p. 204; — Cameron, 1892, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 89; Kieffer, 1899—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 466; — *Andricus fasciatus*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 197, 201; — *Cynips tegmentorum*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 396;—*Cynips collaris* Hartig, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 484.

Primăvara (Aprilie şi Maiu) se observă pe frunzele de Stejar, Gorun şi Tufan (*Quercus sessiliflora* Smith, *Q. pedunculata* Ehrh; *Q. pubescens* Willd.), de preferinţă la baza unei nervuri secundare şi pe o latură a nervurii principale, o umflătură sferică sau ovoidală, de mărimea unui bob de mazere, sau a unei bobiţe de poamă, şi care proemineazâ pe ambele feţe, dar cevă mai mult pe faţa inferioară. Gala e de coloare verde, peretele e dur şi neted (numai galele de pe *Q. pubescens* sunt pubescente). In interior, într'o mare cameră larvară, se găseşte o gală internă mică brună conţinând larva. Insectele ies pe la finele lui Iulie, găsind în această generaţie şi masculi şi femele, având 1,7—2,2 mm. lungime. Formaţia acestei gale determină o curbare şi o sucire a limbului frunzei. Deseori asemenea gale se observă şi pe marginea frunzei, către extremitatea unei nervuri secundare, şi în acest caz se observă pe peretele extern liber al galei o mică depresiune arciformă; alteori gala se formează pe peţiol şi în acest caz frunza este împiedecată în creşterea ei ulterioară. Uneori mai multe gale sunt concrescute, prezentând o cavitate comună şi mai mulţi coconi.

Insectele ieşite din aceste gale reprezintă generaţia sexuată, şi după acuplare, femelele depun ouă pe mugurii aceloraşi forme de stejari determinând formarea unor gale ovoide, ce ocupă centrul acestor muguri, proeminând cu încetul în afară. Galele acestea au 2—3,5 mm. înălţime şi cam 1,5 mm. lărgime, au vârful ascuţit de forma unui mic mamelon alb, restul galei neted e de coloare verde roşietică, apoi brună deschisă la maturitate. Baza rămâne înconjurată de solzii mugurului. Toamna asemenea gale cad pe sol, unde rămân, până în primăvara viitoare, când ies din ele femele partenogenetice (generaţia agamă: *Cynips collaris)* având 2,8 — 3 mm. lungime şi cari prin înţepăturile lor, pentru a depune ouăle, determină galele precedent descrise.

Asemenea gale sunt printre cele mai comune. Le-am întâlnit în următoarele localităţi: Pester, Vişan Bucium, Galata, Podul-Iloaiei (Iaşi); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Galbeni, Onişcani (Roman); Fântânele, Racova, Bereşti, Lotea, Faraoani, Blăgeşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Buhuşi, Roznov, Tazlău, Cracaoani, Bălţăteşti, Schitu-Durău, Buhalniţa, Mânăstirea Bistriţa, Mânăstirea Neamţ, Agapia, Varatec (Neamţ); Adjud, Urecheşti (Putna); Grajduri, Bărnova, Scheia (Vasluiu); Tulcea, Isaccea, Nicoliţel, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlaşca); Paserea, Brăneşti, Periş, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Leordeni (Muscel); Piatra-Olt, Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

175. Andricus cydoniae, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh.; p. 357;— *Cynips (A.) cydoniae*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 68; —*Andricus cydoniae*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 42; t. V, f. 59;— Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 417; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 326; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 511.

La extremitatea ramurilor tinere de *Quercus cerris* L. se observă uneori o umflătură ovoidă, dură, de mărimea unei alune, derivată dintr'un mugure terminal, necomplet transformat. Umflătura e de coloare verde, iar adultă e brună, pubescentă, iar de pe suprafaţa ei pleacă frunze rudimentare de mărimea frunzelor de brad, cum şi frunze normale. Pe secţiune se constată un număr mare de gale interne ovoide îndreptate spre o prăbuşitură din polul superior al galei.

Observat la Comana (Vlaşca).

176. **Andricus fecundatrix**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia agamă: *Cynips quercus gemmae* (part.), Linné, 1758, Syst. Nat. ed. 10, p. 544; — *C. gemmae quercus*, Gleditsch, 1774, Einl. Forstwiss. v. I, p. 659; — *C. gemmae cinaraeformis*, 1791, I. L. Christ, Naturg. Ins. p. 472, t. 54, f. 1; — *C. foecundatrix*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent. German.», II, p. 189, n. 8; — *Aphilothrix gemmarum*, Lacaze-Duthiers, 1853, in «Ann. Sc. ant.» ser. Bot. 3, vol. 19, p. 349; — *Cynips gemmae*, A. Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. 17—18, p. 176, 235, 256; — *Aphilothrix gemmae* L. (C. fecundatrix Hart.) Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 23, t. III, f. 28; — *Aphilothrix fecundatrix*, H. Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wissensch. Zoologie», Bd. 35, p. 179, t. X, fig. 10; — *Andricus fecundatrix*, Mayr, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 23; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 205; — P. Cameron, 1893, Monogr. Brit. phyt. Hym. v. 4, p. 78; — *A. fecundator* Houard, 1908, in «Les Zoocécidies ...» T. I, pag. 223; Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 81; — *A. fecundatrix* Hartig, in Dalla Torre und Kieffer «Das Tierreich» Cynipidae, p. 479. — Generaţia sexuată. *Andricus pilosus*, H. Adler 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», Bd. 35, p. 180, t. X, fig. 10 a; Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip. p. 19, 27; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 205; — Tavares, 1902, «in «Broteria», v. I, p. 103; Houard, 1908, in «Les Zoocécidies ...» T. I, p. 217.

Există două feluri de gale, ce corespund celor două generaţii din ciclul evolutiv al acestei specii. Se observă în cursul verii pe ramuri de Stejar (*Quercus sessiliflora*, Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan (*Q. pubescens* Willd.) nişte formaţiuni ce au chipul şi mărimea fructelor de hămeiu, conice având 2—3 cm. înălţime şi 1—2 cm. grosime la bază, derivând din muguri ce rămân formaţi din solzi păroşi imbricaţi. In interior se găseşte fixată la bază o gală internă lemnoasă, de formă ovoidă, având 8—10 mm. lungime şi care conţine o cameră larvală voluminoasă. Gala internă cade la maturitate prin îndepărtarea solzilor ce o acoperă şi rămâne pe sol unul sau doi ani, după care timp în primăvară iese insecta agamă având cam 4,5 mm. lungime. Această formă depune ouăle ei pe inflorescenţele masculo de Stejar şi Gorun, determinând nişte mici gale piriforme ce proemineză între stamine. Galele acestea au 1—1,5 mm. lăţime şi cam 2 mm. înălţime, sunt acoperite de peri albicioşi dirijaţi în sus, au o coloare verde, ce devine brună la maturitate. Din aceste gale în cursul lunii Iunie, acelaş an, ies insecte mult mai mici având 1,5—2 mm. lungime şi cari ne reprezintă forma bisexuată: *Andricus pilosus* Adler.

Galele acestea sunt printre cele mai răspândite. Le-am observat în următoarele localităţi: Bucium, Vişan, Copou, Tomeşti, Ungheni, Podul-Iloaiei (Iaşi); Bărnova, Grajduri, Munteni (Vasluiu); Paşcani, (Suceava); Guranda, Stefăneşti (Botoşani); Onişcani, Galbeni (Roman); Bereşti, Racova, Fântânele, Blăgeşti, Mărgineni,

Letea, Buhociu, Caşin, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Siliştea, Budeşti-Precista, Bicaz, Buhalniţa, Schitu-Durău, Tarcău, Agapia, Varatic, Mânăstirea Neamţ (Neamţ); Adjud, Urecheşti (Putna); Tulcea, Malcoci, Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlaşca); Paserea, Periş, Buftea, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); In pădurea Sarului la Piatra-Olt; Vârciorova (Mehedinţi); la Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Potcoava (Olt).

177. **Andricus grosulariae**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh. p. 358; — id. 1907, Galles de Cynipides, Recueil par Darboux et Houard, p. 181;— Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 55, t. VI, f. 80; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 233; — Misciatelli, 1895, in Bull. Soc. bot. ital. n. ser.», v. II, p. 92; — Kieffer, 1899, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 423, t. 15, f. 10; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 346; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 324; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 522.

Pe inflorescenţele mascule de Cer (*Quercus cerris* L.) se observă cecidii piriforme având 6—7 mm. înălţime, de coloare roşie, cărnoase. In interior se găseşte o cameră larvară ce comunică cu exteriorul printr'un canal, iar în cameră o cocă ovoidă dură ce conţine larva. Galele sunt mature la începutul verii.

Observat la Comana (Vlaşca) în Iunie 1911.

178. **Andricus inflator**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. German.», v. II, p. 191; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 29, 30, t. IV, f. 38;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 176, t. 10, f. 8-a;— Hieronymus, 1890, in «Jahresbericht Schles. Ges. v. 68 suppl. p. 205, 229;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 80; — Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 16, f. 2, p. 451; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 82; —Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 220;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 482;—*Cynips inflator*, Ratzeburg, Forst-Ins. v. III, p. 55.

Generaţia agamă. *Cynips globuli* Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. II, p. 207; — Ratzeburg, 1844, Forst-Ins. v. III, p. 56; Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 176, 181, 236; — *Aphilothrix globuli*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 24, t. IV, f. 30; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 174, t. 10 f. 8; — *Andricus globuli*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 206; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 80; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 4, p. 470; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 32;—Massalongo, 1893, Galle Fl. it., n. 130, tav. XXVIII, fig. 3-a; Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 84;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 243.

La vârful ramurilor tinere de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan (*Q. pubescens* Willd.) se observă că partea terminală e umflată, articolul acesta având mugurii sau frunzele lui mai apropiate între ele. Această umflătură rămâne în direcţia ramurii sau e oblică, sau transversală. E dură fiind ca şi ramura învelită de epidermă verde la exterior şi lemnoasă în interior. Pe secţiune constatăm o cameră centrală alungită, în care se găseşte o gală internă fixată la fund. Gala e adultă prin Iunie—Iulie, când e deschisă la exterior. Insectele ieşite

reprezintă generația sexuată (*Andricus inflator*), sunt masculi și femele având 1,7—2,4 mm. lungime. După acuplare, femelele înțeapă mugurii axilari de pe ramurile aceloraşi specii de Stejari, determinând nişte gale globuloase dure, având cam 4 mm. diametru, prezentând la polul superior o proeminență de coloare galbenă-brună, iar polul inferior fiind înconjurat de solzi. Gala e de coloare verde și la suprafața ei se constată nişte striuri în formă de meridiane. In interior, sub peretele dur, e o cameră larvară. Toamna asemenea gale cad pe pământ, și în primăvară ieşe insecta femelă partenogenetică (*Cynips globuli*), ce e mai mare ca talie având cam 3 mm. lungime și care pentru a depune ouăle ei înțeapă axul mugurilor terminali, determinând gala precedent descrisă.

Localități: Pester, Vişan, Ungheni, Podul-Iloaiei, (Iași); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Bereşti, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Grajduri, Bârnova, (Vasluiu); Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Paserea, Brăneşti (Ilfov); Leordeni (Muscel); Piatra-Olt (Romanați); Drăgăşani (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

179. **Andricus marginalis**, Schlechtd.

Sinonime și citațiuni. Cynips marginalis, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeitschr. Stettin», v. XXXI, p. 397;—Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 52, t. VI, f. 76; — *Aphilothrix marginalis*, Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.» v. XXXV, p. 203, t. XI, f. 21;—*Andricus marginalis*, Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 96; — Kieffer, 1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 463, t. XX, f. 4; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 260; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 491.

Primăvara pe la finele lui Aprilie și în cursul lunii Maiu, se găseşte pe marginea frunzelor de *Quercus sessiliflora* Smith și *Q. pedunculata* Ehrh. la extremitatea unei nervuri o cecidie fusiformă, având 3—4 mm. lungime și 2—2,5 mm. lățime, striată longitudinal, de coloare verde, iar crestele bat în roşietic. Limbul frunzei, de o parte și de alta a galei e rupt. Gala e cărnoasă, are o cameră larvară relativ voluminoasă, iar în interior se găseşte o larvă albă încovoiată având 2—2,5 mm. lungime. Galele sunt mature și cad în Iunie.

Localități: Pester, Vişan (Iași); Guranda (Botoşani); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Bereşti, Fântânele, (Bacău); Comana (Vlașca); Leordeni (Muscel).

180. **Andricus multiplicatus**, Giraud.

Sinonime și citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. zool. bot. Ges. Wien», Bd. IX, p. 360;—Mayr, 1907, Die Mitteleur. Eichengallen, p. 41, Taf. 5, f. 58;—Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 122; — Kieffer, 1899, in André Spec. Hym. Eur. v. VII, 1, p. 410; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VII, n. 174; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 326; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 513.

Gala aceasta am întâlnit-o foarte abundentă pe Cer (*Quercus cerris* L.) prezentându-se sub forma unui mic cuib format din frunze rudimentare încâlcite și cari frunze sunt confundate prin baza lor tumefiată într'o massă comună neregulată, dură și pubescentă. Partea dură provine din reunirea părților bazale ale foliolelor din mugurele atacat. In discul bazal se găsesc cavități de mărimea semințelor de cânepă, ce conțin larve din cari derivă insecte ce ies pe la finele lui Iulie.

Localități: In pădurea Sarului, lângă Piatra-Olt și la Drăgăşani (Vâlcea); Potcoava (Olt); în jurul Piteştilor (Argeș); Periș, Ciocăneşti, Paserea, Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlașca); Buda (Prahova).

181. Andricus ostrea, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Neuroterus furunculus*, Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 37; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 393; — Tavares, 1902, in Broteria, v. I, p. 103.

Generația agamă: *Cynips ostrea*, Hartig, 1840, in «Z. Ent, Germar», v. II, p. 206; — *Neuroterus ostreus*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 350; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 47, t. VI, f. 67; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 199, t. XI, f. 19; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Gess.», v. 68 suppl. p. 206; — Cameron; 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 7; — Kieffer, 1899—1900, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 392; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 27; *Andricus ostreus*, Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . . .» T. I, p. 255; — *Andricus ostrea* in Dalla Torre und Kieffer, 1910 «Das Tierreich» Cynipidae, p. 480.

Primăvara se poate observă pe scoarța ramurilor tinere de stejari în regiunea de inserție a mugurilor, gale mici albe, de formă elipsoidală având 3 mm. înălțime și 1,5 lărgime. Ele sunt mature pe la finele lui Maiu și insectele rezultate din asemenea gale reprezintă generația sexuată *(Neuroterus furunculus)*. Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe nervura principală, sau mai rar pe o nervură secundară, la fața inferioară a frunzelor de *Quercus sessiliflora, Q. pedunculata* și *Q. pubescens*. Rezultă niște gale ce se observă în tot timpul verii, având mărimea unui fir mașcat de păsat sau a unei semințe de cânepă, formă elipsoidală, diametrul principal având 2—3,8 mm., e paralel cu nervura. Gala e de o coloare galbenă strălucitoare și e pestrițată de pete roșii. Peretele ei e subțire și dur. In interior o cameră larvară relativ voluminoasă. Gala rotundă e cuprinsă între două valve brune, ce sunt expansiuni ale nervurii și cari rămân după căderea galei. Galele acestea sunt mature prin Septemvrie, insectele ieșite reprezintă generația agamă *(Andricus ostrea)*, cari înțeapă mugurii pentru a depune ouăle lor, cari înțepături cauzează galele precedent descrise.

Galele de *Andricus ostrea* sunt printre cele mai comune. Le-am observat în următoarele localități: împrejurimile Iașilor, Pașcani (Suceava); Guranda, Ștefănești (Botoșani); Onișcani, Galbeni (Roman); Mânăstirea Neamț, Buhalnița, Mânăstirea Bistrița (Neamț); Berești, Fântânele, Racova, Mărgineni, Faraoani, Mânăstirea Cașin (Bacău); Tulcea, Mânăstirea Cocoș, Isaccea (Tulcea); Comana (Vlașca); Periș, Ciocănești, Pasărea, Brănești (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Drăgășani, Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

182. Andricus Panteli, Kieff.

Sinonime și citațiuni: Kieffer, 1897, in «Bull. Soc. ent. France», p. 370; — Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 484; Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 33; *A. panteli fructuum* Trotter, 1899, in «Riv. Pat. veg.», vol. VII, p. 295; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 503; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 226.

Am găsit o gală produsă de această insectă în Septemvrie 1910, la Comana (Vlașca) pe o ghindă de *Quercus pedunculata* Ehrh. Gala are forma unui cornet de coloare brună, fixat prin fundul și o latură a lui de ghindă, partea superioară prezintă niște excrescențe neregulate lungi de 5—9 mm., abătute pe laturi, având forma de creste sau apendice mai mult sau mai puțin conice alungite. Pe secțiune se constată în interior mai multe camere ovoidale conținând larve albe, lungi de 3 mm.

183. Andricus pilosus, Adler.
(vezi *A. fecundatrix).*

184. Andricus quercus radicis quercus radicis F.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Andricus trilinealus + A. noduli,* Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 191; — *Andricus trilinealus,* Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 83; — Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 439, t. XI, f. 5; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 30; — *Andricus noduli,* Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 11, t. I, f. 9; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 169, t. 10, f. 5 a; — t. 12, f. 4 a; — *Andricus trilinealus,* Houard, 1908, in «Les Zoocécidies. . .» T. I, p. 249; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 428, id., fasc. XX, n. 486.

Generaţia agamă. *Cynips quercus radicis,* Fabricius, 1798, Ent. syst. Suppl. p. 213; — *Diplolepis quercus radicis,* Latreille, 1805, Hist. Crust. Ins. v. XIII, p. 208; — *Cynips radicis,* Hartig, 1841 in «Z. Ent. Germar.», v. III, p. 335; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; *Aphilothrix radicis,* Mayr, Mitteleurop. Eichengallen, p. 6, t. I, f. 1; — Beyerinck, 1877, in «Tijdschr. Ent.», v. XX, p. 186—198; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 167, t. 10, f. 5; t. 12, f. 4; — *Andricus radicis,* Hieronymus, 1890, in «Jahresber, Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.», v. IV, p. 83; — Kieffer, 1900, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, p. 505, t. 23, f. 5; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 34; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» v. I, p. 246; — *Andricus quercus radicis quercus radicis* (F), in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 475.

Pe ramurile tinere de Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith), Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan *(Q. pubescens* Willd.) se observă uneori nişte gibozităţi ale scoarţei, corespunzând unor uşoare hipertrofii ale lemnului subjacent şi cari conţin nişte mici gale albe, ovoide având 1—1,3 mm. înălţime; galele sunt adulte prin August, Septemvrie şi atunci gibozităţile se deschid la exterior. Alteori asemenea hipertrofii se pot observă pe nervurile frunzelor sau pe peţiol, având forma neregulată şi conţinând mai multe gale interne. Insectele ieşite din asemenea gale reprezintă generaţia sexuată *(Andricus trilinealus).* Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe rădăcina arborilor bătrâni *(Quercus sessiliflora, Q. pubescens,* şi *Q. pedunculata)* determinând nişte gale în formă de tubercule, ce îndepărtează scoarţa, sunt la început cărnoase, albe roşietice, dar cu timpul devin lemnoase şi de coloare brună închisă. In interior sunt un mare număr de cavităţi larvare. Asemenea gale sunt mature la finele anului al doilea, iar insectele (gen. agamă *Andricus quercus radicis quercus radicis)* ies din ele la începutul anului al treilea (primăvara) şi depunând ouăle lor pe ramuri tinere sau pe peţiolele frunzelor, determină galele din cari iese generaţia sexuată.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Bereşti (Bacău); Comana (Vlaşca); Buda (Prahova); Mânăstirea Neamţ, Agapia (Neamţ); Vârciorova (Mehedinţi).

185. Andricus Seckendorfi Wachtl.

Sinonime şi citaţiuni. Aphilothrix Seckendorfi, Wachtl, 1879, in «Mitth. forst. Versuchsw. Oesterr., v. II, p. 93; — *Andricus Seckendorfii,* Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 491.

Literatura asupra galei produse de această insectă e redusă; ea n'a fost observată decât în Austria de către Wachtl şi în Asia mică. Iată descripţia ce o găsim în tratatul mai sus amintit, a lui Kieffer: «Galle (Pl. XX, fig. 8). Elle est fixée à la cupule d'un gland de *Quercus sessiliflora* et offre beaucoup de ressemblance avec celles de *l'A. Mayri*, *Panteli* et *lucidus*. Elle est arrondie, d'un diamètre de 10—24 mm., à épiderme vert, parfois rouge, lisse, brillant et brunissant à la maturité. Sa surface est couverte de prolongements cylindriques, longs de 2—4 mm., irrégulièrement courbés à partir de leur base, et ayant leur plus forte épaisseur avant le sommet; la couleur de ces prolongements est verte inférieurement, tandis que l'extrémité jusqu'à la partie renflée inclusivement est rouge et gluante. La section montre une substance ligneuse et dure, contenant de nombreuses cellules ovoïdales. Ces galles sont tantôt solitaires, tantôt réunies au nombre de 2 à 4 sur une même cupule; celle-ci paraît parfois atrophiée, d'autres fois bien dévelopée, mais alors toujours hypertrophiée autour du point d'insertion de la galle. Le gland ne se développe qu'exceptionnellement. Vers la fin de l'automne, ces galles ont atteint leur maturité; les Cynipides en sont sortis en novembre de l'année suivante, probablement qu'ils y seraient encore demeurés jusqu'au printemps suivant, si les galles avaient été conservées à l'air libre».

Eu am găsit asemenea gale la Comana (Vlaşca), la începutul lui Septemvrie 1910, însă nu pe *Quercus sessiliflora*, dară pe *Quercus pedunculata* Ehrh. (Gorun). Galele sunt fixate de peretele extern al cupei ghindei şi unele din ele întrec dimensiunile date mai sus, având mărimea unei nuci, diametrul transversal măsurând până la 4 cm., iar cel vertical 3 cm. Galele sunt verzi, apendicele de forma descrisă mai sus. Pe secţiune gala arată o substanţă corticală de coloare roşietică mai închisă, iar substanţa medulară e roşietică mai deschisă; în această din urmă sunt un mare număr de camere ovoidale, conţinând fiecare câte o larvă albă apodă având 3—4 mm. lungime.

Câtevà din aceste gale, conservate într'un flacon, la laborator, arată în Noemvrie 1911 aceleaşi larve albe, de aceeaş mărime, şi neprezentând nici o schimbare aparentă.

186. Andricus seminationis Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips seminationis, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien.», v. IX, Abh., p. 373;— Schenck, 1863, in Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 234; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 63, t. VII, f. 88; — *Cynips inflorescentiae*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 396; — *Aphilothrix seminationis*, Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 201, t. 11, f. 20; — *Andricus seminationis*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl., p. 208; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 101; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 462; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 220; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, «in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 491.

Pe inflorescenţa de Stejar sau Gorun *(Quercus sessiliflora* şi *Q. pedunculata)* al cărei ax îngroşat persistă până în toamnă, pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară, în care caz marginea limbului e ruptă, se observă o cecidie ovoidală, pediculată sau aproape sesilă, având 5—8 mm. lungime şi 3—5 mm. diametru, brăzdată de coaste longitudinale, verde, coastele bat în roşietic, iar la vârf o proeminenţă în jurul căreia radiază nişte peri fini. Cecidia e uniloculară şi cu peretele dur.

Asemenea gale se observă prin Maiu şi Iunie, pe la finele lui Iunie cad pe pământ, iar insecta adultă iese în primăvara următoare.

Observată la Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Buhalniţa (Neamţ); Leordeni (Muscel); Vişan (Iaşi).

187. **Andricus solitarius** Fonsc.

Sinonime şi citaţiuni. Diplolepis solitaria, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. Nat.», v. XXVI, p. 190; — *Diplolepis gallae pyriformis* (part), Olivier, 1791, in Enc. méth., v. VI, p. 282; — *Aphilothrix solitaria*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 24, t. III, f. 29; — *Andricus solitarius*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 210; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 102; — Kieffer, 1889—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 489; — Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 237; — *Cynips ferruginea*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 189; — Schenck, 1863, in. «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII.

Către finele verii şi toamna se întâlneşte la subsoara peţiolului frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* şi *Q. pedunculata*, o gală fusiformă alungită având cam 12 mm. lungime şi 4 mm. lărgime. Vârful e subţiat şi alungit. Partea bazală se subţiază puţin şi e înconjurată de solzişori, gala provenind din transformarea unui mugure. E de coloare brună deschisă şi-i acoperită de peri gălbui bruni. Peretele e subţire şi dur. Camera larvală relativ voluminoasă şi ovalară; orificiul de ieşire se formează către bază.

Găsită la Comana (Vlaşca); Buda (Prahova); Piteşti (Argeş) şi în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

188. **Andricus sufflator** Mayr.

Citaţiuni. Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 22; — Kieffer, 1899, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 401; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VIII, n. 182; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies, T. I, p. 262; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 507.

Pustule mici pe frunze de *Quercus sessiliflora* şi *Q. pubescens*, vizibile pe ambele feţe ale frunzei, având cam 3 mm. diametru, verzi mai întâiu, apoi devin galbene şi în fine brune. In cavitatea internă se găseşte o gală internă mică concrescută cu parenchimul foliar. La maturitate (începutul verii) insecta iese pe la faţa inferioară a galei, ce e perforată acum.

Găsită la Comana (Vlaşca) şi în împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea).

189. **Andricus superfetationis**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips superfetationis, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 372; — *Andricus s.* Paszlavszky, 1884, in «Wien. ent. Zeit.» vol. III, p. 147; — Paszlavszky, 1884, in «Math. naturw. Ber. Ungarn.», v. II, p. 172; Kieffer, 1900, in «André, Spec. Hym. Eur.» vol. VII, 1 p. 500; Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto» v. VII, p. 34; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica» fasc. VI, pag. 131; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 215; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 493.

Am găsit gale produse de această insectă pe ghinda de Tufan (*Quercus pubescens* Willd.) şi de Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.), la Comana (Vlaşca) şi în împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea), în forma tipică: pe marginea cupei o proeminenţă brună de mărimea unei seminţe de cânepă cu un apex terminal dela care pleacă un acoperiş de peri cenuşii dirijaţi în jos. Orificiul se vede pe latură sub învelişul păros.

Gala e de consistenţă dură şi apare pe marginea cupei cum ar fi o ghindă mică mugurată pe ghinda suport. Fructele astfel atacate prezintă ghinda mică, abiă proeminând din cupă.

190. **Andricus testaceipes testaceipes**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Andricus testaceipes*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 191; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau» v. XVII—XVIII; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 41, t. V, f. 57; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 172;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 160, 181;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 86; — Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 441; — Houard, 1910, Les Zoocécidies, T. I, p. 253;—*Cynips testaceipes*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 59; — *C. (Spathegaster) testaceipes*, Thomson, 1877, Opusc. ent. v. VIII, p. 789;—*Andricus testaceipes testaceipes*, Hartig, in Dalla Torre und Kieffer, 1910 «Das Tierreich», Cynipidae, p. 472.

Generaţia agamă. *Cynips Sieboldi*, Hartig. 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 406;— *Aphilothrix Sieboldi*, Mayr, 1870—1871, Mitteleurop. Eichengallen, p. 8, t. I, f. 5;— Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 171; — *Andricus Sieboldi*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 209; — Cameron, 1893, Monog. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 86; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 503; — Tavares, 1901, in «Ann. Sc. nat. Porto», v. VII, p. 34; — *Cynips ramicola*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 395; — *Andricus Sieboldi*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 248; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 21.

In timpul verii se observă pe peţiolul frunzelor de Stejar, Cer, Gorun, Tufan, sau la faţa inferioară a limbului pe nervura mediană, sau pe o nervură secundară o mică tumefacţie alungită, alteori sunt mai multe şi aspectul e neregulat; tumefacţiile ajung la cel mult de două ori grosimea normală a nervurii. In interior o mică larvă, iar prin August tumefacţiile se deschid lăsând a ieşi din ele mici insecte având 1,3—2 mm. lungime (generaţia sexuată: *Andricus testaceipes).* Femelele după acuplare depun ouăle lor în scoarţa tijei subterane (observat pe Gorun, *Quercus pedunculata* Ehrh.), sau pe partea subterană a mlădiţelor, din cari se desvoltă nişte gale ce apar primăvara viitoare ca nişte grăuncioare mici roşii ce ies din scoarţă, apoi ele cresc şi iau forma conică având 5—7 mm. înălţime şi 5—6 mm. diametru la bază, coloarea e roşie brună, către toamnă scoarţa brună se detaşează şi rămâne conul lemnos striat longitudinal. In interior o cameră larvară unică, voluminoasă, insecta iese pe la începutul anului al treilea şi e mai mare ca formele sexuate, are 3,8—4,5 mm. lungime (forma agamă: *Andricus Sieboldi).* Aceasta va înţepă peţiolul sau nervurile frunzelor de Stejar, producând gala precedent descrisă. Gala lemnoasă de *Andricus Sieboldi* după ieşirea insectei arată un orificiu lateral şi cu timpul apoi se detaşează, rămânând pe trunchiu în locul ei o depresiune concavă.

Asemenea gale am observat la Vişan (Iaşi); Bereşti şi Fântânele (Bacău); Buda (Prahova); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

191. **Andricus trilineatus** Hartig.

(Vezi *Andricus quercus radicis quercus radicis* F.).

192. **Aphelonyx cerricola**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips cerricola, Giraud, 1859, in: «Verh. zool.-bot.

Ges. Wien», v. 9 Abh., p. 346; — Mayr, 1881, in «Genera d. gallenbewohn. Cynip.» p. 29; — id. 1882, in «Europ. Arten d. gallenbewohn. Cynip.», p. 30; — id. 1870, Mitteleurop. Eichengall. p. 9, taf. I, fig. 6; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 120, tav. XXVII, fig. 2—4; Kieffer, les Cynipides, p. 78, n. 47 şi p. 572, pl. XVII, fig. 4; — Trotter e Cecconi, 1899, Cecidotheca italica, fasc. IV, n. 78; — Houard, 1908, «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 330; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 414; — Darboux et Houard, 1907, in «Nouvelles Archives du Museum d'Hist. nat.» 4 ser. T. IX, p. 185.

Această gală e foarte abundentă pe Cer *(Quercus cerris* L.). Descrierea dată de Giraud, 1859, e foarte potrivită: «gala pe care o produce acest remarcabil cynipid se găseşte pe ramurile de *Quercus cerris* şi mai ales pe ramurile tinere. Ea are oarecare asemănare cu o mică ciupercă şi mărimea ei variază dela aceea a unui bob de mazăre şi până la aceea a unei nuci. Forma nu are nimic constant; ea creşte fie izolată şi atunci e aproape sferică, sau se găseşte reunită în pachete ce îmbrăţoşează ramurile formându-le un fel de manşon compus din piese strânse sau imbricate unele în altele. Inserţia se face pe un pedicul lemnos ce se fixează într'o crăpătură produsă prin îndepărtarea scoarţei şi a fibrelor lemnoase subjacente. Tânără, gala are o coloare verde palidă, fără strălucire şi-i acoperită de un puf scurt; mai târziu ea devine galbenă-gri-ternă; pereţii ei deşi şi duri se îndepărtează pentru a formă o cavitate internă ce conţine unul sau doi coconi ovoizi izolaţi şi lipiţi prin un capăt de baza galei. Gala apare pe la sfârşitul verii şi se usucă în Octomvrie fără a cădeà; insecta se arată în Decemvrie şi uneori mult mai târziu».

Localităţi: Comana (Vlaşca); Periş, Buftea, Pasărea, Brăneşti, Ciocăneşti, Chitila (Ilfov); Buda (Prahova); Piatra-Olt în pădurea Sarului (Romanaţi); Drăgăşani (Vâlcea); Merleşti (Olt).

193. **Aulacidea hieracii** L.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips hieracii (part.) Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 553; — *Aulax hieracii*, Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 219; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 9; — id., 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 8; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 196; — Kieffer, 1897—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 307; — id. 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 336; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 23; — *Aulacidea hieracii*, Kieffer, 1902, in «Bull. Soc. Metz», ser. 2, v. X, p. 95; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1052; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 158, n. 798.

Prin înţepătura acestui cynipid, se determină pe tija de diferite specii de *Hieracium (H. umbellatum* L, *H. vulgatum* L., *H. murorum* L., *H. pilosella* L.) umflături fuziforme, sau rătunzite, netede sau păroase având 1—3 cm. lungime şi 0,5—2 cm. grosime. Frunzele inserate pe partea umflată cad cu timpul, rămânând cicatrice. Pe secţiune se vede partea centrală formată de o substanţă dură albicioasă, conţinând un mare număr de loje şi în fiecare lojă câte o larvă galbenă.

Localităţi: Holboca (Iaşi); Piatra, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Mânăstirea Caşin (Bacău); Pasărea-Brăneşti (Ilfov); între Azuga şi Buşteni (Prahova); Râmnic şi Călimăneşti (Vâlcea).

194. **Aylax latreillei.** Kieff.

Sinonime şi citaţiuni. Aylax glechomae, Hartig, 1841, in «Zeitschrift f. Ent.» v. III, p. 342, v. IV, p. 412; — *Diastrophus glechomae*, Schenck, 1863, in «Jahrb.

Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 211; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 7; — *Liposthenes, glechomae,* Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien.», v. XIX Abh., p. 336; — *Aulax glechomae*, Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 7; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 46; — *Aulax latreillei*, Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII, p. 257; — id., 1899, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 298; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 839; — *Aylax latreillei*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 668; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 156, n. 772.

Pe Rotungioară (*Glechoma hederacea* L. şi *Glechoma hirsuta* W. K.) se văd gale cărnoase, rotunde în genere şi păroase, de coloare verde când sunt tinere şi devenind galbene brune cu timpul. Cele mai deseori galele provin din o hipertrofiare a peţiolului frunzei, alteori le vedem fixate pe limb plecând de pe o nervură, sau pe tijă la baza unei frunze. Uneori au aspectul oval sau neregulat, părând a proveni din contopirea a două sau trei gale primitive şi ajung în acest caz a avea până la 2 cm. diametru sau chiar mai mult. Uneori au o singură cameră larvală; alteori au două, trei sau mai multe camere larvare, fiecare de mărimea unui bob de mazăre şi delimitată în interior de un perete propriu. In interior o larvă albă umflată. Peretele gros e cărnos şi suculent, uscându-se rămâne între peretele camerei larvare şi coaja externă un ţesut spongios format din fibre albe separate între ele prin ochiuri.

Localităţi: Pester, Breazu, Vişan, Repedea (Iaşi); Buhalniţa (Neamţ); Racova, Fântânele (Bacău); Ciocăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Câmpina (Prahova); Călimăneşti şi pe valea pârâului Voineşiţa (Vâlcea).

195. **Aylax salviae,** Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Aulax salviae, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien» v. IX Abh., p. 369; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.-Gallen, p. 8; — Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 322; — id. 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 498; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVIII, n. 436; id. fasc. XX, n. 496; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 849; *Aylax salviae*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 675, n. 15; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 264, n. 1717.

Această vespe depune ouăle în florile de Jaleş (*Salvia officinalis* L.) determinând o hipertrofie şi o umflare a receptaculului floral şi a ovarului. Rezultă o gală ovoidală având 4—6 mm. diametru, dură, de coloare închisă prezentând un număr restrâns de loje larvale.

Localităţi; Vişan, Pester (Iaşi); Piatra (Neamţ).

196. **Biorhiza aptera,** Bosc.

(vezi. *B. pallida pallida* Ol.).

197. **Biorhiza pallida pallida,** Ol.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată: *Diplolepis pallidus*, Olivier, 1791, in «Encycloped. méthod.», p. 281; *Diplolepis gallae-cerebriformis*, D'Antoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. Nat.», vol. I, p. 35, Pl. I, f. 3; — *Cynips quercus terminalis*, Fabricius, 1798, Ent. syst., suppl., p. 213; — *Diplolepis quercus terminalis*, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. Nat.», v. XXVI, p. 197; — *Teras terminalis,* Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 193; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool. v. XXXV, p. 194; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 58; —

Diplolepis terminalis, Marshall, 1868, in «Ent. monthly. Mag.», vol. IV, p. 171;— *Dryoteras terminalis*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX Abh., p. 334;— Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 28, t. IV, f. 37;— *Andricus terminalis*, Mayr, 1871, Mitteleur. Eichengallen, p. 36;— *Biorhiza terminalis*, Mayr, 1881, Gen. gallenbew. Cynip., p. 32;—Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 32; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68 suppl., p. 211;—Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 118; – *Biorhiza pallida*, Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII, p. 260; — Houard, 1908, in Les Zoocécidies...» T. I, p. 238; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 353;— *B. pallida pallida*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 399. Generaţia asexuată: *Cynips aptera*, Bosc, 1791, in «Bull. Soc. philom. Corresp.» p. 18; — Fabricius, 1793, Ent. syst., v. II, p. 104; — Coquebert, 1799, Il. Ins., p. 8; *Diplolepis aptera*, Latreille, 1805, Hist. Crust. Ins. vol. XIII, p. 209; *Biorhiza aptera*, Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 6, T. I, f. 2;—Adler, 1881, in «Zeitschr. f. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 192; — Weismann, 1882, in «Beitr. Festgabe Henle» p. 89;— Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», vol. XXII, p. 62;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68 suppl., p. 211; — Cameron, 1893, Monogr. British. phytoph. Hym., vol. IV, p. 118, t. 3, f. 4; t. 15, f. 9; t. 17, f. 8; — *Apophyllus apterus*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», vol. II, p. 193; — *Heterobius apterus*, Guérin-Méneville, 1865, in «Rev. Mag. zool.», ser. 2, v. 17, p. 138; *Biorhiza aptera* Bosc. in Grevillius und Niessen «Zoocecidia et Cecidozoa...» fasc. III, no. 72; Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 246.

Galele produse de această insectă sunt printre cele mai răspândite în ţara noastră şi în toată Europa. In primele zile ale lui Aprilie se observă pe stejari muguri terminali sau laterali transformaţi în mici masse cărnoase albe roşietice ce cresc şi ajung la dimensiunea unei nuci sau a unei cartofe, cu suprafaţa netedă, prezentând uneori bulbucături, de coloare galbenă-brună, bătând în roşietic. Galele au o consistenţă cărnoasă şi comprimate dau un suc apos. Pe secţiune se vede că structura lor e spongioasă, în afară de substanţa moale sunt bande de o substanţă mai dură, albă, care limitează camerele larvale, ovoidale, de mărimea seminţelor de cânepă, cu axul longitudinal radiar. La maturitate, pe la finele primăverii (Maiu-Iunie) suprafaţa galei se vede acoperită cu perforaţiuni prin cari ies insectele adulte. Galele rămân încă fixate pe arbore, partea spongioasă distrugându-se, rămâne numai partea lemnoasă şi camerele larvale deschise, formând o massă negricioasă de aspect buretos ce persistă pe copac până în cursul anului următor. Desvoltarea enormă a acestor gale e de sigur dăunătoare, căci împiedică desvoltarea normală a mugurilor şi creşterea arborilor. Insectele ieşite la finele primăverii din asemenea gale sunt masculi şi femele având 1,8—2,8 mm. lungime. Indivizii masculi sunt aripaţi de coloare brună deschisă cu aripele albe iar nervurile brune închise, cei femeli în genere nearipaţi, de talie mai mare ca masculii şi de coloare cevă mai închisă. Indivizii femeli, după acuplare, pătrund în pământ şi depun ouăle lor, prin înţepături, pe rădăcinile tinere de stejari, desvoltându-se pe aceste nişte gale cărnoase, aspre la pipăit, de mărimea unei cireşe, iar de sunt mai multe la un loc formează o massă comună, de aspect neregulat, de mărimea unei nuci. Sunt de coloare galbenă brună, bătând puţin în roşietic. In interior, în massa cărnoasă, se găsesc camere larvare din cari la maturitate, toamna târziu, sau la începutul primăverii următoare ies insecte femele agame, mai mari ca generaţia sexuată, având 3,5—5,5 mm. lungime, cari vor atacă muguri terminali producând forma precedentă de gală. Această formă agamă a fost descrisă sub

numele de *Cynips aptera* şi celelalte denumiri amintite de sinonime. După părăsirea insectelor, galele iau aspectul buretos, sunt dure şi de coloare brună-neagră.

Am întâlnit această gală sub ambele ei forme pe următoarele specii de stejari: Gorun (*Quercus pedunculata* Ehrh.), Stejar (*Q. sessiliflora* Smith) şi Tufan (*Q. pubescens* Willd) în următoarele localităţi: Copou, Pester, Aroneanu, Stânca, Ungheni, Tomeşti, Bucium, Galata, Vişan, Podul-Iloaiei (Iaşi); Guranda, Ştefăneşti, Cucuteni (Botoşani); Dorohoiu; Grajduri, Bârnova, Munteni (Vasluiu); Crasna (Fălciu); Paşcani (Suceava); Onişcani, Galbeni (Roman); Racova, Bereşti, Fântânele, Valea-Seacă, Faraoani, Buhociu, Tamaşi, Blăgeşti, Mânăstirea Caşin, Oneşti, Moineşti, Luncani (Bacău); Buhuş, Români, Silişte, Roznov, Budeştii-Precistei, Bălţăteşti, Agapia, Văratec, Mânăstirea Neamţ (Neamţ); Adjud, Urecheşti (Putna); Tulcea, Malcoci, Curcuz, Mânăstirea Cocoş, Isaccea (Tulcea); Comana (Vlaşca); Periş, Ciocăneşti, Pasărea, Brăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni, (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Potcoava (Olt); Piatra-Olt, Drăgăneşti, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

198. **Blennocampa pusila** Klug.

Sinonime şi citaţiuni. Tenthredo (Allantus) pusilla, Klug, 1814, in «Magaz. Ges. naturf. Fr. Berlin», v. VIII, p. 71, n. 52; — Bouché, 1846, in «Stettin. entom. Zeitg.», v. VII, p. 290; — Kriechbaumer, 1884, Klugs ges. Aufs. Blattwesp., p. 116; — *Selandria pussila*, Stephens, 1835, Ill. Brit. Entom. Mandib., v. VII, p. 52; — Vollenhoven, 1861, «Tijdschr. v. Entom.», v. IV, p. 79; — id., 1865, in «Zoologist» v. XXIII, p. 9830; — *Selandria (Blennocampa) pussila*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. natur. Ver. preuss. Rheinl.», v. XXIV; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 221; — *Tenthredo (Blennocampa) pusilla*, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt-und Holzwesp., p. 267; — *Blennocampa pusilla*, Thomson, 1870, Opusc. entom., p. 285; — Cameron, 1873, in «Entom. M. Magaz.», v. X, p. 113; — Cameron, 1882, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. I, p. 253; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 248, n. 740, 741; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 137; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 538; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1613.

Foliolele de Trandafir cultivat (*Rosa centifolia* L.) şi de Trandafir sălbatec (*Rosa canina* L.) prezentă marginile lor îndoite în lung către faţa inferioară, până în vecinătatea feţei inferioare a nervurii mediane. Sub fiecare margine îndoită, se găseşte câte o larvură verzuie cu capul brun închis.

Localităţi: Iaşi, Pester, Vişan, Ciurea (Iaşi); Fântânele (Bacău); Piatra (N.).

199. **Cynips amblycera** Giraud.

Citaţii. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 347; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 21, t. 3, f. 25; — Wachtl, 1879, «Mith. forstl. Oesterr.», v. II, p. 97; — Kieffer, 1899—1900, in André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 555; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 89; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 235; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 418.

Pe vârful rămurelelor tinere, sau în locul mugurilor axilari de *Quercus sessiliflora*, se văd două sau mai multe mici conuri lemnoase reunite şi concrescute prin baza lor, provenind din transformarea mugurilor. Conurile sunt ascuţite, au 4—6 mm. înălţime şi sunt de coloare cenuşie brună. In interior există o cameră larvară ovoidală dispusă transversal. După ieşirea insectei se observă un orificiu lateral.

Observat în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt şi la Vârciorova (Mehedinţi).

200. Cynips caliciformis Giraud.

Citaţii. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien.», v. IX Abh., p. 339;— Mayr 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 21, t. III, f. 24;—Kieffer, 1889—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 561;— Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 233;—Trotter, 1903, Galle della pen. Balcanica e Asia minore, p. 54;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 421.

Pe ramuri tinere de *Quercus sessiliflora* Smitd, şi *Quercus pubescens* Willd. la subsuoara peţiolului frunzei, cecidie de contur aproape sferoidal, având 5—12 mm. diametru, dură, având scoarţa cu suprafaţa împărţită prin şanţuri în segmente cu contur poligonal şi cari segmente prezentă câte unul sau două mameloane şterse. Suprafaţa e de coloare gri-albă uşor brună, coloare datorită pubescenţei, scoarţa spre interior e brună, apoi urmează peretele lemnos şi în mijloc camera larvară voluminoasă.

Găsit la Comana (Vlaşca) şi în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

201. Cynips calicis. Burgsdf.

Sinonime şi citaţiuni: Cynips quercus calicis, Burgsdorff, 1783, in «Schrift. Berlin Ges. naturf. Fr.», IV, p. 5, taf. II, fig. 8—9.— Malpighi, 1679, Anat. plant., v. 2, p. 38, f. 57. — Ratzeburg, Forst-Ins., v. 3, p. 56; T. Hartig, 1840, Z. Ent. Germar, v. 2, p. 187. — Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 64, taf. VII, fig. 90.— Hieronymus, 1890, Beitr. Europ. Zoocecid., p. 212.— Thomas, 1893, Forstl. Z. München, v. 2, p. 272. — Kessler, 1895, Abh. Ver. Kassel, v. 40, p. 15—40.— Beijerinck, 1896, Arch. neerland., vol. XXX, p. 387 pl. XVI—XVIII; Kieffer, 1899—1900 in André, Spec. Hym. Eur. v. VII, 1, t. 16, fig. 1.— *Diplolepis quadrum* Fabr., Bertolini. Mem. Acc. Sc. Ist. Bologna, 1872, Ser. III, t. II, p. 333, tav. I;— Trotter A. et Cecconi G. 1900, «Cecidotheca italica» fasc. II, n. 33; Houard C., 1908, «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 214.

Se ştie prin cercetările lui *Beijerinck,* 1896, că această specie prezintă o curioasă generaţie alternantă, anume: sunt două forme sexuate, ce alternează regulat, trăind în stare de larvă fiecare pe o specie deosebită de stejar; aceste forme erau considerate mai înainte ca specii deosebite, anume: *Andricus cerri,* Beijerinck, de care formă masculi şi femele se întâlnesc în cursul lunii Maiu şi după acuplare femelele depun ouăle lor în fructul tânăr al Gorunului, *Quercus pedunculata* Ehrh., între cupă şi ghindă. Pe socoteala fructului şi mai ales din regiunea inferioară şi internă a cupei se desvoltă una sau mai multe gale verzui şi glutinoase, cari ajungând mature sunt brune şi lemnoase, având 1—2 cm. înălţime, de formă tronc-conică, prezentând creste şi colţuri bine desvoltate, separate prin depresiuni adânci. La vârful galei se observă un orificiu, căruia îi urmează un canal circular şi apoi o cameră centrală mai voluminoasă, în care găsim un cocon ovoidal brun, conţinând o larvă apodă albă (3 mm. lungime pe 2 mm. lăţime).

Toamna aceste gale cad pe pământ unde rămân în cursul iernii, iar la începutul primăverii (acelaş an sau anul următor) ies din aceste gale insecte lungi de 3,8—5,3 mm. galben-roşietice: *Cynips calcis* Burgsdf. Aceste depun ouăle lor în florile mascule de Cer: *Quercus cerris* L. la suprafaţa anterelor determinând pe acestea mici gale ovoide lungi cam de 2 mm. şi late de 1 mm., cu peretele subţire, verzi mai întâiu, apoi brune. Din aceste gale de pe inflorescenţele de cer ies în luna Maiu insecte mai mici lungi de 1,25—1,50 mm., negre, masculi şi femele: *Andricus cerri,* cari după acuplare depun ouăle lor în fructul de Gorun, determinând gala descrisă la început.

Localităţi: Comana (Vlaşca); Pasărea, Brăneşti, Periş, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt (Romanaţi).

202. **Cynips caput-medusae**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Hartig, 1843, in «Zeitschr. f. Entomol.», v. IV, p. 401;— Mayr, 1871, Mitteleur. Eichengallen, p. 30, n. 89, taf. VII, fig. 89;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 230;— Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur., v. VII 1, t. 14, f. 10, p. 544; — *Cynips gallae cristatae*, Henschel, 1876, in «Leitf. Best. schädl. Ins.», ed. II, p. 225;— Darboux et Houard, 1907, in «Nouvelles Archives du Muséum d'Hist. nat.», 4 série, T. IX, p. 194;— Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 132;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 212;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich» Cynipidae, p. 435.

Gală întâlnită pe Tufan *(Quercus pubescens* Willd), Stejar *(Q. sessiliflora* Smith.); Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.), având aspectul unei motâlci de mărimea unei nuci sau a unui pumn, compusă din filamente groase radiare ramificate şi încâlcite. Aceste filamente, de coloare brună, s'au desvoltat la suprafaţa unui disc central format pe laturea cupei fructului tânăr; acest disc bazal conţine o cameră în care se află o gală internă cu pereţii subţiri de mărimea unei seminţe de cânepă, sau a unui bob de mazere. Galele aceste cad către toamnă pe pământ şi insecta iese din ele la începutul primăverii anului al doilea.

Localităţi: Comana (Vlaşca); Paserea, Brăneşti, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

203. **Cynips collaris**, Hartig.

(vezi *Andricus curvator curvator* Hartig).

204. **Cynips conglomerata**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. 9 Abh., p. 344;— Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 17, t. 2, f. 20;— *C. cincta*, Hartig, 1879, in «Allg. Forst-Iagd-Zeit.», v. 55, p. 265;— Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 213;—Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 240;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 424.

Galele provin din muguri terminali şi laterali de pe ramuri tinere de Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith.), Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan *(Q. pubescens* Willd); ele sunt sferice având mărimea bobiţelor mici de poamă şi sunt de obiceiu reunite câte mai multe, înfăţişându-ne uneori aspectul unui strugure. Galele au 7—10 mm. diametru. Tinere sunt verzi închise, adulte gri-brune-închise, suprafaţa prezentând mici neregularităţi. Pe secţiune se observă o scoarţă şi un parenchim intern lemnos, poros în care se găseşte săpată camera larvală către polul superior al galei. Galele sunt mature toamna când ies şi insectele.

Localităţi: Tulcea, Malcoci, pădurea Curcuz, Mânăstirea Cocoş, Isaccea, Nicoliţel (Tulcea); Paserea, Brăneşti, Ciocăneşti, Periş (Ilfov); Comana (Vlaşca); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Potcoava (Olt); In pădurea Sarului lângă Piatra-Olt, Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

205. **Cynips conifica**, Hartig.

Citaţiuni. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 402;— Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 13, t. II, f. 12;— Kieffer, 1898—1900, in «André Spec.

Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 10, f. 5, p. 518; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia minore, p. 54; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 231; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 417.

Pe ramuri de unu sau doi ani de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* şi *Q. pedunculata* se găsesc gale provenind din muguri, conice având 6—12 mm. înălţime şi un diametru bazal cam de aceeaş mărime. Galele sunt lemnoase, prezintă la suprafaţă dungi longitudinale, coloarea gri-brună, pubescente şi prin baza lor îmbrăţişează puţin ramul. In interior, către bază, se găseşte o gală internă albă lemnoasă.

Găsit la Comana (Vlaşca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova) şi în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

206. **Cynips coriaria** Hartig.

Sinonime şi citaţii. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar.», v. 4, p. 421; — Haimhoffen, 1867, in «Verh. Ges. Wien», v. 17, p. 527; — Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 19, t. 3, fig. 22; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 226; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 430.

Galele produse de această insectă provin din transformarea mugurilor, au forma unor masse emisferice mamelonate la suprafaţa convexă şi mameloanele terminate cu prelungiri conice striate, drepte sau încovoiate, uneori confluente câte două. Au un diametru de 1—2 cm. şi o înălţime de 1—1,5 cm. Galele adulte sunt de coloare brună şi prezentă un mare număr de orificii corespunzând lojelor interne.

Am întâlnit asemenea gale pe Tufan (*Quercus pubescens* Willd), Stejar (*Q. sessiliflora* Smith), Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.) în următoarele localităţi: Paserea, Ciocăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Buda (Prahova); Piatra-Olt.

207. **Cynips coronata** Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips glutinosa forma *coronata*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien.», v. IX Abh., p. 343; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 18; — *Cynips coronaria*, Stefani, 1898, in «Naturalista siciliano» Nuova ser., v. II, n. 5—8, p. 160; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 532; — Houard, Les Zoocécidies, T. I, p. 228; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 431.

Pe ramuri tinere de *Quercus pubescens* se întâlneşte uneori în locul unui mugure o gală lemnoasă dură, de formă conică, fixată prin vârf, cu baza în sus, având 6—10 mm. înălţime, iar diametrul superior cevă mai desvoltat. Coloarea brună, mijlocul feţei superioare e cevă mai adâncat, de coloare mai închisă şi strălucitoare. Pe circumferinţa bazei se observă o coroană de 5 prelungiri în formă de coarne, lungi de 5—7 mm. sucite în sus sau în jos. Spre interior, la baza acestor prelungiri, se observă câte un tubercul puţin proeminent formând a doua coroană. In interior o gală internă rotundă.

Observat la Comana (Vlaşca).

208. **Cynips corruptrix** Schlechtd.

Citaţiuni. Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 339; — Wachtl, 1879, in «Mitth. forstl. Versuchsw. Oesterr.», v. II, p. 97; — Kieffer, 1898—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 577; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 487; — Houard, 1908, Les Zoocécidies T. I, p. 236; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 422.

Gală lemnoasă ce se întâlneşte la extremitatea ramurilor tinere, provenind dintr'un

mugure ce rămâne împiedecat în creştere şi umflat. Înălţime 3—5 mm. aspect mamelonat, suprafaţa netedă, coloarea scoarţei gri-brună, în interior o gală internă dură.

Găsit pe Gorun *(Quercus pedunculata* Ehrh.) la Comana (Vlaşca) şi Vârciorova (Mehedinţi).

209. **Cynips gallae-tinctoriae** Ol.

Sinonime şi citaţiuni. Diplolepis gallae tinctoriae, Olivier, 1791, in «Enc. méth.», v. VI, p. 280; — *Cynips gallae tinctoriae*, Ratzeburg, 1844, Forst-Ins., v. III, p. 56, t. 5, f. 12;—*C. tinctoria*, Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», vol. IV, p. 400;— Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 15, t. 2, f. 17; — *Cynips tinctorum*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», vol. XXIV, p. 59; — *Cynips tinctoria*, Kieffer in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, t. XIII, fig. 5, p. 566; — *C. gallae-tinctoriae*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 420 ; — *Cynips tinctoria,* Houard, 1908, in Les Zoocécidies», T. I, p. 305—306.

Gale mai mult sau mai puţin sferice, derivând din muguri laterali, asemănându-se ca formă cu galele de *C. hungarica*, dar fiind mai mici, având 1,3—2 cm. diametru. Sunt dure, de coloare verde-gri-brună bătând puţin în galben la maturitate şi având la suprafaţă nodozităţi dispuse neregulat şi unite între ele prin creste şterse. Pe secţiune se vede substanţa internă dură, de coloare verde brună, închisă, iar în mijloc gala internă intim unită cu restul substanţei galei; aceastâ gală internă e mai dură, de consistenţă lemnoasă şi de coloare albă. Insectele ies la finele toamnei, săpând un canal prin substanţa scoarţei.

Am găsit asemenea gale pe Tufan *(Quercus pubescens* Willd.) la Comana (Vlaşca) şi Buda (Prahova).

210. **Cynips globuli** Hartig.

(Vezi *Andricus inflator* Hartig).

210 bis. **Cynips hungarica** Hartig.

Citaţiuni. Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar», v. IV, p. 403; — Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 15; — Kieffer, 1898—1900, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 552; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 433, n. 26; — Houard, 1910, Les Zoocécidies, T. I, p. 234.

Unii muguri de Gorun *(Quercus pedunculata* Ehrh.) se transformă în gale brune lemnoase, sferice de mărimea unei nuci, prezentând la suprafaţă vârfuri ascuţite rare, legate între ele prin creste şterse. Gala prezentă o cavitate centrală voluminoasă, în care se găseşte o gală internă ovoidă cu pereţi subţiri, fixată printr'un singur punct la restul peretelui.

Localităţi: Buda (Prahova); Buftea (Ilfov); Comana (Vlaşca).

211. **Cynips Kollari** Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Hartig, 1842, in «Zeitschr. f. Entomol.», IV, p. 403; — *Lacaze-Duthiers*, in «Ann. Sc. Nat., Bot., ser. III, vol. 19, p. 291;— Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau, v. 17—18, p. 177, 186, 240; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengall., p. 16, taf. II, fig. 18; — Beijerinck, 1882, «Verh. Ak. Amsterdam, v. 22, p. 37; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 214; — Cameron, 1893, Monogr, Brit. phytoph. Hym., v. 4., p. 112; — Kieffer, 1899—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 13, f. 1; — *Cynips hispanica*, T. Hartig. 1856, in «Rosenhauer, Th. Andalus., p. 373; — *Cynips quercus gemmae* Christ.,

1791, in «Naturg. Ins., p. 469;— Trotter e Cecconi, 1899, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 37; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 234.

Gale provenite din muguri, sferice având cam 2 cm. diametru, netede sau prezentând uneori mici nodozităţi, de coloare galbenă-brună. In mijlocul galei o lojă sferică în jurul căreia parenchimul e dispus radiar. Galele mature prezentă un orificiu lateral, pe unde iese insecta în toamna aceluiaş an sau la începutul verii anului următor.

Găsită pe Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith), pe Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) şi pe Tufan *(Quercus pubescens* Wild.) în următoarele localităţi: Ciocăneşti, Periş, Pasărea, Brăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlaşca); Vişan, Pester, Podul-Iloaei (Iaşi); Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Onişcani (Roman); Letea, Bahociu, Fântânele, Bereşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Buhalniţa, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Tulcea, Malcoci, Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); In pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Drăgăşani (Vâlcea); Priopcea (Tulcea).

212. **Cynips lignicola**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Hartig, 1840, Ueber die Familien der Gallwespen, in «Germar's Zeitschr.» II; ibid., 1843, t. IV, p. 402, n. 5; — Mayr, 1870, Mitteleurop. Eichengallen, p. 16, taf. 2, f. 19; — Mayr. 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 30;— Hieronymus, 1890, Beitr. europ. Zoocecid. in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 214; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa impr. prov. Rhenanae», fasc. II, No. 47; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 83; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 239; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae.

Galele produse de această insectă provin din transformarea mugurilor axilari sau terminali de Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith.), Tufan *(Q. pubescens* Willd.) şi Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.). Galele tinere sunt de coloare verde închisă, au aspectul de mici smochine, prezentând mici asperităţi la suprafaţă. Pe secţiune se vede că gala e formată de un parenchim dur roş închis, către bază însă acest parenchim prezentă o coloare mai deschisă şi pe socoteala acestei regiuni se desvoltă camera larvară. Gala adultă e lemnoasă, sferică, având 8—12 mm. diametru, acoperită de o epidermă gri-cenuşie prezentând pete închise datorite ruperii acestei epiderme. Camera larvară se găseşte în regiunea bazală, către punctul de inserţie, şi oriliciul de ieşire se observă de asemenea către bază. Insecta perfectă părăseşte gala pe la finele primăverii anului următor.

Localităţi: Curcuz, Tulcea, Isaccea, Nicoliţel, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlaşca); Paserea, Brăneşti, Periş, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Leordeni (Muscel), Potcoava (Olt); Piatra-Olt, Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi); Mânăstirea Caşin (Bacău); Priopcea (Tulcea).

213. **Cynips renum**, Hartig.

(vezi *Trigonaspis magaptera* Panz).

214. **Cynips Sieboldi**, Hartig.

(vezi *Andricus testaceipes testaceipes*, Hartig.

215. **Cynips tozae**, Bosc.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips quercus-tozae, Bosc. 1792, in «Journ. d'Hist. nat., v. II, p. 154, taf. 32, f. 1—3; *Cynips-quercus tojae,* I. C. Fabricius, 1793, in

«Ent. syst.», v. 2, p. 102; *Diplolepis q.t.*, Latreille, 1805, in «Hist. Crust. Ins.», v. 13, p. 206; Kieffer, 1898, in «Wien. ent. Zeit.», v. XVII p. 261; *Cynips argentea*, Hartig, 1843, in «Z. Ent. Germar.», v. 4, p. 401; Mayr, 1882, Mitteleurop. Eichengallen, etc. p. 14, taf. II, fig. 15; Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl. p. 228; *Cynips rosenhaueri*, Hartig, 1856, in «Rosenhauer, Th. Andalus., p. 373. *Diplolepis quadrum*, Fabr., 1873, Bertolini «Mem. Acc. Sc. Instit. di Bologna», ser. III, t. II, p. 333, tav. III; Lacaze-Duthiers, 1853 «Ann. Sc. Nat.» sér. Bot. pl. XVII; Trotter e Cecconi, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 40; Houard, 1908, in: Les Zoocécidies...» T. I, p. 232.

Determină gale provenite din transformarea mugurilor de Stejar; aceste gale sunt mai mult sau mai puțin sferice având 2—4 cm. diametru, prezentând o proeminență conică apicală, la o distanță de care se găsesc dispuse în cerc alte nodozități mai mici. Coloarea brună-cenușie. In centrul galei e o cameră larvală unică, dispusă transversal și în care către toamnă se observă un cocon ovoid galben-brun, atașat la niște pedicule de pe peretele inferior și superior al camerei. Insecta iese în primăvara anului al doilea.

Gale de acestea am găsit pe: Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith), pe Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) și pe Tufan *(Quercus pubescens* Willd.) în următoarele localități: Comana (Vlașca); Buda (Prahova); Paserea, Brănești, Ciocănești (Ilfov); Mânăstirea Cașin (Bacău); Piatra-Olt, Mierlești (Olt); Priopcea (Tulcea).

216. **Cynips truncicola**, Giraud.

Citațiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 345; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 12, t. II, f. 11; — Kieffer, 1898—1900, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 10, f. 7, p. 542; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 233; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia minore, p. 64; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 435.

De pe scoarța trunchiului sau ramurilor de Stejar, Gorun și Tufan *(Quercus sessiliflora, Q. pedunculata* și *Q. pubescens)* și provenind din transformarea mugurilor, se văd proeminând mici gale dure, de formă conică turtită sau puțin globuloasă, având baza fixată mai mult sau mai puțin plană iar vârful ascuțit. Ele au 6—10 mm. diametru. Galele prezentă o coloare albie datorită faptului că suprafața lor e acoperită de peri albi foarte fini. Se vede apoi că scoarța lor e împărțită prin șanțuri profunde în segmente poligonale, iar segmentele ce converjază către vârf au o formă aproape triunghiulară și puțin alungită în direcția vârfului. Discurile acestea prezentă în centrul lor o proeminență către care converjază vârci și șanțuri mai mici. Pe secțiune se constată că scoarța în afară de suprafață e brună și apoi dăm de peretele lemnos alb, a cărui suprafață e rugoasă, iar în interior limitează o cameră larvală relativ voluminoasă.

Localități: Comana (Vlașca); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Pitești și în Pădurea Sarului lângă Piatra-Olt.

217. **Cynips vesicatrix**, Schlechtd.

(vezi *Neuroterus numismalis* Fourc.).

218. **Diastrophus rubi**, Bouché.

Sinonime și citațiuni. Cynips rubi, Bouché, 1834, Naturg. Ins. p. 163; — *Diastrophus rubi,* Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 211, 247; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.—

Gallen, p. 14;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 245;— Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 327; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 659; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 517; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1617.

Ramurile de Smeură *(Rubus idaeus* L.), şi de Mură *(R. fruticosus* L.), prezentă uneori umflături fusiforme, mamelonate puţin la suprafaţă, cu scoarţa netedă, având unul sau mai mulţi cm. lungime şi 0,5—1 cm. lărgime. Pe secţiune se constată un mare număr de camere larvare rătunzite, situate către suprafaţă şi conţinând fiecare câte o larvă albă.

Localităţi: Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Brateş-Tarcău şi Schitu-Durău, (Neamţ).

219. **Diplolepis agama**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips agama, Hartig. 1840, in «Z. Ent. Germar.» v. II, p. 188; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta agama*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 37; t. V, f. 52; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 215; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 126; — Kieffer, 1899—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 626; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 255; — *Diplolepis agama*, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 352.

La faţa inferioară a frunzelor de *Quercus pedunculata* şi *Q. sessiliflora*, fixate printr'un singur punct de o nervură secundară, se întâlnesc în timpul verii mici gale verucoase, sferice, având 2—4 mm. diametru, de coloare galbenă brună. Galele au peretele relativ dur şi gros şi o singură cameră larvală centrală.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Mânăstirea Caşin (Bacău).

220. **Diplolepis divisa**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată: *Spathegaster verrucosus* Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 389;—Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 50, t. VI, f. 73; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 191, t. 11, f. 16-a; — *Dryophanta verrucosa*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 218; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.» v. IV, p. 127;—Kieffer, 1898—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 622;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 261. Generaţia agamă. *Cynips divisia,* Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 188; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta divisia*, Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 37, t. V, f. 51; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. XI, f. 16-a; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 219; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 127; — Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 638; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 255; *Diplolepis divisa*, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich» Cynipidae, p. 349.

Primăvara pe frunzele tinere de stejari, la extremitatea unei nervuri se poate găsi o gală mică de forma unui bastonaş având 3—5 mm. lungime şi 2—2,5 mm. lărgime, de coloare verde gălbue bătând puţin în roşietic, cu suprafaţa granuloasă. Gala e uniloculară; ea e matură pe la finele lui Main, când prezentă un orificiu superior şi lateral. Din asemenea gale ies insecte masculi şi femele având 2—2,7 mm. lungime (generaţia sexuată: *Spathegaster verrucosus).* Femelele după acuplare depun ouăle lor la faţa inferioară a frunzelor aceloraşi specii de stejari *(Quercus pedun-*

culata, Q. sessiliflora şi *Q. pubescens)* şi anume în nervurile secundare determinând nişte gale cărnoase, relativ tari, de mărimea unui bob de mazere, dar conturul nu e tocmai sferoidal ci mai mult elipsoidal, puţin turtit uneori la cei doi poli. Gala e fixată printr'un singur punct de nervură şi are 5—7 mm. ca diametru mare, transversal şi 4—5 mm. înălţime. E netedă strălucitoare, prezentând un număr restrâns de tubercule puţin proeminente. Coloarea e galbenă brună, bătând puţin în roşietic. Pe secţiune se constată că peretele galei e relativ subţire având cam 1 mm. grosime, structură radiară şi camera larvară relativ voluminoasă. Galele acestea se întâlnesc în timpul verii, sunt mature la finele toamnei şi insectele ce ies din ele la începutul primăverii viitoare, reprezintă generaţia agamă *(Diplolepis divisa)* şi înţepând mugurii foliari vor determină galele precedent descrise.

Am întâlnit asemenea gale în următoarele localităţi: împrejurimile Iaşilor, la Buhalniţa şi Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); la Mânăstirea Caşin (Bacău); la Comana (Vlaşca); în împrejurimile Mânăstirii Cocoş (Tulcea); Leordeni (Muscel).

221. **Diplolepis lenticularis**, Ol.
(vezi *Neuroterus quercus-baccarum quercus-baccarum* L).

222. **Diplolepis longiventris** Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Spathegaster similis*, Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. 11, f. 15 a; Beyerinck, 1883, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 101; — *Dryophanta similis*, Mayr, 1882; Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 35; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 215; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 124; — Kinffer, 1898—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 11, f. 11; t. 13, f. 13; p. 624; Houard, 1908, in «Zoocécidies . . .» T. I, p. 238; — *(Spathegaster similis* Adl.) in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 348.

Generaţia agamă. *Cynips longiventris*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar.» v. II, p. 188; — Lacaze-Duthiers, 1853, in «Ann. Sc. nat. ser. Bot.», ser, 3, v. XIX, p. 303; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta longiventris*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 36, t. V, f. 50; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 190, t. 11, f. 15; — Fockeu, 1889, Contrib. Hist. Galles, p. 92; Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 216; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 124; — Kieffer, 1900—1901 in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 628, t. 19, f. 1; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 254; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», f. VI, n. 129; — *Diplolepis longiventris*, Hartig, in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 348—349.

Primăvara se observă pe scoarţa trunchiurilor de Stejar şi Gorun *(Quercus sessiliflora* Smith şi *Q. pedunculata* Ehrh.), către bază, sau rareori pe mugurii adventivi de pe ramurile superioare, gale ovoidale mici, prezentând câţivă solzişori la bază, cu vârful ascuţit, având 2 mm. înălţime, de coloare verde cenuşie, păroase, cu peretele relativ subţire, iar în interior o cameră larvară voluminoasă. Din aceste gale, pe la finele lui Maiu ies insecte mascule şi femele, având 2—2,7 mm. lungime, (generaţia sexuată: *Spathegaster similis).* Femelele, după acuplare, depun ouăle lor în nervurile secundare, la faţa inferioară a frunzelor aceloraşi specii de stejari, determinând nişte gale sferice sau sferice turtite, având 6—10 mm. diametru, fixate printr'un singur punct de nervură, de consistenţă dură, de coloare roşietică cărămizie închisă, verde sau cafenie, învrâstate însă de brâe sau bande cu contur nere-

gulat, puţin proeminente, albe sau gălbui, sau grupe de mici tubercule şi granulaţii de coloare galbenă-albie. Pe secţiune se vede în interior un ţesut spongios dur şi în mijloc o cameră larvală ovoidală. Asemenea gale se observă în tot cursul verii şi sunt mature toamna prin Octomvrie. Insectele (generaţia agamă: *Diplolepis longiventris)* îşi perforează un tub până sub epiderma galei, rămânând acolo până în primăvară, sau în zile frumoase de iarnă, când ies şi înţepând mugurii rudimentari de pe scoarţa trunchiului vor produce gala precedent descrisă. Insectele de această generaţie sunt mai mari, având 2,9—3,6 mm. lungime.

Localităţi: Pester, Vişan, Bucium, Ciurea, Ungheni, Podul Iloaiei (Iaşi); Bârnova, Grajduri, Căueşti (Vasluiu); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Mânăstirea Neamţ, Agapia, Văratic, Bălţăteşti, Buhalniţa, Schitu Durău, Mânăstirea Bistriţa, Buhuş (Neamţ); Galbeni, Onişcani (Roman); Bereşti, Racova, Blăgeşti, Gârleni, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Faraoani, Mânăstirea Caşin (Bacău); Tulcea, Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Periş, Ciocăneşti, Pasărea, Brăneşti, (Ilfov); Comana (Vlaşca); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Potcoava, (Olt); Piatra-Olt; Drăgăşani, Călimăneşti, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

223. **Diplolepis quercus-folii. L.**

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Spathegaster Taschenbergi*, Schlechtendal, 1870, in «Ent. Zeit. Stettin», v. XXXI, p. 391; — Mayr, 1770—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 36, t. VII, f. 96; — Ormerod, 1877, in «Entomologist», v. X, p. 43; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 188, t. 11, f. 14-a; t. 12, f. 5-a; — *Cynips (Spathegaster) Taschenbergi*, Kaltenbach, Pflanzenfeinde, p. 674; — *Dryophanta Taschenbergi*, Mayr, 1881, Eur. Arten gallenbew. Cynip, p. 35; Beyerinck, 1883, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 98, t. 3, f. 35—41; Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 217;— Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym. v. IV, p. 122; — Kieffer 1897—1901, in «André Spec. Hym. Eur.» v. VII, 1, t. 4, f. 7; t. 13, f. 11,12, p. 623; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies» v. I, p. 238; — *(Spathegaster taschenbergi* Schlechtd.) in Dalla Torre und Kieffer, Das Tierreich», Cynipidae, p. 346.

Generaţia agamă. *Cynips quercus folii*, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. X, p. 553; — *Cynips folii quercus*, Gleditsch, 1774, Einl. Forstwiss., v. I, p. 658; — *Diplolepis scutellaris* + *D. q. folii*, Olivier, 1791, in Enc. méth., v. VI, p. 280; — *Cynips scutellaris*, 1863, Schenck, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; — *Dryophanta scutellaris*· Mayr, 1870 — 71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 35, t. V, f. 48; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 186, t. 11, f. 14; t. 12, f. 5 — *Diplolepis gallae inedoniformis* + *Cynips gallae cerasiformis*, Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 36, f. 6; p. 38, f. 10; — *Cynips folii*, Hartig, 1840, in «Z. ent. Germar», v. II, p. 187; — *Diplolepis folii*, Duméril, 1860, in «Mém. Ac. France» v. XXXI, p. 964; — *Dryophanta folii*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX, Abh., p. 336; — Beyerinck. 1883, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 95; — Focken, 1889, Contr. Hist. Galles, p. 83, f. 17—18; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 217; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 122; — Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 6, p. 630; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 253; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 90;— *Diplolepis quercus-folii L.* in Dalla Torre und Kieffer, 1910, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 346.

In cursul lunii Aprilie, se observă pe scoarţa stejarilor comuni: *Quercus sessiliflora* şi *Q. pedunculata* nişte mici corpuri ovoidale, având 2—3 mm. înălţime şi 1—1,5 mm. diametru transversal, de coloare roşietică-violetă-închisă, acoperite de mici peri albi. La bază se văd câţivă solzişori. Pe secţiune se vede un perete subţire, iar în interior un ţesut moale ce-i consumat de larvă, aşă că rămâne o cameră larvară voluminoasă. Din aceste gale ies insecte pe la finele lui Maiu şi în primele zile ale lui Iunie, fiind indivizi masculi şi femele, având 2—2,7 mm. de lungime (generaţia sexuată, *Spathegaster Taschenbergi).* După acuplare, femelele depun ouăle lor pe nervurile frunzelor de Stejar, Gorun şi Tufan, la faţa inferioară, determinând nişte gale sferice mari, având până la 2 cm. diametru, cărnoase, formate din o peliţă rezistentă la exterior şi dintr'un parenchim spongios şi mustos la interior. Gala e fixată numai printr'un singur punct de nervură. Suprafaţa e netedă şi coloarea verde-galbenă, cu roş în partea soarelui, dacă e vorba de gale de pe Gorun; coloarea e verde albicioasă, puţin sticloasă, şi suprafaţa prevăzută cu nişte mici tubercule albe, dacă e vorba de galele de pe Stejar şi Tufan. In interior se constată o cameră larvară relativ mică, mărginită de un perete propriu, de care-i alipit intim ţesutul spongios al galei. Toamna aceste gale cad împreună cu frunzele pe pământ şi în acest timp (finele lui Octomvrie) insectele sunt bine desvoltate şi au părăsit camera centrală, găsindu-se fiecare într'un canal radiar săpat până sub pieliţa resistentă a galei. Insectele sunt de coloare brună închisă, cu capul mai deschis, cu aripile transparente şi cu nervurile închise. Celula radială şi areola încunjurată de o bandă brună. Au lungime 3,4—4 mm. Asemenea insecte sunt numai femele (generaţia agamă: *Diplolepis quercus folii)* cari rămân în gale până în primele zile ale primăverii, când vor ieşi şi prin înţepăturile lor vor provocă gala precedent descrisă.

Asemenea gale sunt iarăş printre cele mai răspândite. Le-am întâlnit în următoarele localităţi: Pester, Vişan, Ungheni, Buciumi, Podul-Iloaiei (Iaşi); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Onişcani, Galbeni (Roman); Bereşti, Racova, Gârleni, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Faraoani, Mânăstirea Caşin (Bacău); Grajduri, Bârnova, Căueşti (Vasluiu); Tulcea, Isaccea, Malcoci, Mânăstirea Cocoş, Nicoliţel (Tulcea); Comana (Vlaşca); Periş, Ciocăneşti, Paserea, Brăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Potcoava (Olt); Piatra-Olt, (Romanaţi); Drăgăşani, Călimăneşti, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi); Siliştea, Buhuş, Mânăstirea Bistriţa, Buhalniţa, Schitul Durău, Mânăstirea Neamţ, Agapia, Văratec, Bălţăteşti (Neamţ).

224. **Neuroterus fumipennis**, Hartig.
(vezi *Neuroterus tricolor*, Hartig).

225. **Neuroterus furunculus**, Beyerinck.
(vezi *Andricus ostrea*, Hartig.

226. **Neuroterus glandiformis**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. «*Spathegaster glandiformis*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 365; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 65, t. VII, f. 91; — *Cynips (S.) glandiformis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 69; — *Neuroterus glandiformis*, Kieffer, 1899—1902, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 674; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 323;— Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 325.

In cursul primăverii se pot observă pe Cer (*Quercus cerris* L.), gale asemănă-

toare cu un fruct rămas rudimentar şi provenind de altfel din transformarea unui fruct tânăr. Se vede cupa acoperită de ţepi, de coloare verde închisă bătând în roşietic şi la polul superior, aproape închisă, partea corespunzătoare ghindei de coloare verde şi prezentând o mică proeminenţă apicală. Toată gala formează o massă cărnoasă nedistinctă la interior, şi în mijlocul căreia, către bază, se află câtevă camere larvare.

Observat la Comana (Vlaşca).

227. **Neuroterus minutulus**, Giraud.

Sinonime şi citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. zool. bot. Gesell. Wien, v. IX, Abh. p. 353;—Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 48, t. VI, f. 69;—Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», vol. VII, 1, p. 672, t. XVII, f. 3;—*Cynips minutulus*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 67;—*N. minutulus*, Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 25; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...», T. I, p. 335; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 323.

Gală mică sferică, având 1—1,5 mm. diametru, albă gălbuie; suprafaţa se găseşte împărţită în poligoane ce se continuă cu mici tubercule al căror vârf bate în roşietic închis. Gala e fixată prin un foarte mic pedicul pe o nervură secundară de pe faţa inferioară a frunzei de Cer *(Quercus cerris* L.). Găsită la Comana (Vlaşca), la începutul lunii Septemvrie 1910. Gala nu erà matură la această dată. Găsită de asemenea la începutul lui Noemvrie pe frunzele căzute. Gala erà acum de coloare galbenă, peretele uscat, iar în interior erà o larvă umflată mică având 1 mm. lungime, apodă.

228. **Neuroterus numismalis**, Fourc.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Cynips vesicatrix*, Schlechtendal, 1870, in Ent. Zeitschr. Stettin», v. XXXI, p. 397; — *Spathegaster vesicatrix*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 51, t. VI, fig. 74; — Prillieux, 1876, in «Ann. Sc. Nat. Bot.», v. III, p. 111; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 163, t. X, f. 3-a; — *Neuroterus vesicatrix*, Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym, v. IV, p. 137; — *N. vesicator*, Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.» v. 68 suppl., p. 224; — Kieffer, 1898—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 660, t. XI, f. 6; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 319; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 262.

Generaţia agamă. *Cynips numismalis*, Fourcroy, Ent. Paris, p. 384; — Olivier, 1790, Enc. méth., v. V, p. 787;—*Neuroterus numismalis* Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen p. 44, t. VI, f. 62;—Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 163, t. X, f. 3; — Hieronymus, 1890, Jahresber. Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 225, 234; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 137; —Kieffer, 1900—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. XIX, f. 8, p. 656; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies...» T. I, p. 258; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica» fasc. IV, n. 91; — *Neuroterus Réaumurii*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 192;—*Cynips Réaumurii*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 58; — *Cynips quercus tiarae*, Curtiss, 1843, Gard. Chron., p. 42; — *Neurotherus Réaumuri* + *N. nigricornis*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII;— *N. numismalis*, Fourc. in Dalla Torre un Kieffer, «Das Tierreich», Cynipidae, p. 319.

Primăvara se întâlnesc pe frunzele de Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith), Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan *(Q pubescens* Willd) nişte pustule formate pe so-

coteala parenchimului foliar, rotunde şi proeminând pe ambele feţe ale frunzei, având 2—3 mm. diametru şi 1—1,3 mm. înălţime. Pe faţa superioară se observă o proeminenţă centrală dela care pleacă striuri radiale. Coloarea verde deschis. In interior e o cameră larvară spaţioasă. Galele acestea sunt adulte pe la finele lui Maiu şi începutul lui Iunie, când apar insectele, generaţia sexuată, măsculi şi femele, lungi de 0,9—2 mm. *(Cynips vesicalhrix)*. După acuplare, femelele depun ouăle lor pe faţa inferioară a frunzelor aceloraşi specii de stejari, mai rar pe faţa superioară, determinând nişte gale frumoase, de forma unor mici bumbi mătăsoşi găunoşi la mijloc. Aceste gale discoide au 2—3 mm. diametru şi 1—1,5 mm. înălţime. Marginile lor sunt proeminente, iar mijlocul deprimat; consistenţa e aproape lemnoasă. Coloarea galbenă-brună, fiind acoperite de nişte peri mătăsoşi filiformi ce radiază de pe marginile depresiunii centrale. Faţa galei aplicată pe frunză e dreaptă, şi e fixată de aceasta printr'un foarte mic pedicul. In interior se află o mică cameră larvală. Galele acestea se observă în timpul verii şi toamna. Către finele lui Octomvrie cad pe pământ, se umflă, iar în primăvară ies din ele insecte având 2—2,7 mm. lungime (generaţia agamă, *Neuroterus numismalis)* şi cari prin înţepăturile lor vor produce galele precedent descrise.

Localităţi: Vişan, Buciumi, Ungheni, Copou, Stânca, Podul-Iloaiei (Iaşi); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Mânăstirea Neamţ, Agapia, Văratec, Schitu-Durău, Buhalniţa, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Bereşti, Fântânele, Racova, Blăgeşti, Mărgineni, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Grajduri, Bârnova (Iaşi); Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Comana (Vlaşca); Periş, Ciocăneşti (Ilfov); Buda (Prahova); Leordeni (Muscel); Drăgăşani, Călimăneşti, Râmnic (Vâlcea); Potcoava (Olt); Piatra-Olt (Romanaţi); Vârciorova (Mehedinţi), Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş).

229. Neuroterus quercus-baccarum quercus-baccarum, L.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată: *Cynips quercus baccarum* + *C. quercus pedunculi* (part.), Linné, 1758, in «Syst. Nat.», ed. 10, p. 553 şi 554; — *Diplolepis quercus baccarum*, Fonscolombe, 1832, in «Ann. Sc. nat.», v. XXVI, p. 197; — *Diplolepis gallae pisiformis* + *Cynips gallae concatenatae* (part.), Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», vol. I, p. 35, f. 2, p. 38, f. 11; — *Cynips interruptrix*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar.», v. II, p. 207; — Amerling, 1861, in «Lotos», v. XI, p. 127; — *Spathegaster interruptor*, Hartig, 1841, in «Z. Ent. Germar», v. III, p. 341; — *Cynips baccarum*, Blanchard, 1849, in «G. Cuvier, Règne an.», ed. 3 Ins., v. II, t. 113 f. 3; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII; Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 49, T. VI, f. 70; — Prillieux, 1876, in «Ann. Sc. nat.», ser. Bot. 6, v. III, p. 128; — Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 160, t. 10, f. 1 a; — *Neuroterus baccarum*, Mayr, 1882, Eur. Arten gallenbew. Cynip., p. 38,42; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam» v. XXII, p. 87; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 222; Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 130, t. 3, f. 1 a; — Kieffer, 1899—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 16, f. 11, p. 649; — *Dryophanta pseudodisticha*, Küstenmacher, 1894, in «Jahrb. wiss. Bot.», v. XXVI, p. 82; — *Neuroterus baccarum* L., Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .», T. I, p. 218—219, etc.; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 133; — *N. quercus-baccarum quercus-baccarum* (L), Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 317.

Generaţia agamă. *Diplolepis lenticularis*, Olivier, 1791, in «Encycl. méthod.» Insect., v. VI, p. 281, n. 7; — Walckenaer, 1802, Faune Paris, v. II, p. 31; — *Cynips longipennis*, Fabricius, 1793, Ent. syst., v. II, p. 104; *Diplolepis gallae lenticulatae*, Anthoine, 1794, in «Journ. Phys. Chim. Hist. nat.», v. I, p. 35, f. 1; — *Neurotherus Malpighii*, Hartig, 1840, in «Zeit. Ent. Germar.», v. II, p. 192; — *Cynips Malpighii*, Ratzeburg, 1844, Forst-Ins., v. III, p. 55, t. 5, f. 3; — *Neuroterus lenticularis* + *N. attenuatus* + *N. striatus*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», vol. XVII—XVIII; — *Neuroterus lenticularis*, Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 45, t. VI, f. 63; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 156; t. 10, f. 1; — Beyerinck, 1882, in, «Verh. Ak. Amsterdam», vol. XXII, p. 80, t. 2, f. 24—29; — Fockeu, 1889, Contr. Hist. Galles., p. 65, f. 8—11; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.» v. 68 suppl., p. 222; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 130, t. 3, f. 1, t. 16, f. 4; — Kieffer, 1900—1, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. XIX, f. 4, p. 652; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies . . .» T. I, p. 257; — Troter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 354; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 150, 197; — (*Diplolepis lenticularis* Ol.), Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 318.

Primăvara, de timpuriu, pe frunzele tinere de stejari, se observă atârnând pe faţa inferioară gale sferice, de mărimea unui bob mare de mazăre, sau a unei bobiţe de poamă, având 5—10 mm. diametru, albe-verzii transparente, cărnoase, cu pieliţa externă subţire, atârnând, cum am spus, pe faţa inferioară a frunzelor, dară proeminând puţin şi pe faţa superioară unde apar ca o calotă puţin proeminentă. In polul superior şi în polul inferior se observă câte un punct negru. Suprafaţa e netedă, dacă e vorba de gale de pe frunze de Stejar (*Quercus sessiliflora* Smith) sau Gorun (*Q. pedunculata* Ehrh.); cele de pe Tufan (*Q. pubescens* Willd) însă sunt acoperite de fini perişori. In centrul galei se găseşte o cavitate larvară redusă.

Uneori gala se formează pe linia mediană a frunzei şi atunci nu proemineză pe faţa superioară, alteori se formează pe tija inflorescenţei şi atunci e cevă mai mică şi de coloare roşietică. Galele sunt adulte pe la finele primăverii şi după ieşirea insectei (*Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum*) se distrug sau rămân încă câtvă timp sub forma unei masse sferice brune boţite. Asemenea insecte din această generaţie prezintă atât indivizi masculi cât şi femele. După acuplare, femelele depun ouăle lor pe frunzele aceloraşi forme de stejari, determinând nişte gale cu totul deosebite. Aceste gale lenticulare, turtite şi mai mici, păroase, se observă câte multe pe faţa inferioară a frunzelor, mai rar pe faţa superioară. Ele se observă în tot timpul verii şi al toamnei. Discurile acestea au 4—6 mm. diametru şi 1—1,5 mm. înălţime în centru. Faţa lor inferioară e plană, fixată printr'un foarte mic peduncul pe limb. Faţa superioară e conexă, mai proeminentă la mijloc, de coloare gălbuie, galbenă-verzie sau roşietică, şi e acoperită de peri stelaţi bruni. Faţa inferioară nu prezintă asemenea peri decât numai pe margine, restul e neted, observându-se o fină striaţie radială. Pe marginea discului, pe această faţă se observă o serie de pete punctiforme albe.

Galele acestea se umflă către finele toamnei devenind conice, în interior se constată acum o cameră voluminoasă şi o larvă albă având 1,5 mm. lungime. Galele se desprind de pe frunze, (15—30 Octomvrie), cad pe pământ, se umflă şi în primăvara viitoare, la început, iese din fiecare din ele o insectă femelă partenogenetică (generaţie agamă, *Diplolepis lenticularis* Ol.), şi care depunând ouă pe frunzele tinere de stejar determină formaţia galelor de forma precedent deschisă.

Acestea gale sunt de asemenea printre cele mai răspândite. Le-am întâlnit în următoarele localităţi: Pester, Stânca, Vişan, Bucium, Tomeşti, Podul-Iloaici (Iaşi); Guranda, Ştefăneşti (Botoşani); Paşcani (Suceava); Mânăstirea Neamţ, Agapia, Văratec, Schitul Durău, Mânăstirea Bistriţa, Buhalniţa (Neamţ); Galbeni (Roman); Racova, Blăgeşti, Fântânele, Mărgineni, Faraoani, Buhociu, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Grajduri, Bârnova, Munteni (Vasluiu); Tulcea, Mânăstirea Cocoş, Isaccea (Tulcea); Comana (Vlaşca); Pasărea, Ciocăneşti, Periş, (Ilfov); Leordeni, (Muscel); Buda (Prahova); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Merleşti (Olt); Piatra-Olt; Drăgăşani şi Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

230. **Neuroterus tricolor**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată. *Spathegaster tricolor*, Hartig, 1841, in «Zeitschr. Ent. Germar.», v. III, p. 341; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau» v. XVII—XVIII; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 49, t. VI, f. 71; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 165, t. 10, f. 4a; — *Cynips tricolor*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 791; *Neuroterus tricolor*, Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 223; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 133; — Kieffer, 1899—1901, in André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 5, t. 21, f. 21, p. 644; — Grevillius und Niessen, 1909, in «Zoocecidia et Cecidozoa . . .», fasc. IV, n. 99; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 313; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies». T. I, p. 264. Generaţia agamă. *Neuroterus fumipennis*, Hartig, 1841, in «Zeitschr. Ent. Germar.» v. III, p. 339; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 45, t. VI, f. 64; — Adler, 1881, in «Zeit. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 164, t. 10, f. 4; — t. 12, f. 3; — Fockeu, 1889, Contrib. Hist. galles, p. 76, f. 14—16; — Hieronymus, 1890, in Jahresber Schles. Ges., v. 68 suppl., p. 223; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.. v. IV, p. 133, t. 1, f. 1; — Kieffer, 1900—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 19, f. 5, p. 645; — *Cynips fumipennis*, Thomson, 1877, Opusc. ent., v. VIII, p. 789; — *Spathegaster varius*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII; *Neuroterus fumipennis* Hart., Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 35; — Grevillius und Niessen, 1909, in «Zooccecidia et Cecidozoa . . .» fasc. IV, n. 98; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 314; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 258.

Primăvara se observă pe frunze de Stejar *(Quercus sessiliflora* Smith), Gorun *(Q. pedunculata* Ehrh.) şi Tufan *(Q. pubescens* Willd.), gale cărnoase asemănătoare cu cele de *Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum*, dar mai mici şi păroase. Galele sunt sferice, de mărimea unui bob mic de mazăre, având 4—6 mm. diametru, atârnând pe faţa inferioară a frunzelor, dar recunoscibile şi la faţa superioară unde apar ca un mic disc. Suprafaţa galei prezintă peri albi lungi de 1—2 mm. şi cari cad la maturitate. In interior e o singură cameră larvală. Coloarea verde albie. Pe la finele lui Maiu şi începutul lui Iunie, ies insectele din aceste gale, masculi şi femele având 2—2,5 mm. lungime. Femelele, după acuplare, depun ouăle lor pe faţa inferioară a frunzelor aceloraşi specii de stejari determinând nişte gale asemănătoare cu ale generaţiei asexuate de *Neuroterus quercus baccarum quercus baccarum (Diplolepis lenticularis)*, dar mai mici având 2—3,5 mm. diametru. Galele acestea lenticulare, prinse printr'un foarte scurt pedicul de faţa inferioară a frunzei se deosebesc de cele de *Diplolepis lenticularis* şi prin faptul că marginile lor nu sunt aşă de aplicate pe frunză, şi sunt mai proeminente, aşă că

gala prezintă în adevăr forma de disc şi nu atât forma de con turtit ca cele de *Diplolepis lenticularis*. Centrul feţei inferioare a galei e şi aici mai proeminent. Coloarea e galbenă roşietică şi suprafaţa totală a galei e acoperită de peri mici stelaţi roşii-bruni. Asemenea gale se observă în timpul verii şi toamna, când cad pe pământ, se umflă, iar primăvara iese insecta partenogenetică, generaţia agamă: *Neuroterus fumipennis* Hartig, având 1,9—2,4 mm. lungime şi care prin înţepăturile ei pentru a depune ouăle, produce forma precedentă de gale, din care iese generaţia sexuată.

Localităţi: Vişan, Pester (Iaşi); Mânăstirea Caşin (Bacău); Leordeni (Muscel); Comana (Vlaşca).

231. **Pontania pedunculi**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Nematus pedunculi, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt, u. Holzwesp., p. 388; — id., 1840, in «Stettin. entom. Zeit.», v. I, p. 26; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 281; — *Nematus bellus*, Zaddach et Brischke, 1875, in «Schrift. phys. ökon. Ges. Königsberg», v. XVI; — Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 250, n. 745, id. n. 747, 750; — *N. intercus*, Dahlbom, 1844, in «Förh. sk. Naturf.», v. IV, p. 272; — *Pontania pedunculi*, Konow, in «Deutsch. Ent. Zeitschr.» v. XXXIV, p. 245; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 149; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1699.

La faţa inferioară a frunzelor de Salcie albicioasă (*Salix incana* Schrank) şi de Iovă (*S. caprea* L.) se găsesc gale de formă mai mult sau mai puţin sferică, pubescente, având 6—11 mm. diametru, înserate prin o bază relativ largă de limbul frunzei şi locul de inserţie se recunoaşte la faţa superioară prin o pată sau excrescenţă galbenă brună sau roşietică. Galele sunt de coloare albă-gălbuie sau galbenă deschisă, sau completamente albe din cauza marei desvoltări a învelişului pilifer ce formează ca o pâslă la suprafaţă (*S. incana*). Peretele galei are cam 1 mm. grosime, în interior se găseşte o larvă prezentând picioare adevărate şi falşe, de coloare verde-gălbuie, cu capul brun şi petele oculare negre. Metamorfoza are loc în pământ.

Am găsit asemenea gale pe *S. incana* în apropiere de Mânăstirea Neamţ, iar pe *S. caprea* în mai multe localităţi de pe valea Prahovei şi la Schitul Durău (Neamţ).

232. **Pontania proxima**, Lepel.

Sinonime şi citaţiuni. Cynips salicis capreae, Linné, 1767, Sist. nat., ed. 12, I, 2, p. 919; — *Cynips salicis*, Schrank, 1802, Fauna Boica, II, 2, p. 218; — *Nematus saliceti*, Dahlbom, 1835, Conspect. Tenthred. Scandin., p. 9; — *Nematus gallicola*, Stephens, 1835, Illustr. Brit. Entom. Mandib. VII, p. 36; — *Nematus Vallisnerii* Hartig, 1840, in «Stettin. entom. Zeitschr.», I, p. 26; — *Nematus Redii*, Contarini, 1852, in «Mem. Inst. Veneto», sc. IV, p. 115; — *Nematus viminalis*, Vollenhoven, 1861, Dieren v. Nederl. II, p. 323; — *Nematus gallicola*, Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 96; — id, fasc. XV, n. 361; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 248; *Pontania proxima*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 148; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1696.

Pe frunzele de Răchită (*Salix fragilis* L.), de Iovă (*S. caprea* L.) şi diferite specii de Salcie (*S. alba* L., *S. triandra* L., *S. amygdalina* L., *S. cinerea* L., *S. pentandra* L., *S. aurita* L., *S. purpurea* L., *S. viminalis* L.) se văd gale cărnoase, crescute în parenchimul frunzei, proeminând pe ambele feţe ale limbului, mai mult însă

la fața inferioară, de formă alungită, ovoidală sau reniformă, având cam 1 cm. lungime și 0,5 cm. lărgime. Suprafața e netedă, rareori se remarcă ușoare asperități. Coloarea verde gălbuie bătând mai mult în roș închis. Imprejurul galei pe limb se observă uneori un cerc galben. Peretele e relativ gros și în camera larvară neregulată se găsește o larvă verzuie sau azurie cu capul brun având 4—5 mm. lungime. Larva se metamorfozează în pământ.

Asemenea gale le-am întâlnit în mai toate părțile țerii vizitate. Citez printre localitățile notate: Socola, Buciumi, Holboca, Ungheni, Sculeni, Ciurea, Podul-Iloaiei, Târgul-Frumos, Cucuteni, Galata (Iași); Trușești, Guranda, Durnești, Ștefănești, Stânca, Lihnești (Botoșani); Drăgușeni, Pașcani, Broșteni (Suceava); Răpciuni, Bicaz, Tarcău, Schitu-Durău, Tazlău, Buhalnița, Mânăstirea Neamț, Bălțătești (Neamț); Racova, Berești, Fântânele, Letea, Buhociu, Mărgineni, Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Adjud, Bâlca (Putna); Grajduri, Bârnova (Vasluiu); Galați, Bârboși (Covurluiu); pe gârla Filipoiului (Brăila); Isaccea, Mânăstirea Cocoș, Tulcea și în diverse locuri din Deltă (Tulcea); pe malul Argeșului la Grădiștea (Vlașca); pe valea Prahovei: la Crivina, Câmpina, Sinaia, Bușteni; Curtea-de-Argeș; Leordeni (Muscel); Drăgășani, Râmnic, Brezoiu, Călimănești, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți), etc.

233. **Pontania salicis**, Christ.

Sinonime și citațiuni. Tenthredo salicis cinereae, Retzius, 1783, Gen. spec. Insect., p. 73; — *T. s. capreae*, Ström, 1788, Danske Vid. Selsk. Skrift. Nya Saml. III, p. 273; — *T. salicis*, Christ, 1791, Naturg. d. Insect., p. 453; — *Nematus gallarum*, Hartig, 1837, Fam. d. Blatt. und Holzwesp., p. 220; — *N. saliceti* var. Zetterstedt, 1838, Insect. Lappon, I, p. 351; — *N. viminalis*, Hartig, 1840, in «Stettin. entom. Zeitschr.», I, p. 26; — *Tenthredo Degeeri*, Dahlbom, 1844, in «Förh. skandin. Naturf.», v. IV, p. 237; — *Nematus aestivus*, Thomson, 1862, «Öfvers. Svensk. Vet. Akad. Förh, XIX, p. 638; — *N. Vollenhoveni*, Cameron, 1874, Scot. Natural. II, p. 296; — *N. gallarum*, Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 256, n. 765, id. n. 753, 754, 757, 759, 762, 770; — *Nematus viminalis*, Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 139; — *Pontania salicis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 149;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1698.

Pe fața inferioară a frunzelor de Răchită (*Salix fragilis* L.) și un mare număr de forme de Salcie (*S. alba* L., *S. amygdalina* L., *S. daphnoides* Vill., *S. cinerea* L., *S. pentandra* L., *S. aurita* L., *S. viminalis* L., *S. purpurea* L.) se găsesc gale sferice având de obiceiu mărimea unui bob mașcat de mazere, dar putând fi și mai mari (6—12 m. m. diametru), de formă sferică turtită sau ușor ovoidală, fixate printr'un punct pe limb având la suprafața netedă, sau prezentând uneori puține asperități sau chiar mici tubercule, de coloare albie, sau verde galbenă, sau gălbuie cu vine roșii, sau aproape în întregime roșie. Pe fața opusă a punctului de inserție (fața superioară) se recunoaște o pată rotunzită, decolorată, galbenă cu un punct negru. Peretele galei e relativ subțire, cavitatea larvală voluminoasă. In interior se găsește o larvă lungă de 10—15 mm., verde spălăcită, cu capul brun sau negru.

Localități: Vișan, Holboca, Ungheni, Sculeni, Ciurea (Iași); Stânca, Ștefănești (Botoșani); Broșteni (Suceava); Răpciuni, Bicaz, Tarcău, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Gârleni, Fântânele, Letea, Buhociu, Târgu-Ocna, Comănești, Palanca (Bacău); Galați; Tulcea: în diferite puncte din Deltă; Grădiștea (Vlașca); Crivina, Câmpina, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeș; Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Brezoiu, Călimănești, Malaia, Voineasa (Râmnic); Vârciorova (Mehedinți).

234. **Pontania vesicator**, Bremi.

Sinonime şi citaţiuni. Nematus vesicator, Bremi, 1849, in «Stettin. entom. Zeit.», v. X, p. 93; — *N. betulinus*, Brischke, 1850, in «Stettin. entom. Zeit.», v. XI; p. 409; — *N. helicinus*, Brischke, 1850, in «Stettin. entom. Zeit.», v. XI, p. 409; Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 581;—*N. vesicator*, André, 1880, Species Hym. Europe, I, p. 162 etc.; Cameron, 1882, Monogr. Brit. phytoph. Hym.», v. I; — Zaddach & Brischke, 1882, Schrift phys. ökon. Ges. Königsberg», v. XXIII, p. 171; — Hieronymus, 1891, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 supl., p. 257, n. 767; — *Pontania vesicator*, Konow, 1890, in «Deutsch. entom. Zeitschr.», v. XXXIV, p. 245; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 147; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 261, n. 1695.

Pe frunzele de Răchită-roşie (*Salix purpurea* L.) şi Răchită-de-mlajă (*S. viminalis* L.) se văd uneori umflături ovoidale mari, proeminând de o potrivă pe ambele feţe, având 1—1,5 cm. lungime, 0,8—1 cm. lărgime şi 0,5—0,7 cm. înălţime. Peretele galei e neted, subţire; coloarea verde bătând puţin în roşietic. Gala e desvoltată de o parte a nervurii mediane, ocupând mai toată grosimea limbului de această parte, cele mai de multe ori lărgimea limbului la acest nivel fiind mai pronunţată. In cavitatea galei o larvă cu picioare adevărate şi falşe, de coloare verde galbenă, cu capul brun şi câtevă petişoare închise deasupra picioarelor.

Am găsit asemenea gale în luncile de pe malul Bistriţei la Piatra şi Roznov (Neamţ); Broşteni (Suceava); Racova, Gârleni, Fântânele, Letea (Bacău); pe malul pârâului Caşin şi al Trotuşului la Caşin şi Comăneşti; în luncile Prutului la Sculeni şi Ungheni (Iaşi); pe Argeş la Grădiştea (Vlaşca) şi Leordeni (Muscel); pe Prahova şi Ialomiţa; pe malul Dunărei la Vârciorova şi în mai multe puncte din Deltă.

235. **Pontania**, (diferite specii).

Citaţiuni. Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 262, n. 1706; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 143, S. 54; — *Nematus* sp., Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XV, n. 362; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 251, n. 749.

Marginea frunzelor de Iovă (*Salix caprea* L.) e îndoită pe o întindere de 2—3 cm. la faţa inferioară şi aplicată pe aceasta. Partea îndoită nu e nici colorată deosebit şi nici îngroşată anormal. In asemenea îndoituri se găsesc larve verzi, aparţinând la diferite specii de *Pontania*.

Localităţi: Broşteni (Suceava); Schitu-Durău şi Mănăstirea Neamţ (Neamţ); pe valea Prahovei la Buşteni, Sinaia, Azuga; Călimăneşti (Vâlcea).

236. **Rhodites centifoliae**, Hartig.

Citaţiuni. Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent.», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 216; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 19; — Hieronymus, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 239; — Kieffer, 1897—98, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 266; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 542; —Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 710; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 252, n. 1609.

Gale în totul asemănătoare cu cele de *Rh. eglanteriae*, sferice având până la 6 mm. diametru, verzi-gălbui bătând în roşietic; suprafaţa galei pare cevă mai aspră fiind acoperită cu papile foarte scurte. Se găsesc pe foliolele de Trandafir cultivat (*Rosa centifolia* L.).

Localităţi: Piatra-Neamţ; Fântânele (Bacău).

237. Rhodites eglanteriae, Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hololexis eglanteriae, 1869, Förster, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX Abh., p. 333; — *Rhodites eglanteriae*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Ent.», v. II, p. 194; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 245; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen., p. 19; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 235; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 38; — Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 260; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia minore, n. 183; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 542; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 708; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1608.

Gale sferice de forma și mărimea unui bob de mazere, având 3—5 mm. diametru, fixate printr'un punct la fața superioară sau inferioară a foliolelor de trandafiri sălbateci (*Rosa canina* L., *R. spinosissima* L., *R. dumentorum* Thuill., *R. rubiginosa* L.). Galele sunt netede, rareori prezintă la suprafață puține granulații sau creste foarte fine către vârf. Sunt de coloare roșietică, sau verde galbenă cu vine roșietice. Peretele e subțire și cavitatea larvară mare găzduește o larvă albă. Uneori asemenea gale sunt fixate pe pețiolul frunzelor, pe scoarță, pe sepale sau pe filamentele galei de *Rhodites rosae*. Uneori iarăș peretele galelor e îngroșat fiind parazitate de alte larve ce se găsesc în mici loje din grosimea pereților.

Localități: Broșteni, Borca, (Suceava); Răpciuni, Bicaz, Piatra, Roznov (Neamț); Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Bușteni, Sinaia, Buda (Prahova); Călimănești, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

238. Rhodites rosae, L.

Sinonime și citațiuni. Cynips rosae, Linné, 1758, Syst. Nat. ed. 10, p. 553; — *Diplolepis rosae*, Fourcroy, 1785, Ent. Paris, p. 392; *Diplolepis bedeguaris fungosae*, Lamarck, 1817, Hist. an. s. vert., v. IV, p. 163; — *Rhodites rosae*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. f. Entom.», v. II, p. 194; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 236; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym., v. IV, p. 40; — Beutenmüller, 1897, in «Bull. Amer. Mus.», v. IV, p. 248; — Kieffer, 1897—1901, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 266; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italiae», fasc. II, n. 42; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 46; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 711; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1602.

Gale mari, recunoscute sub denumirea de bedegar, putând ajunge aproape mărimea pumnului, compuse din o massă centrală solidă, acoperită la suprafață de peri filamentoși lungi, verzi, gălbui sau roșietici. Partea solidă centrală se compune din un mare număr de loge cu pereții lemnoși, reunite la un loc; în interiorul fiecărei loge se găsește câte o larvă. Asemenea gale provin din transformarea mugurilor următoarelor forme de Trandafir sălbatec: *Rosa canina* L., *R. arvensis* Huds., *R. pimpinellifolia* L., *R. rubiginosa* L.; *R. dumentorum* Thuill. Alteori, asemenea gale sunt reduse, compuse din un singur nucleu solid acoperit de filamente și se găsesc pe foliole.

Asemenea gale sunt printre cele mai comune și le-am observat pe trandafiri sălbateci în toate părțile țerii. Citez totuș ca localități: Pester, Vișan, Galata, Ungheni, Repedea, Bucium, Holboca, Ciurea, Podul-Iloaiei, Târgul-Frumos (Iași); Grajduri, Bârnova, Scheia, Căuești, (Vasluiu); Drăgușeni, Cristești, Broșteni, Borca (Suceava); Trușești, Ștefănești, Guranda (Botoșani); Gălbeni, Onișcani, Cârligi (Roman); Racova,

Bereşti, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Dealul-Nou, Mânăstirea Caşin, Oneşti, Comăneşti, Palanca (Bacău); Adjud, Bâlca (Putna); Buhuş, Siliştea, Roznov, Schitul-Durău, Tazlău, Brateş-Tarcău, Buhalniţa, Răpciune, Bălţăteşti, Agapia, Mânăstirea Neamţ (Neamţ); Tulcea, Mânăstirea Cocoş, Malcoci, Isaccea, Nicoliţel (Tulcea); Şerbeşti (Covurluiu); Periş, Paserea, Ciocăneşti (Ilfov); Grădiştea, Comana (Vlaşca); Buda, Câmpina, Sinaia (Prahova); Leordeni (Muscel); Jiblea, Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Slatina (Olt); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi), etc.

239. **Rhodites rosarum**, Giraud.

Citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 366; — Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 246; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 18; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 240; — Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 262; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 540; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 709; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251, n. 1607.

Gale sferice de mărimea unui bob de mazere, prevăzute la suprafaţă cu câtevă prelungiri conice, în formă de spini puternici, de coloare verde-galbenă bătând în roşietic, fixate la suprafaţa foliolelor de trandafiri sălbateci (*Rosa canina* L., *R. arvensis* Huds., *R. dumentorum* Thuill., *R. rubiginosa* L., *R. spinosissima* L.).

Peretele galei e relativ subţire şi în cavitatea larvară unică se găseşte o larvă albă; alteori peretele e hipertrofiat fiind parazitat de larve străine.

Localităţi: Racova, Mânăstirea Caşin (Bacău); Buşteni, Sinaia (Prahova); Râmnic (Vâlcea).

240. **Rhodites spinosissimae**, Giraud.

Citaţiuni. Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX Abh., p. 367; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 214, 216, 246; — Mayr, 1876, Eur. Cynip. Gallen, p. 16; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl., p. 238; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phyt. Hym., v. IV, p. 42; Kieffer, 1897—98, in «André Spec. Hym. Eur.», v. VII, I, p. 253; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. et Asia min., n. 185; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 512; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 710; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 251.

Pe foliole, pe peţiolele foliolelor sau frunzelor, mai rar pe sepale sau pe fructe de mai multe varietăţi de Trandafir sălbatec (*Rosa spinosissima* L., *R. canina L.*, *R. Dumentorum* Thuill., *R. rubiginosa* L.) se găsesc cecidii de consistenţă relativ dură, în genere netede, semilemnoase, ce proeminează pe ambele feţe ale foliolelor sau peţiolelor, având forma globuloasă turtită, ovoidă, fusiformă; 4—12 mm. diametru. Pe foliole se vede că sunt desvoltate în grosimea limbului, pe nervura principală sau pe o nervură secundară, provenind din aceasta şi din o porţiune adjacentă din limb, proeminând mai mult la faţa inferioară decât la faţa superioară, din care cauză foliola e îndoită puţin la faţa superioară. La faţa inferioară cât şi la faţa superioară a galei se recunosc nervurile. Coloarea e verde, galbenă sau roşietică. Pe secţiune se constată că peretele e gros şi în grosimea lui sunt una, două sau mai multe camere larvare, conţinând câte o larvă albă bătând puţin în brun pe spate.

Localităţi: Răpciuni, Piatra (Neamţ); pe Dealul Stânei, com. Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Râmnic (Vâlcea).

241. Spathegaster similis, Adl.
(vezi *Diplolepis longiventris* Hartig).

242. Spathegaster taschenbergi, Schlechtd.
(vezi *Diplolepis quercus-folii*).

243. Spathegaster verrucosus, Schlechtd.
(vezi *Diplolepis divisa* Hartig).

244. Synophrus politus Hartig.

Sinonime și citațiuni. Hartig, 1843, in «Zeitschr. f. Entom.», IV, p. 412; — Mayr, 1870, Mitteleur. Eichengallen, p. 27, taf. IV, fig. 36. *Cynips politus*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande, v. 24, p. 63; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 26; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 329; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 603; — Massalongo, 1893, Galle Fl. it. n. 123, tav. XXVIII, fig. 1—2.

Galele determinate de această insectă derivă din transformarea mugurilor terminali și axilari, au o formă sferică, și sunt de obiceiu de mărimea unei alune. Tinere au o coloare verzuie închisă bătând uneori în roșietic, adulte însă sunt de coloare pământoasă închisă, prevăzută cu niște asperități albicioase. De multe ori baza galei e concrescută cu vârful ramurii ce o poartă. Rareori se văd la suprafața galei urme de frunze atrofiate; se pot observă însă peri microscopici. Galele mari au un perete mai gros format la exterior de scoarță, iar spre interior de lemn; în mijloc e o cameră larvară unică, iar orificiul de ieșire se formează lateral. Uneori galele sunt mai mici (diam. 5—6 mm.) purtate la vârful unor ramuri scurte, ce au aspectul de măciuci, și în acest caz peretele e mai subțire iar camera larvară centrală mai spațioasă. Insecta iese din gală, în primăvara anului următor sub forma bisexuată.

Am întâlnit asemenea gale pe Cer (*Quercus cerris* L.) și pe Stejar (*Q. sessiliflora* Smith), în următoarele localități: Periș, Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Comana Vlașca); Pitești (Argeș); Buda (Prahova); Potcoava (Olt); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; la Drăgășani și Râmnic (Vâlcea); la Vârciorova (Mehedinți); Malcoci, Nicolițel, Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Letea, Buhociu, Mânăstirea Cașin (Bacău).

245. Trigonaspis megaptera, Panz.

Sinonime și citațiuni. Generația sexuată. *Cynips megaptera*, Panzer, 1801, Faun. Ins. Germ., v. VII, h. 79, f. 7; — *Trigonaspis crustalis*, Hartig, 1840, in «Zeitschr. Ent. Germar», v. II, p. 195; — Adler, 1881, in «Zeitschr. wiss. Zool.», v. XXXV, p. 198, t. 11, f. 18 a; taf. 12, f. 6 a; — *Cynips crustalis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 57; — *Trigonaspis megaptera*, Schenk, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 210, 242; — Mayr, 1870—71, Mitteleur. Eichengallen, p. 14, t. 2, f. 14; — Schlechtendal, 1873, in «Jahresber. Ver. Zwickau, p. 9; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 122; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl. p. 226; — Cameron, 1893, Monogr. Brit. phytoph. Hym.», v. IV, p. 115; — Kieffer, 1900—1901, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 576, t. XXVI, f. 7; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 244; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 394.

Generația agamă. *Cynips renum*, Hartig, 1840, in «Z. Ent. Germar», v. II, p. 208; — *Biorhiza renum*, Giraud, 1859, in «Verh. Ges. Wien», v. IX, Abh., p. 362; — Schenck, 1863, in «Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 187, 227; — Mayr, 1870—71, Mit-

teleurop. Eichengallen, p. 35; t. V, f. 46; —Adler, 1881, in «Z. wiss. Zool.», v. XXXV, p, 197; t. 11, f. 18; t. 12, f. 6; — *Trigonaspis renum*, Mayr, 1881, Gen. gallenbew. Cynip., p. 31; — Beyerinck, 1882, in «Verh. Ak. Amsterdam», v. XXII, p. 122; — Focken, 1889, Contrib. Hist. Galles, p. 95, f. 20, 21; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 226; — Cameron, 1893, Monogr. Brit phytoph. Hym., v. IV, p. 115; —Kieffer, 1900—1901, in «André Spec. Hym. Eur., v. VII, 1, p. 578, t. 20, f. 3; — Houard, 1908, in «Les Zoocécidies», T. I, p. 259; — *Cynips renum*, Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 394.

Pe la finele lui Aprilie şi în Maiu se găsesc pe scoarţa trunchiului de stejar, către bază, mai rareori pe mlădiţe nişte gale sferice, uneori puţin acuminate, roşii, de mărimea unui bob de mazere, sau a unei bobiţe de poamă (5—10 mm. diametru). Galele sunt cărnoase şi cu suprafaţa netedă. Au în interior o cameră larvară din care ies la începutul verii insecte (generaţia sexuată: *Trigonaspis megaptera*). Femelele depun ouăle lor pe faţa inferioară a frunzelor (*Quercus pedunculata* Ehrh., *Q. sessiliflora* Smith, şi *Q. pubescens* Willd.), determinând nişte mici gale reniforme, lungi ca de 2—3 mm. fixate prin un mic pedicul de o nervură secundară. Galele acestea sunt de coloare verde gălbuie sau roşietică, au o singură cameră larvară, se observă toamna. Din ele ies indivizi femele partenogenetice (generaţia agamă *Cynips renum*).

Localităţi: Pester, Vişan (Iaşi); Isaccea (Tulcea); Comana (Vlaşca); Vârciorova Mehedinţi).

246. **Trigonaspis synaspis**, Hartig.

Sinonime şi citaţiuni. Generaţia sexuată: *Trigonaspis megapteropsis* Wriese, in Kieffer, 1900, «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 578. Generaţia agamă. *Apophyllus synaspis*, Hartig, 1841, in «Z. Ent. Germar», v. III, p. 340; —*Biorhiza synaspis*, Taschenberg, 1866, Hym. Deutschl., p. 136; — Mayr, 1870—71, Mitteleurop. Eichengallen, p. 35, t. V, f. 47; — *Cynips synaspis*, Kaltenbach, 1867, in «Verh. Ver. Rheinlande», v. XXIV, p. 63; —*Trigonaspis synaspis*, Kieffer, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, t. 18, f. 10, p. 581; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 271; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 253, 254; Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 395; —Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 218.

Pe la finele primăverii şi în timpul verii, se întâlnesc pe faţa inferioară a frunzelor de *Quercus sessiliflora*, *Q. pubescens* şi *Q. pedunculata*, fixate printr'un singur punct de nervură, cecidii sferice, mari cât un bob de mazere (5—7 mm. diametru), cărnoase, netede la suprafaţă şi de coloare verde roşietică, pătate uneori cu galben. Pe secţiune întâlnim o cameră larvară centrală limitată de un perete relativ dur ce-i intim unit cu restul ţesutului galei, de consistenţă mai puţin dură şi de aspect spongios. Galele sunt adulte toamna, când sunt brune şi coriacee şi din ele ies insecte femele (generaţia agamă: *Trygonaspis synaspis*), aptere având 2—2,5 mm. lungime. Aceste insecte, după observaţia lui Wriese, depun ouăle lor în mugurii rudimentari de pe scoarţa stejarilor bătrâni, determinând nişte gale cărnoase roşii, de mărimea unui bob de mazere şi în cari gale se desvoltă generaţia sexuată: *Trigonaspis megapteropsis*.

Gale de *Trigonaspis synaspis* am întâlnit în următoarele localităţi: Vişan (Iaşi); Mânăstirea Bistriţa, Mânăstirea Neamţ, Buhalniţa (Neamţ); Leordeni (Muscel); Vârciorova (Mehedinţi).

247. Xestophanes potentilae Vill.

Sinonime și citațiuni. Cynips potentilae, Villers, 1789, Linnaei Ent., v. III, p. 77; — *Aulax potentilae*, Schenck, 1863, in Jahrb. Ver. Nassau», v. XVII—XVIII, p. 218, 222, 248; — *Xestophanes potentilae*, Förster, 1869, in «Verh. Ges. Wien», v. XIX, Abh., p. 337; — Mayr, 1876, Eur. Cynip.-Gallen, p. 12; — Schlechtendal, 1880, in «Ent. Nachr.», v. VI, p. 177; — Kieffer, 1898—99, in «André, Spec. Hym. Eur.», v. VII, 1, p. 289; — Dalla Torre und Kieffer, 1910, in «Das Tierreich», Cynipidae, p. 656, n. 3; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 530; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 100; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 210, n. 1311.

Pe stolonii de *Potentilla reptans* L., cum și pe tijă, pe peţiolul frunzelor sau chiar pe muguri, se observă gale sau solitare de mărimea unui bob de mazere cu o singură cameră larvală, sau reunite mai multe la un loc formând o massă fusiformă neregulată cu mai multe camere larvare. La exterior se vede scoarţa crăpată, cavitatea internă e tapisată de un strat alb dur.

Localităţi: Ciocănești, Paserea, Brănești (Ilfov); Buda, Câmpina (Prahova).

248. Insecte.

Citaţiuni. Massalongo, 1903, in «Marcellia», v. II, p. 41, n. 13; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 431, n. 2435.

Pe frunzele de *Ranunculus repens* L. se văd mici pustule brune cărnoase ale limbului, proeminând puţin pe faţa superioară. Asemenea pustule au fost observate de Massalongo și pe *Helleborus viridis* și sunt atribuite unui Tentredinid.

Observate de mine la Brateș-Tarcău (Neamţ) în Iulie 1910.

LEPIDOPTERE.

249. Evetria resinella, L.

Sinonime și citaţiuni. Tortrix resinella, Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, v. II, p. 1009; — *Retinia resinella*, Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 24; — *Evetria resinella*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 37; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 197, n. 1177.

Acest fluture își depune ouăle în muguri de Pin (*Pinus silvestris* L.), larva pătrunde în mugure și determină o umflare a lui, scoarţa primară și canalele răşinoase se hipertrofiază sub influenţa parazitului și răşina curge în abundenţă pe partea laterală a umflăturii.

Localităţi: Bicaz (Neamţ); Comănești (Bacău); Azuga (Prahova).

250. Grapholita metzneriana, Treitschke.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 355. Am găsit larva acestui fluture în o umflătură la extremitatea tijei de Pelin (*Arthemisia absinthium* L.); Tija e oprită în desvoltare și umflată în formă de măciucă, umflătura având 8 mm. diametru. In interiorul umflăturii e o cameră spaţioasă în care se găsește o omidă lungă cam de 1 cm. de coloare galbenă spălăcită bătând uşor în brun roșietic, având peri rari la suprafaţa corpului și la baza fiecărui păr o pată circulară de coloare mai închisă. Capul negru strălucitor. Observat la 8 Octomvrie 1911, la Vișan (Iași).

251. Grapholita servilleana, Dup.

Citaţiuni. Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 280; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 139; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 259, n. 1678.

Pe ramuri tinere de Salcie (*Salix aurita* L., *S. purpurea* L., *S. incana* Schr., *S. viminalis* L.), se observă uneori o umflătură fusiformă lungă de 1—2 cm. şi groasă de 0,5—0,7 cm. In interior creşte o omidă ce la maturitate ocupă o lojă în toată întinderea galei, deschizându-se printr'un orificiu rotunzit la partea inferioară a umflăturii.

Localităţi: In lunca Bistriţei de lângă podul Lespezi (Bacău); Călimăneşti (Vâlcea).

252. Lepidoptere.

Citaţiuni. Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 141, S. 44; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 485.

Pe ramuri tinere de Iovă (*Salix caprea* L.) şi de Mlajă (*S. viminalis* L.) umflături lemnoase având mărimea unei alune, sau a unei nuci, coloarea acestui lemn anormal galbenă sau brună, cu suprafaţa netedă sau neregulată. In măduva ramurei sau în acest lemn anormal o galerie cu o larvă tipică de lepidopter, de coloare gălbuie, cu capul brun şi puţin păroasă.

Localităţi: In împrejurimile Mânăstirii Neamţ, Răpciuni (Neamţ) şi în lunca Bistriţei de lângă podul Lespezi (Bacău).

RHYNCHOTE (Aphide şi Psyllide).

253. Adelges abietis, L.

Sinonime şi citaţiuni. Chermes abietis, Linné, 1767, Syst. nat. II, p. 738;— Kaltenbach, 1843, Mongr. Pflanzenläuse, p. 200; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 317; Buckton, 1882, Monogr. Brit. Aphides, v. IV, p. 24; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68, suppl. p. 113, n. 332; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Rossae», v. XXX, p. 3; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 15; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 195, n. 1161; — *Aphis gallarum abietis*, De Geer, 1773, Hist. des Insectes, v. III, p. 99; — *Adelges gallarum abietis*, Haliday, 1839, On New British Insects in «Ann. Nat. Hist.», v. II; — *Adelges abietis*, Walker, 1848, Descr. of. Aphides; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 377; — Schouteden, Cat. Aphides de Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique», v. XII, p. 191; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 10; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 212; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 41.

Pe crenguţile tinere de Molift (*Picea excelsa* Link), se văd pe laturea lor gale în formă de ananas, cu ţepi pronunţate şi cari nu înconjoară în mod complet rămurica. Ele ating 2—3 cm. lungime şi plăcile din care se compun prezintă marginile lor colorate în roş sau brun. Aceste plăci rezultă din hipertrofiarea părţii bazale a unui număr de ţepi sau foi, de pe un mugure oprit în desvoltare. Intre aceste părţi dilatate rămân cavităţi închise în cari trăesc Afidele; la maturitate camerele se deschid în afară. Individul fondator e verde-gri, larvele brune cărămizii, indivizii aripaţi galbeni închişi, cu nervurile aripilor verzi.

Asemenea gale sunt foarte comune şi se întâlnesc în ţară la noi oriunde este Moliftul. Citez totuş ca localităţi: Iaşi; Broşteni, Borca, Neagra (Suceava); Piatra, Schitul-Durău, Mânăstirea Agapia, Brateş-Tarcău, Taslău (Neamţ); Palanca, Comăneşti, Slănic, Mânăstirea Caşin (Bacău): Sinaia, Azuga, Buşteni, Predeal (Prahova); Vâlcea, Călimăneşti, Voineasa (Vâlcea).

254. **Adelges coccineus,** Cholodk.

Sinonime şi citaţiuni. Chermes coccineus, Cholodkovsky, 1896, Beitr. Monogr. der Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Ross.», v. XXX; — Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, p. 1230; — *Adelges coccineus,* Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 41; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 213.

Gale asemănătoare cu cele de *Adelges strobilobius,* cu ţepii însă mai scurţi şi mai tociţi, întâlnite pretutindeni pe Molift.

255. **Adelges strobilobius,** Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Chermes strobilobius, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 203; — Hieronymus, 1890, in «Jahresb. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 113, n. 333;—Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 72;— Judeich und Nitsche, 1895, Forstinsektenkunde, v. II, p. 1227; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. Ent. Ross.», v. XXX, p. 20; — *Cnaphalodes strobilobius,* Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 87; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 195, n. 1162; — *Adelges strobilobius,* Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 377; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 40; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 214.

Gale în formă de ananas, având 1—1,5 cm. înălţime, desvoltate în partea terminală a crengilor tinere de Molift *(Picea excelsa* Link.); mai rareori nu-s terminale, oricum înconjoară deopotrivă ramura. Sunt de coloare verde ştearsă, sau gălbuie, sau roşietică. Prezintă ţepi scurţi ascuţiţi.

Gale foarte comune, ce se întâlnesc, în ţara noastră, pretutindeni pe Molift.

256. **Adelges viridis,** Ratz.

Sinonime şi *citaţiuni. Chermes viridis,* Ratzeburg, 1844, Forstinsekten; — Cholodkovsky, 1896, Beitr. Mon. Coniferenläuse, in «Horae Soc. ent. Ross.», v. XXXI, p. 12; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 42; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 215.

Gale pe Molift *(Picea excelsa* Link.) în totul asemănătoare cu cele de *Adelges abietis* şi întâlnite în aceleaşi localităţi.

257. **Aphis amenticola,** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Die Pflanzenfeinde, p. 586, n. 378; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T, I, p. 132; — Ross. 1911, die Pflanzengallen, p. 255, n. 1647, 1662.

(A se vedea *Eriophyes triradialus* Nal.).

258. **Aphis anthrisci,** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 112; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 288; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 255; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 762; — Ross, 1911, die Pflanzengallen, p. 96, n. 158.

Acest afid se întâlneşte pe vârful ramurilor, pe flori şi la faţa inferioară a frunzelor terminale de *Anthriscus silvestris* Hoffm. şi *A. vulgaris* Pers. Frunzele sunt boţite şi cu marginile îndoite la faţa inferioară.

Localităţi: Palanca, Comăneşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); între Azuga şi Buşteni (Prahova); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

259. **Aphis atriplicis** L.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis atriplicis, Linné, 1761, in «Fauna suecica», p. 262, n. 1000; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica, fasc. V, n. 106; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 388; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 104, n. 234 şi p. 125, n. 125; — *Aphis chenopodii* Schranck, 1801, Fauna boica, v. II, p. 109, n. 1196; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 107; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 12.

Acest afid verde pulverulent se întâlneşte în colonii pe frunzele de Lobodă-verde (*Atriplex patulum* L.), Lobodă-de-grădină (*A. hortense* L.) şi diferite specii de Talpa-gâştei sau Spanac porcesc (*Chaenopodium glaucum* L., *Ch. murale* L., *Ch. album* L., *Ch. vulvaria* L., *Ch. polyspermum* L.). Frunzele prezintă marginile lor decolorate şi sucite în sus.

Localităţi: Imprejurimile Iaşilor; Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Berceşti, Fântânele, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Piatra, Răpciuni (Neamţ); Broşteni (Suceava); Tulcea Malcoci, Isaccea, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Paserea-Brăneşti, Băneasa, Chitila, Ciocăneşti, Periş (Ilfov); Crivina, Câmpina (Prahova); Comana, Grădiştea (Vlaşca); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş; Slatina (Olt); Drăgăşani, Râmnic, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

260. **Aphis bicolor**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 139; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 326; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, p. 914; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 4; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 734.

Acest afid trăieşte pe vârful tulpinei de Sânziană (*Galium verum* L.), ce prezintă în acest caz pedunculele florale scurtate, iar florile normale, sau metamorfozate în grămezi de foliole verzi.

Localităţi: Ştefăneşti (Botoşani); pădurea Curcuz lângă Malcoci (Tulcea).

261. **Aphis brassicae**, L.

Citaţiuni. Linné, Syst. nat. II, 734, 12; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 106; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 5; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 274; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 456; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 111, n. 304.

Acest afid verde pulverulent se întâlneşte în colonii pe partea superioară a tulpinei, pe inflorescenţă şi la faţa inferioară a frunzelor de Curechiu (*Brassica oleracea* L.); Muştar de câmp (*Sinapis arvensis* L.), Drobuşor (*Isatis tinctoria* L.), Traista-ciobanului (*Capsella bursa pastoris* Moench), Ridiche (*Raphanus sativus* L.).

Sub influenţa parazitului, aspectul frunzelor e neregulat, prezentând umflături decolorate proeminând la faţa inferioară, vârful inflorescenţei sau al tulpinei e oprit în creştere, e mai gros ca de obiceiu, sucit şi colorat uneori în violaceu.

Localităţi: Aroneanu, Vişan (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Pardina, Mila 23, Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Paserea-Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Leordeni (Muscel).

262. **Aphis capsellae**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 58; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 862.

Acest afid mic, verde-închis se întâlneşte pe faţa inferioară a frunzelor de pe partea superioară a tijei de Mintă (*Mentha silvestris* L.). Frunzele au limbul puţin bursuflat şi sucit.

Localităţi: Râmnic (Vâlcea); Pătlăgeanca (Tulcea).

263. **Aphis cerasi** Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis cerasi, Schrank, 1801, Fauna boica, II, p. 115; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 59; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 561; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1347; — *Aphis prunicola*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 122; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 124; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 52.

Acest afid trăeşte în colonii abundente la faţa inferioară a frunzelor de pe mlădiţe tinere de Porumbel (*Prunus spinosa* L.), Perj (*Pr. domestica* L.), şi Goldan (*Pr. insititia* L.). Frunzele atacate se sbârcesc şi îşi întorc marginile către faţa inferioară.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Fântânele (Bacău); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

264. **Aphis cerastii** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 58; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 311; — Schlechtendal, 1891, Die Gallbildungen, n. 396; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 290; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 35; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 417.

Acest afid se întâlneşte pe partea terminală a tulpinii de Cerastiu (*Cerastium arvense* L.), cum şi pe Iarbă moale (*Stellaria holostea* L. şi *S. graminea* L.), determinând o împiedecare în creştere, aşă că întrenodurile fiind scurtate, frunzele terminale sunt apropiate între ele constituind un fel de buchet.

Localităţi: Goşman-Tazlău, Hangu, Mânăstirea Neamţ (Neamţ); Mânăstirea Caşin (Bacău).

265. **Aphis clinopodii,** Pass.

Citaţiuni. Passerini, 1860, Add. ad. ind. Aphidinarum, Parma; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 852; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 17.

Acest afid se întâlneşte pe Minta sălbatecă (*Mentha silvestris* L.) şi Calamintă (*Calamintha acinos* Clairv.), în şanţurile tulpinii către extremitatea acesteia şi pe faţa inferioară a frunzelor. Frunzele atinse sunt sbârcite.

Localităţi: Vişan, Repedea (Iaşi).

266. **Aphis craccae,** L.

Citaţiuni. Linné, Syst. nat. II, 735, 13; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 86; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 144, n. 51; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 636; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 18.

Acest afid trăeşte în colonii abundente pe partea superioară a tulpinii şi la faţa inferioară a foliolelor de Măzeriche (*Vicia cracca* L.; *V. tenuifolia* Roth.; *V. villosa* Roth.; *V. lutea* L.). Foliolele tinere sunt curbate în jos.

Localităţi: Vişan, Holboca, Aroneanu (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Tarcău, Tazlău (Neamţ); Mânăstirea Caşin (Bacău).

267. **Aphis cucubali,** Pass.

Citaţiuni. Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 404; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 19; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 273, n. 1803.

Acest afid se întâlneşte pe vârful tulpinii şi pe frunzele din partea terminală a

tulpinii de *Silene inflata* Smith. Frunzele se deformează sucindu-se, partea terminală a tulpinii e mai scurtă de obiceiu şi sucită, iar pedunculele florilor rămân scurte.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Bârnova, Grajduri (Vasluiu).

268. **Aphis epilobii,** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 64; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 20; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 754; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 139, n. 603.

Acest afid verde pulverulent se întâlneşte pe partea superioară a tulpinii, pe pedunculele florale şi pe faţa inferioară a frunzelor de Ghenţiană *(Gentiana cruciata* L.), şi Sburătoare *(Epilobium angustifolium* L.; *Ep. montanum* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite.

Localităţi: Vişan, Repedea (Iaşi); Tazlău, Hangu (Neamţ); Buşteni, Azuga (Prahova); Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea).

269. **Aphis evonymi,** Fabr.

Citaţiuni. Fabricius, Ent. syst., v. IV, p. 214; — Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 108; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 79; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 102; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 121; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 315; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 317; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. I, p. 681; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 22; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 143, n. 643.

Acest afid trăeşte în colonii pe vârful ramurilor tinere şi la faţa inferioară a frunzelor terminale de Voniceriu *(Evonymus europaeus* L.), şi Lemn-râios *(Ev. verrucosus* Scop.). Frunzele sunt sbârcite, sucite uşor şi îndoite în jos.

Localităţi: Copou, Bucium (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Paserea-Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea).

270. **Aphis Fitchi,** Sanderson.

Citaţiuni. Schoutenden, 1903, in «Marcellia», v. II, p. 95; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 60; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 24; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 512; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 185, n. 1069.

Acest afid se întâlneşte la faţa inferioară a frunzelor de Măcieş *(Mespilus germanica* L.). Frunzele atinse sunt puţin sbârcite şi cu marginile sucite.

Găsit pe muntele Cozla la Piatra-Neamţ.

271. **Aphis galii,** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 87; — Hieronymus, 1890, în «Jahrsber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 318, 319; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p, 326; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 903; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 25; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 152, n. 733.

Acest afid mic, negru strălucitor, se întâlneşte în colonii pe partea superioară a tulpinii de Sânziană *(Galium verum* L.), şi Sânziană albă *(G. mollugo* L.), determinând o împiedicare în creşterea vârfului tulpinii şi transformarea pieselor florale în foişoare verzi (cloranţie).

Localităţi: Repedea (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Letea (Bacău); între Buşteni şi Azuga, pe valea Cerbului (Prahova); Râmnic şi Călimăneşti (Vâlcea).

272. **Aphis geranii**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 81, n. 14; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 330;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 26; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 650.

Acest afid se întâlneşte pe partea superioară a tulpinii şi la faţa superioară a frunzelor de *Geranium robertianum* L., *G. pusilum* L., *G. molle* L. Tulpina şi inflorescenţa e mai scurtă ca de obiceiu, iar frunzele au marginile lor sucite.

Localităţi: Bârnova, Cristeşti, Vişan, Pester, (Iaşi); Piatra (Neamţ); Broşteni (Suceava); Mânăstirea Caşin (Bacău); Pasărea-Brăneşti, Ciocăneşti (Ilfov).

273. **Aphis grossulariae**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 67;—id. 1874, Pflanzenfeinde, p. 261; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 99; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 476; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 28; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 488; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1590.

Acest afid verde-gălbuiu, presărat cu o pulbere albă, trăeşte în colonii numeroase pe vârfurile tinere de Pomuşoară (*Ribes rubrum* L.), şi Agriş (*R. grossularia* L.). Afidele sunt fixate pe scoarţă, sau pe nervuri la faţa inferioară a frunzelor. Vârfurile atinse sunt oprite în creştere, iar frunzele sbârcite şi îndoite în jos, sunt apropiate între ele acoperindu-se unele pe altele.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Stefăneşti (Botoşani); Broşteni, Panaciu, Neagra-Şarului (Suceava); Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Adjud (Putna); Sinaia, Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş; Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea).

274. **Aphis hederae**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 292, n. 12; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 29; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 758.

Acest afid se întâlneşte pe partea terminală a ramurilor şi pe inflorescenţele de Iederă (*Hedera helix* L). Frunzele atinse au marginile îndoite în jos.

Localităţi: Repedea (Iaşi); Fântânele (Bacău).

275. **Aphis Kochii**, Schout.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis pyri, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 60, fig. 76—77; — *Aphis Kochii*, Schoutenden, 1903, Cat. Aph. Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique, p. 221, n. 30; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 504; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 34;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 199, n. 1199.

Acest afid se găseşte pe faţa inferioară a frunzelor de Păr (*Pirus communis* L.), şi anume pe frunzele de pe mlădiţe date de plantă sau de pe ramuri tinere. Frunzele sunt sbârcite şi uşor sucite.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Stefăneşti (Botoşani); Racova (Bacău).

276. **Aphis laburni**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 85; — id., 1874, Pflanzenfeide, p. 107 şi 115; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 35.

Acest afid negru se întâlneşte pe mlădiţele tinere de Salcâm (*Robinia pseudacacia* L.), şi pe partea terminală a ramurilor tinere. Acestea se curbează prin influenţa parazitului.

Localităţi; Copou, Vişan (Iaşi); Piatra, Bicaz (Neamţ); Comana (Vlaşca); Crivina (Prahova).

277. **Aphis malvae**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 125; — Kieffer, Synopsis des Zoocécidies, p. 362;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 38; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 722; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 182, n. 1035.

Acest afid se întâlneşte în colonii întinse la faţa inferioară a frunzelor de diferite specii de Nalbă (*Malva silvestris* L., *M. rotundifolia* L., *M. borealis* Willm., *Althaea officinalis* L., *A. rosea* L., *A. pallida* W. et Kitt.; *Lavathera turingiaca* L.). Frunzele atinse sunt în genere sbârcite şi cu marginile îndoite în jos. Se găsesc de asemenea pe vârful tulpinii, din care cauză uneori mugurii florali sunt deformaţi. Către finele verii, asemenea colonii se coboară pe partea subterană a tulpinii.

Localităţi: Holboca, Pester, Vişan (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti, Şoldana, Iacobeni, Vlădeni (Botoşani); Tulcea, Mânăstirea Cocoş, pe malul Dunavăţului, Pătlăgeanca, Isaccea, Sulina (Tulcea); Racova, Fântânele, Letea, Mânăstirea Caşin (Bacău); Piatra, Răpciuni, Tazlău, Tarcău, Mânăstirea Bistriţa, Buhalniţa (Neamţ); Broşteni (Suceava); Ciocăneşti, Paserea-Brăneşti (Ilfov); Comana, Grădiştea (Vlaşca); Sinaia, Câmpina, Azuga, Predeal (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

278. **Aphis myosotidis**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 57; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 61; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 40; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 964; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 140, n. 613.

Acest afid trăieşte în colonii pe partea superioară a tulpinii şi la faţa inferioară a frunzelor terminale de Bătrâniş (*Erigeron canadensis* L.) şi Ochiul-şearpelui = Numă-uită (*Myosotis palustris* Withcr). Frunzele atinse sunt sbârcite, uşor sucite, îngroşate şi decolorate.

Localităţi: Bucium, Vişan (Iaşi); Tazlău, Tarcău, Piatra (Neamţ); Paserea-Brăneşti (Ilfov).

279. **Aphis nasturtii**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 76; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 57;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 41.

Afid întâlnit pe partea superioară a tulpinii şi pe faţa inferioară a frunzelor de *Nasturtium silvestre* R. Br. şi *Sisymbrium officinale* Scop. Inflorescenţa e mai scurtă şi mai îngroşată ca de obiceiu.

Localităţi: Vişan, Repedea (Iaşi); Bărnova, Grajduri (Vasluiu); Paserea-Brăneşti (Ilfov); Buşteni (Prahova).

280. **Aphis nepetae**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 77; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 481; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 229; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 855.

Acest afid trăieşte în colonii întinse pe partea terminală a tulpinii şi la faţa inferioară a frunzelor de Cătuşnică (*Nepeta cataria* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite. Pe lângă indivizi ce au coloarea normală (galbenă-verzie cu pete neregulate verzi-închise) există indivizi de coloare galbenă, având numai corniculele negre.

Localităţi: Vişan, Repedea (Iaşi); Racova, Fântânele, Letea (Bacău).

281. **Aphis origani,** Pass.

Citaţiuni. Passerini, 1860, Gli Afidi, p. 36; — Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 479; Borcea, 1909, Afide din România, n. 43; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 855.

Acest afid trăeşte în colonii întinse pe flori şi pe faţa inferioară a frunzelor de pe partea terminală a tulpinii de Sovârv (*Origanum vulgare* L.) şi Calamint (*Calamintha acinos* Clrv.). Frunzele atinse sunt sbârcite şi uşor îndoite.

Localităţi: Repedea, Vişan, Pester (Iaşi); Tazlău, Schitu-Durău, Mânăstirea Neamţ, Piatra (Neamţ); Broşteni (Suceava), Racova, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); între Azuga şi Buşteni (Prahova); Paserea-Brăneşti (Ilfov); Vârciorova (Mehedinţi); Comana (Vlaşca).

282. **Aphis padi,** L.

Citaţiuni. Linné, 1767, Syst. nat. II, p. 734; — Schrank, 1801, Fauna Boica, II, p. 115; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 74; — Koch, 1857, Planzenläuse, p. 110; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 565; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 45; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 37.

Acest afid trăeşte în colonii abundente pe vârful ramurilor tinere şi la faţa inferioară a frunzelor de Mălin (*Prunus padus* L.). Frunzele atinse sunt sbârcite.

Localităţi: Iaşi, Vişan (Iaşi); Letea (Bacău); Buhuşi, Buhalniţa (Neamţ); Panaciu (Suceava).

283. **Aphis persicae,** Fonsc.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis persicae, Boyer de Fonscolombe, 1841, in «Ann. Soc. ent. France», t. X; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 93; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 61; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 47; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 425; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 563; — *Aphis amygdali,* Buckton, 1879, Mon. Brit. Aphides, v. II, p. 104.

Acest afid trăeşte în colonii la faţa inferioară a frunzelor de pe vârfuri tinere de Persic (*Prunus persica* Stok), Goldan (*Pr. insititia* L.), Perj (*Pr. domestica* L.). Frunzele sunt sucite, par puţin hipertrofiate, iar marginile lor îndoite către faţa ventrală. In ce priveşte afidele, coloarea fondului e cea descrisă şi figurată de Koch (fig. 78 şi 79); ornamentaţia însă corespunde mai bine figurilor date de Buckton (v. II, pl. LXXIII). Se găsesc şi indivizi aproape negri, sau completamente negri. In acest caz, bandele transversale negre s'au reunit între dânsele. Numai în fundul şanţelor de separaţie a segmentelor, se mai poate observă la microscop coloarea primitivă a fondului.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Racova (Bacău); Drăgăşani (Vâlcea).

284. **Aphis piri,** Fonsc.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis piri, Boyer de Fonscolombe, 1841, in «An. Soc. Ent. France», t. X; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 515; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 533; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 48; — *Aphis crataegi,* Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 66; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 60; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 11; id, fasc. II, n. 36.

Acest afid negru cenuşiu trăeşte la faţa inferioară a frunzelor de pe vârfurile ra-

murilor tinere de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Pădureț (*Pirus acerba* D. C.), Măr (*Pirus malus* L.), și Păr (*Pirus communis* L.); frunzele atacate sunt sbârcite, îndoite către fața inferioară și prezentând umflături mai dure decolorate sau colorate în verde-galben sau roș. Uneori se vede regiunea mediană a limbului îngroșată și umflată formând un fel de pungă longitudinală deschisă la fața inferioară.

Localități: împrejurimile Iașilor; Grajduri, Căuești (Vasluiu); Ștefănești (Botoșani); Racova, Fântânele, Berești, Buhociu, Letea, Dealul Nou, Onești, Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Piatra, Buhalnița, Răpciuni, Bălțătești, Mânăstirea Neamț (Neamț); — Nicolițel, Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Grădiștea, Comana (Vlașca); Paserea, Ciocănești, Periș (Ilfov); Buda, Câmpina, Sinaia, Bușteni, Azuga (Prahova); Pitești, Curtea-de-Argeș (Argeș); Leordeni (Muscel); Drăgășani, Râmnic, Călimănești, Malaia, Voineasa (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți); Piatra-Olt (Romanați).

285. **Aphis pomi**, De Geer.

Sinonime și citațiuni. Aphis pomi, De Geer, Uebersetz. III, p. 36; — *Aphis mali*, Fabricius, 1794, Entom. Syst., v. IV, p. 216; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 72; — Koch., 1857, Pflanzenläuse, p. 107; — Buckton, 1877, Mon Brit. Aphides, v. II, p. 44; — *Aphis pomi*, Schouteden, Cat. Aphides Belgique, in «Mém. Soc. ent. Belgique», T. XII, p. 226, n. 48; — Houard, 1908, Les Zoocécidies. T. I, p. 512.

Acest afid trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de pe mlădițe și crengi tinere de Măr (*Pirus malus* L.), Pădureț (*P. acerba* D. C.), Păr (*P. communis* L.), Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Măcieș (*Mespilus germanica* L.) și Gutuiu (*Cydonia vulgaris* Pers.). Frunzele atinse sunt sbârcite și ușor sucite.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Stefănești, Durnești, Albești (Botoșani); Berești, Racova, Fântânele, Letea, Mânăstirea Cașin (Bacău); Piatra, Buhalnița, Tazlău, Mânăstirea Neamț, Bălțătești (Neamț); Pașcani, Broșteni (Suceava); Adjud (Putna); Tulcea, Malcoci, Mânăstirea Cocoș, Isaccea, Nicolițel (Tulcea); Comana, Grădiștea (Vlașca); București și împrejurimile Bucureștilor; Buda, Câmpina, Sinaia, Azuga, Bușteni (Prahova); Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș; Slatina (Olt); Drăgășani, Râmnic, Călimănești (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

286. **Aphis pruni**, Koch.

Citațiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 68; — Buckton, 1877, Mon. Brit. Aphides, p. 64; — Schouteden, Cat. Aph. Belgique, in «Mém. Soc. entom. Belgique», v. XII, p. 226; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 51; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 559; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1344.

Acest afid trăește în colonii abundente pe fața inferioară a frunzelor de pe mlădițe tinere, sau crengi tinere de Perj (*Prunus domestica* L.), Cais (*Pr. armeniaca* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.), Mălin (*Pr. padus* L). Frunzele atinse sunt sbârcite. Se găsesc de asemenea paraziții trăind pe pedunculele florilor și pe fructe.

Localități: Imprejurimile Iașilor; Durnești, Stefănești (Botoșani); Pașcani, Drăgușeni (Suceava); Galbeni, Cârligi (Roman); Berești, Racova, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Mânăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Buhalnița, Piatra, Bălțătești, Mânăstirea Neamț (Neamț); Adjud (Putna); Isaccea, Nicolițel, Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș, Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

287. **Aphis rumicis**, L.

Citaţiuni. Linné, Syst. nat., v. II, 734, 5; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 81; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 140; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 484; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 84, 85; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 401.

Acest afid negru trăeşte în colonii întinse pe partea superioară a tulpinii şi pe faţa inferioară a frunzelor de Ştevie (*Rumex acetosa* L; *R. acetosella* L; *R. obtusifolium* L.), Ştir (*Amaranthus retroflexus* L.), Brustur (*Lappa major* Gaertn.), Coada-şoarecelui (*Achillea millefolium* L.). Frunzele sunt puţin boţite şi cu marginile uşor îndoite.

Localităţi: Vişan, Ciurea (Iaşi); Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Letea, Racova, Mânăstirea Caşin (Bacău); Adjud (Putna); Paserea-Brăneşti (Ilfov); Comana (Vlaşca); Leordeni (Muscel); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

288. **Aphis sorbi**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 70; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 96; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 478; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 60; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 509; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 197, n. 1184.

Acest afid trăeşte în colonii numeroase la faţa inferioară a frunzelor de Sorb (*Sorbus torminalis* Cranz) şi Scoruş (*Sorbus aucuparia* L.), fixate pe nervura mediană şi pe nervurile foliolelor. Foliolele sunt sbârcite, întoarse înapoi, frunza în întregime sucită în spirală, încât avem aspectul de buchete de frunze deformate.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Broşteni, Borca, Neagra, Panaciu (Suceava); Răpciuni, Buhalniţa, Piatra, Mânăstirea Neamţ, Tazlău, Tarcău (Neamţ); Palanca (Bacău); Sinaia, Buşteni, Câmpina (Prahova); Curtea-de-Argeş; Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

289. **Aphis urticae**, Fab.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis urticaria, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 57; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 530; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 101; — Buckton, 1877, Monogr. Brit. Aphides, v. II, p. 50; — *Aphis urticae*, Fabricius, 1794, Ent. Syst., v. IV, p. 217, n. 35; — Schouteden, Cat. Aphides Belgique, p. 228, n. 66; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 63; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 372.

Acest afid se întâlneşte în colonii întinse pe vârfurile tulpinilor şi partea inferioară a frunzelor de Urzică-mare (*Urtica dioica* L.), Urzică-creaţă (*U. urens* L.), Jaleş (*Stachys recta* L.), Parachernită (*Parietaria officinalis* L.), Nalbă-albă (*Althea officinalis* L.), Smeură (*Rubus idaeus* L.), Nalbă (*Malva silvestris* L.), Mură (*Rubus fruticosus* L.).

Frunzele atinse sunt uşor sbârcite şi cu marginile îndoite în jos.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Ştefăneşti (Botoşani); Bârnova, Grajduri, Căueşti (Vasluiu); Tarcău, Hangu, Schitu-Durău, Buhalniţa, Mânăstirea Neamţ, Bălţăteşti, Piatra (Neamţ); Broşteni (Suceava); Racova, Fântânele, Săuceşti, Buhociu, Letea, Mânăstirea Caşin, Palanca (Bacău); Adjud (Putna); Bucureşti şi împrejurimile Bucureştilor; Comana (Vlaşca); Tulcea şi împrejurimi, Mânăstirea Cocoş, Mila 23, Pătlăgeanca (Tulcea); Buda, Câmpina, Sinaia (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş; Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

290. **Aphis verbasci**, Schrank.

Citaţiuni. Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 106, n. 1187; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenlause, p. 143; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 461; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 65; Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 873.

Acest afid se întâlneşte pe tija şi frunzele de Lumânărică (*Verbascum phlomoïdes* L., *V. nigrum* L.). Limbul frunzelor atinse e uneori uşor curbat. In ceeace priveşte forma aripată, am observat pe lângă forma normală ce are o coloare galbenă ca alămâia, o varietate ce are o coloare verzie presărată cu câteva bande longitudinale neregulate de un verde închis.

Localităţi: Bucium, Socola, Vişan, Repedea, Pester (Iaşi); Ştefăneşti (Botoşani); Piatra-Neamţ; Comana (Vlaşca); Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

291. **Aphis viburni**, Schrank.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 78; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 122; — Buckton, 1879, Monogr. Brit. Aphides, vol. II, p. 77; — Schouteden, 1905, Mém. Soc. entom. Belgique, p. 229, n. 68; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 66; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 922; — Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 299, n. 2050.

Frunzele de pe vârfurile ramurilor tinere de Călin (*Viburnum opulus* L.) sunt sbârcite şi cu marginile îndoite, la faţa inferioară a lor se găseşte o colonie de afide, compusă din indivizi fără aripi având corpul brun sau verde, în care caz marginile sunt negre cum şi un număr de bande transversale negre pe dos. Corniculele brune închise negre, antenele albe cu extremităţile negre, picioarele albe, însă extremitatea tibiei şi tarsele sunt brune sau negre. Formele aripate au capul şi toracele negre, abdomenul brun, cornicule şi antene negre.

Localităţi: Vişan, Bucium, Galata, Pester, Ciurea (Iaşi); Tarcău, Piatra (Neamţ); Fântânele (Bacău); Slatina (Olt).

292. **Brachycolus stellariae**, Hardy.

Citaţiuni. Buckton, 1877, Monogr. Brit. Aphides, vol. II, p. 147, pl. 85, fig. 1—3; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 420; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 69; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 68; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 116, 117.

Acest afid se întâlneşte pe frunzele de Flocoşică (*Holcus lanatus* L., *H. mollis* L.), Păiuş (*Festuca ovina* L.) şi Iarbă moale (*Stellaria holostea* L.), determinând o sucire a marginilor lor.

Localităţi: Vişan, Repedea (Iaşi).

293. **Chaitophorus annulatus**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Die Pflanzenläuse, p. 7; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 194; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 85; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 110, n. 290.

Acest afid trăeşte pe frunzele tinere din partea terminală a crengilor de Mesteacăn (*Betula verrucosa* Ehrh.). Frunzele atinse au marginile lor sucite.

Localităţi: Racova (Bacău); Tazlău, Răpciuni, Piatra (Neamţ).

294. **Chaitophorus leucomelas**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Die Pflanzenläuse, p. 4; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 88; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1299.

Sub influenţa acestui parazit ce trăeşte în colonii la faţa inferioară a frunzelor de Plop negru (*Populus nigra* L.) şi Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.), frunzele se decolorează în părţile atinse şi-şi îndoesc marginile. Se găsesc asemenea paraziţi şi în galele determinate de *Pemphigus*.

Localităţi: Iaşi, Ungheni, Holboca (Iaşi); Stânca-Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Fântânele (Bacău); pe valea Oltului.

295. **Colopha compressa**, Koch.

Sinonime şi citaţiuni. Schizoneura compressa, Koch, Die Pflanzenläuse, 1857, p. 267; — Kessler, 1879, in «Jahresber. Ver. Naturk.. Cassel.»; — Courchet, 1879, Etude sur les galles prod. par les Aphidiens, p. 60—62; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 119, n. 369; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 64; — *Colopha compressa*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 365; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1991.

Pe frunzele de Velniş (*Ulmus effusa* Wild.) excrecenţe veziculoase alungite şi striate, paralele cu nervurile secundare, în vecinătatea nervurii principale, având cam 1 cm. lungime şi 0,3 cm. lărgime, de coloare roşietică. Galele adulte prezintă o deschidere pe una din feţele laterale pe unde ies afidele.

Localităţi: Bucium (Iaşi); Fântânele şi Mânăstirea Caşin (Bacău).

296. **Cryptosiphum artemisiae**, Pass.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis artemisiae, Passerini, 1860, Gli Afidi, p. 35; — *Aphis gallarum*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 359; — *Cryptosiphum artemisiae*, Buckton, 1879, Monograph of the British Aphides, vol. II, p. 145; — *Cryptosiphum gallarum*, Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. IX, n. 213; — *Cryptosiphum artemisiae*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. II, p. 993; — Borcea, 1909, Contrib. Cat. Afidelor din România, n. 96; Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 100, n. 196.

Gale produse pe partea superioară a tulpinii, ramurilor sau pe frunze din orice parte, pe Pelin (*Artemisia absinthium* L.), Pelin-nemirositor (*A. vulgaris* L.) şi Peliniţă (*A. campestris* L). Tulpinile împiedecate în creştere au întrenodurile scurte, frunzele strânse grămadă. Frunzele înseşi sucite, părţile lor îndoite spre faţa inferioară, puţin îngroşate, faţa lor superioară prezintă bursuflături, decolorate sau colorate în roş. In suciturile frunzelor astfel produse se găseşte un afid mic, lung cam de 1,5 mm., negru brun, presărat cu o pulbere albă şi lipsit de cornicule.

Intâlnit mai în toate părţile ţerii: împrejurimile Iaşilor; Scânteia (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Fântânele, Oneşti, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Siliştе, Roznov, Tazlău (Neamţ); Adjud (Putna); Serbeşti (Covurluiu); Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Paserea (Ilfov); Buda (Prahova); Comana (Vlaşca); Leordeni (Muscel); Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

297. **Hyalopterus pruni**, Fabr.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis pruni, Fabricius, 1794, Entom. syst., v. IV, p. 213; — Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 115; — Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 52; — id. 1874, Pflanzenfeinde, p. 176, n. 223; — *Hyalopterus pruni*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 22; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 559; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 106; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1343.

Acest afid de formă lungăreaţă, verziu-albicios, trăeşte în colonii foarte abundente,

ce acoperă completamente faţa inferioară a frunzelor de pe partea terminală a ramurilor de Perj (*Prunus domestica* L.), Goldan (*Pr. insititia* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.), Persic (*Prunus persica* Stock), Cais (*Pr. armeniaca* L.). Ei răspândesc o pulbere albicioasă ce acopere frunzele şi vârfurile crenguţelor. Frunzele au limbul lor boţit şi uneori bursuflat.

Localităţi: Iaşi şi împrejurimile Iaşilor; Grajduri, Căueşti, (Vasluiu); Ştefăneşti, Lihneşti, Guranda, Durneşti, Truşeşti (Botoşani); Paşcani, Drăguşeni (Succava); Piatra, Buhalniţa, Bălţăteşti, Tg. Neamţ şi împrejurimile Mânăstirii Neamţ, Tazlău, Brateş-Tarcău (Neamţ); Racova, Bereşti, Fântânele, Mărgineni, Bacău, Dealul-Nou, Letea, Buhociu, Oneşti, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Roman, Galbeni, Onişcani, Cârligi (Roman); Adjud (Putna); Bucureşti şi împrejurimile Bucureştilor; Tulcea, Isaccea, Mânăstirea Cocoş, Nicoliţel (Tulcea); Leordeni (Muscel); Piteşti, Curtea-de-Argeş (Argeş); Slatina (Olt); Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Craiova, Vârciorova (Mehedinţi), etc.

298. **Hyalopterus sphondylii**, Koch.

Citaţiuni. Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 17; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 107; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 780.

Afid ce se întâlneşte la faţa inferioară a frunzelor de Brânca-Ursului (*Heracleum sphondylium* L.); frunzele atinse sunt sbârcite.

Localităţi: Racova, Mânăstirea Caşin (Bacău); Brateş-Tarcău, Piatra, Buhalniţa (Neamţ); Azuga, Buşteni (Prahova).

299. **Livia juncorum**, Latr.

Sinonime şi citaţiuni. Psylla junci, Latreille, 1804, in «Bull. Soc. philom.», v. I, p. 113; — *Chermes junci* Schrank, 1801, Fauna Boica, v. II, p. 142; *Livia juncorum*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 727; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 345; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 114; Grevillius und Niessen, 1908, in Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 91 şi 92; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 99; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 167, n. 884.

Inflorescenţele de Pipirig (*Juncus effusus* L., J. *conglomeratus* L., J. *lamprocarpus* L.) se transformă în tufe de frunze anormale mici, îngrămădite, de coloare roşietică. In ghenele acestor frunze se găsesc larve mici de coloare galbenă portocalie.

Localităţi: Cristeşti, Ungheni (Iaşi); pe lângă bălţile Călniştei la Comana (Vlaşca); în Delta Dunărei.

300. **Macrosiphum hieracii**, Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis hieracii, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 17; — *Siphonophora hieracii*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 152; — Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 126; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 185; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. X, n. 248; — *Macrosiphum hieracii*, Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1053; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 159, n. 805.

Acest afid se întâlneşte pe tijă şi cu deosebire pe faţa inferioară a frunzelor bazale de Urechea-şoarecului (*Hieracium pilosella* L., *H. murorum* L., *H. umbellatum* L.). Frunzele sunt uşor îngroşate şi cu marginile îndoite.

Localităţi: Vişan (Iaşi); Racova, Mânăstirea Caşin (Bacău); Tazlău (Neamţ); Comana (Vlaşca); Buda (Prahova).

301. **Macrosiphum ulmariae**, Schrank.

Sinonime și citațiuni. Aphis ulmariae Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 111, n. 1221; — *Aphis pisi*, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 23; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 242; *Siphonophora pisi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 190; — Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 134; — *Siphonophora ulmariae*, Passerini, 1860, Gli Afidi, Indice, p. 31;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 199;— *Macrosiphum ulmariae*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 198.

Acest afid se întâlnește pe Crețușcă (*Spiraea ulmariae* L.), Mazerea-de-câmp (*Pisum arvense* L.); Mazere (*Pisum sativum* L.), Trifoiu (*Trifolium pratense* L.), Măzeriche (*Lathyrus pratensis* L.). In unele cazuri nu se observă nici o deformare, dară deseori se vede limbul foliolelor sucit, partea sucită fiind de o consistență mai dură și decolorată.

Localități: Vișan, Galata (Iași); Racova, Mânăstirea Cașin (Bacău); Tazlău, Hangu (Neamț); Pasarea, Brănești (Ilfov); Leordeni (Muscel); Broșteni (Suceava).

302. **Myzoxylus laniger**, Hausm.

Sinonime și citațiuni. Aphis lanigera, Hausmann, 1802, in «Illiger's Mag.», v. I, p. 426; — *Myzoxylus mali*, Blot, 1824, in «Mém. Soc. Lin. du Calvados», t. I;— *Schizoneura lanigera*, Hartig, 1841, in «Germar's Zeitschr. f. Ent.», v. III, p. 367;— Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 169; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 89; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 41; — *Eriosoma mali*, Schouteden, Catalogue des Aphides de Belgique, in «Mém. Soc. entom. Belgique», t. XII, p. 201; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 99;— *Myzoxylus laniger*, Horwath, 1897, in «Fauna Regni Hungariae: Hemiptera»; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 379; — Trotter e Cecconi, 1904, in «Cecidotheca italica», fasc. XI, n. 263, — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 505; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 198, n. 1186.

Pe trunchiu, pe ramuri, pe mlădițe tinere și pe rădăcini de Măr (*Pirus malus* L.), Păr (*P. communis* L.), Perj (*Prunus domestica* L.), se vede uneori, în mare abundență, un afid lanuginos, împrăștiind o pulbere albă pe părțile unde trăește și determinând tumori neregulate, provenite din o hipertrofie a lemnului, în regiunea atacată și care împinge scoarța; aceasta se usucă, plesnește și cade; afidele trăesc grupate cu deosebire pe asemenea tumori. Immulțirea exagerată a lor și a tumorilor produse poate determină uscarea arborilor tineri.

Localități: Vișan (Iași); Fântânele (Bacău).

303. **Myzus cerasi**, Fabr.

Sinonime și citațiuni. Aphis cerasi, Fabricius, 1794, Entom. syst., v. IV, p. 211; — Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 45; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 87; *Myzuscerasi*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 145; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc, IV, n. 77; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 128; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 563; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1346.

Acest afid, negru strălucitor, trăește în colonii abundente la fața inferioară a frunzelor de pe mlădițele și vârful ramurilor tinere de Cireș (*Prunus avium* L., *Pr. juliana* Rchb.) și Vișin (*Prunus cerasus* L.), fixați mai ales pe nervura mediană și pe celelalte nervuri, determinând umflături și sbârcituri pe frunze, cum și îndoirea marginilor acestora. Frunzele atinse sunt îndoite în jos.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Căueşti, Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Galbeni, Cârligi (Roman); Mânăstirea Neamţ, Budeşti, Bălţăteşti, Buhalniţa, Răpciuni, Schitu-Durău, Buhuş, Roznov, Tazlău, Tarcău (Neamţ); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Bereşti, Racova, Fântânele, Mărgineni, Letea, Buhociu, Dealul-Nou, Oneşti, Mânăstirea Caşin, Comăneşti, Palanca (Bacău); Adjud, Bâlca (Putna); Tulcea, Isaccea, Mânăstirea Cocoş, Nicoliţel (Tulcea); Comana, Grădiştea (Vlaşca); Bucureşti şi împrejurimile Bucureştilor; Câmpina, Sinaia, Azuga, Buşteni, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş, Piteşti (Argeş); Slatina (Olt); Drăgăşani, Râmnic, Calimăneşti (Vâlcea); Craiova; Vârciorova (Mehedinţi), etc.

304. **Myzus mahaleb**, Koch.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis mahaleb, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 113;— *Myzus mahaleb*, Passerini, 1863, Aphididae italicae, p. 149;—Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 123;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 564;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 213, n. 1350;— *Phorodon humuli*, var. *mahaleb*, Buckton, 1875, Mon. Brit. Aphides, v. I, p. 168.

Acest afid trăeşte în colonii întinse la faţa inferioară a frunzelor de Vişin-turcesc (*Prunus mahaleb* L.). Frunzele atinse sunt decolorate, sbârcite şi cu marginile îndoite.

Observat la Nicoliţel (Tulcea).

305. **Myzus oxyacanthae**, Koch.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis oxyacanthae, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 55;— Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 212, n. 96;— *Myzus oxyacanthae*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 147, n. 5;— Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 420;— Borcea 1909, Afide din România, n. 130;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 515;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 132, n. 532.

Acest afid trăeşte la faţa inferioară a frunzelor de Păducel (*Crataegus oxyacantha* L.), Păr sălbatec (*Pirus piraster* Wallr.), Măr (*Pirus malus* L.), mai mult pe frunze izolate, determinând o bursuflătură a limbului, decolorată sau cele mai deseori colorată în roş şi o sucire a marginii frunzei de către faţa inferioară. Galele se aseamănă cu cele provocate de *Aphis piri*.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Căueşti, Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); împrejurimile Mânăstirii Neamţ, Bălţăteşti, Buhalniţa, Mânăstirea Bistriţa, Piatra (Neamţ); Paşcani, Drăguşeni (Suceava); Bereşti, Racova, Fântânele, Letea, Buhociu, Mânăstirea Caşin, Palanca (Bacău); Comana (Vlaşca); Malcoci şi Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Paserea, Ciocăneşti, Periş (Ilfov); Câmpina, Buda, Sinaia, Buşteni, Azuga, Predeal (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeş; Piatra-Olt (Romanaţi); Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinţi).

306. **Myzus ribis**, L.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis ribis, Linné, Syst. nat., v. II, p. 733, 1;— Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 39;— id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 261;— *Rhopalosiphum ribis*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 39;— *Myzus ribis*, Passerini, 1863, Aphid. ital., p. 148;— Buckton, 1875, Monogr. Brit. Aphides, v. I, p. 180;— Grevillius und Niessen, 1906, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 13; id. fasc. IV, n. 88;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 489;— Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidis, p. 476;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 131;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 250, n. 1592.

Acest afid de coloare verzie sau galbenă-portocalie trăeşte în colonii la faţa infe-

rioară a frunzelor de Agriș *(Ribes grossularia* L.), Pomușoară *(R. rubrum* L.), Pomușoară neagră *(R. nigrum* L.), Pomușoară alpină *(R. alpinum* L.) și Păltior *(R. petraeum* Wulf). Frunzele atinse sunt bursuflate, prezentând umflături veziculare la fața superioară, colorate în galben sau în roș, iar marginile limbului îndoite în jos.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor; Stefănești (Botoșani); Broșteni, Borca, Panaciu (Suceava); Mânăstirea Neamț, Târgul Neamț, Bălțătești, Răpciuni, Schitul Durău, Brateș-Tarcău, Piatra (Neamț); Bacău, Racova, Fântânele, Mânăstirea Cașin, Comănești, Palanca (Bacău); Sinaia, Azuga, Bușteni, pe munții Bucegi (Prahova); Curtea-de-Argeș; Călimănești, Râmnic (Vâlcea).

307. **Nectarosiphum rubi**, Kalt.

Sinonime și citațiuni. Aphis rubi, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 24; — *Siphonophora rubi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 191, — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 482; — Borcea 1909, Afide din România, n. 194; — Buckton, 1875, Monograph Brit. Aphides, v. I, p. 140; — *Nectarosiphum rubi*, Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 89; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 518; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 253, n. 1621.

Acest afid trăește pe părțile terminale tinere ale ramurilor și pe fața inferioară a frunzelor de Smeură *(Rubus idaeus* L.) și Mură *(R. fruticosus* L.). Frunzele atinse sunt boțite și curbate către pețiol.

Localități: Racova, Prăjești, Fântânele, Mânăstirea Cașin, Slănic, Dărmănești, Comănești (Bacău); Cârligi (Roman); Piatra, Buhalnița, Mânăstirea Neamț, Brateș-Tarcău (Neamț); Panaciu (Suceava); Mânăstirea Cocoș (Tulcea); Câmpina, Sinaia, Bușteni, Predeal, Azuga (Prahova); Leordeni (Muscel); Curtea-de-Argeș; Drăgășani, Râmnic (Vâlcea); Vârciorova (Mehedinți).

308. **Pemphigus affinis**, Kalt.

Sinonime și citațiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 182; — Courchet, 1879, Galles des Aphidiens, p. 50, p. 94; — Kessler, 1882, Die auf Populus vorkomm. Aphiden-Arten, p. 18; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. II, fig. 4; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., n. 344, 348; — Schlechtendal, 1891, Gallbildungen, n. 291; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 38; — Trotter e Cecconi, 1909, in «Cecidotheca italica», fasc. XX, n. 480; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 136; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — *Thecabius populneus*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 295.

Sub influența acestui afid, ce trăește în colonii numeroase la fața inferioară a frunzelor de Plop-negru *(Populus nigra* L.) și Plop-plută *(P. pyramidalis* Roz.), limbul se hipertrofiază de ambele laturi ale nervurii mediane, devine colorat galben roșietic, prezintă ușoare bulbucături și marginile se întorc către fața ventrală apropiindu-se și formând astfel o cavitate în formă de cornet. Uneori această deformație nu afectează decât una din jumătățile frunzei.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor, Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Stânca-Ștefănești (Botoșani); Pașcani, Broșteni (Suceava); Racova, Fântânele, Berești, Buhociu, Letea, Onești, Mânăstirea Cașin, Comănești (Bacău); Buhalnița, Răpciuni, Roznov, Piatra, Mânăstirea Agapia, Văratec, (Neamț); Adjud (Putna); Tulcea și un mare număr de puncte din Delta Dunărei, Isaccea, Nicolițel (Tulcea); București și împrejurimi; Comana, Gradiștea (Vlașca); valea Prahovei; Leordeni (Muscel); Pitești, Curtea-de-Argeș; pe toată valea Oltului; Craiova; Vârciorova (Mehedinți), etc.

309. **Pemphigus bursarius**, Linné.

Sinonime și citațiuni. Aphis bursaria, Linné, Syst. nat. II, p. 756, n. 29; — *Pemphigus bursarius*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 182; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 292; — Kessler, 1882, Die auf. *Pop. nigra* und *P. dilata* vork. Aphiden-Arten, p. 2; — Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 49, etc.; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 1; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 116, n. 345, 349; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 116; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 39; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 138; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 126; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1275.

Gale veziculoase, de forma unei urne fixate pe trunchiu sau crenguțe de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.); asemenea gale derivă din muguri, ajung la dimensiuni mari, având forma unor vezicule ovoidale de consistență cartilaginoasă curbate către vârf în spre o latură unde prezintă un orificiu de forma unei guri transversale cu buze; galele au până la 2,5 cm. înălțime și 1—2,5 cm. lărgime. Sunt de coloare verde sau verde-roșietică, cu dungi alburii uneori, netede, iar când se usucă prezintă o suprafață rugasă și coloarea brună pământoasă. In cavitatea lor trăește o colonie numeroasă de afide, ce produc o pulbere albă și o secreție mucilaginoasă.

Localități: Iași și împrejurimile Iașilor, Holboca, Ungheni, Sculeni, Tg.-Frumos (Iași); Stânca-Ștefănești (Botoșani); Pașcani (Suceava), Racova, Fântânele, Bacău, Letea, Mânăstirea Cașin, Onești, Comănești, Palanca (Bacău); Buhuș, Roznov, Piatra, Tazlău, Tarcău, Buhalnița, Mânăstirea Bistrița, Bălțătești, Mânăstirea Agapia, Văratec, (Neamț); Tulcea, Isaccea, Nicolițel (Tulcea); Chitila-București și împrejurimile Bucureștilor; Comana, Grădiștea (Vlașca); pe valea Prahovei; Leordeni (Muscel); pe toată valea Oltului; Pitești, Curtea-de-Argeș; Craiova; Vârciorova (Mehedinți), etc.

310. **Pemphigus marsupialis**, Courchet.

Sinonime și citațiuni. Courchet, 1880, Acad. Sc. et. Lettres, Montpellier, p. 53, pl. III, fig. 4; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. II, fig. 1, 2; — Trotter e Cecconi, 1906, in «Cecidotheca italica», fasc. XIV, n. 343; — Grevillius und Niessen, 1906, in «Zooccecidia et Cecidozoa», fasc. I, n. 14; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 140; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, v. I, p. 128; — *P. ovato-oblongus*, Kessler, 1882, Die auf *Pop. nigra* und *P. dilat.* vork. Aphiden-Arten, p. 26, pl. IV, fig. 1—3.

Pe frunzele de Plop-negru (*Populus nigra* L.) și Plop-plută (*Populus pyramidalis* Roz.) se observă pe fața superioară gale în forma unei îndoituri longitudinale veziculoase, situate în locul nervurii mediane, sau mai rareori în locul unei nervuri secundare și provenind din transformarea acestora. Galele aceste au 1—3 cm. lungime, 0,7—1 cm. lărgime, sunt de coloare galbenă roșietică și se deschid la fața inferioară prin o tăietură longitudinală. In interior o colonie numeroasă de afide.

Aceste gale sunt foarte comune și le-am observat în toate localitățile menționate pentru *Pemphigus affinis* și *P. bursarius.*

311. **Pemphigus piriformis**, Licht.

Citațiuni. Lichtenstein, 1886, Monographie des Pucerons du Peuplier, p. 29, n. 4, pl. I, fig. 1—4; — id., 1885, Les Pucerons, pl. I, fig. 1—4; — *P. bursarius*,

parte, Kessler, 1882, Die auf *Pop. nigra* und *P. dilatata*, vork. Aphiden-Arten, p. 2 (37), pl. I, fig. a—b, şi fig. 6 g; *P. piriformis*; Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 117; — Trotter, 1903, Galle dela penis. Balc. e Asia minore, n. 83; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 126; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1276.

La mulţi autori această specie e contopită cu *P. bursarius*.

Gală veziculară, piriformă, sau în formă de urnă sau crateriformă, de coloare roşietică şi care se desvoltă pe peţiolul frunzelor de Plop negru (*Populus nigra* L.) şi Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.) atingând 1—1,5 cm. înălţime şi 0,8—1 cm. lărgime la bază. Gala prezintă un orificiu rotund la vârf, iar în interior trăeşte o colonie de afide.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni, în localităţile menţionate pentru *Pemphigus affinis* şi *P. bursarius*.

312. **Pemphigus populi**, Courchet.

Citaţiuni. Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 50, pl. III, fig. 2; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. IV, fig. 3; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 118; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 84; — Borcea, 1909, Afide din România, N. 143; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 127.

Gală în formă de veziculă pediculată, înserată pe nervura mediană, la baza limbului pe faţa superioară a frunzei de Plop-negru (*Populus nigra* L.); galele au cam 1 cm. înălţime şi 0,8—1 cm. diametru; la maturitate prezintă o deschidere, derivată din o crăpătură la faţa superioară a galei.

Localităţi: Stânca-Ştefăneşti (Botoşani); Fântânele (Bacău).

313. **Pemphigus protospirae**, Licht.

Citaţiuni. Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 5—6; — id., 1886, Monogr. Pucerons du Peuplier, p. 31, pl. III, fig. 5—6; — Trotter, 1903, Galle pen. Balc. e Asia min., n. 85; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 144; Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 127; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1278.

Gale în formă de cornet sucit în spirală, cilindrice sau ovoidale, provenind din deformarea peţiolului frunzelor de Plop-negru (*Populus nigra* L.) şi Plop-plută (*P. pyramidalis* Roz.). Anume partea din peţiol atinsă e hipertrofiată puternic şi lăţită în formă de bandă, care bandă e sucită în spirală strânsă, în interiorul spirelor trăind colonia de afide. Galele au 2—3 cm. lungime şi 1—1,2 cm. lărgime. Sunt la exterior de coloare verde, galbenă, sau roşietică. Galele sunt mature şi părăsite de afide prin Iunie.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni în localităţile menţionate pentru *Pemphigus affinis* şi *P. bursarius*.

314. **Pemphigus ranunculi**, Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 185; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 145; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 431; — Kieffer, 1901—2, Synopsis de Zoocécidies, p. 472; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 246, n. 1559.

Acest afid lanuginos, de coloare galbenă-verde, trăeşte în colonii pe partea inferioară a tulpinii şi pe frunzele bazale de Piciorul-Cucoşului (*Ranunculus repens* L., *R. bulbosus* L., *R. auricomus* L.). Frunzele atinse prezintă lobii lor suciţi.

Localităţi: Bucium, Cristeşti (Iaşi); Comana (Vlaşca); Băneasa, Periş (Ilfov).

315. **Pemphigus spirothecae**, Pass.

Sinonime și citațiuni. Passerini, 1860, Gli Afidi, p. 39; — Courchet, 1879, Les Galles prod. par les Aphid., p. 46, pl. III, fig. 3—3-a; — Kessler, Die auf *Pop. nigra* und *Pop. dilatata* vorkom. Aphiden-Arten, p. 8 (32), pl. II, fig. 1—3; — Lichtenstein, 1885, Les Pucerons, pl. III, fig. 3—4; — *Kessleria spirothecae*, Lichtenstein, 1886, Monogr. Pucerons du Peuplier, p. 22, pl. III, fig. 3—4; — *Pemphigus spirothecae*, Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. V, n. 119; — Trotter, 1903, Galle della penisola Balcanica e Asia Minore, n. 86; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 146; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 127; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 206, n. 1277; — Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. IV, n. 90.

Gale desvoltate pe peţiolul frunzelor de Plop-negru *(Populus nigra* L.) şi Plop-plută *(P. pyramidalis* Roz.), având aceeaş formă şi fiind formate în acelaş mod ca cele de *P. protospirae.* Apar cevă mai târziu, sunt mature toamna şi sunt în genere cevă mai mici.

Gale foarte comune, întâlnite pretutindeni în localităţile menţionate pentru *Pemphigus affinis* şi *P. bursarius.*

316. **Peritymbia vitifolii**, Asa Fitch.

Sinonime şi citaţiuni. Pemphigus vitifoliae, Asa Fitch, 1854, Report on the noxious, beneficial and other Insects of the state of New-York, in «Transactions of the N. I. State Agricultural Society, Albany», v. XIV, p. 863; — *Peritymbia vitisana*, Westwood, 1863, Gard. Chron., p. 584; — *Rizaphis vastatrix*, Planchon, 1868, in «C. r. Ac. Sciences Paris; — *Phylloxera vastatrix*, Signoret, 1868, in «Ann. Soc. ent. France», 4ᵉsér., v. VIII, Bull. p. 70; — Targioni-Tozzetti, 1875, in «Ann. Ministero di Agricoltura.»; — Balbiani, 1884, Le Phylloxera du Chêne et le Phylloxera de la Vigne; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. 14, n. 149; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 709; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 217; — *Xerampelus vastator*, Del Guercio, 1900, Nuove rel. St. ent. Firenze, ser. I, n. 2, p. 80; — *Peritymbia vitifolii*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 303, n. 2094.

Pe frunze şi rădăcini de Viţă *(Vitis vinifera* L.), Lăuruscă *(Vitis labrusca* Scop.) şi alte specii de viţe, determinând gale veziculare păroase pe frunze şi nodozităţi pe rădăcini. Se ştie că acest parazit determină distrugerea viilor indigene.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor, Dealul-Nou (Bacău); Drăgăşani (Vâlcea), etc.

317. **Phorodon galeopsidis**, Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis galeopsidis, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 35; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 483, 484, 494, 513; — *Phorodon galeopsidis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 384; id., T. II, p. 843; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 149.

Acest afid se întâlneşte pe faţa inferioară a frunzelor sau pe partea superioară a tulpinii de Talpa-Gâştei *(Leonurus cardiaca* L.); Sugelul-alb *(Lamium album* L.); Lingurică *(Galeopsis tetrahit* L.); Jaleş *(Stachys recta* L.); Hrişcă *(Polygonum fagopyrum);* Iarbă roşie *(Polygonum persicaria* L.), determinând în unele cazuri o îndoire a marginilor frunzei, sau o sucire a lor.

Localităţi: Racova, Bereşti, Mânăstirea Caşin (Bacău); Cârligi, Galbeni (Roman).

318. **Phorodon humuli**, Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis humuli, Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 110;—Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 36;—id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 176, n. 221;—*Phorodon humuli*, Schouteden, Cat. Aphides Belgique, în «Mém. Soc. ent. Belgique», v. XII, p. 234;— Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 59;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 150;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, p. 561; id., p. 371;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 162, n. 849; id., p. 213, n. 1349.

Acest afid trăeşte în colonii numeroase la faţa inferioară a frunzelor de Hămeiu (*Humulus lupulus* L.), cum şi de Goldan (*Prunus insititia* L.), Perj (*Pr. domestica* L.), Porumbel (*Pr. spinosa* L.). Frunzele atinse sunt bursuflate şi cu marginile îndoite puţin.

Localităţi: Vişan, Ciurea (Iaşi); Racova, Fântânele (Bacău); Piatra (Neamţ); Nicolitel şi Mânăstirea Cocoş (Tulcea); Panaciu (Suceava).

319. **Phyllaphis fagi**, L.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis fagi, Linné, Syst. nat. 2.735.23;—*Lachnus fagi*, Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 147;—*Phylaphis fagi*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 249;—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 209;—Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 37.

Prezenţa acestui afid lanuginos la faţa inferioară a frunzelor de Fag (*Fagus silvatica* L.), determină uneori o uşoară sbârcire a lor, prezentând uşoare îndoituri în lungul nervurilor laterale.

Localităţi: pe muntele Goşman: Tazlău, Brateş-Tarcău, Hangu (Neamţ); Azuga şi Predeal (Prahova).

320. **Phylloxera coccinea**, Heyden.

Citaţiuni. Balbiani, 1884, Le Phylloxera du Chêne et le Phylloxera de la Vigne;—Kieffer, 1981—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 469,—Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 250;—Borcea, 1909, Afide din România, n. 216;—Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 233, n. 1467.

Această filoxeră se găseşte pe frunzele de Stejar şi de Gorun (*Quercus sessiliflora* Smith. şi *Q. pedunculata* Ehrh.), anume pe faţa inferioară a frunzelor. Indivizii adulţi sunt înconjuraţi de pui sau de ouă dispuse circular. Prezenţa lor se manifestă prin pete decolorate ale limbului. Frunzele nu prezintă în genere altă deformare, uneori numai nervura mediană pare îngroşată şi marginile frunzei îndoite.

Localităţi: Vişan, Pester (Iaşi); Racova, Blăgeşti (Bacău); Pasarea-Brăneşti (Ilfov); în pădurea Curcuz de lângă Malcoci, Mânăstirea Cocoş (Tulcea).

321. **Prociphilus nidificus**, Löw.

Sinonime şi citaţiuni. Pemphigus nidificus, Löw, 1882, in «Wien. Ent. Zeit», t. I, p. 13;—Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 111, n. 317,—Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. I, n. 8;—Borcea, 1909, Contrib. Cat. Afid. România, n. 141;—Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 805;—*Prociphilus nidificus*, Roos, 1911, Die Pflanzengallen, p. 147, n. 684.

La extremitatea ramurilor de Frasân (*Fraxinus excelsior* L.) se observă uneori masse glomerulare în formă de cuiburi formate de frunze apropiate între ele, întrenodurile terminale fiind scurtate. Frunzele sunt sbârcite, îndoite în jos, iar la faţa

inferioară a lor se găsesc colonii abundente de un afid mare lanuginos. Pe la mijlocul verii afizii dispar.

Localităţi: Copou, Pester, Vişan (Iaşi); Bacău, Racova, Fântânele (Bacău); Piatra-Neamţ; Bucureşti în parcul Kisseleff; Drăgăşani, Malaia (Vâlcea).

322. **Prociphilus xylostei**, De Geer.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis xylosthei, De Geer, 1773, Hist. des Insectes, v. III, p. 64, n. 16; — *Pemphigus xylosthei*, Kaltenbach, 1843, Monogr. Pflanzenläuse, p. 187; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 307; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 147; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 928; — *Prociphilus xylostei*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 1004.

Acest afid trăeşte în colonii abundente pe faţa inferioară a frunzelor terminale de Caprifoiu *(Lonicera xylosteum* L.). Frunzele sunt sbârcite, uşor decolorate şi cu marginile lor îndoite către faţa ventrală.

Localităţi: Piatra (Neamţ); Bucium (Iaşi); Câmpina, Sinaia (Prahova).

323. **Psyllopsis fraxini**, L.

Sinonime şi citaţiuni. Chermes fraxini, Linné, 1761, in «Fauna suecica», n. 1013; — *Psyllopsis fraxini*, Löw, 1882 in «Verh. zool. bot. Gesell. Wien», Bd. XXXII, p. 238; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», v. 68 suppl., p. 107, n. 293; — Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. III, n. 65; — Grevillius und Niessen, 1906, Zooccecidia et Cecidozoa, Lief. I, n. 15; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 806.

Acest parazit determină prin prezenţa lui pe foliolele de Frasân *(Fraxinus excelsion* L.), o uşoară îngroşere a marginii foliare şi o sbârcire şi o îndoire a acesteia către faţa inferioară. Partea astfel transformată e decolorată, iar nervurile bat în roşietic sau violet.

Vişan (Iaşi); Grajduri (Vasluiu); Comana (Vlaşca).

324. **Rhinocola speciosa**, Flor.

Citaţiuni. Flor, 1861, Rhync. Livl., p. 526; — Lichtenstein, 1871, Bull. Soc. entom. France, p. 79 şi 165; — Löw, 1881, in «Verh. Zool.-bot. Ges. Wien», p. 165—168; — Massalongo, 1899, in «Nuovo giorn. bot. it. N. S.», v. VI, p. 144, n. 68; — Trotter e Cecconi, 1907, in Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 422; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 129; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 208, n. 1294.

Pe frunzele de Plop negru *(Populus nigra* L.) şi Plop-plută *(Populus pyramidalis* Roz.) se observă că o parte a limbului e sbârcită şi marginea frunzei îndoită şi aplicată pe faţa superioară. Partea aceasta e decolorată şi se usucă de timpuriu. In interior se găsesc paraziţii şi larvele lor.

Localităţi: Socola, Bucium (Iaşi); Fântânele (Bacău), Chitila (Ilfov).

325. **Rhopalosiphum berberidis**, Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis berberidis, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 95; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 18; — *Rhopalosiphum berberidis*, Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 435; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 156.

Afid ce se întâlneşte pe faţa inferioară a frunzelor de Dracilă *(Berberis vulgaris* L.) determinând o decolorare şi o deformare a limbului.

Localităţi: Copou, Breazu, Vişan, Bucium (Iaşi).

326. Rhopalosiphum dianthi, Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis dianthi, Schrank, 1801, Fauna boica, vol. II, p. 114, n. 1213; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 42; — id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 48 şi 717; — *Rhopalosiphum dianthi*, Houard, 1909, Les Zoocécidies, v. II, p. 867; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 157.

Acest afid se întâlneşte la faţa inferioară a frunzelor de Umbra-nopţii *(Solanum nigrum* L.), determinând o sbârcire şi o sucire a limbului; — l-am întâlnit asemenea pe: *Solanum tuberosum* L; *S. dulcamara* L; *Hyosciamus niger* L; *Nerium oleander* L; *Dianthus caryophyllus* L., fără a observà nici o deformare consecutivă.

Localităţi: Holboca, Copou (Iaşi); Racova, Mânăstirea Caşin, Comăneşti (Bacău); Tazlău şi Brateş-Tarcău (Neamţ).

327. Rhopalosiphum ligustri, Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis ligustri, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 48; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 436, n. 22; — *Rhopalosiphum ligustri*, Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 355; — Houard 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 813; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 160; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 175, n. 971.

Acest afid galben, cu corniculele mari umflate, se întâlneşte pe frunzele terminale ale ramurilor de Lemn-cânesc *(Ligustrum vulgare* L.). Frunzele atinse sunt decolorate, au marginile îndoite la faţa inferioară şi sunt sucite.

Localităţi: Iaşi, Pester, Vişan (Iaşi); Bacău, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Piatra-Neamţ; Comana (Vlaşca).

328. Schizoneura lanuginosa, Hartig.

Citaţiuni. Hartig, 1841, in «Zeitschr. f. Entom.», v. III, p. 307; — Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 170; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 264; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, vol. III, p. 104; — Courchet, 1879, Les galles prod. par les Aphid., p. 66; — Kessler, 1878, in «Jahresber. des Ver. f. Naturw. Kassel»; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 29, tav. VIII, fig. 2 şi tav. X, fig. 1; — Trotter e Cecconi, 1902, in «Cecidotheca italica», fasc. VI, n. 147; — Borcea, 1908, Afide din România, n. 165; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 364; — Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», n. 42; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1986.

Frunzele de Ulm *(Ulmus campestris* L.) sunt transformate de acest afid în gale mari veziculoase, cu conturul neregulat putând atinge până la 7 cm. înălţime şi 6 cm. lăţime. Gala are aspect de pungă închisă, prezentând gibozităţi sau loge secundare la suprafaţă. E de coloare verde gălbuie, acoperită de peri fini. Ea e formată cele mai deseori pe socoteala unei jumătăţi de frunză, mai rareori pe socoteala unui fragment mai redus de frunză, sau pe socoteala frunzei întregi. Peretele e de consistenţă cărnoasă, relativ subţire şi în interior se găseşte o colonie de afide şi o massă mucilaginoasă (gumoasă) secretată de pereţii galei. La maturitate galele devin brune şi prezintă rupturi neregulate pe gibozităţile lor, prin aceste orificii ies afidele aripate.

Localităţi: împrejurimile Iaşilor; Grajduri, Bârnova, Scânteia, Căueşti (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Taslău, Piatra (Neamţ); Galbeni, Cârligi (Roman); Racova, Bereşti, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Adjud (Putna); Nicoliţel, Isaccea, împrejurimile mânăstirii Cocoş şi în pădurea Curcuz (Tulcea); Paserea, Periş (Ilfov); Co-

mana (Vlaşca); Sinaia, Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Piteşti (Argeş); Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Craiova; Piatra-Olt; Vârciorova (Mehedinţi), etc.

329. **Schizoneura Reaumuri,** Kalt.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1843, Monogr. Fam. Pflanzenläuse, p. 175; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 79;— Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 718, n. 4143;— Ross, 1911, Pflanzengallen, p. 285, n. 1919.

Extremitatea ramurilor tinere de Teiu (*Tilia platyphyllos* Scop.) şi Teiu-pădureţ (*T. parvifolia* Ehrh.) se vede sucită de mai multe ori în spirală strânsă sau în ghem, asemenea peţiolele frunzelor sunt mai scurte ca de obiceiu, îngroşate şi sucite în formă de S, frunzele par reunite într'un buchet strâns, cele mai tinere sunt decolorate şi cu marginile sucite. Pe aceste vârfuri de tije sucite, pe peţiolele şi nervurile principale ale frunzelor se găseşte o colonie numeroasă de această specie de Afide, compusă din un singur individ adult nearipat, umflat, având 4,2 mm. lungime, cum şi foarte numeroşi indivizi aripaţi şi larve de această formă având cam 2,8 mm. lungime. Puii mici de tot sunt portocalii; formele aripate tinere sunt de coloare galbenă, formele aripate ceva mai înaintate sunt verzi, cu toracele brun-roşietic; forma aripată adultă are capul şi toracele brun închis, iar abdomenul verde presurat cu o pulbere albă; corniculele lipsesc. Picioarele şi antenele negre, aripile străvezii, cu nervurile şi o pată marginală neagră. Individul mare nearipat are capul negru, iar trunchiul confundat cu abdomenul e verde-gri pulverulent, antenele mici negre, picioarele iarăş negre.

Am găsit asemenea colonii de Afide, determinând deformaţiile mai sus amintite, în comuna Galata (Iaşi), la viea Manta-Roşă a domnului L. Roiu.

330. **Schizoneura ulmi,** L.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis ulmi, Linné, Syst. nat. II, p. 734;— *Schizoneura ulmi,* Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 173;— Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 262;— Buckton, 1881, Monogr. Brit. Aphides, vol. III, p. 97;— Kessler, 1878, in «Jahresber. d. Ver. Naturk. Cassel», p. 81;— Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 30;— Trotter e Cecconi, 1901, in «Cecidotheca italica», fasc. IV, n. 100;— Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 65;— Borcea, 1908, Afide din România, n. 166;— Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 364;— Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1987.

Frunzele de Ulm (*Ulmus campestris* L.) atinse de acest parazit prezintă o parte din limbul lor hipertrofiat şi turgid, boţit şi îndoit la faţa inferioară; rezultă o gală umflată albă verzuie sau gălbuie, prezentând încreţituri la suprafaţă şi fiind deschisă la faţa inferioară. In interior o colonie numeroasă de afide.

Localităţi: Vişan, Copou, Pester, Galata, Ciurea (Iaşi); Grajduri, Bârnova, Căueşti (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Racova, Bereşti, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Tazlău, Tarcău, Piatra (Neamţ); Adjud (Putna); Isaccea, Nicoliţel, Mânăstirea Cocoş, pădurea Curcuz (Tulcea); Periş, Paserea (Ilfov); Comana (Vlaşca); Sinaia, Câmpina (Prahova); Leordeni (Muscel); Jiblea, Piteşti (Argeş); Drăgăşani, Râmnic, Călimăneşti (Vâlcea); Piatra-Olt; Craiova; Vârciorova (Mehedinţi), etc.

331. **Sypha glyceriae,** Kalt.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis glyceriae, Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 113; id., 1874, Pflanzenfeinde, p. 727, 744, 751, 753, 767;—*Sipha glyceriae,* Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 78;— Borcea, 1909, Afide din România, n. 30.

Afid întâlnit pe tija şi frunzele de Rourică (*Glyceria fluitans* R. Br.), Pipirig (*Juncus effusus* L.), Săgeata apei (*Sagittaria sagittaefolia* L.), Hiruşor (*Poa annua* L.). In unele cazuri frunzele atinse sunt sucite.

Localităţi: Ungheni, Cristeşti, Holboca (Iaşi); Peletiuci (Bacău); Români (Neamţ); Comana (Vlaşca); în Delta Dunărei.

332. **Sipha polygoni**, Schout.

Citaţiuni. Grevillius und Niessen, 1908, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. III, n. 66; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 382; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 202, n. 1242; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 171.

Acest afid se întâlneşte pe părţile superioare ale tulpinii şi la faţa inferioară a frunzelor de Troscot (*Polygonum aviculare* L.) Frunzele atinse prezintă părţi decolorate sau colorate în roş şi au marginile îndoite.

Localităţi. Racova (Bacău); Isaccea şi Sulina (Tulcea).

333. **Siphocoryne xylostei**, Schrank.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis xylostei, Schrank, 1801, Fauna boica, v. II, p. 107; — Kaltenbach, 1843, Mon. Pflanzenläuse, p. 111; — *Rhopalosiphon xylostei*, Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 33; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 359; — *Syphocoryne xylostei*, Grevillius und Niessen, 1907, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. II, n. 67; — Borcea 1909, Afide din România, n. 173; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 928; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 178, n. 1006.

Acest afid trăeşte în colonii abundente pe vârfurile ramurilor diferitelor specii de Caprifoiu (*Lonicera caprifolium* L., *L. xylosteum* L. şi *L. periclymenum* L.) determinând o atrofiare a florilor, ce rămân chircite, cu învelişurile florale şi bracteele decolorate şi sucite. Frunzele de pe vârful ramurilor sunt de asemenea sbârcite, decolorate, sucite şi cu marginile îndoite.

Localităţi: Piatra, Bălţăteşti, Schitu-Durău, Răpciuni (Neamţ); Bucureşti.

334. **Tetraneura pallida**, Hal.

Sinonime şi citaţiuni. Eriosoma pallida, Haliday, 1839 (cit. după Grevillius şi Niessen); — *Tetraneura alba*, Ratzeburg, 1844, Forstinsekten, t. III, p. 222, pl. III, fig. 3. — Trotter, 1903, Galle pen. Balcanica e Asia minore, n. 216; — *Pemphigus pallidus*, Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 119; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 363; — *Tetraneura pallida*, Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 292, n. 1984, taf. X, fig. 227.

Deasupra nervurii mediane a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.), de ordinar către baza frunzei, se observă o gală pubescentă, sferică turtită având cam 1—1,5 cm. diametru şi 0,5—1 cm. înălţime; gala e fixată larg pe nervură (hipertrofiată la nivelul ei) şi pe ţesutul adjacent, determinând o depresiune a frunzei la acest nivel, are peretele dur şi relativ gros, acoperit la suprafaţă de peri albi mici foarte deşi. Coloarea acestei gale e verde sau galbenă bătând uneori tare puţin în roşietic. Orificiul dela faţa inferioară a galei e închis, şi la maturitate gala prezintă crăpături la faţa ei superioară. In interior se găseşte o colonie de afide fără cornicule, cu antenele scurte compuse din 6 articole, de coloare albă roşietică, cu o pulbere albă abundentă, cu ochii negri roşietici, încheieturile apendicelor negre. Individul mumă a coloniei e mai umflat şi prezintă dungi transversale gălbii.

Localităţi: Comana (Vlaşca); Paserea (Ilfov); în pădurea Curcuz (Tulcea).

335. Tetraneura rubra, Licht.

Citaţiuni. Lichtenstein, 1882, in «Compt. r. Ac. Sc. Paris», t. XCV, p. 1171; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., 32; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, 44; — Tavares, 1905, Broteria, Lisboa, t. IV.

La faţa superioară a frunzelor tinere de Ulm (*Ulmus campestris* L.) se observă în timpul primăverii gale veziculare mari având cam 1,5—2 cm. înălţime şi cam 1,5 cm. diametru, subţiate către bază în formă de pedicul şi cu orificiul îngust la faţa inferioară a frunzei. Coloarea galelor e roşietică închisă. Peretele e relativ subţire şi pubescent. In interior o colonie de afide ce emigrează la începutul verii pe rădăcini de graminee (generaţie subterană) pentru a reveni către toamnă din nou pe ulm spre a depune ouăle de iarnă.

Localităţi: Vişan, Galata (Iaşi); Grajduri (Vasluiu).

336. Tetraneura ulmi, De Geer.

Sinonime şi citaţiuni. Aphis gallarum ulmi, De Geer, 1753, Hist. nat. Ins., t. III; — *Tetraneura ulmi,* Hartig, 1841, in «Zeitschr. f. Entom.», t. III, p. 366; — Kaltenbach, 1843, Pflanzenläuse, p. 189; — Koch, 1857, Pflanzenläuse, p. 288; — Buckton, 1881, Mon. Brit. Aphides, v. III, p. 131; — Kesseer, 1880, in «Jahresb. Ver. Naturk. Cassel», p. 57; — Massalongo, 1893, Galle fl. it., n. 33, tav. VIII, fig. 3; — Hieronymus, 1890, in «Jahresber. Schles. Ges.», vol. 68, suppl., p. 118; — Courchet, 1879, Et. s. galles des Aphid., p. 61; — Cholodkovsky, 1899, in «Zool. Anz.», v. XXII, p. 474; — Trotter e Cecconi, 1900, in «Cecidotheca italica», fasc. II, n. 45; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 363; — Borcea, 1909, Afide din România, n. 203; — Grevillius und Niessen, 1910, in «Zoocecidia et Cecidozoa», fasc. V, n. 120; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 293, n. 1990.

Gale pe faţa superioară a frunzelor de Ulm (*Ulmus campestris* L.) plecând din spaţiile dintre nervuri secundare, având forma de vezicule ovoidale pediculate, atingând cam 1 cm. înălţime şi 0,8 cm. lăţime. Sunt de coloare verde gălbuie, bătând în roşietic sau brun. Peretele galei e cărnos, cavitatea voluminoasă şi în interior se găseşte colonia de Afide. Orificiul hipoil al galei se închide prin hipertrofiarea parenchinului şi formarea de peri. Limbul frunzei e decolorat şi puţin îngroşat în jurul inserţiei pediculului galei. Pe la finele lui Maiu, se formează un orificiu alungit la extremitatea inferioară a părţii umflate a galei, în vecinătatea pediculului. Galele acestea se formează primăvara de timpuriu. După Kessler şi Lichtenstein, colonia din interiorul galei provine din un individ mumă provenit la rândul său din un ou ce era fixat pe scoarţa de Ulm. Pe la finele lui Maiu, indivizii din colonie capătă aripi şi ies din gală prin orificiul amintit, emigrând pe rădăcini de graminee (generaţie subterană), unde rămân până la finele verii, când ies iarăş din pământ sub forma aripată şi dau naştere la indivizi nearipaţi sexuaţi, pe scoarţa de ulm. Fiecare individ femel din această din urmă generaţie produce un ou, ce rămâne fixat pe scoarţa ulmului, acoperit de corpul individului mumă şi din care în primăvară iese individul ce produce gala şi care e şi individul mumă al coloniei.

Galele acestea sunt foarte răspândite şi le-am observat pretutindeni în ţară, unde există ulmi. Citez totuş ca localităţi: împrejurimile Iaşilor; Bârnova, Grajduri (Vasluiu); Ştefăneşti (Botoşani); Galbeni, Cârligi (Roman); Racova, Fântânele, Mânăstirea Caşin (Bacău); Adjud (Putna); Piatra (Neamţ); Comana (Vlaşca); Paserea, Periş (Ilfov); parcul Kisseleff (Bucureşti); Leordeni (Muscel); Piteşti (Argeş); Sinaia, Câmpina (Prahova); Drăgăşani, Râmnic (Vâlcea); în pădurea Sarului lângă Piatra-Olt; Vârciorova

(Mehedinţi); Craiova; în împrejurimile mânăstirii Cocoş, în pădurea Curcuz de lângă Malcoci (Tulcea), etc.

337. **Trichopsylla Walkeri**, Förster.

Sinonime şi citaţiuni. Trioza Walkeri, Förster, 1848, in «Verh. naturh. Ver. d. preuss. Rheinl.», v. V, p. 88; — *Psylla Walkeri*, Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 176; — *Trichopsylla Walkeri*, Trotter e Cecconi, 1894, in «Cecidotheca italica», fasc. XII, n. 277; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 704; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 474; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 248, n. 1576.

Marginea frunzei de Verigariu (*Rhamnus cathartica* L.) e hipertrofiată şi îndoită pe faţa superioară. Partea aceasta umflată atinge 3—4 mm. înălţime, e dură, de coloare verde-gălbuie. In interiorul îndoiturii se văd larve portocalii, iar mai târziu o pulbere albă, picături globuloase şi insecte psylide de coloare albă-verzuie, cu abdomenul roşietic, păroase pe margini.

Localităţi: Bucium, Vişan (Iaşi); Stânca-Stefăneşti (Botoşani); Piatra (Neamţ); Malcoci (Tulcea);

338. **Trioza flavipennis**, Förster.

Citaţiuni. Förster, 1848, in «Verh. naturh. preuss. Rheinl.», t. V, p. 98; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 348; — Trotter e Cecconi, 1907, in «Cecidotheca italica», fasc. XVII, n. 408; — Houard, 1909, Les Zoocécidies, T. II, p. 1047; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 170, n. 915.

Se întâlneşte pe faţa inferioară a frunzelor de Susaiu-de-pădure (*Lactuca muralis* Fres.) determinând mici eminenţe pe faţa superioară a limbului.

Localităţi: Piatra şi Schitul Durău (Neamţ); Broşteni (Suceava).

339. **Trioza urticae**, L.

Citaţiuni. Kaltenbach, 1874, Pflanzenfeinde, p. 530; — Kieffer, 1901—2, Synopsis des Zoocécidies, p. 543; — Houard, 1908, Les Zoocécidies, T. I, p. 372; — Ross, 1911, Die Pflanzengallen, p. 294, n. 2001.

Acest psylid se întâlneşte la faţa inferioară a frunzelor de Urzică-mare (*Urtica dioica* L.) şi Urzică-creaţă (*U. urens* L.), uneori împreună cu *Aphis urticae* Fabr. Frunzele atinse sunt foarte sbârcite, boţite şi cu marginile îndoite în jos.

Localităţi: Broşteni (Suceava); Răpciuni, Buhalniţa, Mânăstirea Bistriţa (Neamţ); Racova, Fântânele (Bacău).

TABELĂ BOTANICĂ

ALCĂTUITĂ DUPĂ ORDINEA ALFABETICĂ A GENURILOR ŞI SPECIILOR DE PLANTE CU INDICAŢIA GALELOR GĂSITE

	No.
Abies alba, Mill.	
Eriophyes pini, Nal.	43
Acer campestre, L.	
Atrichosema aceris, Kieff.	100
Eriophyes heteronyx, Nal.	25
» *macrochelus* var. *erinea*, Nal.	30
» » » *crassipunctatus*, Nal.	29
Idem, *megalonyx*, Nal.	31
Idem, *macrorhynchus*, Nal.	32
Eriophyidae	76
Acer platanoides, L.	
Eriophyes heteronyx, Nal.	25
» *macrorhynchus*, Nal.	32
Acer pseudoplatanus, L.	
Dasyneura acercrispans, Kieff	107
Eriophyes macrochelus var. *erinea*, Nal.	30
Idem, *macrorhynchus*, Nal.	32
Acer tataricum, L.	
Oligotrophus Szepligetii, Kieff	157
Achillea millefolium, L.	
Aphis rumicis, L.	287
Aesculus hipocastanum, L.	
Eriophyes hippocastani, Fockeu.	26
Althaea officinalis, L.	
Aphis malvae, Koch	277
» *urticae*, Fabr.	289
Althaea pallida, W. et Kit.	
Aphis malvae, Koch.	277
Althaea rosea, L.	
Aphis malvae, Koch.	277
Alnus glutinosa, Gaertn.	
Eriophyes brevitarsus, Fockeu	9
» *laevis*, Nal.	28
» *nalepai*, Fockeu	36
Alnus incana, D. C.	
Dasyneura alni, Löw.	108
Eriophyes brevitarsus, Fockeu	9
» *laevis*, Nal.	28

	No.
Alnus viridis, D. C.	
Eriophyes laevis, Nal.	28
Amaranthus retroflexus, L.	
Aphis rumicis, L.	287
Anthriscus silvestris, Hoffm.	
» vulgaris, Pers.	
Aphis anthrisci, Kalt.	258
Artemisia absinthium, L.	
Cyptosiphum artemisiae, Pass.	296
Eriophyes tenuirostris, Nal.	58
Grapholita Metzneriana, Treitschke	250
Artemisia austriaca, Jacq.	
Rhopalomyia artemisiae, Bouché	164
Artemisia campestris, L.	
Cryptosiphum artemisiae, Pass.	296
Eriophyes artemisiae var. *subtilis*, Nal.	5
Grapholita incana, Zell.	
Rhopalomyia baccarum, Wachtl.	165
Artemisia scoparia W. et. Kitt.	
Rhopalomyia artemisiae, Bouché	164
» *baccarum*, Wachtl.	165
Artemisia vulgaris, L.	
Cryptosiphum artemisiae, Pass.	296
Eriophyes artemisiae, Can.	4
» » var. *subtilis*, Nal.	5
Rhopalomyia artemisiae, Bouché.	164
» *baccarum*, Wachtl.	165
Athyrium filix femina, Roth.	
Anthomyia signata, Brischke.	95
Atriplex patulum, L.	
» hortense, L.	
Aphis atriplicis, L.	259
Betula pubescens, Ehrh.	
Eriophyes rudis, Can.	49
Betula verrucosa, Ehrh.	
Eriophyes rudis, Can.	49
» *betulae*, Nal.	7
Massalongia rubra, Kieff.	142

No.

Chaitophorus annulatus, Koch. 293
Berberis vulgaris, L.
Rhopalosiphum berberidis, Kalt. 325
Brassica oleracea, L.
Aphis brassicae, L. 261
Ceuthorrhynchus pleurostigma, Marsh. . 91
Bromus arvensis, L.
» erectus, Huds.
» mollis, L.
» sterilis, L.
» tectorum, L.
Eriophyes tenuis, Nal. 59
Bryonia alba, L.
» dioica, Jacq.
Dasyneura bryoniae, Bouché. 109
Calamintha acinos, Clrv.
Aphis clinopodii, Pass. 265
» *origani*, Pass. 281
Campanula glomerata, L.
» sibirica, L.
Eriophyes schmardae, Nal. 53
Campanula patula, L.
» persicaefolia, L.
» rotundifolia, L.
Myarus campanulae, L. 92
Campanula rapunculoides, L.
» trachelium, L.
Eriophyes schmardae, Nal. 53
Myarus campanulae, L. 92
Capsella bursa pastoris, Moench.
Aphis brassicae, L. 261
Carpinus betulus, L.
Cecidomyidae 102
Eriophyes macrotrichus, Nal. 33
» *tenellus*, Nal. 57
Eriophyidae. 77
Oligotrophus carpini, Löw. 149
Centaurea amara, L.
» maculosa, Lam.
» nigrescens, Willd.
» scabiosa, L.
Eriophyes centaureae, Nal. 10
Cerastium arvense, L.
Aphis cerastii, Kalt. 264
Chaenopodium album, L.
» glaucum, L.
» murale, L.
» polyspermum, L.
» vulvaria, L.
Aphis atriplicis, L. 259
Crataegus monogyna, Jacq.
Dasyneura crataegi, Winnertz. 111
Crataegus oxyacantha, L.
Aphis piri, Fonsc. 284
» *pomi*, De Geer. 285
Dasyneura crataegi, Winnertz. 111

No.

Eriophyes goniothorax, Nal. 23
Myzus oxyacanthae, Koch. 305
Corylus avellana, L.
Eriophyes avellanae, Nal. 6
» *vermiformis*, Nal. 72
Stictodiplosis corylina, Löw. 167
Crysanthemum vulgare, Bernh.
Eriophyes tuberculatus, Nal. 70
Rhopalomyia tanaceticola, Karsch. . . . 166
Cydonia vulgaris, Pers.
Aphis pomi, De Geer. 285
Dactylis glomerata, L.
Eriophyes tenuis, Nal. 59
Epilobium angustifolium, L.
» montanum, L.
Aphis epilobii, Kalt. 268
Erigeron canadensis, L.
Aphis myosotidis, Koch. 278
Eryngium campestre, L.
» planum, L.
Lasioptera eryngii, Vallot. 137
Euphorbia amygdaloides, L.
» virgata, W. et Kitt.
Dasyneura subpatula, Bremi 123
Euphorbia cyparisias, L.
Dasyneura capitigena, Bremi 110
» *subpatula*, Bremi 123
Eriophyes euphorbiae, Nal. 16
Evonymus europaeus, L.
Aphis evonymi, Fabr. 269
Eriophyes convolvens, Nal. 13
Evonymus verrucosus, Scop.
Aphis evonymi, Fabr. 269
Fagus silvatica, L.
Eriophyes nervisequus, Can 37
» » var. *maculifer*, Trotter. 38
» *stenaspis*, Nal. 55
» » var. *plicator* Nal. . 56
Mikiola fagi, Hartig 143
Monochetus sulcatus, Nal. 82
Oligotrophus annulipes, Hartig 145
» *fagicolus*, Kieff. 150
Phyllaphis fagi, L. 319
Festuca ovina, L.
Brachycolus stellariae, Hardy. 292
Fraxinus excelsior, L.
Eriophyes fraxinicola, Nal. 18
» *fraxinivorus*, Karp. 19
Phyllopcoptes epiphyllus, Nal. 85
» *fraxini*, Nal. 86
Prociphilus nidificus, Löv. 321
Psyllapsis fraxini, L. 323
Fraxinus ornus, L.
Eriophyidae. 78
Galeopsis tetrahit, L.

No.

Phorodon galeopsidis, Kalt. 317
Gallium aparine L.
Eriophyes galii, Karp. 20
Gallium mollugo L.
Aphis galii, Kalt. 271
Eriophyes galii, Karp. 20
Phyllocoptes anthobius, Nal. 84
Gallium silvaticum, L.
Eriophyes galii, Karp. 20
Phyllocoptes anthobius, Nal. 84
Galium uliginosum, L.
Phyllocoptes anthobius, Nal. 84
Galium verum, L.
Aphis bicolor, Koch. 260
» *galii*, Kalt. 271
Eriophyes galii, Karp. 20
Phyllocoptes anthobius, Nal. 84
Gentiana cruciata, L.
Aphis epilobii, Kalt. 268
Geranium molle, L.
» pusillum, L.
» robertianum, L.
Aphis geranii, Kalt. 272
Geranium sanguineum, L.
Eriophyes geranii, Can. 21
Geum urbanum, L.
Eriophyes nudus, Nal. 39
Glechoma hederacea, L.
Aylax latreillei, Kieff. 194
Dasyneura glechomae, Kieff. 113
Oligotrophus bursarius, Bremi. 146
Glechoma hirsuta, W. et Kitt.
Aylax latreillei, Kieff. 194
Glyceria fluitans, L.
Sipha glyceriae, Kalt. 331
Hedera helix, L.
Aphis hederae, Kalt. 274
Heracleum sphondylium, L.
Hyalopterus sphondylii, Koch. 298
Hieracium murorum, L.
Aulacidea hieracii, L. 193
Cystiphora hieracii, Fr. Löw. 105
Macrosiphum hieracii, Kalt. 300
Hieracium pilosella, L.
» umbellatum, L.
Aulacidea hieracii, L. 193
Macrosiphum hieracii, Kalt. 300
Hieracium vulgatum, L.
Aulacidea hieracii, L. 193
Hippophaë rhamnoides, L.
Eriophyes hippophaeaus, Nal. 27
Holcus lanatus, L.
» mollis, L.
Brachycolus stellariae, Hardy. 292
Humulus lupulus, L.
Phorodon humuli Schrank. 318

No.

Hypericum perforatum, L.
Zeuxidiplosis Giardiana, Kieff. 168
Isatis tinctoria, L.
Aphis brassicae, L. 261
Juglans regia, L.
Eriophyes tristriatus, Nal. 67
» » var. *erinea*, Nal. . 68
Juncus conglomeratus, L.
» effusus, L.
» lamprocarpus, L.
Livia juncorum, Latr. 299
Juniperus communis, L.
Eriophyes quadrisetus, Thomas. 47
Oligotrophus juniperinus, L. 152
» *Panteli*, Kieff. 154
Kochia prostrata, Schrad.
Cecidomyidae. 103
Lactuca muralis. Fres.
Trioza flavipennis, Förster. 337
Lappa major, Gaertn.
Aphis rumicis, L. 287
Lathyrus pratensis, L.
Macrosiphum ulmariae, Schrank. 301
Lavathera turingiaca, L.
Aphis malvae, Koch. 277
Eriophyidae 79
Ligustrum vulgare, L.
Rhopalosiphum ligustri, Kalt. 327
Lotus corniculatus, L.
Contarinia loti, De Geer. 101
Lotus uliginosus, Schkuhr.
Contarinia loti, De Geer. 101
Lonicera caprifolium, L.
» periclymenum, L.
Siphocoryne xylostei, Schrank. 333
Lonicera xylosteum, L.
Eriophyes xylostei, Can. 75
Prociphilus xylostei, De Geer. 322
Siphocoryne xylostei, Schrank. 333
Malva borealis, Willm.
» rotundifolia, L.
Aphis malvae, Koch. 277
Malva silvestris, L.
Aphis malvae, Koch. 277
» *urticae*, Fabr. 289
Medicago falcata, L.
Eriophyes plicator, Nal. 44
Medicago lupulina, L.
Dasyneura lupulina, Kieff. 114
Eriophyes plicator, Nal. 44
Mentha aquatica, L.
Eriophyes megacerus, Can. & Massal. . . . 35
Mentha silvestris, L.
Aphis capsellae, Kalt. 262
» *clinopodii*, Pass. 265
Eriophyes megacerus, Can. & Massal. . . . 35

No.

Mespilus germanica, L.
Aphis Fitchi, Sanderson. 270
» *pomi*, De Geer. 285
Myosotis palustris, Wither.
Aphis myosotidis, Koch. 278
Nasturtium austriacum, Cr.
» palustre, D. C.
Dasyneura sisymbrii, Schrank. 121
Nasturtium silvestre, R. Br.
Aphis nasturtii, Kalt. 279
Dasyneura sisymbrii, Schrank. 121
Nepeta cataria, L.
Aphis nepetae, Kalt. 280
Nephrodium filix mas, Stempel.
Anthomyia signata, Brischke. 95
Origanum vulgare, L.
Aphis origani, Pass. 281
Eriophyes origani, Nal. 40
Parietaria officinalis, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Phlomis pungens, Willd.
Eriophyidae 80
Picea excelsa, Link.
Adelges abietis, L. 253
» *coccineus*, Cholodk. 254
» *strobilobius*, Kalt. 255
» *viridis*, Ratz. 256
Pinus silvestris, L.
Eriophyes pini, Nal. 43
Evetria resinella, L. 249
Pirus acerba, D. C.
Aphis pomi, De Geer. 285
» *piri*, Fonsc. 284
Pirus communis, L.
Aphis Kochii, Schout. 275
» *piri*, Fonsc. 284
» *pomi*, De Geer 285
Epitrimerus piri, Nal. 1
Eriophyes piri, Pagenst. 45
Myzoxylus laniger, Hausm. 302
Pirus malus, L.
Aphis pomi, De Geer. 285
Dasyneura mali, Kieff. 115
Eriophyes malinus, Nal. 34
Myzoxylus laniger, Hausm. 302
Myzus oxyacanthae, Koch. 305
Pirus piraster, Walh.
Myzus oxyacanthae, Koch. 305
Pisum arvense, L.
» sativum, L.
Macrosiphum ulmariae, Schrank. 301
Phragmites communis, L.
Lipara lucens, Meigen. 139
Polygonum amphibium, L.
Dasyneura persicariae, L. 117

No.

Polygonum aviculare, L.
Sipha polygoni, Schout. 332
Polygonum persicaria, L.
Dasyneura persicariae, L. 117
Phorodon galeopsidis, Kalt. 317
Populus alba, L.
Eriophyes populi, Nal. 46
Harmandia petioli, Kieff. 134
Saperda populnea, L. 93
Populus canescens, Smith.
Saperda populnea, L. 93
Populus nigra, L.
» pyramidalis, Rozier.
Chaitophorus leucomelas, Koch. 294
Eriophyes populi, Nal. 46
Pemphigus affinis, Kalt. 308
» *bursarius*, L. 309
» *marsupialis*, Courchet. . . . 310
» *piriformis*, Licht. 311
» *populi*, Courchet. 312
» *protospirae*, Licht. 313
» *spirothecae*, Pass. 315
Rhinocola speciosa, Flor. 324
Saperda populnea, L. 93
Populus tremula, L.
Eriophyes dispar, Nal. 14
» *diversipunctatus*, Nal. 15
» *populi*, Nal. 46
Harmandia cavernosa, Rübs. 131
» *globuli*, Rübs. 132
» *Löwi*, Winn. 133
Phyllocoptes populi, Nal. 87
Saperda populnea, L. 93
Potentilla reptans, L.
Xestophanes potentilae, Will. 247
Poterium sanguisorba
Eriophyes sanguisorbae, Can. 52
Prunus armeniaca, L.
Aphis pruni, Koch. 286
Hyalopterus pruni, Fabr. 297
Prunus avium, L.
» cerasus, L.
Myzus cerasi, Fabr. 303
Prunus domestica, L.
Aphis cerasi, Schrank. 263
» *persicae*, Fonsc. 283
Aphis pruni, Koch. 286
Asphondylia prunorum, Wachtl. 98
Dasyneura tortrix, Löw 126
Eriophyes padi, Nal. 41
» *phloeocoptes*, Nal. 42
» *similis*, Nal. 54
Hyalopterus pruni, Fabr. 297
Myzoxylus laniger, Hausm. 302
Phorodon humuli, Schrank. 318
Putoniella marsupialis, Löw. 144

No.

Prunus insititia, L.
Aphis cerasi, Schrank. 263
» *persicae*, Fonsc. 283
» *pruni*, Koch. 286
Asphondylia prunorum, Wachtl. 98
Dasyneura tortrix, Löw. 126
Eriophyes padi, Nal. 41
» *similis*, Nal. 54
Hyalopterus pruni, Fabr. 297
Phorodon humuli, Schrank. 318
Putoniella marsupialis, Löw. 144
Prunus juliana, Rchb.
Myzus cerasi, Fabr. 303
Prunus mahaleb, L.
Myzus mahaleb, Koch. 304
Prunus padus, L.
Aphis padi, L. 282
» *pruni*, Koch. 286
Eriophyes padi, Nal. 41
Prunus persica, Stok.
Aphis persicae, Fonsc. 283
Hyalopterus pruni, Fabr. 297
Prunus spinosa, L.
Aphis cerasi, Schrank. 263
» *pruni*, Koch. 286
Asphondylia prunorum, Wachtl. 98
Dasyneura tortrix, Low. 126
Eriophyes padi, Nal. 41
» *similis*, Nal. 54
Hyalopterus pruni, Fabr. 297
Phorodon humuli, Schrank. 318
Putoniella marsupialis, Löw. 144
Pteris aquilina, L.
Anthomyia signata, Brischke 95
Quercus cerris, L.
Andricus Adleri, Mayr. 169
» *cerri*, Beijerinck 171
» *crispator*, Tschek. 173
» *cydoniae*, Giraud. 175
» *grossulariae*, Giraud. 177
» *multiplicatus*, Giraud. 180
» *testaceipes testaceipes*, Hartig. . . 190
Aphelonyx cerricola, Giraud. 192
Arnoldia cerris, Kollar. 96
» *Szepligetii*, Kieff. 97
Cecidomyidae 104
Eriophyes cerreus, Nal. 11
Neuroterus glandiformis, Giraud. 226
» *minutulus*, Giraud. 227
Synophrus politus, Hartig. 244
Quercus pedunculata, Ehrh.
Andricus callidoma, Hartig. 170
» *cirratus*, Adler. 172
» *curvator curvator*, Hartig. . . . 174
» *fecundatrix*, Hartig. 176
» *inflator*, Hartig. 178

No.

Andricus marginalis, Schlechtd. 179
» *ostrea*, Hartig. 181
» *Panteli*, Kieff 182
» *pilosus*, Adler 183
» *Seckendorfi*, Wachtl 185
» *seminationis*, Giraud 186
» *solitarius*, Fonsc. 187
» *superfetationis*, Giraud. 189
» *quercus radicis quercusradicis*, F. 184
» *testaceipes testaceipes*, Hartig. . 190
» *triliniatus*, Hartig. 191
Biorhiza aptera, Bosc. 196
» *pallida pallida*, Ol. 197
Cynips calicis, Burgsdf. 201
» *caput-medusae*, Hartig. 202
» *collaris*, Hartig. 203
» *conglomerata*, Giraud. 204
» *conifica*, Hartig. 205
» *coriaria*, Hartig. 206
» *corruptrix*, Schlechtd. 208
» *globuli*, Hartig. 210
» *hungarica*, Hartig. . . . . 210 b.
» *kollari*, Hartig. 211
» *lignicola*, Hartig. 216
» *renum*, Hartig. 213
» *Sieboldi*, Hartig. 214
» *tozae*, Bosc. 215
» *truncicola*, Giraud. 211
» *vesicatrix*, Schlechtd. 217
Diplolepis agama, Hartig. 219
» *divisa*, Hartig. 220
» *lenticularis*, Ol. 220
» *longiventris*, Hartig. 222
» *quercus-folii*, L. 223
Eriophyes quercinus, Can. 48
Macrodiplosis dryobia, Löw. 140
» *volvens*, Kieff. 141
Neuroterus fumipennis, Hartig. 224
» *furunculus*, Beijerinck. . . . 225
» *numismalis*, Fourc. 228
» *quercus-baccarum quercus-baccarum*, L. 229
» *tricolor*, Hartig. 232
Phylloxera coccinea, Heyden. 320
Spathegaster similis, Adler. 241
» *Taschenqergi*, Schlechtd. . . . 242
» *verrucosus*, Schlechtd. 243
Trigonaspis megaptera, Panz. 245
» *synaspis*, Hartig. 246
Quercus pubescens, Willd.
Andricus curvator curvator, Hartig. . . . 174
» *fecundatrix*, Hartig. 176
» *inflator*, Hartig. 178
» *ostrea*, Hartig. 181
» *solitarius*, Fonsc. 187
» *sufflator*, Mayr. 188

No.

Andricus superfetationis, Giraud. 189
» *quercus-radicis quercus-radicis*, F. 184
» *testaceipes testaceipes*, Hartig. . 190
» *triliniatus*, Hartig 191
Biorhiza aptera, Bosc. . . . . 196 . . .
» *pallida pallida*, Ol. 197
Cynips caliciformis, Giraud. 200
» *caput medusae*, Hartig. 202
» *collaris*, Hartig. 203
» *conglomerata*, Giraud. 204
» *conifica*, Hartig. 205
» *coriaria*, Hartig. 206
» *coronata*, Giraud. 207
» *gallae tinctoriae*, Ol. 209
» *globuli*, Hartig. 210
» *Kollari*, Hartig. 211
» *lignicola*, Hartig. 212
» *renum*, Hartig. 213
» *tozae*, Bosc. 215
» *truncicola*, Giraud. 216
» *vesicatrix*, Schlechtd. 217
Diplolepis divisa, Hartig. 220
» *lenticularis*, Ol. 221
» *quercus-folii*, L. 223
Eriophyes quercinus, Can. 48
Macrodiplosis dryobia, Löw. 140
» *volvens*, Kieff. 141
Neuroterus fumipennis, Hartig. 224
» *furunculus*, Beijerink. 225
» *numismalis*, Fourc. 228
» *quercus-baccarum quercus baccarum*, L. 229
» *tricolor*, Hartig 230
Trigonaspis synaspis, Hartig. 246

Quercus sessiliflora, Smith.

Andricus callidoma, Hartig. 170
» *cirratus*, Adl. 172
» *curvator curvator*, Hartig. . . . 174
» *fecundatrix*, Hartig. 176
» *inflator*, Hartig. 178
» *marginalis*, Schlechtd. 179
» *ostrea*, Hartig. 181
» *pilosus*, Adler. 183
» *quercus radicis quercus radicis*, F. 184
» *seminationis*, Giraud. 186
» *solitarius*, Fonsc. 187
» *sufflator*, Mayr. 188
» *testaceipes testaceipes*, Hartig. . 190
» *trilineatus*, Hartig. 191
Biorhiza aptera, Bosc. 196
» *pallida pallida*, Ol. 197
Cynips amblycera, Giraud. 199
» *caliciformis*, Giraud. 200
» *caput medusae*, Hartig. 202
» *collaris*, Hartig. 203

No.

Cynips conglomerata, Giraud. 204
» *conifica*, Hartig. 205
» *coriaria*, Hartig. . . . . 206 . . .
» *globuli*, Hartig. 210
» *kollari*, Hartig. 211
» *lignicola*, Hartig. 212
» *renum*, Hartig. 213
» *tozae*, Bosc. 215
» *truncicola*, Giraud. 216
» *vesicatrix*, Schlechtd. 217
Diplolepis agama, Hartig. 219
» *divisa*, Hartig. 220
» *lenticularis*, Ol. 221
» *longiventris*, Hartig. 222
» *quercus-folii*, L. 223
Eriophyes quercinus, Can. 40
Macrodiplosis dryobia, Löw. 148
» *volvens*, Kieff. 141
Neuroterus fumipennis, Hartig. 224
» *furunculus*, Beijerinck. . . . 225
» *numismalis*, Fourc. 228
» *quercus-baccarum quercus-baccarum*, L. 229
» *tricolor*, Hartig. 230
Phylloxera coccinea, Heyden. 320
Sphathegaster similis, Adler. 241
» *Taschenbergi*, Schlechtd. . . . 242
» *verrucosus*, Schlechtd. . . . 243
Synophrus politus, Hartig. 244
Trigonaspis megaptera, Panz. 245
» *synaspis*, Hartig. 246

Ranunculus acris, L.

Dasyneura ranunculi, Bremi. 119

Ranunculus auricomus, L.

Pemphigus ranunculi, Kalt. 314

Ranunculus bulbosus, L.

Dasyneura ranunculi, Bremi. 119
Pemphigus ranunculi, Kalt. 314

Ranunculus repens, L.

Dasyneura ranunculi, Bremi. 119
Insectae, (prob. Tentred.). 248
Pemphigus ranunculi, Kalt. 314

Raphanus sativus, L.

Aphis brassicae, L. 261

Rhamnus cathartica, L.

Eriophyes annulatus, Nal. 3
Trichopsylla Walkeri 339

Ribes alpinum, L.
» nigrum, L.
» petraeum, Wulf.
Myzus ribis, L. 306

Ribes grossularia, L.
» rubrum, M.
Aphis grossulariae, Kalt. 273
Myzus ribis, L. 306

No.

Robinia pseudacacia, L.
Aphis laburni, Kalt. 276
Phyllocoptes robiniae, Nal. 88
» *allotrichus*, Nal. 83
Rosa alpina, L.
Dasyneura rosarum, Hardy. 120
Rosa arvensis, Huds.
Rhodites rosae, L. 238
» *rosarum*, Giraud 239
Rosa canina, L.
Blennocampa pusilla, Klug. 198
Dasyneura rosarum, Hardy. 120
Rhodites eglanteriae, Hartig. 237
» *rosae*, L. 238
» *rosarum*, Giraud. 239
» *spinosissimae*, Giraud. 240
Rosa centifolia, L.
Blennocampa pusilla, Klug. 198
Dasyneura rosarum, Hardy. 120
Rhodites centifoliae, Hartig. 236
Rosa dumentorum, Thuill.
Dasyneura rosarum, Hardy. 120
Rhodites eglanteriae, Hartig. 237
» *rosae*, L. 238
» *rosarum*, Giraud. 239
» *spinosissimae*, Giraud. 240
Rosa pimpinellifolia, L.
Rhodites rosae, L. 238
Rosa rubiginosa, L.
Rhodites eglanteriae, Hartig. 237
» *rosae*, L. 238
» *rosarum*, Giraud. 239
» *spinosissimae*, Giraud. 240
Rosa spinosissima, L.
Dasyneura rosarum, Hardy. 120
Rhodites eglanteriae, Hartig. 237
» *rosarum*, Giraud. 239
» *spinosissimae*, Giraud. 240
Rubus caesius, L.
Dasyneura plicatrix, H. Löw. 118
Eriophyes gibbosus, Nal. 22
Rubus fruticosus, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Dasyneura plicatrix, H. Löw. 118
Diastrophus rubi, Bouché 218
Eriophyes gibbosus, Nal. 22
Lasioptera rubi, Heeger. 138
Nectarosiphum rubi, Kalt. 307
Rubus idaeus, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Dasyneura plicatrix, H. Löw. 118
Diastrophus rubi, Bouché. 218
Eriophyes gibbosus, Nal. 22
» *gracilis*, Nal. 24
Lasioptera rubi, Heeger. 138
Nectarosiphum rubi, Kalt 307

No.

Rumex acetosa, L.
» acetosella, L.
» obtusifolium, L.
Aphis rumicis, L. 287
Salix alba, L.
Eriophyes salicis, Nal. 50
» *triradiatus*, Nal. 66
» *truncatus*, Nal. 69
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel. 232
Rhabdophaga albipennis, Winn. 158
» *rosaria*, Löw. 161
» *salciperda*, Dufour. . . . 162
Salix amygdalina, L.
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *truncatus*, Nal. 69
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel. 232
Rhabdophaga heterobia, Löw. 159
» *rosaria*, Löw. 161
Salix aurita, L.
Dasyneura marginemtorquens, Winn. . 116
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
Grapholita servilleana, Dup. 251
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel. 232
Rhabdophaga heterobia, Löw. 159
» *nervorum*, Kieff. 160
» *rosaria*, Löw. 161
» *salicis*, Schrank. 163
Salix babylonica L.,
Eriophyes triradiatus, Nal. 66
Salix caprea, L.
Dorytomus taeniatus, Fabr. 90
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *triradiatus*, Nal. 66
Lepidopterae 252
Oligotrophus capreae, Winn. 147
» var.
major, Kieff. 148
Pontania pedunculi, Hartig. 231
» *proxima*, Lepel. 232
» (diverse specii). 235
Rhabdophaga nervorum, Kieff. 160
» *rosaria*, Löw. 161
» *salicis*, Schrank. 163
Salix cinerea, L.
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel. 232
Salix daphnoïdes, Will.
Pontania salicis, Christ. 233
Salix fragilis, L.
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *triradiatus*, Nal. 66
» *truncatus*, Nal. 69
Pontania salicis, Christ. 233

No.

Pontania proxima, Lepel. 232
Rhabdophaga saliciperda, Dufour. . . . 162
Salix incana, Schrank.
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *truncatus*, Nal. 69
Grapholita servilleana, Dup. 251
Pontania pedunculi, Hartig. 231
Salix pentandra, L.
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel. 232
Salix purpurea, L.
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *triradiatus*, Nal. 66
» *truncatus*, Nal. 69
Eriophyidae 81
Grapholita servilleana, Dup. 251
Pontania proxima, Lepel. 232
» *vesicator*, Bremi 234
Rhabdophaga heterobia, Löw. 159
» *rosaria*, Löw. 161
Salix triandra, L.
Dasyneura marginemtorquens, Winn. . 116
Eriophyes triradiatus, Nal. 66
» *truncatus*, Nal. 69
Pontania proxima, Lepel 232
Rhabdophaga heterobia, Löw. 159
» *rosaria*, Löw. 161
» *saliciperda*, Dufour. 162
Salix viminalis, L.
Dasyneura marginemtorquens, Winn. 116
Eriophyes tetanothrix, Nal. 60
» *truncatus*, Nal. 69
Grapholita servilleana, Dup. 251
Lepidopterae 252
Pontania salicis, Christ. 233
» *proxima*, Lepel 232
» *vesicator*, Bremi. 234
Salvia austriaca, L.
» pratensis, L.
» silvestris, L.
Eriophyes salviae, Nal. 51
Salvia officinalis, L.
Aylax salviae, Giraud. 195
Sambucus nigra, L.
» racemosa, L.
Epitrimerus trilobus, Nal. 2
Silene inflata, Smith.
Aphis cucubali, Pass. 267
Silene otites, Smith.
Sibinia femoralis, Germar. 94
Sinapis arvensis, L.
Aphis brassicae, L. 261
Sisymbrium officinale, Scop.
Aphis nasturtii, Kalt. 279

No.

Solanum dulcamara, L.
Eriophyes cladophthirus, Nal. 12
Solanum nigrum, L.
Rhopalosiphum dianthi, Schrank. . . . 326
Sonchus arvensis, L.
» asper, Will.
» oleraceus, L.
Cystophora sonchi, Fr. Löw. 106
Sorbus aucuparia, L.
Aphis sorbi, Kalt. 288
Eriophyes piri, Pagenst 45
Sorbus torminalis, Crantz.
Aphis sorbi, Kalt. 288
Eriophyes piri, Pagenst 45
Spiraea filipendula, L.
Dasyneura ulmariae, Bremi. 128
Spiraea ulmariae, L.
Macrosiphum ulmariae, Schrank. . . . 301
Stachys recta, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Dasyneura stachydis, Bremi. 122
Stachys silvatica, L.
Dasyneura stachydis, Bremi. 122
Stellaria holostea, L.
Brachycolus stellariae, Hardy. 292
Aphis cerastii, Kalt. 264
Stellaria graminea, L.
Aphis cerastii, Kalt. 264
Teucrium chamaedrys, L.
Phyllocoptes teucrii, Nal. 89
Thymus chamaedrys, Fries.
Eriophyes thomasi, Nal. 62
Thymus serpyllum, Fries.
Eriophyes thomasi, Nal. 62
Janetiella thymi, Kieff. 135
» *thymicola*, Kieff. 136
Tilia argentea, Desf.
Eriophyes tiliae, var. *typicus*, Pgst. . . . 65
Oligotrophus Réaumurianus, Löw. . . . 155
Tilia parvifolia, Ehrh.
Dasyneura thomasiana, Kieff. 125
» *tiliamvolvens*, Rübs. 124
Eriophyes tiliae, var. *exilis*, Nal. 63
» » » *liosoma*, Nal. . . . 64
» » » *typicus*, Pgst. . . . 65
Oligotrophus Réaumurianus, Löw. . . . 155
Schizoneura Réaumuri, Kalt. 329
Tilia platyphyllos, Scop.
Dasyneura thomasiana, Kieff. 125
» *tiliamvolvens*, Rübs. 124
Eriophyes tiliae var, *exilis*, Nal. 63
» » » *liosoma*, Nal. . . . 64
» » » *typicus*, Pgst. . . . 65
» *tetratrichus*, Nal. 61
Oligotrophus Hartigi, Liebel. 151
» *Réaumurianus*, Löw. . . . 155

No.

Schizoneura Réaumuri, Löw. 329
Trifollium medium, L.
» repens, L.
Dasyneura trifolii, F. Löw. 127
Trifollium pratense, L.
Dasyneura trifolii, F. Löw. 127
Macrosiphum ulmariae, Schrank. . . . 301
Ulmus effusa, Willd.
Colopha compressa, Koch. 295
Eriophyes brevipunctatus, Nal. 8
Ulmus campestris, L.
Eriophyes filiformis, Nal. 17
» *ulmi*, Nal. 71
Oligotrophus Lemeei, Kieff. 153
Schizoneura lanuginosa, Hartig. . . . 328
» *ulmi*, L. 330
Tetraneura pallida, Hal. 334
» *rubra*, Licht. 335
» *ulmi*, De Geer. 336
Urtica dioica, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Dasyneura dioicae, Rübs. 112
» *urticae*, Perris. 129
Trioza urticae, L. 338
Urtica urens, L.
Aphis urticae, Fab. 289
Dasyneura urticae, Perris. 129

No.

Trioza urticae, L. 338
Verbascum lychnitis, L.
» speciosum, Schrad.
Asphondylia verbasci, Vallot. 99
Verbascum nigrum, L.
» phlomoides, L.
Aphis verbasci, Schrank. 290
Asphondylia verbasci, Vallot. 99
Veronica arvensis, L.
» beccabunga, L.
» chamaedrys, L.
» officinalis, L.
Dasyneura veronicae, Vallot. 130
Viburnum lantana, L.
Eriophyes viburni, Nal. 73
Oligotrophus solmsii, Kieff. 156
Viburnum opulus, L.
Aphis viburni, Schrank. 291
Vicia cracca, L.
» tenuifolia, Roth.
» villosa, Roth.
» lutea, L.
Aphis craccae, L. 266
Vitis labrusca, Scop.
Peritymbia vitifolii, Asa Fitch. 316
Vitis vinifera, L.
Eriophyes vitis, L. 74
Peritymbia vitifolii, Asa Fitch. 316

	No.
Schizoneura lanuginosa, Hart.	328
» ulmi, L.	330
Tetraneura pallida, Hal.	331
» rubra, Licht.	332
» ulmi, De Geer.	326
Urtica dioica, L.	
Aphis urticae, Fab.	293
Dasyneura dioicae, Rübs.	113
» urticae, Perris.	129
Trioza urticae, L.	338
Urtica urens, L.	
Aphis urticae, Fab.	293
Dasyneura urticae, Perris.	129
Schizoneura lanuginosa, Hart.	328
Trifolium medium, L.	
» repens, L.	
Dasyneura trifolii, F. Löw.	127
Trifolium pratense, L.	
Dasyneura trifolii, F. Löw.	127
Macrosiphum ulmariae, Schrank.	301
Ulmus campestris, L.	
Eriophyes brevipunctatus, Nal.	8
Colopha compressa, Koch.	295
Eriophyes filiformis, Nal.	17
» ulmi, Nal.	71
Oligotrophus Lemoeei, Kieff.	183
Schizoneura lanuginosa, Hartig.	328
» ulmi, L.	330
Tetraneura pallida, Hal.	331
» rubra, Licht.	332
» ulmi, De Geer.	326
Urtica dioica, L.	
Aphis urticae, Fab.	293
Dasyneura urticae, Perris.	129
» urticae, Perris.	127
Trifolium pratense, L.	
Dasyneura trifolii, F. Löw.	127
Macrosiphum ulmariae, Schrank.	301
Ulmus campestris, L.	
Eriophyes filiformis, Nal.	17
» ulmi, Nal.	71
Oligotrophus Lemoeei, Kieff.	183
Schizoneura lanuginosa, Hartig.	328
» ulmi, L.	330
Tetraneura pallida, Hal.	331
» rubra, Licht.	332
» ulmi, De Geer.	326
Urtica dioica, L.	
Aphis urticae, Fab.	293
Dasyneura dioicae, Rübs.	113
» urticae, Perris.	129
Trioza urticae, L.	338
Urtica urens, L.	
Aphis urticae, Fab.	293
Dasyneura urticae, Perris.	129
Trioza urticae, L.	338
Verbascum lychnitis, L.	
» speciosum, Schrad.	
Asphondylia verbasci, Vallot.	99
Verbascum nigrum, L.	
» phlomoides, L.	
Aphis verbasci, Schrank.	290
Asphondylia verbasci, Vallot.	99
Veronica arvensis, L.	
» beccabunga, L.	
» chamaedrys, L.	
» officinalis, L.	
Dasyneura veronicae, Vallot.	130
Viburnum lantana, L.	
Eriophyes viburni, Nal.	73
Oligotrophus solmsii, Kieff.	136
Viburnum opulus, L.	
Aphis viburni, Schrank.	291
Vicia cracca, L.	
» tenuifolia, Roth.	
» villosa, Roth.	
» lutea, L.	
Aphis cracca, L.	286
Vitis labrusca, Scop.	
Peritymbia vitifolii, Asa Fitch.	316
Vitis vinifera, L.	
Eriophyes vitis, L.	74
Peritymbia vitifolii, Asa Fitch.	316

BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

TABELA I.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA I.

1. *Alnus glutinosa*, Gaertn. (Eriophyes brevitarsus, Fockeu), n. 9.
2. *Fraxinus excelsior*, L. (Eriophyes faxinivorus, Karp.), n. 19.
3. *Acer campestre*, L. (Eriophyes macrorhynchus, Nal.), n. 32.
4. *Acer pseudoplatanus*, L. (Eriophyes macrorhynchus, Nal.), n. 32.

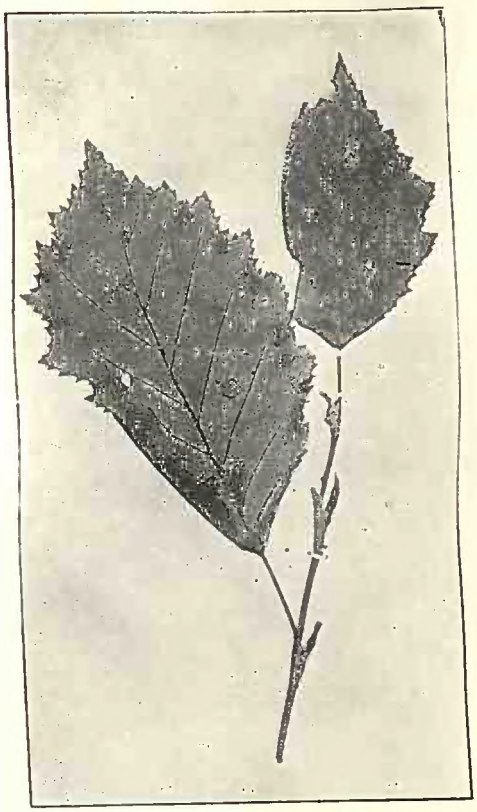

1.

2.

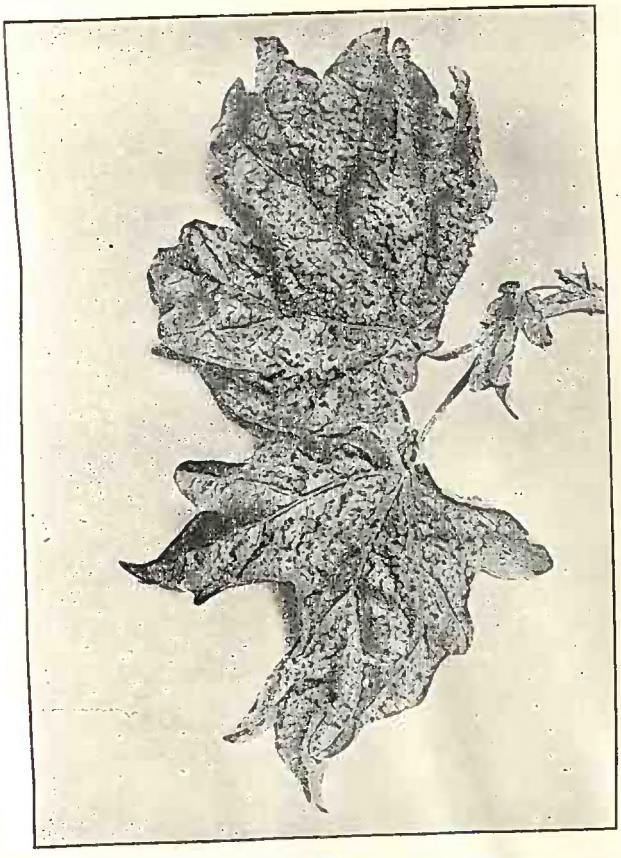

3.

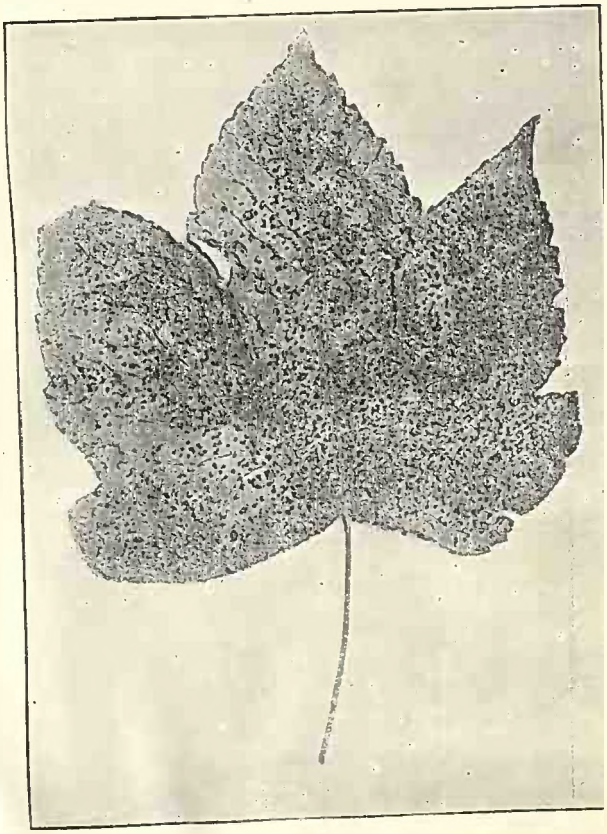

4.

TABELA II.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA II.

5. *Fagus silvatica*, L. (Eriophyes nervisequus, Can.), n. 37.
6. *Populus alba*, L. (Eriophyes populi, Nal.), n. 46.
7. *Tilia platyphyllos*, Scop. (Eriophyes tiliae, var. liosoma, Nal.).
8. » idem, n. 64.

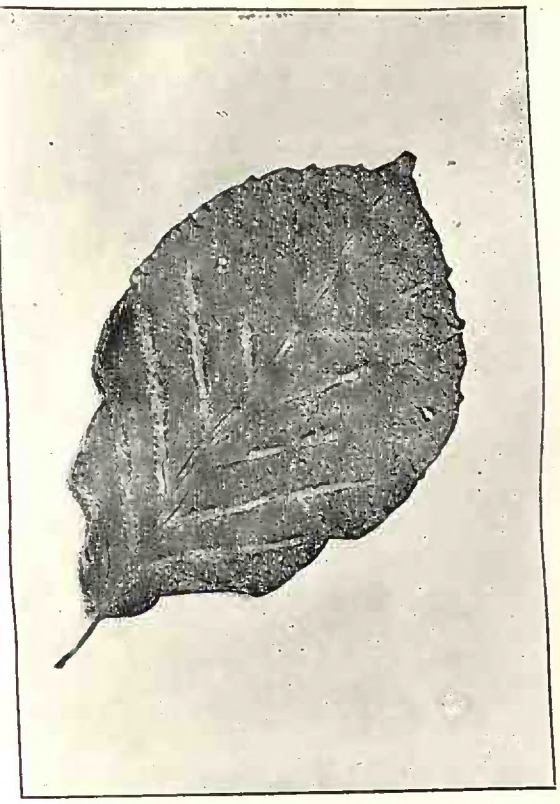

5.

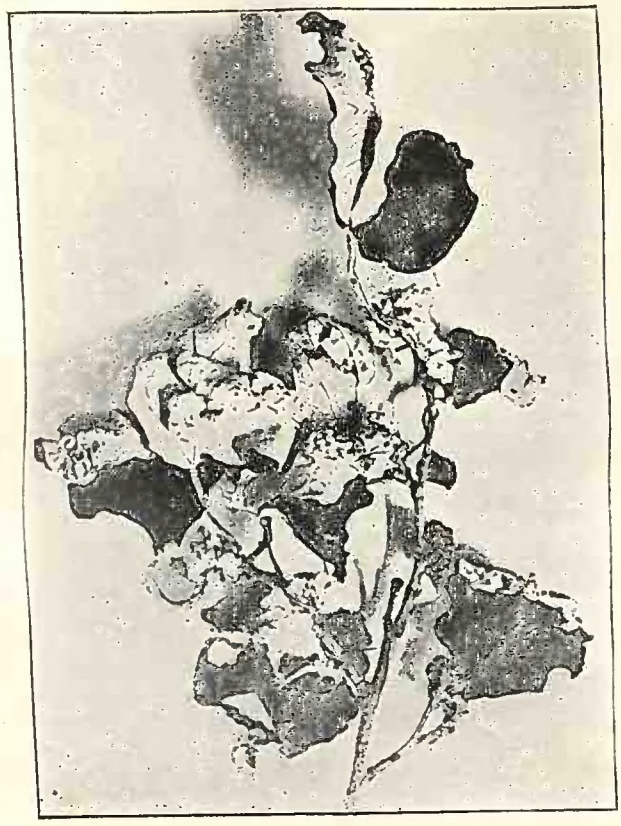

6.

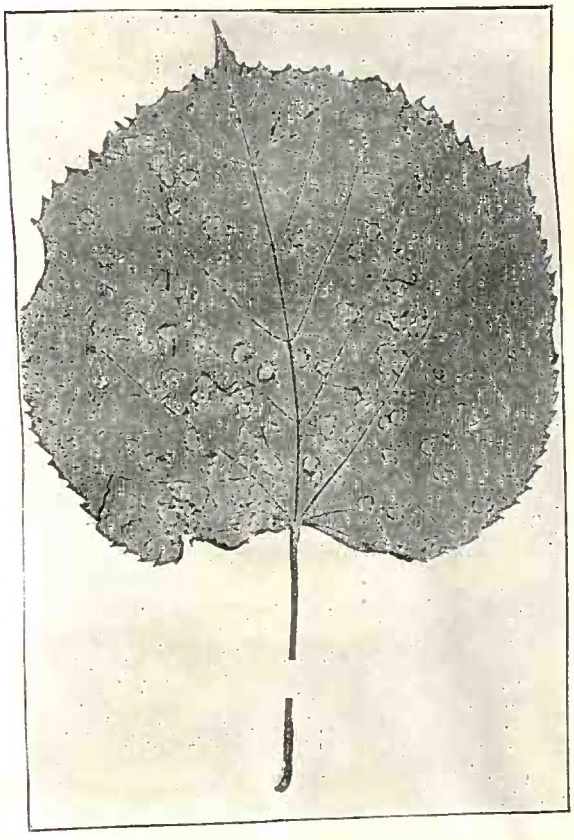

7.

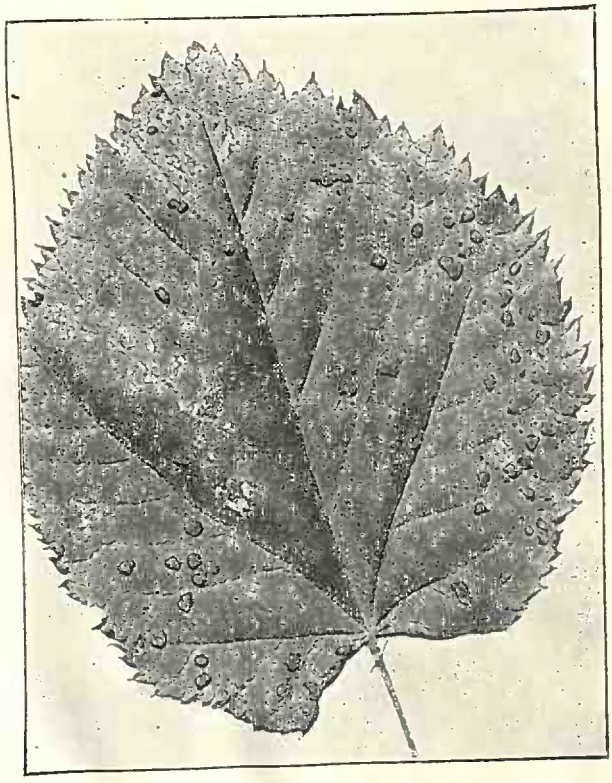

8.

TABELA III.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA III.

9. *Tilia platyphyllos*, (Eriophyes tiliae, var. typicus, Pgst.), n. 65.
10. *Salix caprea*, L. (Eryophyes triradiatus, Nal.), n. 66.
11. » *fragilis*, L. (Eryophyes triradiatus, Nal.), n. 66.
12. *Athyrium filix femina*, Roth. (Anthomyia signata, Brischke), n. 95.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ

9.

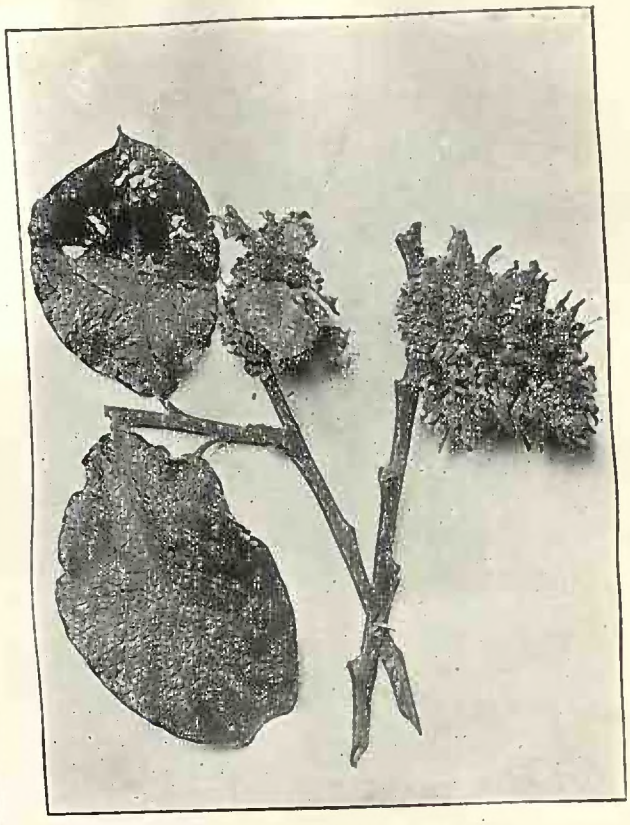

10.

11.

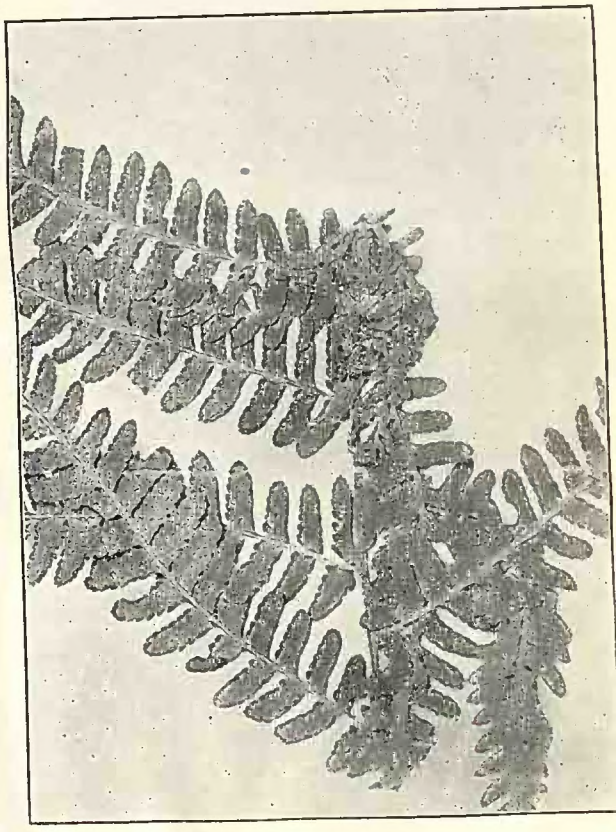

12.

TABELA IV.

EXPLICATIA FIGURILOR DIN TABELA IV.

13. *Brassica oleracea*, L. (Ceuthorynchus pleurostigma), n. 91.
14. *Silene otites*, Smith. (Sibinia femoralis, Germar), n. 94.
15. *Quercus cerris*, L. (Arnoldia cerris, Kollar), n. 96.
16. *Bryonia alba*, L. (Dasyneura bryoniae, Bouché), n. 109

BIBLIOTECA CENTRALĂ

13.

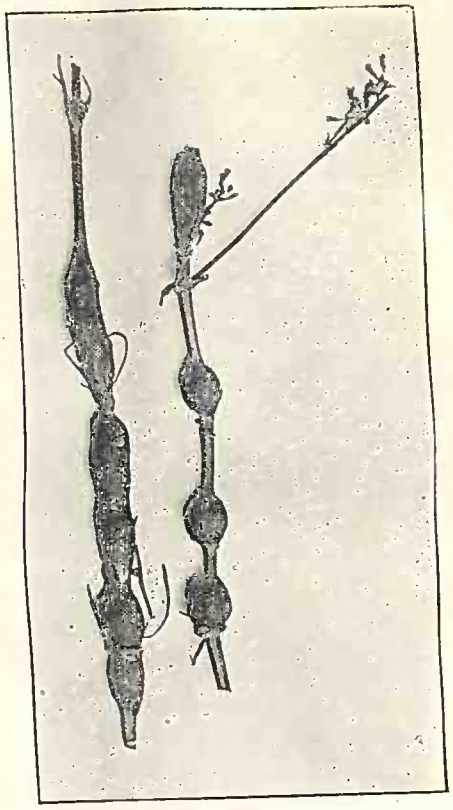

14.

15.

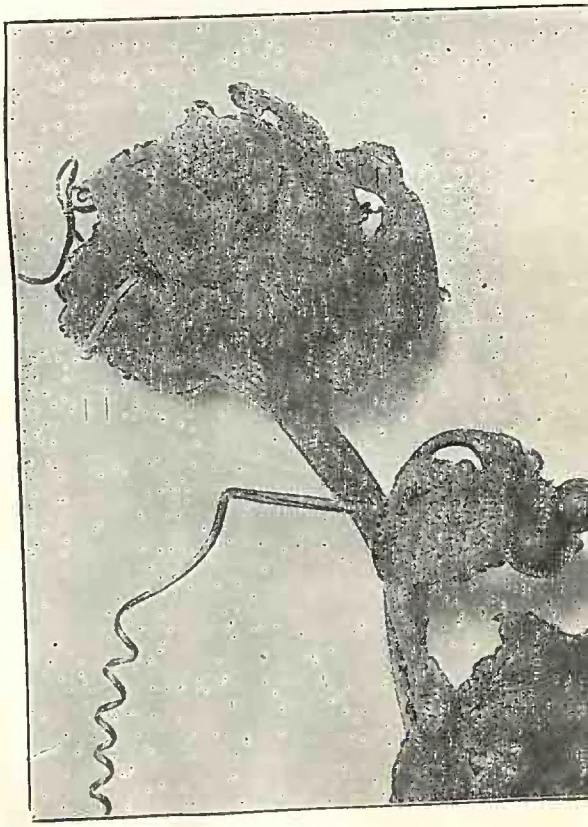

16.

TABELA V.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA V.

17. *Populus tremula*, L. (Harmandia Löwi, Wien.), n. 133.
18. *Quercus pedunculata*, Ehrh. (Macrodiplosis dryobia Löw), n. 140.
19. *Fagus silvatica*, L. (Mikiola fagi, Hartig), n. 143.
20. *Prunus domestica*, L. (Putoniella marsupialis, Löw), n. 144.

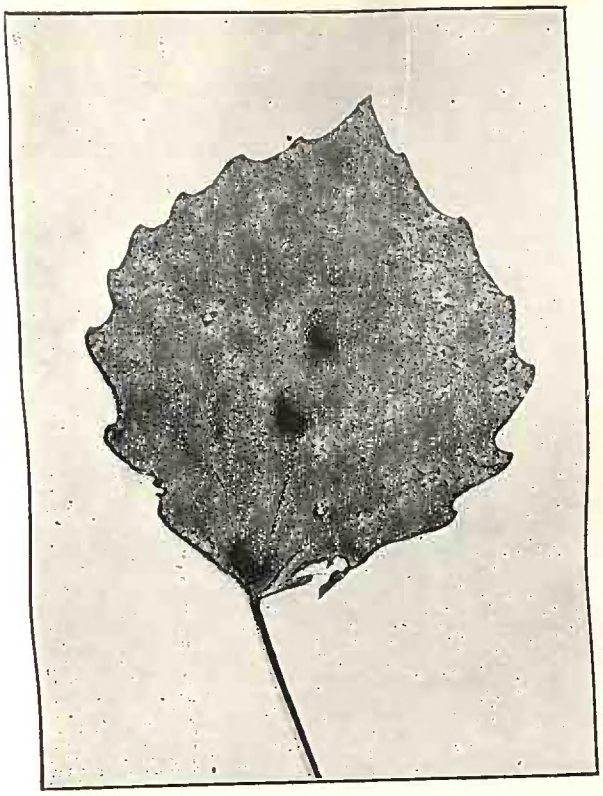

17.

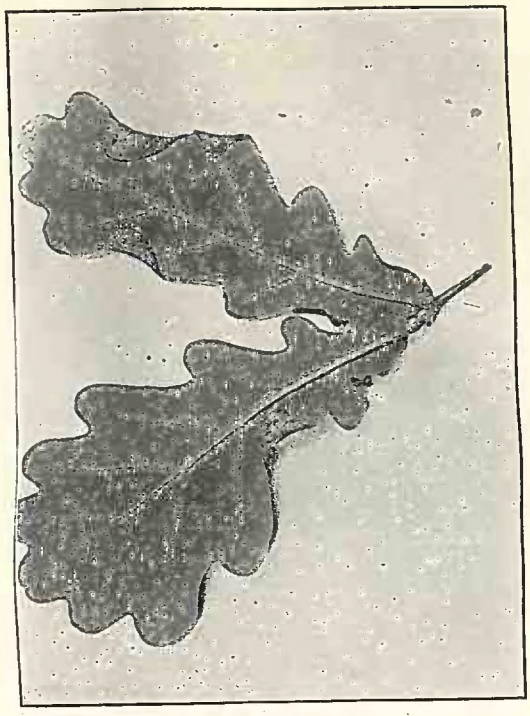

18.

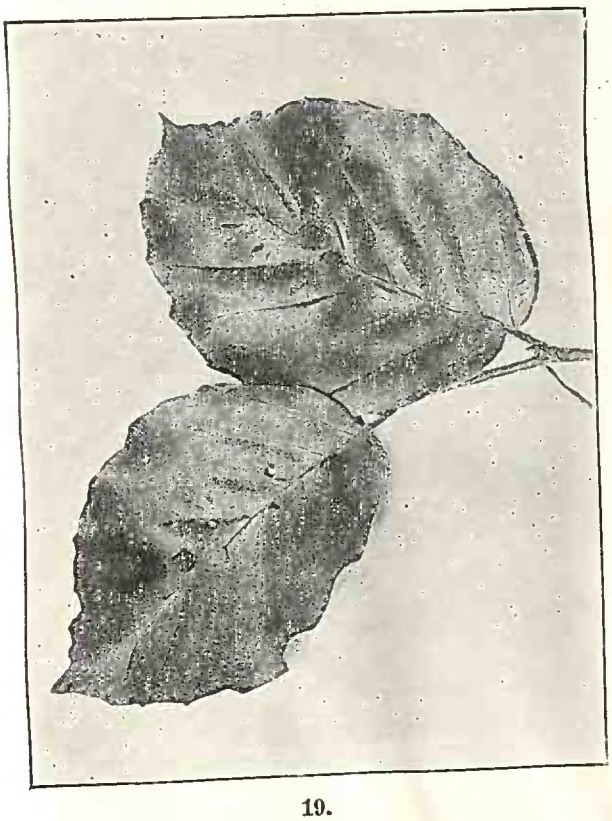

19.

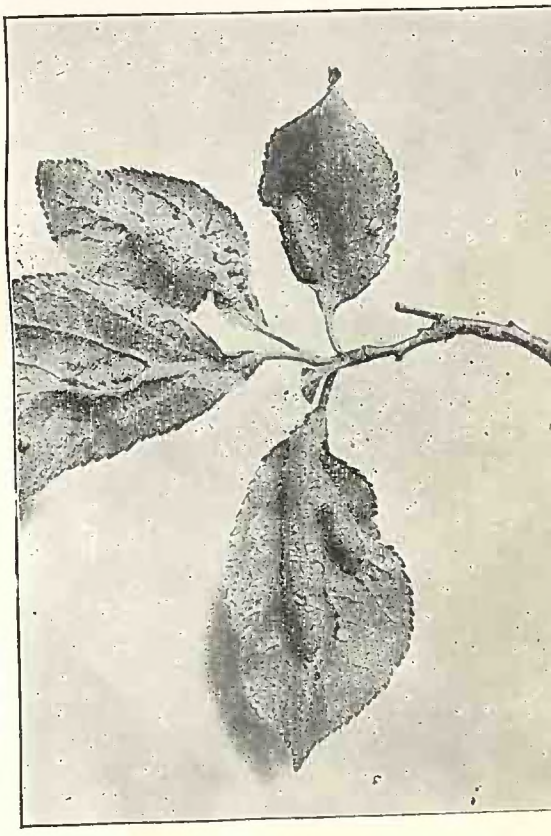

20.

TABELA VI.

EXPLICAŢIA FIGURILOR DIN TABELA VI.

21. *Fagus silvatica*, L. (Oligotrophus annulipes, Hartig), n. 145.
22. *Salix caprea*, L. (Oligotrophus capreae, Winn), n. 147.
23. *Carpinus betulus*, L. (Oligotrophus carpini, Löw), n. 149.
24. *Tilia platyphyllos*, Scop. (Oligotrophus Réaumurianus, Löw), n. 155.

21.

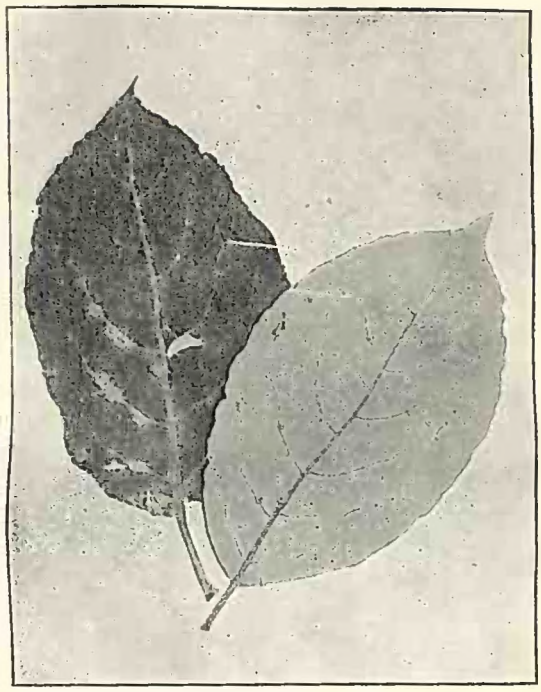

22.

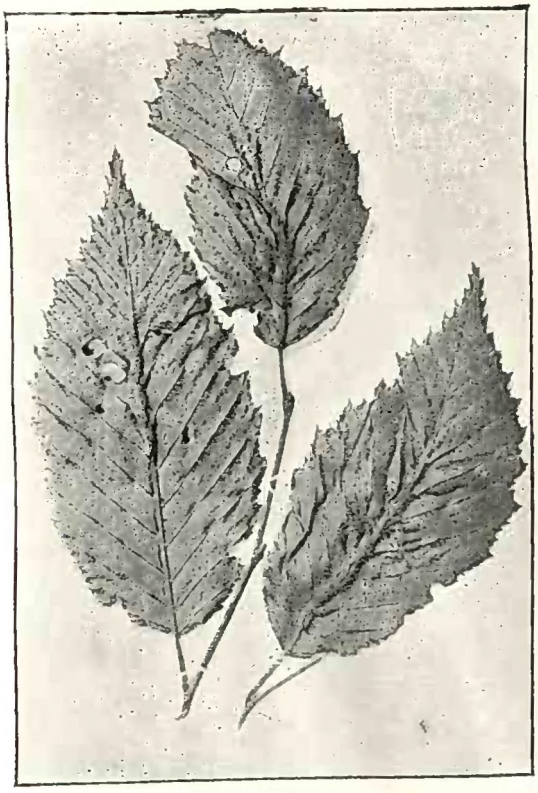

23.

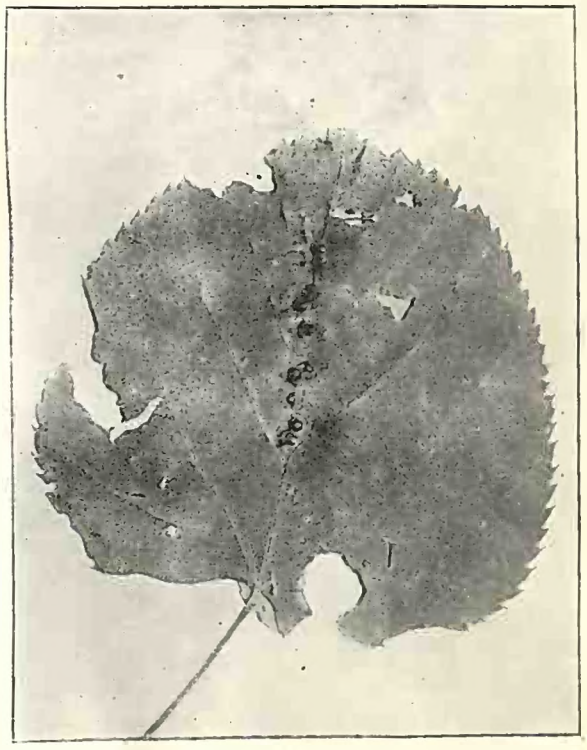

24.

TABELA VII.

EXPLICAŢIA FIGURILOR DIN TABELA VII.

25. *Viburnum lantana*, L. (Oligotrophus Solmsii, Kieff), n. 156.
26. *Acer tataricum*, L. (Oligotrophus Szepligetii Kieff), n. 157.
27. *Salix triandra*, L. (Rhabdophaga heterobia, Löw), n. 159.
28. » *amygdalina*, (Rhabdophaga rosaria, Löw), n. 161.

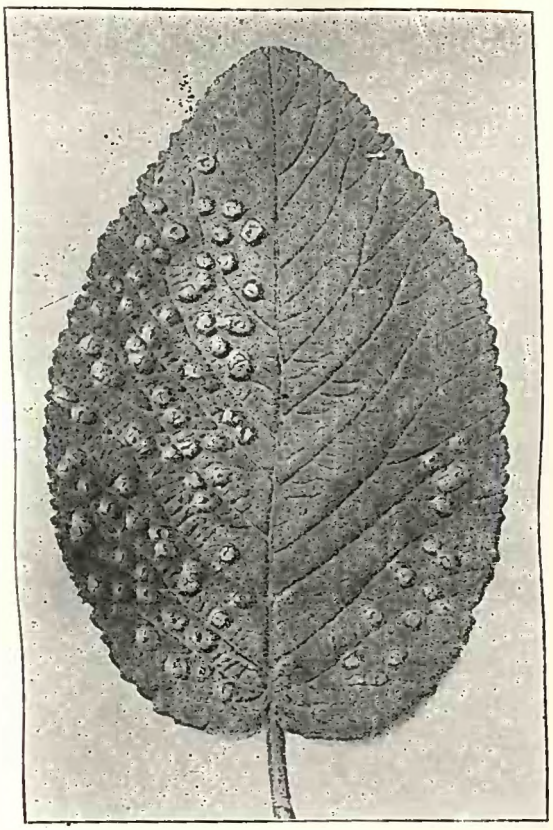

25.

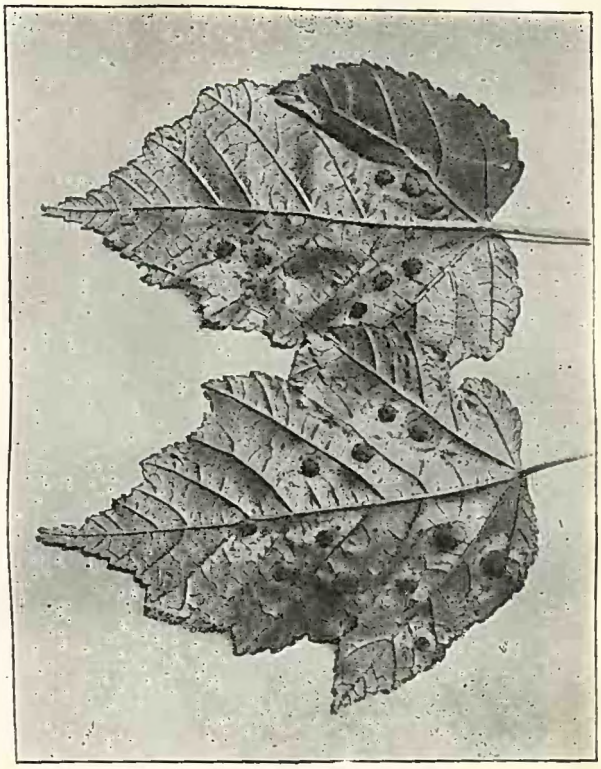

26.

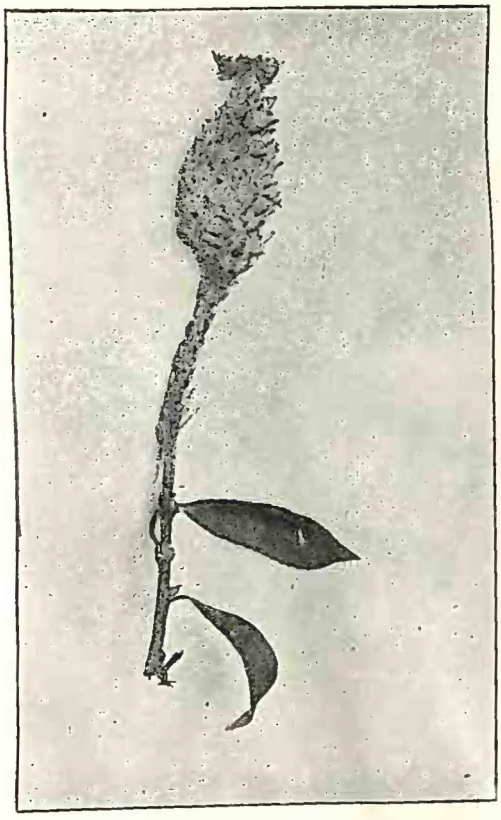

27.

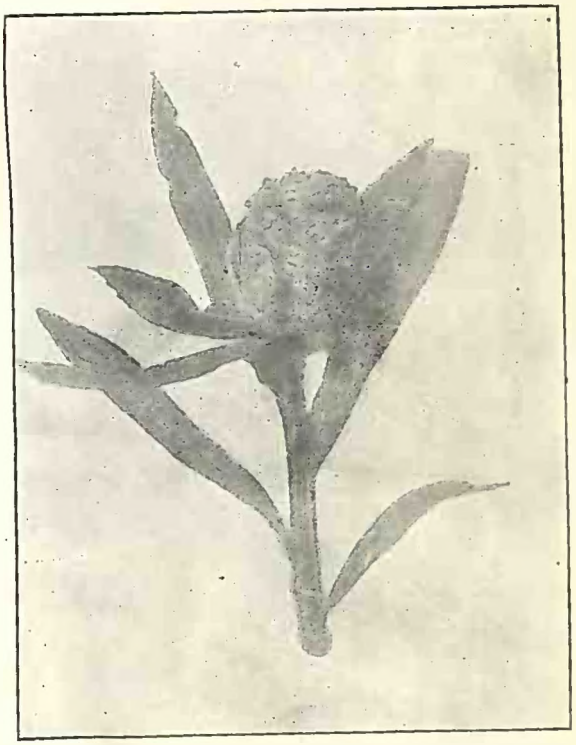

28.

TABELA VIII.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA VIII.

29. *Salix caprea*, L. (Rhabdophaga salicis, Schrank), n. 163.
30. *Artemisia austriaca*, Jack. (Rhopalomyia artemisiae, Bouché), n. 164.
31. *Quercus cerris*, L. (Andricus cydoniae, Giraud), n. 175.
32. » *sessiliflora*, Smith (Andricus fecundatrix, Hartig), n. 176.

29.

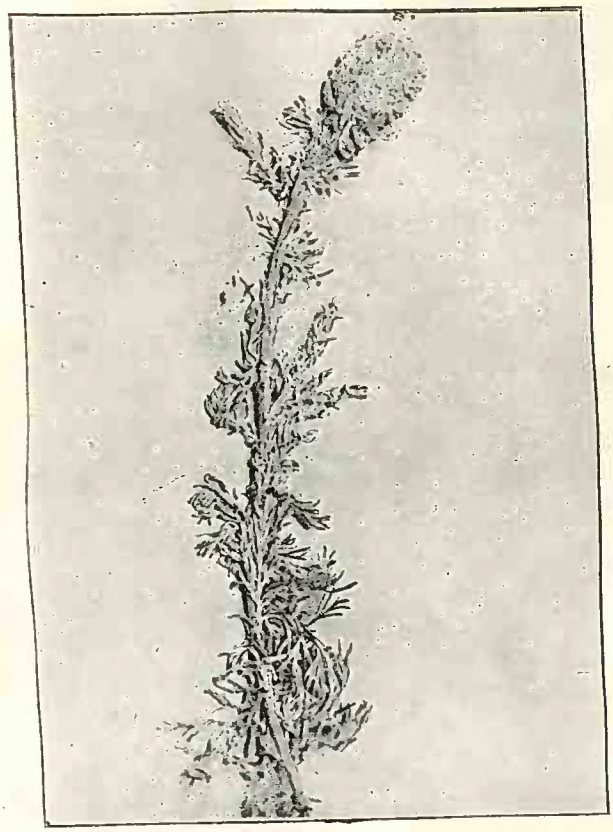

30.

31.

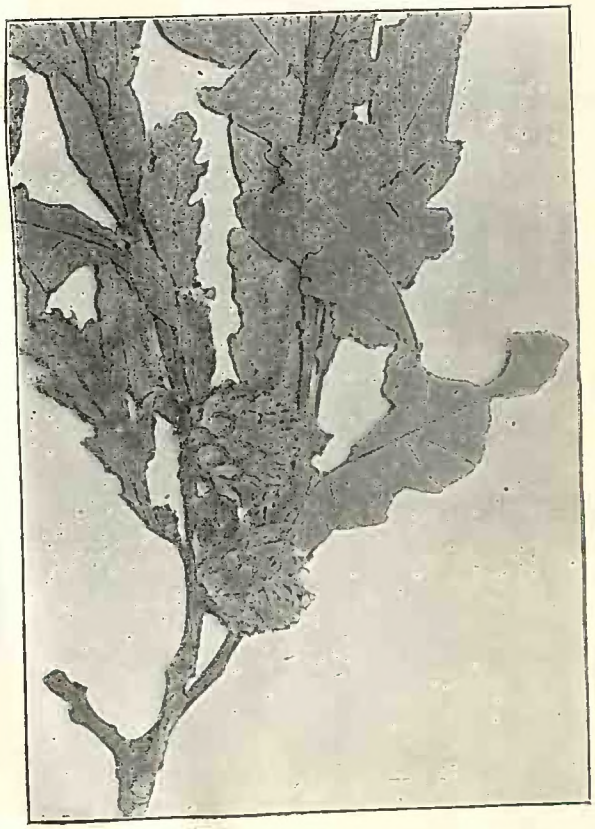

32.

TABELA IX.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA IX.

33. *Quercus cerris*, L. (Andricus multiplicatus, Giraud), n. 180.
34. » *pedunculata*, Ehrh. (Andricus Seckendorfi, Wachtl.), n. 185.
35. *Glechoma hederacea*, L. (Aylax Latreillei, Kieff.), n. 194.
36. *Quercus sessiliflora*, Smith. (Biorhiza pallida, Ol.), n. 197.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

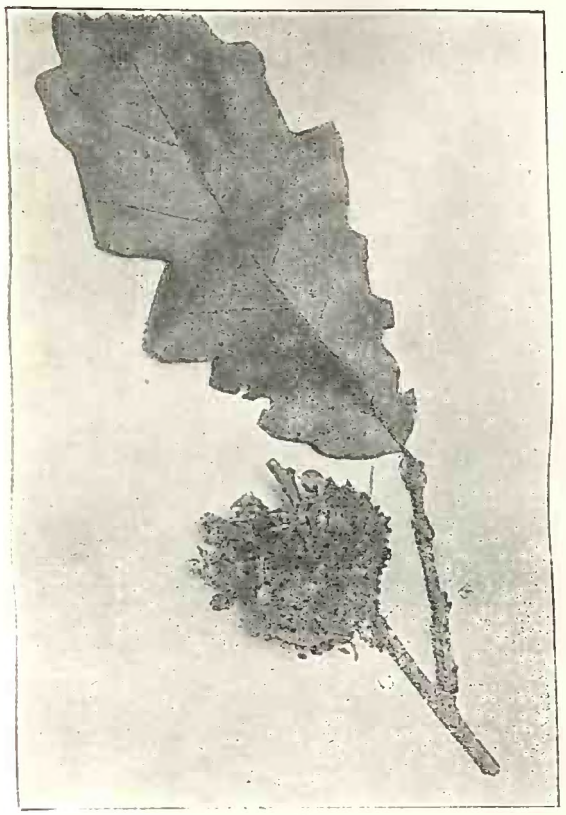

33.

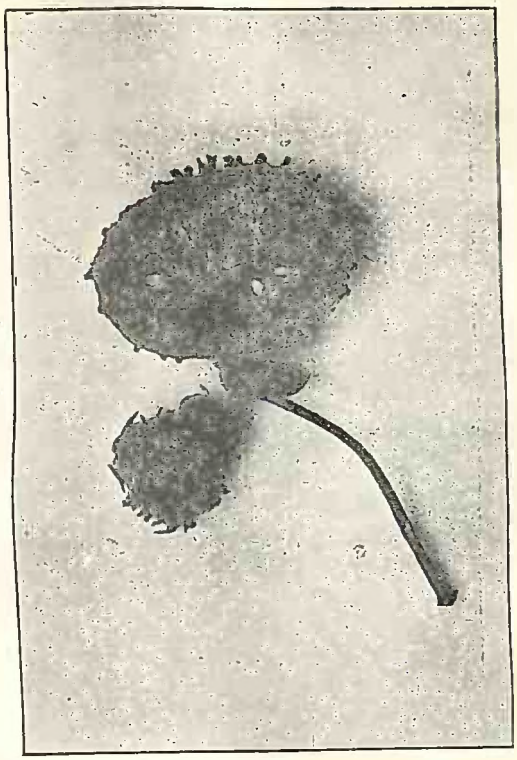

34.

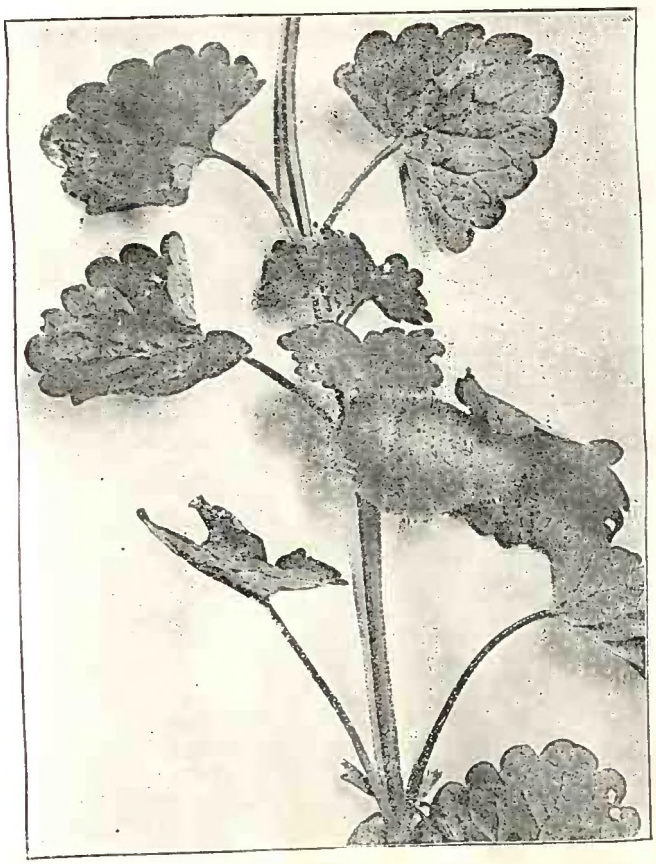

35.

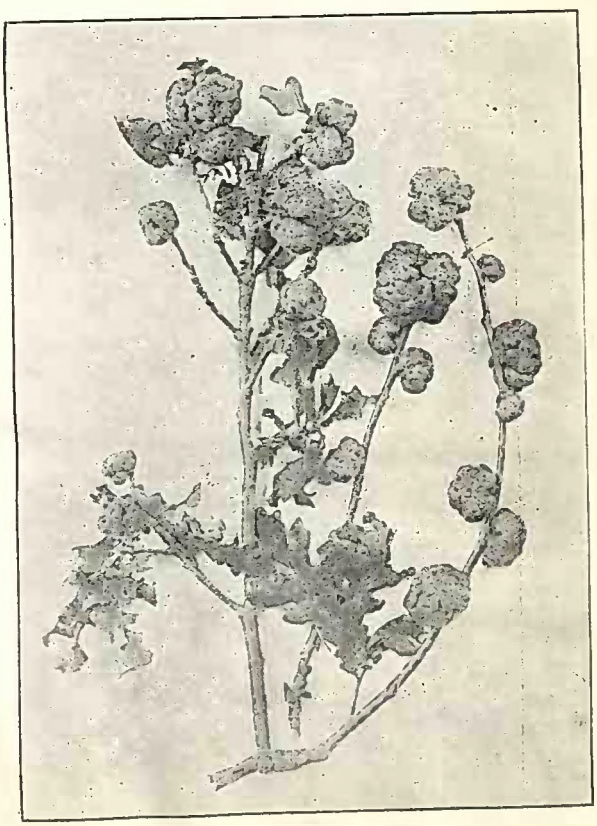

36.

TABELA X.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA X.

37. *Quercus sessiliflora*, Smith. (Biorhiza pallida, Ol.), n 197.
38. » *pedunculata*, Ehrh. (Cynips calicis Burgsd. și Cynips hungarica, Hartig), n. 201 și 210 bis.
39. » *pubescens*, Willd. Cynips caput-medusae, Hartig), n. 202.
40. » » » (Cynips conglomerata, Giraud), n. 204.

37.

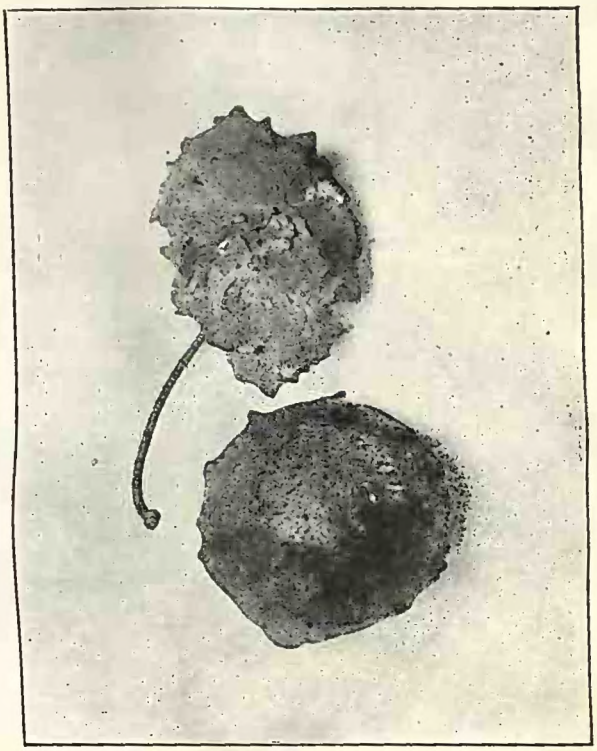

38.

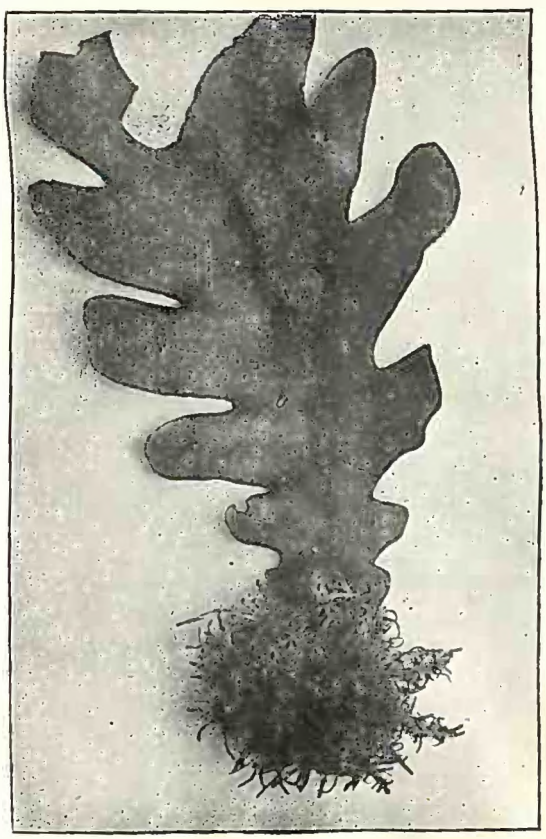

39.

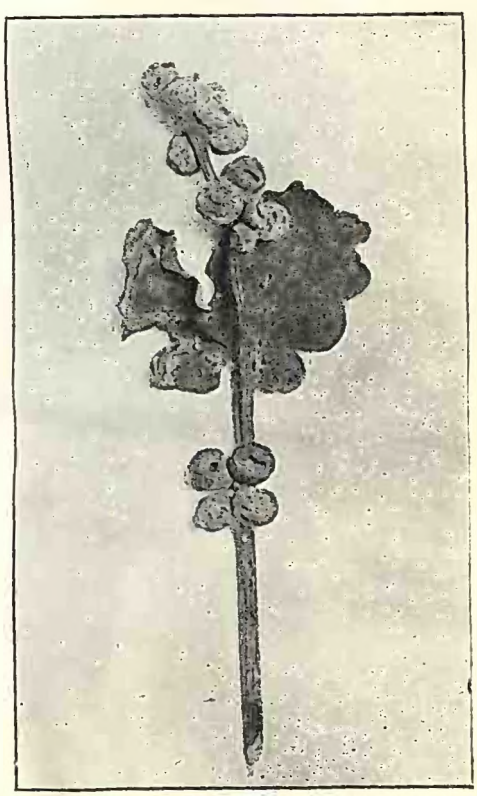

40.

TABELA XI.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XV.

41. *Quercus pubescens* Willd. (Cynips coriaria, Hartig), n. 206.
42. » » » (Cynips gallae tinctoriae, Ol.), n. 209.
43. » *sessiliflora*, Smith. (Cynips Kollari, Hartig), n. 211.
44. » *pubescens*, Willd. (Cynips tozae, Bosc.), n. 215.

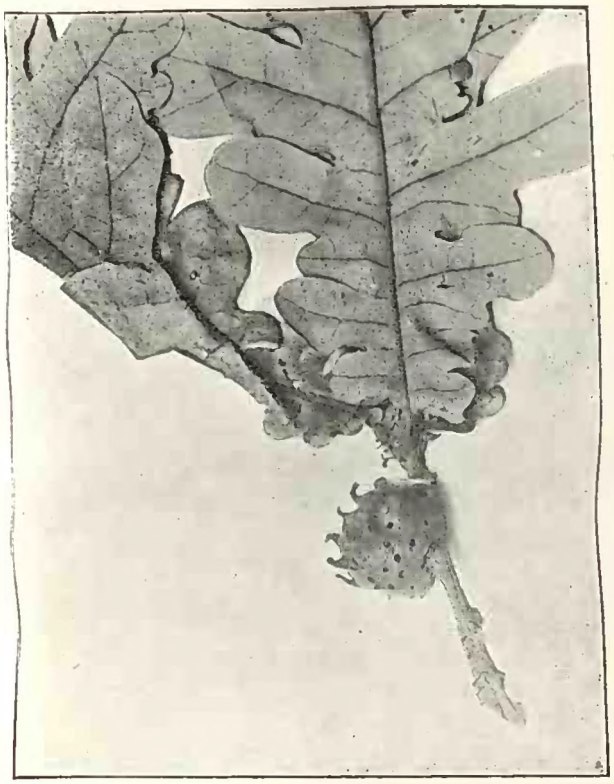

41.

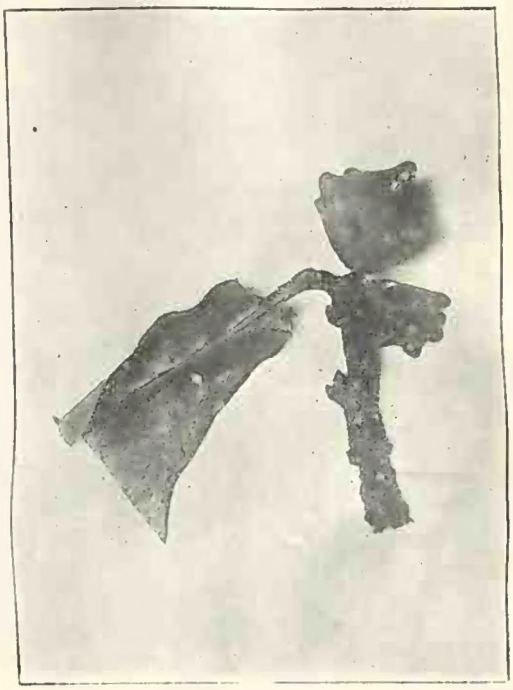

42.

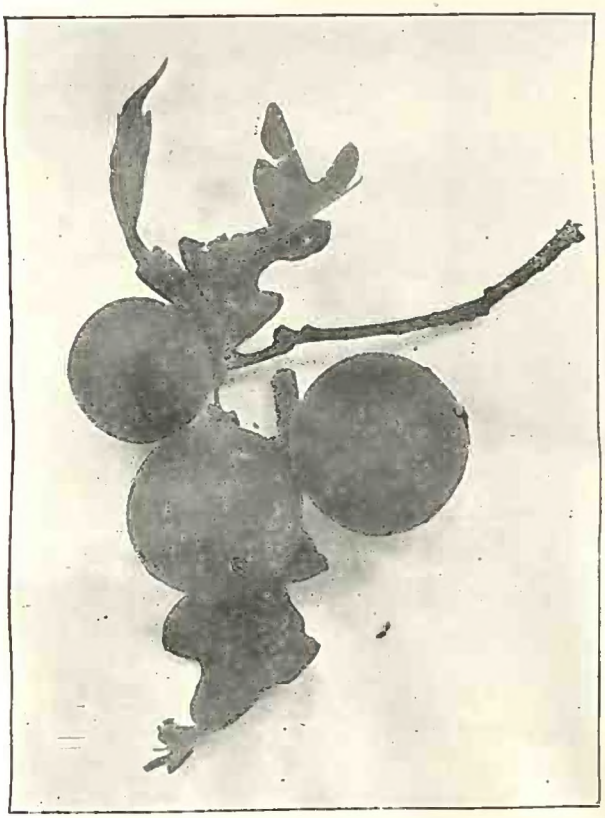

43.

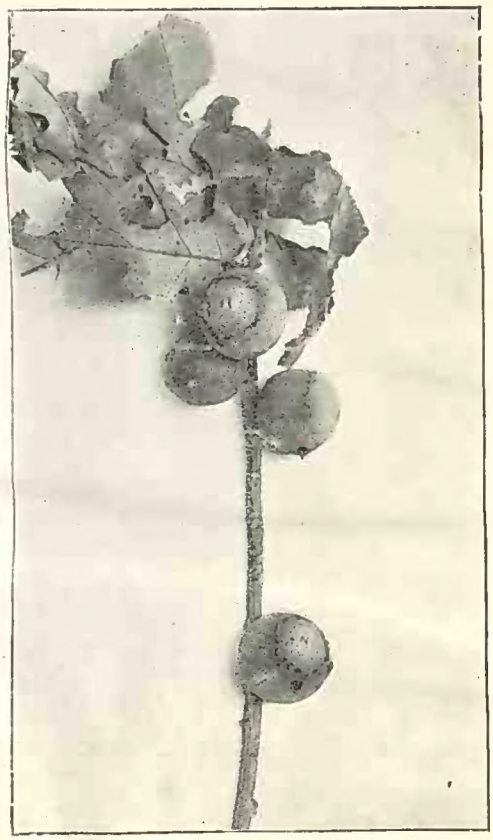

44.

TABELA XII.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XII.

45. *Quercus pubescens*, Willd. (Cynips truncicola, Giraud), n. 216.
46. » *sessiliflora*, Smith. (Diplolepis divisa, Hartig), n. 220.
47. » » » (Diplolepis lenticularis, Ol.), n. 221.
48. » » » (Diplolepis longiventris, Hartig), n. 222.

45.

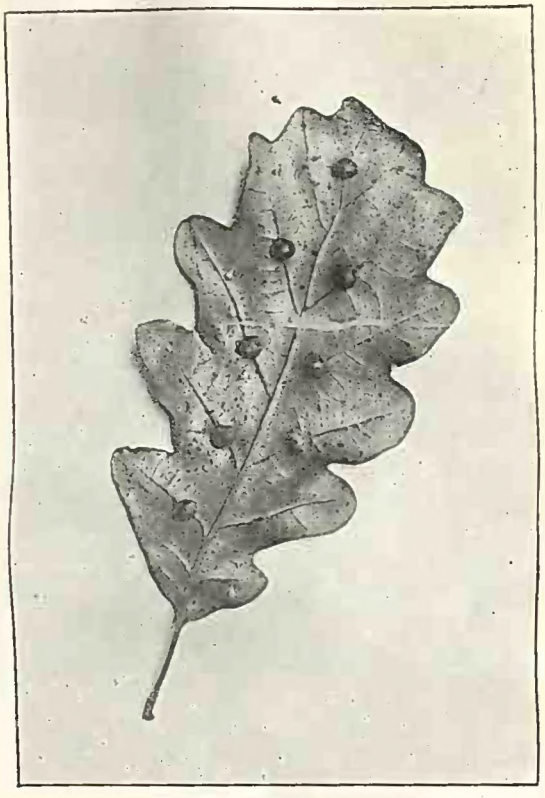

46.

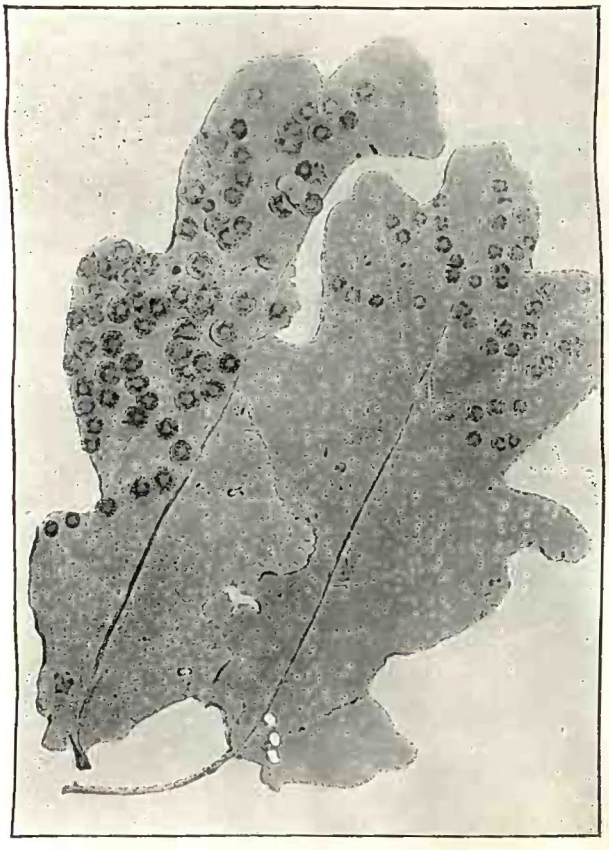

47.

48.

TABELA XIII.

EXPLICAŢIA FIGURILOR DIN TABELA XIII.

49. *Quercus pedunculata,* Ehrh. (Diplolepis quercus-folii, L.), 223.
50. » *sessiliflora,* Smith (Diplolepis quercus-folii, L.), n. 223.
51. » *pedunculata,* Ehrh. (Neuroterus numismalis, Fourc.), n. 228.
52. *Salix caprea,* L. (Pontania pedunculi, Hartig), n. 231.

49.

50.

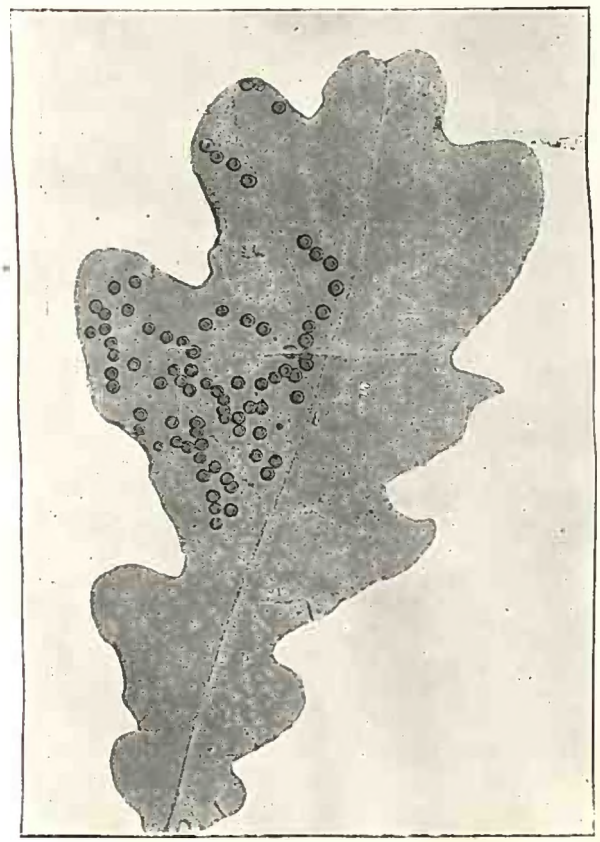

51.

52.

TABELA XIV.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XIV.

53. *Salix incana*, Schrank (Pontania pedunculi, Hartig), n. 231.
54. » *fragilis*, L. (Pontania proxima, Lepel.), n. 232.
55. » *amygdalina*, L. (Pontania salicis, Crist.), n. 233
56. » » idem.

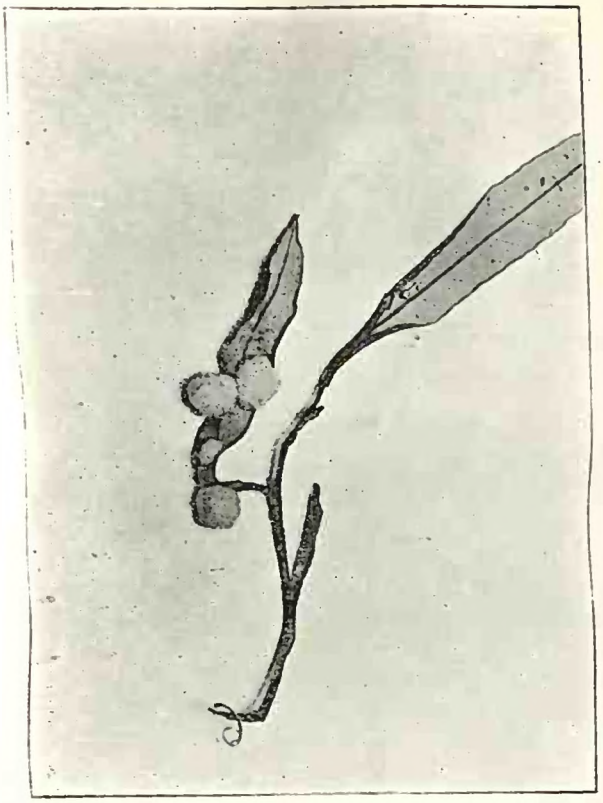

53.

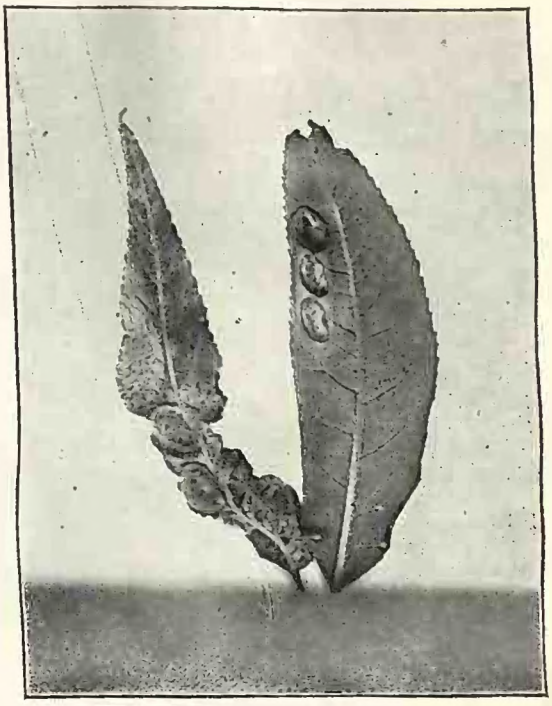

54.

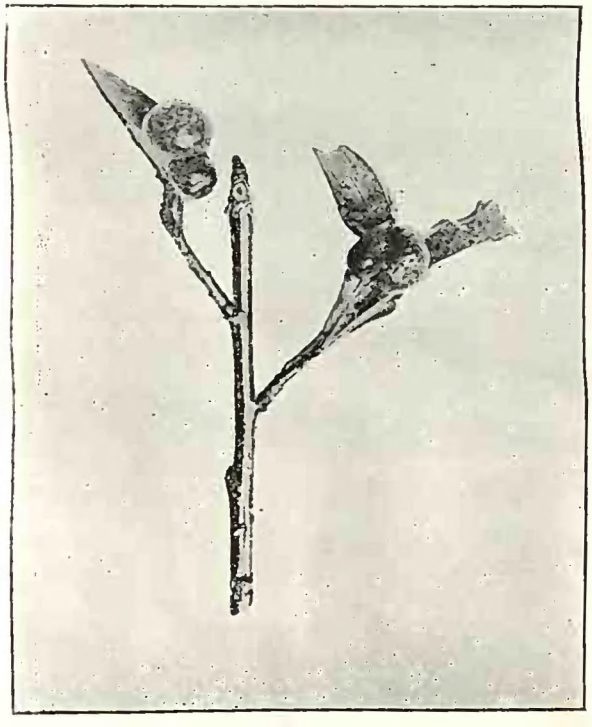

55.

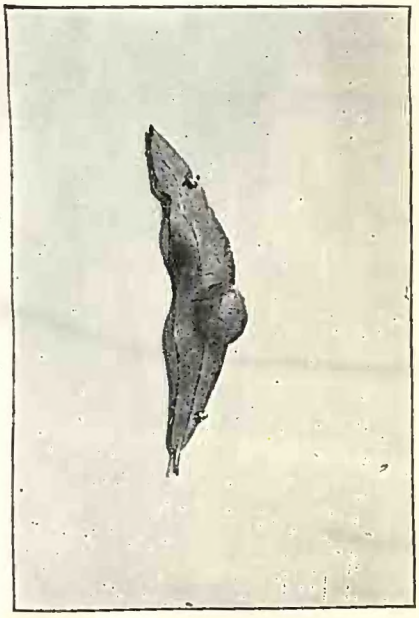

56.

TABELA XV.

EXPLICATIA FIGURILOR DIN TABELA XV.

57. *Rosa canina*, L. (Rhodites eglanteriae, Hartig), n. 237.
58. » » (Rhodites rosae, L.), n. 238.
59. » » (Rhodites rosarum, Giraud), n. 239.
60. *Pinus silvestris*, L. (Evetria resinella, L.), n. 249.

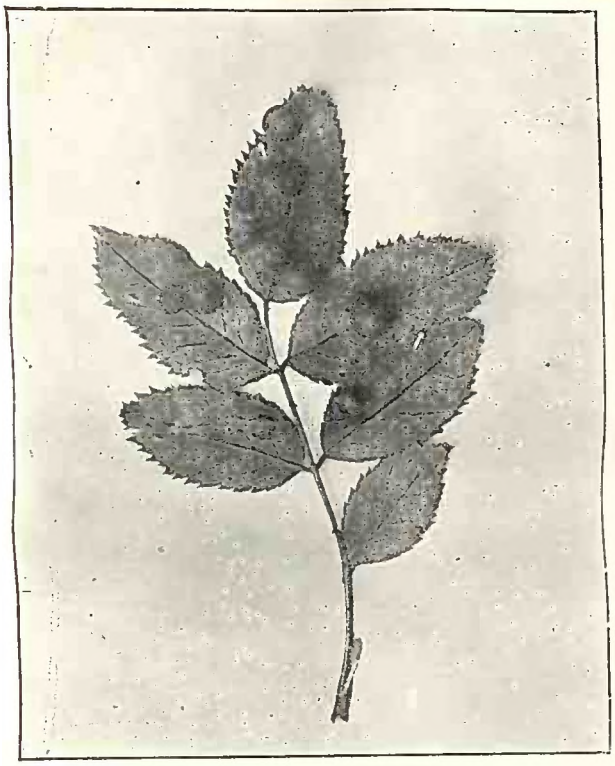

57.

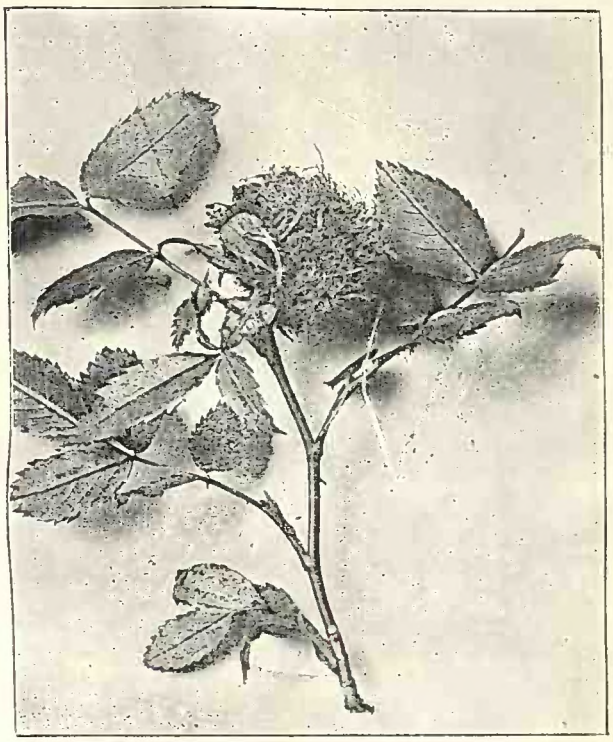

58.

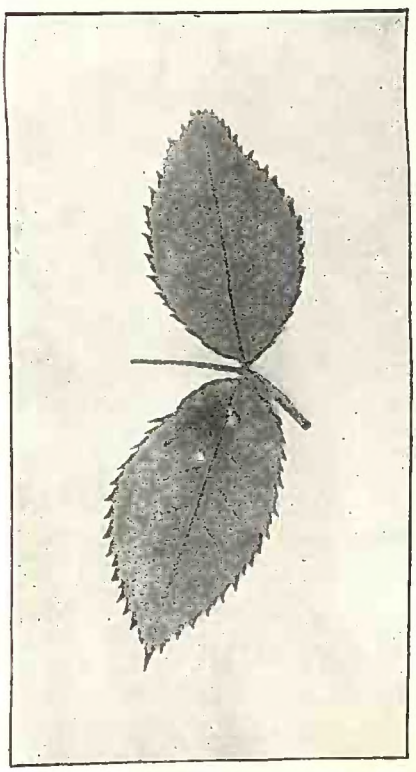

59.

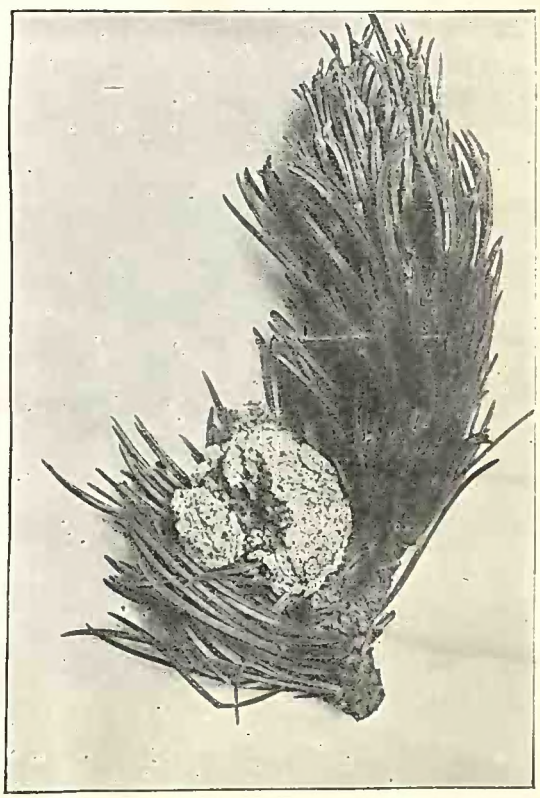

60.

TABELA XVI.

EXPLICAŢIA FIGURILOR DIN TABELA XVI.

61. *Picea excelsa*, Link. (Adelges abietis, L.), n. 253.
62. » » » (Adelges coccineus, Cholodk.), n. 254.
63. *Viburnum opulus*, L. (Aphis viburni, Schrank), n. 291.
64. *Crataegus oxyacantha*, L. (Myzus oxyacanthae, Koch), n. 305.

61.

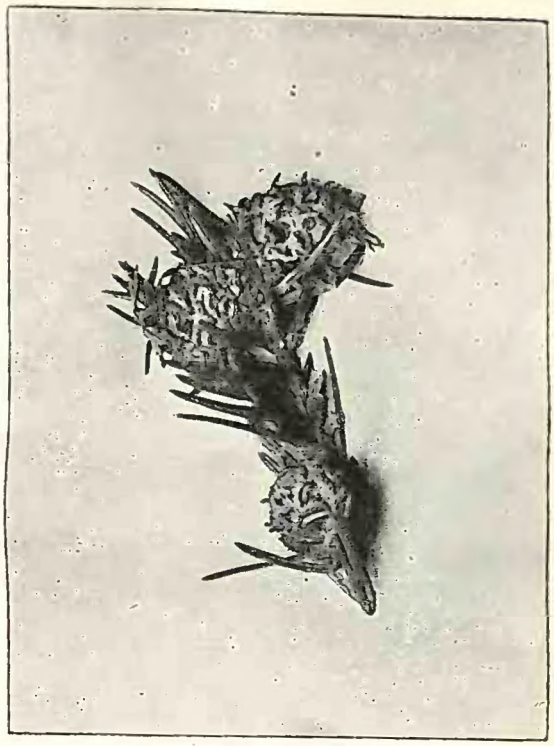

62.

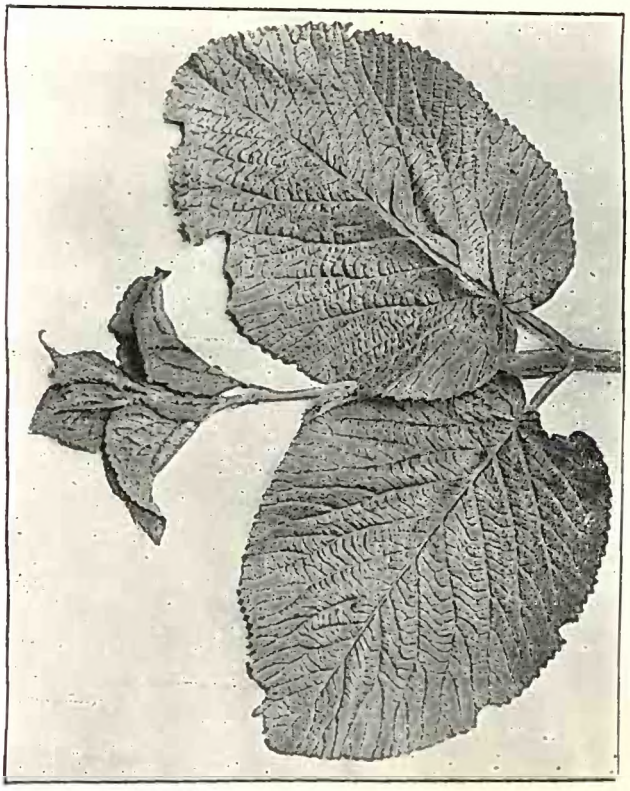

63.

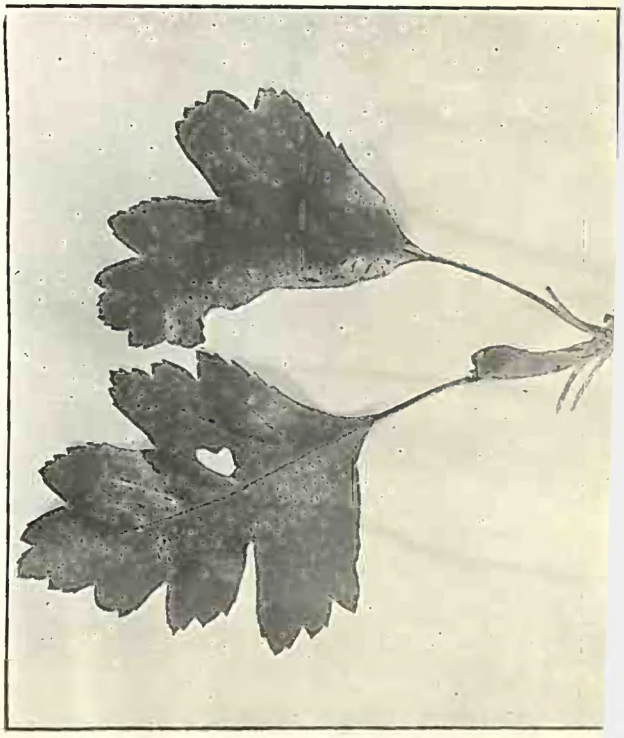

64.

TABELA XVII.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XVII.

65. *Populus nigra*, L. (Pemphigus bursarius, L.), n. 309.

66. » » (Pemphigus populi, Courchet și Pemph. marsupialis, Courchet), n. 310 și 312.

67. » *pyramidalis*, Rozier (Pemphigus spirothaecae, Pass. și Pemphigus piriformis Licht, n. 315 și 311.

68. *Fraxinus excelsior*, L. (Prociphilus nidificus, Löw), n. 321.

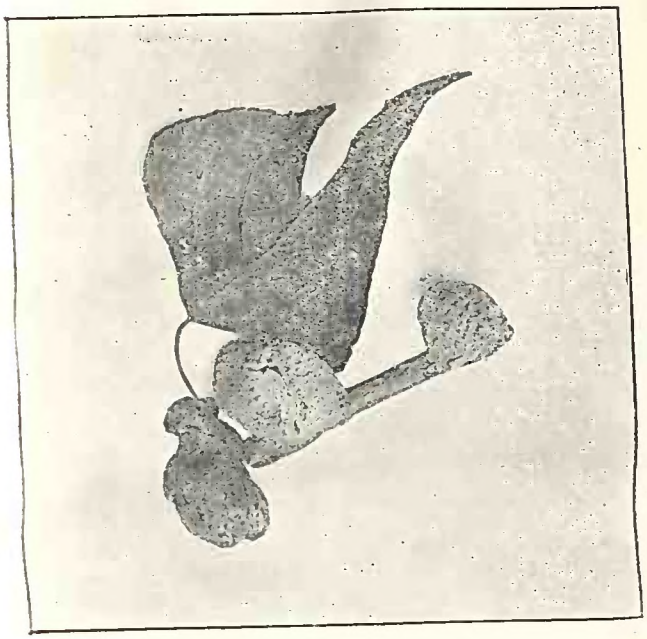

65.

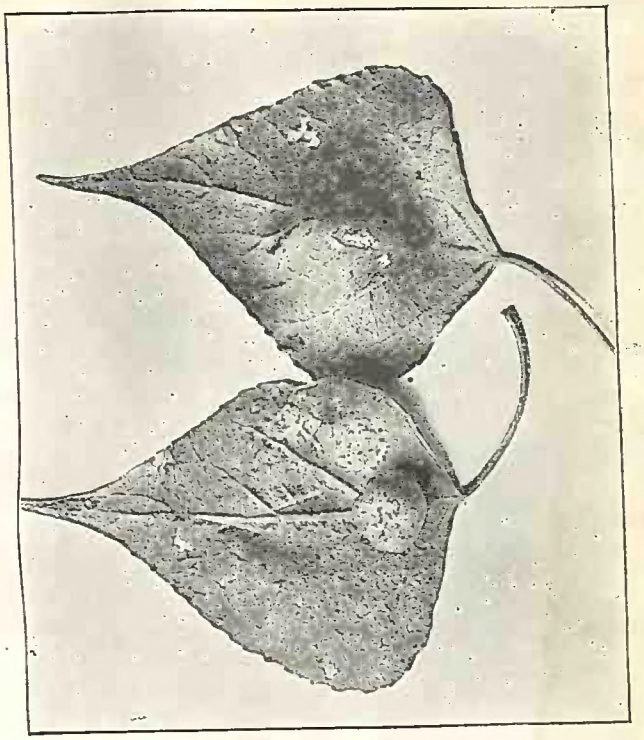

66.

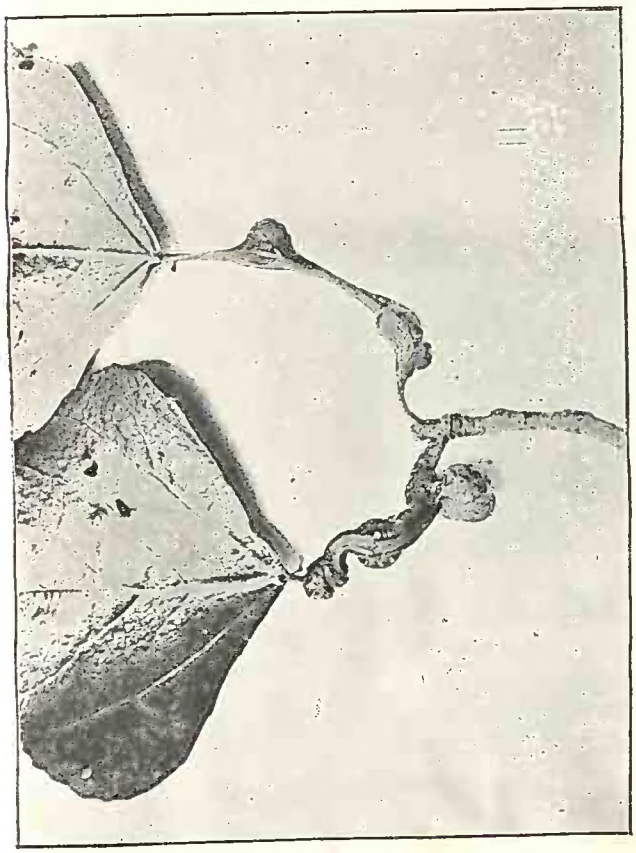

67.

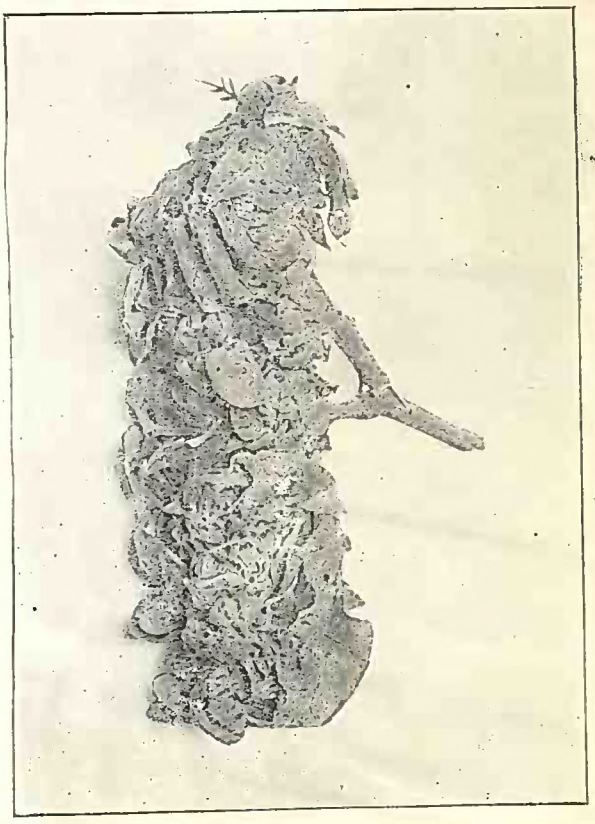

68.

TABELA XVIII.

EXPLICAŢIA FIGURILOR DIN TABELA XVIII.

69. *Ulmus campestris*, L. (Schizoneura lanuginosa, Hartig), n. 328.
70. » » idem.
71. » » (Schizoneura ulmi, L.), n. 330.
72. » » (Tetraneura pallida, Hal.), n. 334.

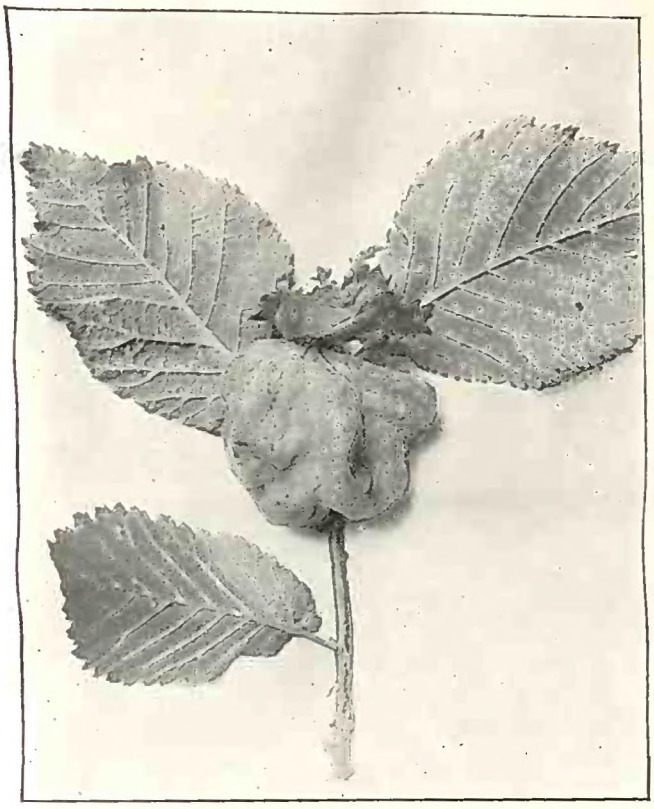

69.

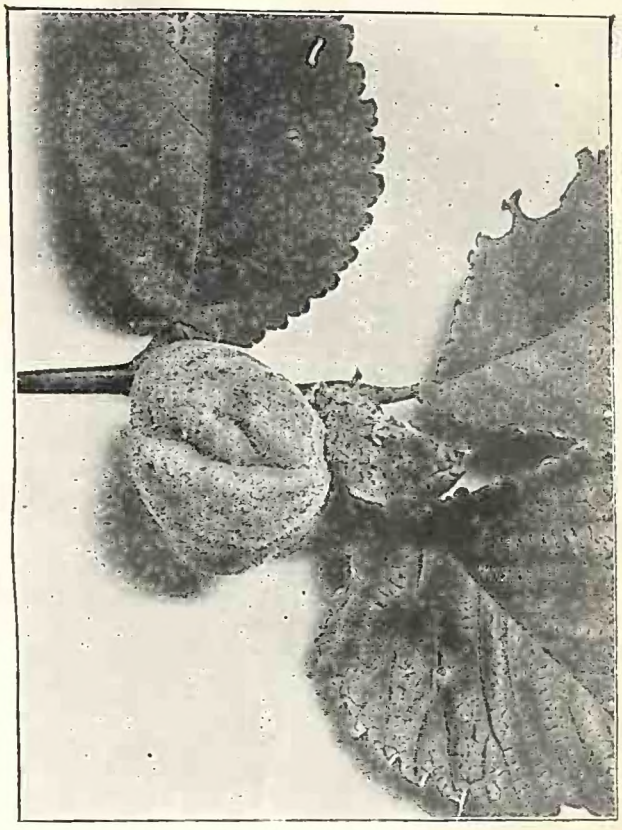

70.

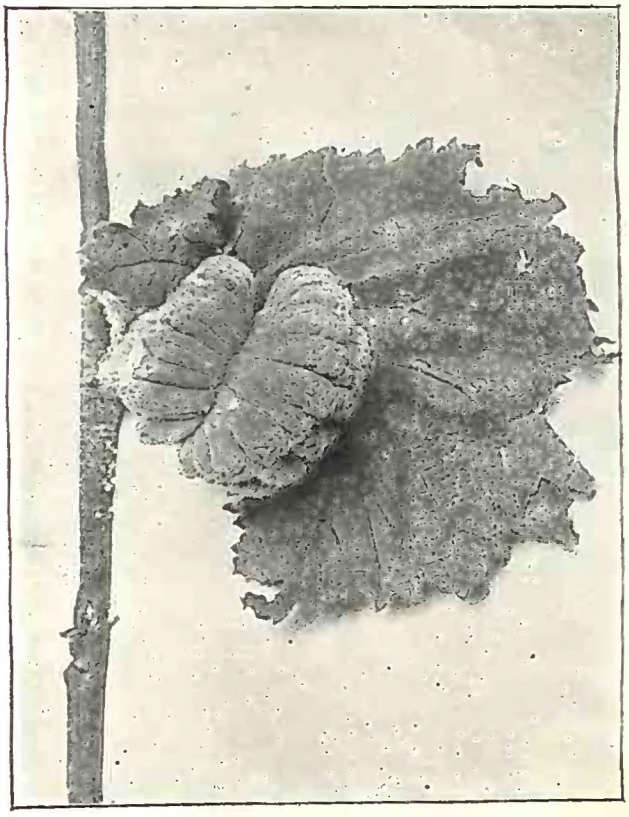

71.

72.

TABELA XIX.

EXPLICAȚIA FIGURILOR DIN TABELA XIX.

73. *Ulmus campestris*, (Tetraneura ulmi, De Geer), n. 336.
74. *Quercus cerris* L. (Aphelonyx cerricola, Giraud.), n. 192.
75. » *pubescens* Willd. (Cynips tozae, Bosc.), n. 215.

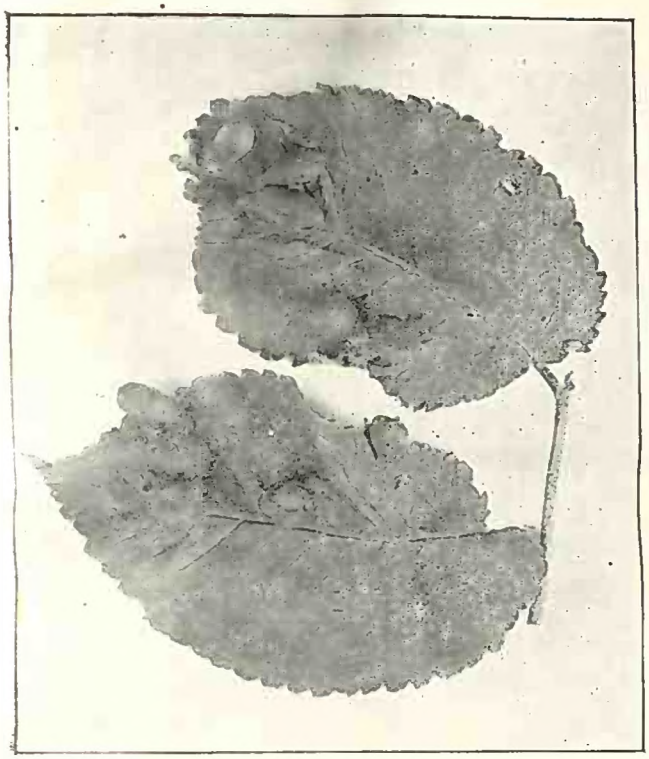

73.

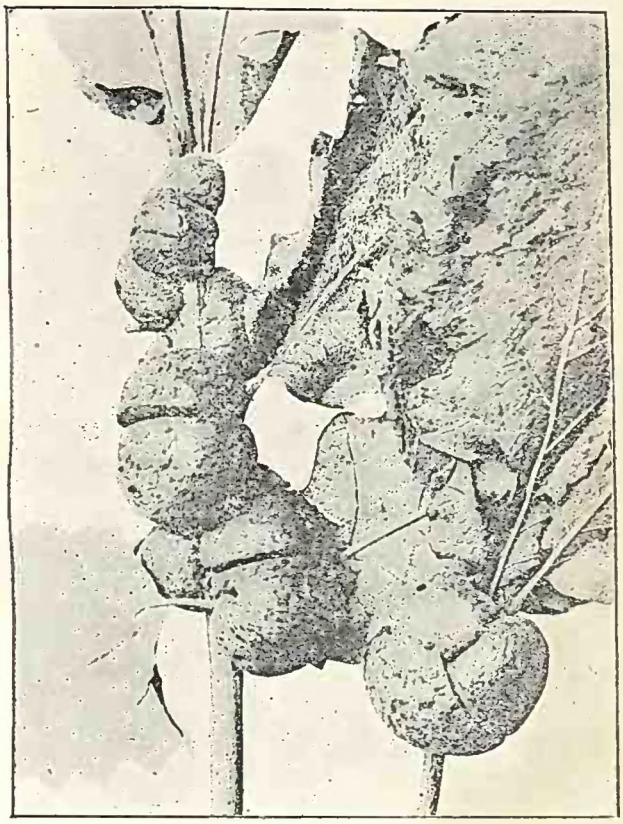

74.

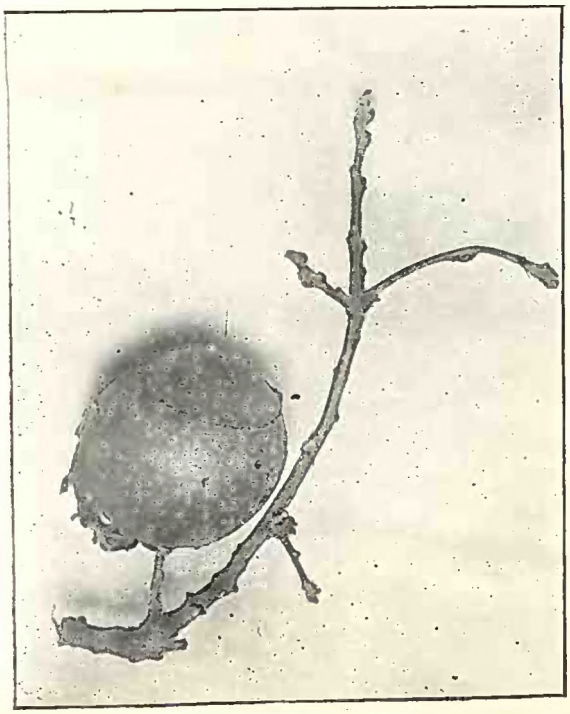

75.

VERIFICAT 1987